புறப்பொருள் வெண்பா மாலை

மூலமும் - உரையும்

Pandithamani

MSK

ம.பா.க. சிவ. கலியாண சுந்தரம்.
I. U. C. Group 'D'
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்
Annamalai Nagar.
சிதம்பரம்.
S. A. D.

125

தமிழ்ப் பேராசிரியர்

(ஆசிரியர்: வை. பு. கரு. இராமநாதன் செட்டியார்)

(அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்)

கலை 1 க

Kalyana Sundaram
I. U. C. Group 'D'
Annamalai University
Annamalai Nagar
Chidambaram
S. A. D.

MSK

MS கல்யாண கிருஷ்ணம்.

உ

கணபதி துணை.

சேரர்பரம்பரையினராகிய

ஐயனாரிதனாரருளிச்செய்த

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

மூலமும் உரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னை

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

மூன்றாம் பதிப்பு.

ரக்தாக்ஷி௵ வைகாசிமீ

1924.

 [விலை ரூ. 1—14—0.

நீண்டிடும் இருண்டிடும் நிலை?

வெ. ப. சு. இராமநாதன் செட்டியார்

கருப்பு எனக்கு விருப்பு
வெறுப்பு எனக்கு சிவப்பு

அன்புச் சின்னமே
அருமைச் செல்வமே
இன்பச் சொந்தமே
ஈ. தென்ன ரத்தினமே
உனக்கு உதவாத
ஊருக்கு செல்வமே

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு
அடியார் - அடியார்க்கு நல்லாருரை
ஆசார - ஆசாரக்கோவை
இ-வி - இலக்கண விளக்கவுரை
இராமா - இராமாயணம்
இ-ள் - இதன்பொருள்
இளம் - இளம்பூரணருரை
இறை - இறையனாரகப்பொருள்
உத்தர - உத்தரகாண்டம்
எ-று - என்றவாறு
என்-னின் - என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின்
ஐங்குறு - ஐங்குறுநூறு
கம்ப - கம்பராமாயணம்
கலி - கலித்தொகை
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி
கள, களவழி - களவழி நாற்பது
காஞ்சிப் - காஞ்சிப்புராணம்
குறள் - திருக்குறள்
குறிஞ்சி - குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந் - குறுந்தொகை
கூர்ம - கூர்மபுராணம்
கொ - கொளு
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சிறுபாண் - சிறுபாணாற்றுப்படை
சீவக - சீவகசிந்தாமணி
சூ - சூத்திரம்
சூளா - சூளாமணி
செய் - செய்யுள்
சே - சேனாவரையருரை
தக்க, தக்கயாக - தக்கயாகப்பரணி
தஞ்சை - தஞ்சைவாணன்கோவை
திரி - திரிகடுகம்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்
திருவாய் - திருவாய்மொழி
திருவிளை - திருவிளையாடற்புராணம்
திருவேங்கடத்-திருவேங்கடத்தந்தாதி
திவ் - திவ்யப்ரபந்தம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினார்க்கினியருரை
நற் - நற்றிணை
நன் - நன்னூல்
நாற்கவி - நாற்கவிராச நம்பியகப்பொருள் விளக்கம்
நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை
ப, பக் - பக்கம்
ப-செய் - பழையசெய்யுள்
பட், பட்டின - பட்டினப்பாலை.
பதி - பதிகம்
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து
பரி - பரிபாடல்
பரிமேல் - பரிமேலழகருரை
பழ - பழமொழி
பன்னிரு - பன்னிருபடலம்
பி-ம் - பிரதிபேதம்
பு.வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
புறநா - புறநானூறு
பெருங் - பெருங்கதை
பெரும்பாண்-பெரும்பாணாற்றுப்படை
பேர் - பேராசிரியருரை
பொருந - பொருநராற்றுப்படை
மணி - மணிமேகலை
மது, மதுரை - மதுரைக்காஞ்சி
மயிலை - மயிலைநாதருரை
மலைபடு - மலைபடுகடாம்
மாறன் - மாறனலங்காரம்
முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லை - முல்லைப்பாட்டு
மேற் - மேற்கோள்
யா-வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
வ-று - வரலாறு
வி - விசேடவுரை
வி-பாரதம்- வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம்
விரு - விருத்தியுரை
வெ - வெண்பா.

முகவுரை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

" என்னையப் பாவஞ்ச லென்பவ ரின்றிநின் றெய்த்தலந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே
யுன்னையொப் பாய்மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அன்னையொப் பாயெனக் கத்தனொப் பாயென் னரும்பொருளே"

இந்நூலாசிரியர், சேரர்பரம்பரையிலுதித்த ஐயனாரிதனா ரென்பவர்; இதற்கு முதனூல், ஆசிரியர் அகத்தியனார்மாணாக்கர் பன்னிருவராலும் அருளிச்செய்யப்பட்ட பன்னிருபடலமென்பது; இவை, "மன்னியசிறப்பின்" என்னும் இந்நூற் சிறப்புப்பாயிரத்தாலும், "மெய்யி னார்தமிழ் வெண்பா மாலையு, ளைய னாரித னமர்ந்துரைத் தனவே" என்னும் இந்நூலின் கஅ-ஆம் சூத்திரத்தாலும், "பன்னிருபடல முதனூலாக வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரிதனாரும் இதுகூறினார்" (தொல். மர. சூ. கூச - பேர். உரை) என்பதனாலும் உணரப்படும்.

இந்நூல், எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு அணியென்னும் தமிழிலக்கணமைந்தனுள், பொருளின் பகுதியாகிய அகம்புறமென்னுமிரண்டிற் புறத்தின் இலக்கணமாகிய சூத்திரங்களையும், அவற்றின் இலக்கியமாகிய *வெண்பாக்களையும், அவ்வெண்பாக்களின் கருத்தைத் தனித்தனியே புலப்படுத்தி ஒவ்வொன்றன் முன்னும் நிற்பனவாகிய †கொளுக்களையுமுடையது; (கொளு-கருத்து.) பன்னிருபடலத்தின் வழிநூலென்பதற்கேற்ப வெட்சிப்படலமுதற் பெருந்திணைப்படலமிறுதியாகவுள்ள பன்னிரண்டு படலஉறுப்புக்களமைந்துள்ளது.

மேற்கூறியபொருளின் பகுதியாகிய அகம் புறமென்னுமிரண்டனுள்,

அகமாவது: ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முட்கூடுகின்ற காலத்துப்பிறந்து அக்கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவராலும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப்புலனாக இவ்வாறிருந்த

*. வெண்பாக்களென்றது பெரும்பான்மைபற்றி; கைக்கிளைப்படலத்துள்ளவை மருட்பாக்களே.

† ஒழிபிலுள்ள வெண்பாக்களுக்குமுன்புமட்டும் கொளுக்கள் காணப்படவில்லை.

தெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம்; இன்பம்பற்றி அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர்; அகம் - உள்.

புறமாவது: மேற்கூறிய ஒத்த அன்புடையார் தாமேயன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்து உணரப்பட்டு இஃது இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுவதாய் அறனும் பொருளுமென்னும் இயல்பினையுடையதாய்ப் புறத்தேநிகழுமொழுக்கம்; அறனும்பொருளும்பற்றிப் புறத்தே நிகழும் ஒழுக்கத்தைப் புறமென்றது ஆகுபெயர்; புறம் - வெளி.

புறத்தே அறனும்பொருளும் பற்றிநிகழும் ஒழுக்கமாகிய பொருளைப் புலப்படுத்தும் வெண்பாக்களின் வரிசையையுடையதாகலின், இந்நூல் **புறப்பொருள் வெண்**பாமாலையென்று பெயர்பெற்றது [மாலை - வரிசை.] இது *வெண்பாமாலையெனவும் வழங்கப்படும். இதிலுள்ள வெண்பாக்களுட் பல, **இளம்பூரணர், பரிமேலழ**கர் முதலிய பலருரைகளிலும் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டும் உரை நடையாக எழுதப்பட்டுமுள்ளன. இலக்கணவிளக்கவுரையாசிரியர் இந்நூலைப் பெரும்பாலும் எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர்.

இதனால், பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர் பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்முதலிய யுத்தமுறையும் பிறவும் நன்கு புலப்படும். இதிற்கூறப்பட்ட யுத்தமுறை முதலியவற்றிற்கும் தொல்காப்பியப் **புறத்திணையி**யலிற் கூறப்பட்டுள்ளவற்றிற்கும் ஆங்காங்குச் சிற்சில வேறுபாடுகள் காணப்படும். அங்ஙனம் காணப்படினும், 'சொன்முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மரபுநிலை திரியாதன' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

இந்நூலுறுப்புக்களாகிய பன்னிரண்டுபடலத்தும் முறையே அமைந்த வெட்சிமுதலிய திணைகளுள்,

க. **வெட்சித்திணை**யாவது:—பகைவருடைய பசுக்களைக் கவர்தல்; இதற்கு †வெட்சிப்பூவைச் சூடுதல் மரபு; இது வெட்சியரவ முதலிய பத்தொன்பது துறைகளையுடையது. இதனை அகத்திணைகளுள் ஒன்றாகிய குறிஞ்சியின் புறனெனன்பர் **தொல்காப்பி**யர்.

உ. **கரந்தைத்திணை**யாவது:—பகைவர்கவர்ந்த பசுக்களை மீட்டல்; இதற்குக் கரந்தைப்பூவைச்சூடுதல் உரித்து; இது கரந்தை

* இதனை, "வெண்பாமாலை யெனப்பெயர் நிறீஇ", "மெய்யினோர் தமிழ் வெண்பாமாலையுள்" (பக். உ, கருசு), 'வழிநூல்செய்த வெண்பாமாலை யையனாரிதனாரும்' (தொல். மர. சூ. கசு - பேர்.உரை), 'இவையாமாறு பன்னிருபடலத் துள்ளும், வெண்பாமாலையுள்ளும் காண்க' (யா. வி. இறுதிச்சூத்திர உரை) என்பவற்றாலறிக.

† மாலையைச்சூடுதலும் உரித்தென்பர்.

யரவ முதலிய பதின்மூன்று துறைகளையுடையது; இது வெட்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை; "வெட்சியுங் கரந்தையுந் தம்முண் மாறே" (பன்னிரு); கரந்தையென்று ஒருதிணைகொள்ளாது நிரைமீட்டலை வெட்சித்திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

௩. **வஞ்சித்திணையாவது**:—பகைவருடைய நாட்டைக்கொள்ள நினைந்து போர்செய்தற்கு மேற்செல்லல்; இதற்கு வஞ்சிப்பூவைச் சூடுதல் உரித்து; இது வஞ்சியரவமுதலிய இருபது துறைகளையுடையது; இதனை முல்லைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

௪. **காஞ்சித்திணையாவது**:—அங்ஙனம் போர்செய்தற்கு வந்த பகைவர்க்கு எதிர்சென்றுஊன்றுதல்; இதற்குக் காஞ்சிப்பூவைச்சூடுதல் உரித்து; இது காஞ்சியெதிர்வுமுதலிய இருபத்தொரு துறைகளையுடையது; இது வஞ்சித்திணைக்கு மறுதலைத்திணை; "வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே" (பன்னிரு); இத்திணை, வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமையைச் சான்றோர்சாற்றுங் குடிப்பினதென்றும், பெருந்திணையின் புறமென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

௫. **நொச்சித்திணையாவது**:—தம்மதிலைக் காத்தல்; இதற்கு நொச்சிப்பூவைச் சூடுதல் உரித்து; இது மறனுடைப்பாசி முதலிய எட்டுத்துறைகளையுடையது; நொச்சியென ஒருதிணைகொள்ளாமல் அதனை உழிஞைத்திணையுள் அடக்குவர் தொல்காப்பியர்.

௬. **உழிஞைத்திணையாவது**:—பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக்கொள்ளுதல்; இதற்கு உழிஞைப்பூவைச்சூடுதல் உரித்து; இது குடைநாட்கோள் முதலிய இருபத்தெட்டுத் துறைகளையுடையது. இதுவும் நொச்சித்திணையும் மறுதலைத்திணை "உழிஞையு நொச்சியுந் தம்முண் மாறே" (பன்னிரு); இதனை மருதத்தின் புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

௭. **தும்பைத்திணையாவது**:—பகைவரோடு போர்செய்தல்; இதற்குத் தும்பைப் பூவைச்சூடுதல் உரித்து; "பொருத றும்பை புணர்வ தென்பர்" (பன்னிரு); இது தும்பை யரவமுதலிய இருபத்து மூன்று துறைகளையுடையது. இதனை நெய்தற்றிணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர்.

௮. **வாகைத்திணையாவது**:—பகைவரைவெல்லுதல்; இதற்கு வாகைப்பூவைச்சூடுதல உரித்து; இது வாகையரவமுதலிய முப்பத்திரண்டு துறைகளையுடையது. அந்தணர்முதலிய நான்கு வருணத்தோரும் அறிஞரும் தாபதர்முதலியோரும் தம்முடைய கூறுபாடுகளை மிகுத்தல் வாகைத்திணையென்றும், அது பாலைத்திணையின்புறனென்றும் கூறுவர் தொல்காப்பியர்.

௯. **பாடாண்டிணையாவது**:—ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலி கொடை தண்ணளி முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்; இது

வாயினிலை முதலிய நாற்பத்தேழு துறைகளையுடையது; இதனைக் கைக்கிளைத்திணையின்புறனென்பர் தொல்காப்பியர். பாடாணென்பது, பாடுதல்வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகனையும் நோக்காது அவனது ஒழுகலாறாகிய திணையை உணர்த்தினமையின், வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையென்பர் **நச்சினார்க்கினியர்.**

கO. **பொதுவியலாவது** :—மேற்கூறிய புறத்திணைகட்கெல்லாம் பொதுவாயுள்ளனவும் அவற்றிற் கூறாதொழிந்தனவுமாகிய இலக்கணங்களைக் கூறுவது. இது நான்கு பகுப்பையுடையது.

கக. **கைக்கிளைத்திணையாவது** :—ஒருமருங்குபற்றிய கேண்மை; இஃது ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று என இருவகைப்பட்டு ஒவ்வொன்றிலும் காட்சிமுதலிய துறைகளைப்பெற்றுவருவது. பிரமமுதலிய எண்வகை மணத்தினுள்ளே ஆசுரம் இராக்கதம் பைசாசம் என்னும் இம்மூன்றும் இதற்குரியனவென்பர் தொல்காப்பியர்.

கஉ. **பெருந்திணையாவது** :—பொருந்தாக்காமம்; இது வேட்கைமுந்துறுத்தல் முதலிய பலதுறைகளையுடையது. கைக்கிளை முதலிய ஆறுதிணைகளும் பிரமமுதலிய எண்வகை மணத்தினுள்ளே ஆசுரம் இராக்கதம் பைசாசம் காந்தருவமென்னும் நான்கு மணங்களைப்பெறத் தான்ஒன்றுமே பிரமம் பிராசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வமென்னும் நான்குமணம்பெற்று நடத்தலான், எல்லாவற்றினும் பெரிதாகிய திணையென்று பொருட்காரணங்கூறுவர் **நச்சினார்க்கினியர்.**

***ஒழிபு** :—பாடாண்பகுதியிலும், வாகையிலுங் கூறப்படாதொழிந்த புறத்திணைகளை யுணர்த்துவது; கொடுப்பாரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலென்னுந் துறைமுதல் பிடிவென்றி யீறாகிய பதினெட்டுத் துறைகளையுடையது.

"வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் - உட்காது
எதிரூன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நொச்சி
அதுவளைத்த லாகு முழிஞை - அதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்
செருவென் றதுவாகை யாம்." (ப. செய்)

மேற்கூறிய பன்னிரண்டுதிணைகளுள் வெட்சிமுதல் தும்பையீறாகவுள்ள ஏழும் புறமென்றும், வாகை பாடாண் பொதுவியலென்னு மூன்றும் புறப்புறமென்றும், கைக்கிளை பெருந்திணையென்னுமிரண்டும் அகப்புறமென்றுங் கூறப்படும்.

இதற்கு முதனூலாகிய பன்னிரு படலச்சூத்திரங்களுட் சில யாப்பருங்கல விருத்தியுரை, இலக்கணவிளக்கவுரை முதலிய பழைய

* இந்தப்பகுதி, இப்போது கிடைத்த பிரதிகளில் வேறாகப்பிரித்து எழுதப்பட்டிருந்தமையின் அங்ஙனமே பதிப்பிக்கலாயிற்று.

வுரைகளில் ஆங்காங்குக்காணப்படுகின்றனவேயன்றி, அந்நூல் முழுவதும் இக்காலத்து அகப்படாமையால் இதிலுள்ள சில திணைகளின் இலக்கணமும் துறைப்பெயர்கள் பலவற்றின் பொருட் காரணமும் நன்கு புலப்படவில்லை. இந்நூலுரையாலும் அவை விளங்கவில்லை. ஆயினும், தொல்காப்பியப் புறத்திணையியற்குரிய உரைகளால் அவற்றுட் பெரும்பாலன நன்குபுலப்படுகின்றன.

இந்நூலின் உரை, பதவுரையாகமட்டும் இருப்பதன்றிப் பெரும்பாலும் அந்வயித்து எழுதப்படவில்லை. பதவுரையின்பின் முடிபுகள் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கணக்குறிப்பு முதலியன மிகுதியாகக் காணப்படவில்லை. ஆனாலும், இவ்வுரையில்லையாயின், இந்நூலின் அருமை பெருமைகளும் பாடல்களின் பொருள்களும் நன்கு புலப்படா.

இந்நூலுரையாசிரியர், **சாமுண்டி தேவநாயக**ரென்றும் அவருடைய நாடுமுதலியன இன்னவென்றும், ஸ்ரீ ஸேதுஸம்ஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத் **ரா. ராகவையங்காரவர்கள் செந்தமிழ்** முதற்றொகுதியில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

உழிஞைப்படலத்தின் பின்னிற்றற்குரிய நொச்சிப்படலம், எல்லாப்பிரதிகளிலும் அதற்குமுன்பே காணப்பட்டமையால், அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1895-ஆம் வருஷத்திலும், இரண்டாம்பதிப்பு 1915-ஆம் வருஷத்திலும் வெளியாயின.

இப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்கு ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீ **தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள்** வீட்டுப் பிரதியொன்றும், திருநெல்வேலி ஹிந்துகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, **சுவர்ணம்பிள்ளையவர்கள்** தந்த பிரதியொன்றும் மிக உதவியாக இருந்தன. இவற்றாலும், பலநூல்களின் ஆராய்ச்சி முதலியவற்றாலும் இந்நூல் மூலமும் உரையும் சில சில திருத்தங்களைப்பெற்றன; முன்பு உரையில்லாத பாகத்துக்கு ஷை சுவர்ணம்பிள்ளையவர்கள் தந்த பிரதியிலிருந்து உரை கிடைத்தது.

பிரதிபேதங்கள் அவ்வப்பக்கங்கத்தின் கீழே காட்டப்பட்டுள்ளன.

சில பயன்கருதி, துறை, கொளு, வெண்பா இம்மூன்றையும் சேர்த்து முற்றும் தொடர்ச்சியாக எண்கள் இப்பதிப்பில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் வெண்பாக்கள் முதலியவை மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப்பட்ட இடங்களும் ஒப்புமைப்பகுதிகள் முதலியனவும் உரிய அவ்வப்பக்கத்து அடிக்குறிப்புக்களாக இப்பதிப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஷை லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதியின் இறுதியில் "௮௦௱-ஆம் ஹூ ஆவணிமீ௴ ௧௧-ஆம் வ வெண்பாமாலை எழுதி முடிந்தது" என்று வரையப்பெற்றிருந்தது.

ஆழ்வார் திருநகரிப் பிரதிகளுள் ஒவ்வொன்றன் முதலிலும்,

"தேனரு மகிழ்த் தொடையலு மவலியுந் திருக்கிளர் குழைக்காதுங்
கானரு மலர்த் திருமுகச் சோதியுங் கயிரவத் துவர்வாயும்
மோன மாகிய வடிவமு மார்பமு முத்திரைத் திருக்கையு
ஞான தேசிகன் சரணதா மரையுமென் னயனம்விட் டகலாவே"

என்னும் அருமைச்செய்யுள் வரையப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் முற்பதிப்புக்களின் சம்பந்தமானவை அப்பதிப்புக்களின் முகவுரைகளால் விளங்கும்.

இப்பதிப்பிற்கு உடனிருந்து ஒப்பு நோக்குதல் முதலிய உதவி செய்தவர், சுந்தரபாண்டியம் சிரஞ்சீவி, S. **கோதண்டராமையர்.**

இதிற் காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரியோர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"ஓரா தெழுதினே னாயினு மொண்பொருளை
யாராய்ந்து கொள்க வறிவுடையார் - சீராகக்
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்."

"தியாகராஜ விலாஸம்"
திருவேட்டீசுவரம்பேட்டை, சென்னை.
12-6-1924.

இங்ஙனம்:
வே. சாமிநாதையர்.

கணபதிதுணை.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூலமும் உரையும்.

கடவுள் வாழ்த்து.

க. நடையூறு சொன்மடந்தை நல்குவது நம்மே
விடையூறு நீங்குவது மெல்லாம் - [1]புடையூறுஞ்
சேனைமுகத் தாளிரியச் சீறுமுகத் தூறுமதத்
தானைமுகத் தானைநினைத் தால்.

உ. கண்ணவனைக் காண்கவிரு காதவனைக் [2]கேட்கவாய்ப்
பண்ணவனைப் பாட பதஞ்சூழ்க - எண்ணிறைந்த
நெய்யொத்து நின்றானை நீலமிடற் றானையென்
கையொத்து நேர்கூப்பு க.

சிறப்புப் பாயிரம்.

*மன்னிய சிறப்பின் வானோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
றன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
ரு. பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு [3]படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோ
ளோங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமா ...

* 1 - 4. "அகத்திய னென்னும், அருந்தவ முனிவ னுக்கியமுதனூல், பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர், நல்லிசைநிறுத்த தொல்காப் பியனும்" (பன்னிரு.) 1 - 6. "இனிப் பன்னிருபடல முதனூலாக வழி நூல் செய்த வெண்பாமாலை ஐயனாரிதனாருமிது கூறினார் ; என்னை? 'மன்னிய...... பகர்ந்த' எனப்பாயிரஞ் செய்தற்குடம்பட்டமையினென்பது" தொல். மரபு. சூ. 94 - பேர்.

(பிரதிபேதம்.)—[1] 'புடையூறு' [2] 'கேட்கவாய் பண்ணவனைப் பாடப் பதஞ்' [3] 'படலம்'

*ஐய னாரித னகலிடத் தவர்க்கு
௧௦. மையறு புறப்பொருள் வழாலின்று விளங்க
வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிறீஇப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் [1]றெரிந்தே.

என்பது பாயிரம். இதனுட் பாயிரமுரைத்தவெல்லா முரைத்துக்கொள்க.

இதன்பொருள்: நின்றநிலைத்த நன்மையினையுடைய தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ளப் பொதியின்மலையிலிருந்த அழகமைந்த இருடிதன்னிடத்துக் குளிர்ந்த தமிழை வருத்தமின்றியறிந்த கிட்டுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடைய தொல்காப்பியனென்னும் ஆசிரியன்முதலான பன்னிருவரான அறிஞரும் பகுதியில் மிகச்சொன்ன பன்னிரு படலமென்னும் நூலினைக் குற்றமின்றியே அறிந்தோன், உயர்ந்த மேம்பாட்டினையுடைய பூமியை முழுதுமாண்ட வளைந்த வில்லைப் பெருத்தகையிலேயுடைய சேரமான்கள் வழியினுள்ளான்; ஐயனாரிதனென்னும் பெயரினையுடையவன், பரந்தநிலத்திலுள்ளவர்க்குக் குற்றமற்ற புறப்பொருளை வழுவுதலின்றியே தெளிய வெண்பாமாலையென்னு நாமத்தினை நிறுத்தி [2]நன்மைமிகச் சொன்னான், முறைமையாலே ஆராய்ந்து. என்றவாறு.

ஏகாரம்: ஈற்றசை. பான்மையிற்றெரிந்து பண்புற மொழிந்தனன் ஐயனாரிதனெனக் கூட்டுக. மன்னிய - தெரிந்தவென்றுமாம். முனிவரன் - இருடிகளில் [3]வரனுயுள்ளான்; அவன் அகத்தியனென்றறிக.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

வெட்சிப்படலம்.

(௧.—சூத்திரம்.)

வெட்சி, வெட்சி யரவம் விரிச்சி செலவு
வேயே புறத்திறை [4]யூர்கொலை யாகோள்
பூசன் மாற்றே புகழ்சுரத் துய்த்த
றலைத்தோற் றம்மே தந்துநிறை பாதீ
௫ டுண்டாட் டுயர்கொடை புலனறி சிறப்பே
பிள்ளை வழக்கே பெருந்துடி நிலையே
கொற்றவை [5]நிலையே வெறியாட் டுளப்பட

* 9 - 12. "மெய்யினார்...தனவே" பு. வெ. சூ. ௧அ.

(பி - ம்.) 1 'தெளிந்தே' 2 'தன்மைமிக' 3 'வரிட்டனுய்' 4 'ஊர்க்கொலை' 5 'நிலையொடு'

வெட்டிரண் டேனை நான்கொடு தொகைஇ
வெட்சியும் வெட்சித் துறையு மாகும்

என்பது சூத்திரம்; என்னுதலிற்றோவெனின் வெட்சித்திணையும் துறையு மாமாறு உணர்த்துதல்நுதலிற்று.

இ - ள். வெட்சி, வெட்சியரவம், விரிச்சி, செலவு, வேய், புறத்திறை, ஊர்கொலை, ஆகோள், பூசன்மாற்று, சுரத்துய்த்தல், தலைத்தோற்றம், தந்துநிறை, பாதீடு, உண்டாட்டு, கொடை, புலனறிசிறப்பு, பிள்ளைவழக்கு, துடிநிலை, கொற்றவைநிலை, வெறியாட்டு என இவை இருபதும் வெட்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

வெட்சி.

வெட்சியென்பது இருவகைத்து; *மன்னுறுதொழிலும் தன்னுறுதொழிலுமென.

வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும் பணிப்பின்றியுஞ்
சென்றி கன்முனை யாதந் தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய அரசன் ஏவவும் ஏவலின்றியும்போய் மாறுபாட்டினையுடைய வேற்றுப்புலத்துப் பசுநிரையைக் கைக்கொண்டது. எ. று.

அவற்றுள்,

க.—மன்னுறுதொழில் [1]வருமாறு :—

இ - ள். முன்புசொன்ன இரண்டனுள்ளும் மன்னுறுதொழில் [2] வருமுறைமை. எ - று.

மண்டு மெரியுண் மரந்தடிந் [3]திட்டற்றுக்
கொண்ட கொடுஞ்சிலையன் கோறெரியக் - கண்டே
யடையார் முனையலற வையிலைவேற் காளை
விடையாயங் கொள்கென்றான் வேந்து.

இ - ள். மிகக் கொளுந்தி யெரியாநின்ற நெருப்பினுள்ளே மரத்தை வெட்டியிட்டதன்மைத்தாகக் கையிலே வாங்கிக்கொண்ட கொடியவில்லை யுடையவன் அம்பை ஆராயக்கண்டும் பகைவர்போர்கலங்க வியக்கத்தக்க இலைத்தொழில்களாற்சிறந்த வேலினையுடைய காளாய், ஏற்றையுடைய நிரையைக் கொள்கவென்று சொன்னான் அரசன். எ - று.

யாரை? கொடுஞ்சிலையானை; கண்டுமென உம்மை விரித்துரைக்க, ஏகாரம்: ஈற்றசை. கொண்ட-கொள்ளப்பட்டன; யாவை? நிரை எனமுற்றாக்கிச் சூத்திரத்திற்கேற்பப் பொருளுரைப்பாருமுளர். (க)

உ.—[4] †தன்னுறுதொழில் வருமாறு:—

இ - ள். தன்னுறுதொழில் வருமுறைமை. எ - று.

* "தன்னுறு தொழிலே வேந்துறு தொழிலென், றன்ன விருவகைத்தே வெட்சி" (பன்னிரு.); இ-வி. சூ. 602, மேற். † பெருங். 3. 23: 20-21.

(பி - ம்.) 1 'வரலாறு' 2 'வருநெறி' 3 'இட்டற்றாற்' 4 'இனித்தன்னுறு'

வ - று. அறாஅ நிலைச்சாடி யாடுறு தேறன்
மறாஅன் மழைத்தடங் கண்ணி - பொறாஅன்
கடுங்கண் மறவன் கழல்புனைந்தான் காலை
நெடுங்கடைய நேரார் நிரை.

இ - ள். கள்ளறாத நிலைத்தாழியில் அடுதலுற்றமதுத்தெளிவைமறாதே; குளிர்ந்த பெரிய கண்ணினையுடையாய், தனிசுபொருன் தறுகண்வீரன்; காலிலே வீரக்கழலைக்கட்டினான்; காலையிலே நின் நெடியவாசலிடத்தனவாம், பகைவர்நிரை. எ - று.

நிரை காலை நின்கடையவாதலால் மறாதே வார்ப்பாயாகவென்க.

நெடியகடையிலேவந்துநின்றன நேரார்நிரையென்று இறந்தகாலப்பொருளாக்கிக் கடுங்கண்மறவன்கழல்புனைந்தவனெனப் பெயராக்கிப் பின்பு வார்ப்பேனெனப் பொறானென்றலுமொன்று. (உ)

ங.—வெட்சியரவம்:—

கலவார் முனைமேற்
செலவமர்ந் தன்று.

இ - ள். பொருந்தாதார் முனையிடத்துப் போதலை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. *நெடிபடு கானத்து நீள்வேன் மறவ
ரடிபடுத் தாரதர் செல்வான் - முடிபடுத்து
†வெட்சி மலைய விரவார் மணிநிரைக்
கட்சியுட் காரி [1]கலுழும்.

இ - ள். சின்வீடுகறங்குங்காட்டிடத்து நீண்ட வேலினையுடையமறவர் காலிலே செருப்பைத்தொட்டுக் கடத்தற்கரியவழியிடத்துச் செல்வான்வேண்டித் துடியைக்கொட்டப்பண்ணி வெட்சிப்பூவைச்சூடப் பகைவர்மணியாற்சிறந்த பசுவினையுடைத்தான காட்டிடத்துக் காரியென்னும்புள்ளுத் துங்கிமித்தமாக [2]அழாநிற்கும். எ - று. (ங)

ச.—விரிச்சி:—

வேண்டிய பொருளின் விளைவுநன் கறிதற்
கீண்டிருண் மாலைச் சொல்லோர்த் தன்று.

இ - ள். விரும்பியபொருளின் ஆக்கத்து அழகுணர்தற்குச் செறியும் இருண்ட மாலையிடத்து நற்சொற்கேட்டது. எ - று.

---

* தொல். புறத். சூ. 3 - இளம். மேற். † சிலப். 12; "உட்குடை" (பி - ம்.) 1 'எழும்' 2 'எழாநிற்கும்'

வ - று. எழுவணி சீறூ ரிருண்மாலை முன்றிற்
குழுவினங் கைகூப்பி நிற்பத் - தொழுவிற்
குடக்கணீ கொண்டுவா வென்றாள் குனிவிற்
றடக்கையாய் வென்றி தரும்.

இ - ள். கணையஞ்சூழ்ந்த சீறூரில் இருளையுடையமாலைக்காலத்து முற்றத்திலே திரண்ட நங்கூட்டம் கைகுவித்துநிற்பக் கட்சாடியிருக்கும் [1]ஏணியிற் குடத்துக்கள்ளை நீ எடுத்துக்கொண்டு வாவென்றாள்; ஆதலால், வளைந்த வில்லைப் பெரியகையிலே உடையவனே, நமக்கு வெற்றியைத்தரும். எ - று.

'குடக்கணுகொண்டுவாவென்றாள்' என்று பாடமோதி மேல்பாற்றொழுவத்திற் பசுவைஅடித்துக் கொண்டுவாவென்றாளென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். (௪)

ரு.—சேலவு:—

வில்லே ருழவர் வேற்றுப் [2]புலமுனிக்
கல்லேர் கானங் கடந்துசென் றன்று.

இ - ள். வில்லாகிய ஏரினையுடைய உழவர் மாற்றாரிடத்தைக்கருதிக் கற்பொருந்தின காட்டைக் கழிந்துபோனது. எ - று.

வ - று. *கூற்றினத் தன்னார் கொடுவி லிடனேந்திப்
பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந் - தேற்றின
நின்ற நிலைகருதி யேகினார் நீள்கழைய
குன்றங் கொடுவில் லவர்.

இ - ள். கூற்றின்குழுவினையொப்பார் வளைந்தவில்லை இடப்பக்கத்திற்கொண்டு கழுகும் பருந்தும் பின்னேதொடர்ந்துவரத் தமது வலியானேநெருங்கிப்போனார், வளைந்தவில்லாளர்தம் ஏறுபொருந்திய பசுநிரைநின்ற நிலையையுடைய உயர்ந்த மூங்கிலையுடைத்தான குன்றத்தைநினைந்து. எ - று.

ஏகினார் கூற்றினத்தன்னாரெனக்கூட்டுக. (௫)

சு.—வே ய்:—

பற்றார் தம்முனைப் படுமணி யாயத்
தொற்றா ராய்ந்த வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்தம்முனையிடத்து ஒலிக்குமணியினையுடைய நிரையிடத்து ஒற்றினைத்தெரிந்த கூறுபாட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நிலையு நிரையு நிரைப்புறத்து நின்ற
சிலையுஞ் செருமுனையுள் வைகி - யிலைபுனைந்த
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோய் சென்றறிந்து
†நள்ளிருட்கண் வந்தார் நமர்.

* தொல். புறத். சூ. 3 - இளம். மேற். † பெருங். 3 - 24: 136 - 7.
(பி - ம்.) 1 'மேணி' 2 'புலமுன்னி'

இ - ள். பசுநின்ற இடமும் பசுவினுடைய அளவும் பசுவினுடைய புறங் காத்துநின்ற விற்படையினளவும் போர்ப்புலத்திற்றங்கிப் பச்சிலையுடனே விரவித்தொடுத்த தேன்பொழியுமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய போரை விரும்பியோய், வேற்றுப்புலத்திலேபோய் ஆராய்ந்து நடுவிருளிடத்து நஞ்சுற்றத்தார் வந்தார். எ - று. (சு)

எ.—புறத்திறை:—

நோக்கருங் குறும்பி னூழையும் வாயிலும்
போக்கற வளைஇப் புறத்திறுத் தன்று.

இ - ள். பகைவரது கண்ணாற் பார்த்தற்கரிய குறும்பின் நூழையும் பெருவாயிலும் யாவரும் புறப்படாதபடிவளைந்து ஊர்மருங்கேவிட்டது. எ - று.

வ - று. *உய்ந்தொழிவா ரீங்கில்லை யூழிக்கட் டீயேபோன்
முந்தமரு ளேற்றார் முரண்முருங்கத் - தந்தமரி
[1]னொற்றினா ஞற்றி யுரவோர் குறும்பினைச்
சுற்றினார் போகாமற் சூழ்ந்து.

இ - ள். பிழைத்திருப்பார் இவ்விடத்து யாவருமில்லை; யுகாந்தகாலத்து நெருப்பையொப்ப முற்படப்பூசலில் எதிர்ந்தார் மாறுபாடுகெடத் தம்முடைய உற்றாராய ஒற்றராலே ஆராய்ந்து மிகுந்தவலியினையுடையோர் அரணினை வளைந்துகொண்டார், ஒருவரும் தப்பிப்போகாதபடி விசாரித்து. எ-று. சூழ்ந்து சுற்றினாரென்க. (எ)

அ.— [2]ஊர்கொலை:—

விரைபரி கடவி வில்லுடை மறவர்
குரையழ னடப்பக் குறும்பெறிந் தன்று.

இ - ள். கடுகின செலவையுடைய பரியைமுடுக்கி வில்லினையுடைய வீரர் முழங்கெரிபரப்ப அரணினை அழித்தது. எ - று.

வ - று. *இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறிப்
புகலே யரிதென்னார் புக்குப் - பகலே
தொலைவிலார் வீழத் தொடுகழ லார்ப்பக்
கொலைவிலார் கொண்டார் குறும்பு.

இ - ள். மாறுபாடேதுணையாக நெருப்புநடப்பக் கோபித்துப் புகுதற்கரிய இடமென்றுபாராதே உள்புக்குப்பகற்பொழுதே ஒருவர்க்குந் தோலாதார் படக் கட்டும் வீரக்கழல் ஆரவாரஞ்செய்யக் கொலைத்தொழிலாற் சிறந்த வில்லினையுடையார் அரணினைக் கைக்கொண்டார். எ - று. (அ)

---

* தொல். புறத். சூ. 3 - இளம். மேற். 'இகலே துணையா வெரிதவழச் சீறி': நன். சூ. 451 - மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) [1] 'ஒற்றினானுய்ந்தாய்ந் துறுவலியோரரணம்' [2] 'ஊர்க்கொலை'

கூ.—ஆகோள்:—

வென்றூர்த்து விறன்மறவர்
கன்றோடு மாதழீஇயன்று.

இ - ள். பகைவர்முனையினைக்கடந்து ஆரவாரித்து வெற்றியினையுடைய வீரர் கன்றுடனே பசுநிரையைக்கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. *கொடுவரி கூடிக் குழூஉக்கொண் டனைத்தா
னெடுவரை நீள்வேய் நரலு - நடுவூர்க்
கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலார் நின்ற
நிணநிரை வேலார் நிலை.

இ - ள். புலிகள் தம்மில் இணையொத்துத் திரட்சிகொண்டதன்மைத்து; உயரியமலையிடத்து நீண்டமூங்கிலொலிக்கும் ஊரினடுத் திரண்டபசுவினைக் கைப்பற்றி அவ்விடத்துநின்றுநீங்காராய் நிணத்தைக்கோத்த வேலினையுடையார் நின்றநிலை. எ - று.

ஆல் : அசை. (கூ)

கo.—பூசன்மாற்று:—

கணம்பிறங்கக் கைக்கொண்டார்
பிணம்பிறங்கப் பெயர்த்திட்டன்று.

இ - ள். நிரைத்திரட்சிபெருக்கக் கைப்பற்றின கரந்தையார்தம் பிணம் பெருக்க வெட்சியார் கெடுத்தது. எ - று.

வ - று. *சூழ்ந்த நிரைபெயரச் சுற்றித் தலைக்கொண்டார்
வீழ்ந்தனர் வீழ்ந்தார் விடக்குணியத் - தாழ்ந்த
குலவுக் கொடுஞ்சிலைக்கைக் கூற்றனையா ரெய்த
புலவுக் கணைவழிபோய்ப் புள்.

இ - ள். வெட்சியார்வளைந்துகொண்டநிரைமீளச் சூழ்ந்துகிட்டின கரந்தையார் பட்டுவீழ்ந்தார் ; வீழ்ந்தவருடைய தசையைத்தின்னவேண்டிப் படிந்தன ; வளைந்த கொடியவில்லாற் சிறந்த கையினையுடைய கூற்றத்தையொப்பார் எய்த புலால் நாறும் அம்பு போனவழியேபோய்ப் பறவைகள். எ-று. (கo)

கக.—சுரத்துய்த்தல்:—

அருஞ்சுரத்து மகன்கானத்தும்
வருந்தாம னிரையுய்த்தன்று.

இ - ள். அரியவழியிடத்தும் பரந்தகாட்டின்கண்ணும் நோவுபடாதபடி பசுநிரையைச்செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. *புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும்
வின்மே லசைஇயகை வெல்கழலான் - †றன்மேற்

* தோல். புறத். சூ. 3 - இளம். ந. மேற்.
† நன். சூ. 301 - மயிலை. விரு. மேற்.

கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டு
நெடுவரை நீழ லிரை.

இ - ள். புல்லைமேய்ந்து இளைப்பாறி இனத்துடன்கூடித் தம்மில் ஒக்கப்போவனவாகவென்று சொல்லாநின்றான், வில்லின்மேல் வைத்தகையினையும் வெல்லும் வீரக்கழலினையுமுடையவன் ; தன்மேலே செங்குத்தான மலையினின்றும் விழாநின்றநீர்போல் முடுகிவருங்கரந்தையாரைக்கண்டும், நீண்ட வரையினது நீழலிலே ஆனிரையை. எ - று.

ஆனிரையைப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னுமெனக்கூட்டுக. (கக)

கஉ.—தலைத்தோற்றம் :—
உரவெய்யோ னினந்தழீஇ
வரவுணர்ந்து கிளைமகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். வலியினைவிரும்பினோன் ஆனினத்தைக் கைக்கொண்டுவருதலையறிந்து உறவுமுறையார் மனமகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. *மொய்யண லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லு
மையணற் காளை மகிழ்துடி - †கையணல்
வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனுடை
வுய்த்தன் றுவகை யொருங்கு.

இ - ள். செறிந்ததாடியையுடைய பசுநிரை முன்னேபோகப் பின்னே வரும் மயிராற் கறுத்த கபோலத்தினையுடைய காளை மகிழ்ந்துகொட்டுங் துடி நிரைகொண்டுவரப்போன வெட்சியாருடைய நிலைமையையறியாது வெறுப்பினாற் கையைக்கதுப்பிலேவைத்த வேட்டுவிச்சியர் வாள்போன்றகண் இடந் துடிப்பச்செலுத்திற்று, பிரியத்தை, பலர்க்குமொக்க. எ - று.

மகிழ்துடி ஒருங்கு உய்த்தன்றென்க. மகிழ்துடி : வினைத்தொகை. (கஉ)

கங.—தந்துநிறை :—
வார்வலந்த துடிவிம்ம
ஊர்புகல நிரையுய்த்தன்று.

இ - ள். வாராலேகட்டின துடிகறங்க ஊரினுள்ளார்விரும்ப ஆனிரையை மன்றத்திடத்துச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. ‡தண்டா விருப்பின டன்னை தலைமலைந்த
வண்டார் கமழ்க்கண்ணி வாழ்கென்று - கண்டா
ளணிநிரை வாண்முறுவ லம்மா வெயிற்றி
§மணிநிரை மல்கிய மன்று.

* தொல். புறத். சூ. 3 - ந. மேற். † சீவக. 2050.
‡ தொல். புறத். சூ. 3. இளம். மேற். § புறநா. 387: 24.

இ - ள். தணியாத உவகையினையுடையளாகித் தன்னுடைய சுவாமி தலையிலேசூடின வண்டுநிறைந்த நறுநாற்றத்தினையுடைய மாலை வாழ்வதாக வென்று நோக்கினாள், அலங்காரமுடைத்தாக ஒழுங்குபட்டு ஒளிவிடாநின்ற பல்லினையும் அழகியபெருமையினையுமுடைய மறத்தி ; மணியணிந்த பசுமிக்க மன்றத்தை. எ - று.

எயிற்றி கண்டாளெனக்கூட்டுக. (கங)

கச.—பாதீடு:—

கவர்கணைச் சுற்றங் கவர்ந்த கணநிரை
அவரவர் வினைவயி னறிந்தீந்தன்று.

இ - ள். கவர்த்ததலையம்பினையுடைய கிளை கொள்ளைகொண்டபசு நிரையைச் செய்தார்செய்த தொழில்வகையை அறிந்து கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. *ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க்கும்
புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வாரை
மாறட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறூரிற்
கூறிட்டார் கொண்ட நிரை.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்போரினை மேற்கொண்டோர்க்கும் ஒற்றுத்தெரிந்துசொன்னோர்க்கும் நிமித்தம்தப்பாவகைசொன்ன அறிவுடையோர்க்கும் தம்முடன் வேறுபடுவாரை மாறுபாடுகெடுத்த வெற்றியினையுடைய மறவினையாளர் தம் சீறூரிடத்துப் பங்கிட்டார், கைக்கொண்டுவந்தநிரையை. எ - று. (கச)

கரு.—உண்டாட்டு:—

†தொட்டிமிழுங் கழன்மறவர்
மட்டுண்டு மகிழ்தூங்கின்று.

இ - ள். கட்டி ஆர்க்கும் வீரக்கழலினையுடைய தறுகண்ணர் மதுவை யுண்டு மனங்களித்து ஆடியது. எ - று.

வ - று. *இளிகொண்ட தீஞ்சொ லிளமா வெயிற்றி
களிகொண்ட நோக்கங் கவற்றத் - தெளிகொண்ட
வெங்கண் மலிய விளிவதுகொல் வேற்றூர்மேற்
செங்கண் மறவர் சினம்.

இ - ள். இளியென்னும் இசையினைக்கொண்ட இனியசொல்லினை யுடைய இளைய சிமதியானவேட்டுவிச்சி களிப்புக்கொண்டபார்வைவருத்தவும் தெளிவுகொண்ட வெவ்விய கள்ளையுண்டமகிழ்ச்சி மிகவும் கெடுவதுபோலும், பகைவர்மேற் சிவந்த கண்ணினையுடைய வீரர்செற்றம். எ - று.

சினம் விளிவதுகொலெனக்கூட்டுக.

இது ‡ "ஒருமைசுட்டிய" என்பதனுளமைத்த "ஏவ லிளையர் தாய் வயிறு கறிப்ப" என்பதுபோலாம். (கரு)

* தொல். புறத். சூ. 3-இளம். மேற்; 'ஒள்...நிரை': ஷை ஷை ந. மேற்.
† புறநா. 257, 258 - உரை, மேற். ‡ தொல். எச்ச. சூ. 65 - சே. ந.

௧௬.—கோ ள் ை ட:—

ஈண்டியநிரை யொழிவின்றி
வேண்டியோர்க்கு விரும்பிவீசின்று.

இ - ள். திரண்ட பசுநிரையொன்றுந்தப்பாமே தம்மை வேண்டினவர்களுக்குப் பிரியப்பட்டுக் கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. அங்கட் கிணையன் றுடியன் விறலிபாண்
வெங்கட்கு வீசும் விலையாகும் - செங்கட்
செருச்சிலையா மன்னர் செருமுனையிற் சீறி
வரிச்சிலையாற் றந்த வளம்.

இ - ள். அழகிய கண்ணுற்சிறந்த கிணையையுடையவனும் துடிகொட்டுமவனும் பாணிச்சியும் பாணனும் வெவ்விய கள்ளிற்குக்கொடுக்கும் விலையாகும், சிவந்த கண்ணிணையுடையராய்ப் போர்க்கு இடையாதமன்னர் பூசன்முகத்துக்கோபித்து வரிதலையுடைய வில்லாலேகொண்ட ஆனிரையாகிய செல்வம். எ - று.

வளம் வெங்கட்குவீசும் விலையாகுமெனக்கூட்டுக. (௧௬)

௧௭.—புலனறிசிறப்பு:—

வெம்முனைநிலை யுணர்த்தியோர்க்குத்
தம்மினுமிகச் சிறப்பீந்தன்று.

இ - ள். வெவ்விய வேற்றுப்புலத்தினது நிலைமையை அறிவித்தார்க்குத் தம்முடையகூற்றினும் பெருகச் சிறப்புக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இறுமுறை யெண்ணு திரவும் பகலுஞ்
செறுமுனையுட் சென்றறிந்து வந்தார் - பெறுமுறையி
னட்டுக் கனலு மயில்வேலோ யொன்றிரண்
டிட்டுக் கொடுத்த லியல்பு.

இ - ள். தாம் இறும்வகையைஆராயாதே இரவின்கண்ணும் பகலின்கண்ணும் கொல்லும்பகைப்புலத்துப்போய் ஆராய்ந்துவந்தார் பெறக்கடவபங்கின்மேலும் கொன்று எரியும் கூர்வேலினையுடையோய், ஒன்றுதல் இரண்டாதல் பசு ஏற்றிக்கொடுத்தல் முறைமை. எ - று. (௧௭)

௧௮.—*பிள்ளைவழக்கு:—

பொய்யாது புண்மொழிந்தார்க்கு
வையாது வழக்குரைத்தன்று.

இ - ள். தப்பாமல் நிமித்தஞ்சொன்னார்க்கு வஞ்சியாதே பெறுமுறைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

---

* கரும்பிள்ளைநிமித்தங்கூறியார்க்குவிதந்துகொடுத்தல்; இ-வி.சூ.603-உரை.

க.—வெட்சிப்படலம்.

வ - று. புல்லார் நிரைகருதி யாஞ்செல்லப் புண்ணலம்
பல்லா ரறியப் பகர்ந்தார்க்குச் - சொல்லாற்
கடஞ்சுட்ட வேண்டா கடுஞ்சுரையா ளொன்கு
குடஞ்சுட் டினத்தாற் கொடு.

இ - ள். பகைவரது ஆனிரையைக்கொள்ள நினைந்து யாம்போக நிமித்த நன்மையைப் பலரு முணரச்சொன்னார்க்கு மொழியாற் பெறுமுறைமை இதுவென்று கருதவேண்டா; ஒன்றொருகுடம்பால்போதும் மிக்கமடியினையுடைய பசு நான்கு இனங்கடோறுங்கொடு. எ - று.

கடஞ்சுட்டவேண்டா கொடுவென்க. (கஅ)

கசு.—துடிநிலை:—

தொடுகழன் மறவர் தொல்குடி மரபிற்
படுக ணிமிழ்துடிப் பண்புரைத் தன்று.

இ - ள். கட்டும் கழல்வீரர் பழங்குடி முறைமையில் மிக்ககண்ணினையுடைத்தாய் ஒலிக்கும் துடியைக்கொட்டுமவன் குணத்தைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *முந்தை முதல்வர் துடிய ரிவன்முதல்வ
ரெந்தைக்குத் தந்தை யிவனெனக்கு - வந்த
குடியொடு கோடா மரபினோற் கின்னும்
வடியுறு தீந்தேறல் வாக்கு.

இ - ள். என்பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினார்க்குத் துடிகொட்டினார் இவன்பாட்டனுடைய பாட்டன் முதலாயினார்; என்தமப்பனுக்கு இவன் தமப்பன் துடிகொட்டினான்; இவன் எனக்குத்துடி கொட்டுவான்; வழிவந்த குடிமுறைமையோடு பிறழாத முறைமையினையுடையவனுக்கு இன்னமும் வடித்தலுற்ற தித்தித்த மதுவினதுதெளிவை வார்ப்பாயாக. எ - று. (கசு)

உ0.—கொற்றவைநிலை:—

ஒளியினீங்கா விறற்படையோ
ளளியினீங்கா வருளுரைத்தன்று.

இ - ள். விளக்கத்தினின்றும் ஒழியாத வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையோளது இரக்கத்தினின்றும் ஒழியாத கருணையைச்சொல்லியது. எ-று.

வ - று. †ஆளி மணிக்கொடிப் பைங்கிளிப் பாய்கலைக்
கூளி மலிபடைக் கொற்றவை - மீளி
யரண்முருங்க வாகோள் கருதி னடையார்
முரண்முருங்கத் தான்முந் துறும்.

---

* "இவற் கீத்துண்மதி" (புறநா. 290) என்பது இதனை ஒத்துள்ளது.

† தொல். புறத். சூ. 4 - இளம். மேற்.

இ - ள். சிங்கத்தாற்சிறந்த அழகியகொடியினையும் பசுங்கிளியினையும் பாயுங்கலையினையும் பேய்மிக்க படையினையுமுடைய துர்க்காதேவி, தலைவன் பகைவர் குறும்புமுறிய ஆனிரையைக் கொள்கையைநினைக்கிற் பகைவர் மாறுபாடுகெடத் தான்முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (உ0)

வள்ளிக் கூத்து உக.—வெறியாட்டு:—

வாலிழையோர் வினைமுடிய
வேலனொடு வெறியாடின்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தையுடையார் நினைத்ததொழில் முடிய முருகபூசை பண்ணுமவனோடு *வள்ளிக்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ - று. காணி லரனுங் களிக்குங் கழன்மறவன்
பூணிலங்கு மென்முலைப் போதரிக்கண் - வாணுத
ருன்முருகு மெய்ந்நிறீஇத் தாமம் புறந்திளைப்ப
வேன்முருகற் காடும் வெறி.

இ - ள். கண்டானுயின் நிருத்தப்பிரியனாகிய நீலகண்டனும் மகிழ்வன்; கட்டும்கழலினையுடைய மறவினையாளன்றன் ஆபரணம்விளங்கும் மெல்லிய முலையினையும் பூப்போன்ற அரிபரந்த கண்ணினையும் ஒளிமிக்க நுதலினையுமுடையவள்தான் நறுநாற்றத்தை உடம்பிலேநிறுத்தி மாலை பக்கத்தே அசைய †வேலினையுடைய பிள்ளையார்க்கு ஆடும் வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வள்ளிக்கூத்தைக்காணின் அரனும்களிக்குமென்க. (உக)

வெட்சித்திணைப்பாட்டு இரண்டும் துறைப்பாட்டுப பத்தொன்பதும் முடிந்தன.

முதலாவது வெட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

கரந்தைப் படலம்.

(உ.—சூத்திரம்.)

கதமலி கரந்தை கரந்தை யரவ
மதரிடைச் செலவே யரும்போர் மலைதல்
புண்ணொடு வருதல் போர்க்களத் தொழித
லாளெறி பிள்ளை பிள்ளைத் தெளிவே
ரு பிள்ளை யாட்டொடு கையறு நிலையே
நெடுமொழி கூறல் பிள்ளைப் பெயர்ச்சி
வேத்தியன் மலிபே மிருகுடி நிலையென

* வள்ளிநாயகியின் வேடங்கொண்டு ஆடுங்கூத்து. † முருகக்கடவுளுக்கு.

வருங்கலை யுணர்ந்தோ ரவைபதி னன்குங்
கரந்தையுங் கரந்தைத் துறையு மென்ப.

என்-னின், கரந்தைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று.

இ - ள். கரந்தை, கரந்தையரவம், அதரிடைச்செலவு, போர்மலைதல், புண்ணொடுவருதல், போர்க்களத்தொழிதல், ஆளெறிபிள்ளை, பிள்ளைத்தெளிவு, பிள்ளையாட்டு, கையறுநிலை, நெடுமொழிகூறல், பிள்ளைப்பெயர்ச்சி, வேத்தியன்மலிபு, குடிநிலை என இவ்வைபதினான்கும் கரந்தைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

உஉ.—கரந்தை:—

மலைத்தெழுந்தோர் மறஞ்சாயத்
தலைக்கொண்ட நிரைபெயர்த்தன்று.

இ - ள். மாறுபட்டெழுந்தார் மாற்சரியங்கெடக் கைப்பற்றினநிரையை மீட்டது. எ - று.

வ - று. *அழுங்கனீர் வையகத் தாருயிரைக் கூற்றம்
விழுங்கியபின் வீடுகொண் டற்றாற் - செழுங்குடிக
டாரார் கரந்தை தலைமலைந்து தாங்கோட
னோரார்கைக் கொண்ட நிரை.

இ - ள். ஆரவாரியாநின்ற கடல்சூழ்ந்த ஞாலத்துப் பெறுதற்கரிய உயிரைக் கூற்றுவன் உண்டபின்பு மீட்ட தன்மைத்து; வளப்பத்தினையுடைய மறக்குடிகள் 1 கொப்புநிறைந்த கரந்தையைத் தலையிலேயணிந்து தாங்கொள்ளுமது, பகைவர்கைப்பற்றின ஆனிரையை. எ - று.

கோடல் வீடுகொண்டற்றென்க. ஆல்: அசை. தாம்கோடலைப்பொருத வெட்சியார்கையினின்றும் கொள்ளப்பட்டனநிரை; இது வீடுகொண்டற்றென்றுமாம். (க)

உரு.—கரந்தையரவம் :—

†நிரைகோள் கேட்டுச் செய்தொழி லொழிய
2விரைவனர் குழூஉம் வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். பசுநிரையைக் கைப்பற்றினமைகேட்டுச் செய்யாநின்ற காரியந் தவிரக் கடுகினராகித் திரளுங்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட
வேலார் வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன்
கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கிணைப்பூசல் கேட்டே
யுளர்ந்தார் நிரைப்பெயர்வு முண்டு.

---

* தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † சீவக. 428 - ந. மேற்.
‡ நன். சூ. 354 - மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'கொத்து' 2 'விரையினர்', 'விரையுநர்'.

இ - ள். காலிலேநிறைந்த வீரக்கழலினையுடையார், கொடியவில்லினையுடையார், கையிலேயெடுத்த வேலினையுடையார், அஞ்சத்தக்க காட்சியினையுடையார், கூற்றுவன் கோபித்தாலுமொப்பார், தடாரியோசையைக்கேட்டு அசைந்தார்; வெட்சியார்கொண்ட ஆனிரை மீள்கையும் கூடும். எ - று. (உ)

உச.—அதரிடைச்சேலவு :—

ஆற்ரு ரொழியக் கூற்றெனச் சினைஇப்
போற்ருர் போகிய நெறியிடை யேகின்று.

இ - ள். செருவினைப்பொருதார் ஊரிலேநிற்கக் காலனையொப்பக் கோபித்துப் பகைவர்போன வழியிடத்தேசென்றது. எ - று.

வ - று. சங்குங் கருங்கோடுந் தாழ்பீலிப் பல்லியமு
மெங்கும் பறையோ டெழுந்தார்ப்ப - வெங்க
லழற்சுரந் தாம்படர்ந்தா ரான்சுவட்டின் மேலே
நிழற்கதிர்வேன் மின்ன நிரைத்து.

இ - ள். சங்கும் கரிய வீரக்கொம்பும் தாழ்ந்த பீலியையுடைய சில விசேடவாச்சியங்களும் பறையோடு எங்கும் எழுந்து ஆரவாரிப்ப வெவ்விய கல்லினையுடைய அழல்பரந்தகாட்டிலே தாம் போயினர், நிரைபோன அடிப்பாடே, நிழல்விடும் சுடர்வேல் ஒளிவிட நிரைத்து. எ - று. (ங)

உரு.—போர்மலைதல் :—

*வெட்சி யாரைக் கண்ணுற்று வளைஇ
யுட்குவரத் தாக்கி [1]யுறழ்செருப் புரிந்தன்று.

இ - ள். வெட்சியாரைக்கிட்டிச்சூழ்ந்து அஞ்சத்தாக்கி எடுப்பும் சாய்ப்புமான பூசலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. †புலிக்கணமுஞ் சீயமும் போர்க்களிறும் போல்வார்
வலிச்சினமு மானமுந் தேசு - மொலிக்கு
மருமுனை வெஞ்சுரத் தான்பூசற் கோடிச்
செருமலைந்தார் சீற்றஞ் சிறந்து.

இ - ள். புலியினதுதிரளும் சிங்கமும் போர்பொரும் யானையுமொப்பார், வலிமிக்க சீற்றமும் அபிமானமும் பெருமையும்; ஆரவாரிக்கும்கிட்டுதற்கரியபகைப்புலவழியிலே நிரைகொண்டார் வெட்சியாரென்னும் ஆரவாரத்தாற்கடுகிப் பூசலைச்செய்தார், கோபமிக்கு. எ - று.

சிறந்து செருமலைந்தாரென்க. (ச)

உசு.—‡புண்ணொடுவருதல் :—

மண்ணொடு புகழ்நிறீஇப்
புண்ணொடு தான்வந்தன்று.

---

* புறநா. 259 - உரை, மேற். † தொல். புறத். சூ. 5-இளம். மேற். ‡ தொல். புறத். சூ. 5 - இளம்.

(பி - ம்.) 1 'உளர்செருப்'

இ - ள். பூமியுடனே இசையைநிறுத்தி ஆயுதம்பட்டபுண்ணுடனே வீரன்றான் வந்தது. எ - று.

வ - று. *வெங்குருதி மல்க †விழுப்புண் ணுகுதொறூஉ
மிங்குலிகஞ் சோரும் வரையேய்க்கும் - பைங்க
ணினம்போக்கி நின்றா ரிகல்வாட்டி ‡வேந்தன்
மனம்போல வந்தமகன்.

இ - ள். வெவ்விய உதிரம் மிக முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண்ணினின்றும்விழவிழச் சாதிலிங்கஞ்சொரியும் வரையையொக்கும்; பைங்கண்ணினையுடைய பசுவினத்தை முன்னேசெலுத்திநின்ற வெட்சியாருடைய மாறுபாட்டைக்கெடுத்து மன்னனெஞ்சினையொப்ப வந்தவீரன். எ - று.

வீரன் இங்குலிகஞ் சோரும்வரையையொக்குமென்க.

வேந்தன்மனம் வெற்றியையேநினையும். (ரு)

உஎ.—போர்க்களத்தொழிதல்:—

படைக்கோடா விறன்மறவரைக்
கடைக்கொண்டு களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவராயுதத்திற்குப் புறங்கொடாத வெற்றியினையுடைய வீரரைக்கூட்டித் தான் பூசற்களரியிலேபட்டது. எ - று.

வ - று. §உரைப்பி னதுவியப்போ வொன்னார்கைக் கொண்ட
நிரைப்பி னெடுந்தகை சென்றான் - புரைப்பின்
றுளப்பட்ட வாயெல்லா மொள்வாள் கவரக்
களப்பட்டான் றோன்றான் கரந்து.

இ - ள். சொல்லின் அஃது அதிசயமோ? பகைவர்கைப்பற்றின நிரையின்பின்னே பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன் சென்றான்; ஒப்பின்றிக் கருதப்பட்ட உடம்பிடமெல்லாம் ஒள்ளியவாள் கொள்ளைகொள்ளப் போர்க்களரியிலே விழுந்தான், ஒளித்துத் தோற்றுகிலன். எ - று.

'நிரைப்பி னெடுந்தகை சென்றான்' என்றது, இந்நாள்மீண்டநிரையென்னும் புகழுடனே சென்றானென்றல். (சு)

உஅ.—ஆளெறிபிள்ளை:—

வருவாரை யெதிர்விலக்கி
யொருதானாகி யாளெறிந்தன்று.

இ - ள். பொருவாரை எதிரேவிலக்கித் தானொருவனுமேயாகி வீரரை வெட்டியது. எ - று.

வ - று. பிள்ளை கடுப்பப் பிணம்பிறங்க வாளெறிந்து
கொள்ளைகொ ளாயந் தலைக்கொண்டா - ரெள்ளிப்

---

* களவழி, 7; சீவக. 2239. † குறள், 776. ‡ நன். சூ. 366, மயிலை. மேற். § தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

பொருதழிந்து மீளவும் பூங்கழலான் மீளா
வொருதனியே நின்றா னுளன்.

இ - ள். விளைவறியாதபிள்ளையையொப்பப் பிணம்பெருக்க வீரரை வெட்டி வெட்சியார்கொள்ளைகொண்ட ஆனிரையைக் கிட்டினர் இகழ்ந்து பூசற்செய்து கெட்டு மீண்டுபோகவும் மீளானாகித் தனியேநின்றான் ஒருபூங் கழலானுளன். எ - று. (எ)

உகூ.—பிள்ளைத்தெளிவு:—

கண்மகிழ்ந்து துடிவிம்மப்
புண்மகிழ்ந்து புகன்றாடின்று.

இ - ள். துடியின்கண் மகிழ்ந்தொலிப்பத் தன்புண்ணைப் பிரியப்பட்டு விரும்பிக் கூத்தாடியது. எ - று.

அதனைப் புகழ்ந்தாடியதூஉமாம்.

வ - று. மேவா ருயிருணங்க மேன்முடித்த பிள்ளையன்
பூவா ளுறைகழியாப் போர்க்களத்து - ளோவான்
[1]றுடியிரட்டி விம்மத் தொடுகழலார் முன்னின்
றடியிரட்டித் திட்டாடு மாட்டு.

இ - ள். பகைவர் உயிருலரத் தலையினை நீக்கிக் கவந்தமாக்கிநின்ற பிள்ளைத்தன்மையை எய்தியவன் பொலிவினையுடையவாளினை உறையினின்றும் வாங்கிப் பூசற்களரியிலேயொழியான்; துடிகொட்டி ஆர்ப்பரவமிகக் கட்டிய வீரக்கழலினையுடையார்முன்னேநின்று இட்டவடியின்மேல் அடியிட்டுஆடுங் கூத்து. எ - று.

ஆட்டு ஓவானென்க. (அ)

கூ௦.—பிள்ளையாட்டு:—

கூடலர்குடர் மாலைசூட்டி
வேறிரித்து விரும்பியாடின்று.

இ - ள். பகைவர்குடராகியமாலையைச்சூட்டிக் கையிலே வேலைத்திருப்பிப் பிரியப்பட்டு ஆடியது. எ - று.

வ - று. *மாட்டிய பிள்ளை மறவர் நிறந்திறந்து
கூட்டிய வெஃகங் குடர்மாலை - சூட்டியபின்
மாறிரியச் சீறி நுடங்குவான் கைக்கொண்ட
வேறிரிய விம்முந் துடி.

இ - ள். பகைவரை மாளப்பண்ணின பிள்ளைத்தன்மையை எய்தியவன், வீரருடைய மார்பங்களைத் திறந்து தெரிந்துபறித்தவேலைப் பகைவருடைய குடர்மாலையைச்சுற்றியபின் மாறுபாடுகெடக் கோபித்து ஆடுமவன் கைக்கொண்டவேலைத் திருப்பக் கறங்காநின்றது துடி. எ - று. (கூ)

---

* தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 ' துடியுருட்டிவிம்ம '

௩க.—கையறுநிலை:—

வெருவரும் வாளமர் விளிந்தோற் கண்டு
கருவி மாக்கள் கையற வுரைத்தன்று.

இ - ள். அஞ்சத்தகும் வாட்பூசலிலே பட்டோனைப்பார்த்து யாழ்ப்பாணர் அவன் பட்டபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *நாப்புலவர் சொன்மாலை நண்ணார் படையுழக்கித்
†தாப்புலி யொப்பத் தலைக்கொண்டான் - பூப்புனைய
நற்குலத்துட் டோன்றிய நல்லிசையாழ்த் தொல்புலவீர்
கற்கொலோ சோர்ந்திலவெங் கண்.

இ - ள். செந்நாப்புலவருடைய [1]கீர்த்திமாலை, பகைவர் சேனையைத் துகைத்து வலியபுலியையொப்பப்பட்டான்; பொற்றாமரைப்பூவைச் சூடும் நல்ல குலத்திலேபிறந்த அழகிய இசையினையுடைய யாழாற்சிறந்த பழைய அறிவினையுடையீர், கல்லோ அறியோம், விழுந்தில எம்முடைய கண்கள். எ - று. (க0)

௩உ.—நெடுமொழிகூறல்:—

மன்மேம் பட்ட மதிக்குடை யோற்குத்
தன்மேம் பாடு தானெடுத் துரைத்தன்று.

இ - ள். மன்னரின் மேம்பட்ட நிறைமதிபோலும் கொற்றக்குடையினையுடையோற்கு ஒருவீரன் தன்னுடைய மேம்பாட்டைத் தான் உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡ஆளமர் வெள்ளம் பெருகி னதுவிலக்கி
வாளொடு வைகுவேன் யானாக - நாளுங்
கழிமகிழ் வென்றிக் கழல்வெய்யோ யீயப்
[2]பிழிமகி ழுண்பார் பிறர்.

இ - ள். வீரராகிய போர்ப்பிரளயம் கைவளரின் அதனைவிலக்கி வாளுடனே அங்கேதங்குவேனாக யான், நாடோறும் மிக்க உவகையாற்சிறந்த வெற்றியினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெய்யோனே, நீ கொடுப்ப நினைவு இயைந்து பிழியுமதுவை நுகர்வாராக, வேறுசிலர். எ - று.

உண்பாராக, பிறரெனத் தொழிற்படச்சொல்லுக. யான் வாளொடு வைக, உண்பார்பிறரென்றுமாம். (கக)

௩௩.—பிள்ளைப்பெயர்ச்சி:—

போர்தாங்கிப் புள்விலங்கியோனைத்
தார்வேந்தன் றலையளித்தன்று.

இ - ள். புள்ளைவிலக்கிப் பூசலைத்தாங்கினவனை மாலையினையுடைய மன்னன் தண்ணளிசெய்தது. எ - று.

---

* "மறையவர் சொன்மாலை" பு - வே. 189. † "தாப்புலியனைய வெற்றிச் சராசந்தன்" கூர்ம: கண்ணன்பூமி. 70. ‡ தொல். புறத். சூ. 5- இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'கீர்த்திமாலையைத்தலைக்கொண்டுபகைவர்' 2 'பிழிமது'

வ - று. பிணங்கமருட் பிள்ளை பெயர்ப்பப் பெயரா
தணங்கனார்செய் தாளெறித னோக்கி - வணங்காச்
சிலையளித்த தோளான் சினவிடலைக் கன்றே
தலையளித்தான் றண்ணடையுந் தந்து.

இ - ள். மாறுபடும்பூசலிடத்துக் காரியென்னும்புள் விலக்கவும் விலங்காதுப் பகைவரை வருத்துந்துன்பத்தைச்செய்து வீரரைவெட்டுதலைப்பார்த்து வளையாத மலையினையொத்ததோளான் செற்றத்தினையுடைய வீரனுக்கு அற்றைநாளே, வரிசைகொடுத்தான், மருதநிலம்பலவுங்கொடுத்து. எ - று. (கஉ)

௩௪.—வேத்தியன்மலிபு:—

தோள்வலிய வயவேந்தனை
வாள்வலிமறவர் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தோளால்வலிய மறமன்னனை வாளால்வலியவீரர் மேம்பாட்டினைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *அங்கையு ணெல்லி யதன்பய மாதலாற்
கொங்கலர் தாரான் குடைநிழற்கீழ்த் - தங்கிச்
செயிர்வழங்கும் வாளமருட் சென்றடையார் வேல்வா
யுயிர்வழங்கும் வாழ்க்கை யுறும்.

இ - ள். உள்ளங்கை நெல்லிப்பழத்தினது தன்மையாதலால், தேன்மலருமாலையினையுடையான் கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே அவதரித்துக் [1]குற்றத்தினைக்கொடுக்கும் வாட்பூசலிலேபுக்குப் பகைவர்தம் வேலின் வாயிலே உயிரைக்கொடுக்குஞ் செல்வம், மிகவும் உறுதியுடைத்து. எ - று.

வாழ்க்கை, நெல்லியதன்பயமாதலால் உறுதியுடைத்தென்க. (கங)

௩௫.—குடிநிலை:—

†மண்டிணி ஞாலத்துத் தொன்மையு மறனுங்
கொண்டு பிறரறியுங் குடிவர வுரைத்தன்று.

இ - ள். மண்செறிந்தபூமியிடத்துப் பழமையும், தறுகண்மையுமுட்கொண்டு பிறரறியும் குடியின்வரலாற்றினைச் சொல்லியது. எ - று.

மண்டிணிஞாலம்: மண்ணுலகு விண்ணுலகென்றாற்போலக்கொள்க.

வ - று. பொய்யகல நாளும் புகழ்விளைத்த லென்வியப்பாம்
‡வையகம் போர்த்த வயங்கொலிநீர் - கையகலக்
§கற்றோன்றி மண்டோன்றாக் காலத்தே வாளோடு
முற்றோன்றி மூத்த குடி.

---

* தொல். புறத். சூ. 5 - இளம்; நன். சூ. 221 - மயிலை. விரு. மேற்.
† புறநா. 2: 1; சிலப். 26: 42; மணி. 11: 95. ‡ பரி. 6: 3. § மது. 4.
(பி - ம்.) [1] 'குரோதத்தினை'

இ - ள். பொய்ம்மைநீங்க நாடோறும் கீர்த்தியுண்டாக்குதல், என்ன அதிசயமாம், பூமியைமறைத்த தெளிந்துகறங்கும் உகாந்தவெள்ளம் விட்டு நீங்க, முற்பட மலைதோன்றிப் பூமிதோன்றாத அளவிலே வாளுடனே எல்லாரிலும் முற்பட மலையிடத்திலேதோன்றிப் பழையதாகிய குடி! எ - று.

குடி புகழ்விளைத்தல் என்னவியப்பாம். [1]எவனென்பது, என்னெனக் குறைந்துநின்றது. மூத்தகுடியென்றது பூசலிலே வாளாலே பட்டகுடி யென்பாருமுளர். (௧௪)

கரந்தைத்திணைப்பாட்டு ஒன்றும் துறைப்பாட்டுப் பதின்மூன்றும் முடிந்தன.

இரண்டாவது கரந்தைப்படலம் முற்றிற்று.

மூன்றவது

வஞ்சிப் படலம்.

(௩.—சூத்திரம்.)

வாடா வஞ்சி வஞ்சி யரவங்
கூடார்ப் பிணிக்குங் குடைநிலை வாணிலை
கொற்றவை நிலையே கொற்ற வஞ்சி
குற்றமில் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளை
௫ பேராண் வஞ்சி மாராய வஞ்சி
நெடுமொழி வஞ்சி முதுமொழி வஞ்சி
யுழபுல வஞ்சி மழபுல வஞ்சி
கொடையின் வஞ்சி குறுவஞ் சிய்யே
யொருதனி நிலையொடு தழிஞ்சி பாசறை
௧௦ பெருவஞ் சிய்யே பெருஞ்சோற்று நிலையொடு
நல்லிசை வஞ்சியென நாட்டினர் தொகுத்த
வெஞ்சாச் சீர்த்தி யிருபத் தொன்றும்
வஞ்சியும் வஞ்சித் துறையு மாகும்.

என்-னின், வஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று.

இ - ள். வஞ்சி, வஞ்சியரவம், குடைநிலை, வாணிலை, கொற்றவைநிலை, கொற்றவஞ்சி, கொற்றவள்ளை, பேராண்வஞ்சி, மாராயவஞ்சி, நெடுமொழிவஞ்சி, முதுமொழிவஞ்சி, உழபுலவஞ்சி, மழபுலவஞ்சி, கொடைவஞ்சி, குறுவஞ்சி, ஒருதனிநிலை, தழிஞ்சி, பாசறைவஞ்சி, பெருவஞ்சி, பெருஞ்சோற்றுநிலை, நல்லிசைவஞ்சி என இவை இருபத்தொன்றும் வஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். ()

(பி - ம்.) 1 'என்னவென்பது'

௩௬.—வ ஞ் சி:—

*வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து
கூடார்மண் கொளல்குறித்தன்று.

இ - ள். தோலாதவஞ்சியைத் தலையிலேசூடிப் பகைவர்பூமியைக் கொள்கையைக் கருதியது. எ - று.

வ - று. செங்கண் மழவிடையிற் றண்டிச் சிலைமறவர்
†வெங்கண் மகிழ்ந்து விழவமர - வங்குழைய
வஞ்சி வணங்கார் வணக்கிய வண்டார்ப்பக்
குஞ்சி மலைந்தானெங் கோ.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடைய இளமைப்பருவத்து ஆனேற்றை யொப்ப மிகைத்தெழுந்து வில்லினையுடையவீரர் வெவ்வியமதுவையருந்தி வில்விழாவை விரும்ப, அழகிய தளிரினையுடைய வஞ்சியைத் தன்னைப்பணியாதாரைப் பணிவிப்பான்வேண்டிச் சுரும்பு ஆரவாரிப்ப மயிரிலேசூடினன், எம்முடைய வேந்து. எ - று.

வணங்காரைவணக்கிய வேந்து சூடினனென்க. (க)

௩௭.—வ ஞ் சி ய ர வ ம்:—

வள்வார் முரசமொடு வயக்களிறு முழங்க
வொள்வாட் டானை யுருத்தெழுந் தன்று.

இ - ள். வலியினையுடைய வாராலேவிசித்த வீரமுரசுடனே வலியயானை முழங்க அழகிய வாளினையுடைய சேனை கோபித்துக் கிளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. பௌவம் பணைமுழங்கப் பற்றார்மண் பாழாக
வௌவிய வஞ்சி வலம்புனையச் - செவ்வே
லொளிறும் படைநடுவெ ணூழித்தீ யன்ன
‡களிறுங் களித்ததிருங் கார்.

இ - ள். கடல்போல வீரமுரசம் ஆர்ப்பப் பகைவர்நிலம் அழியக் கைப்பற்றின வஞ்சியை வெற்றியாகச்சூடச் சிவந்தவேல் விட்டுவிளங்கும் சேனை நடுவே யுகாந்தகாலத்து நெருப்பையொத்த யானையும் மகிழ்ந்து முழங்காநின்றது, மேகத்தைப்போல. எ - று. உம்மை : சிறப்பும்மை. (உ)

௩௮.—கு டை நி லை:—

§பெய்தாமஞ் சுரும்பிமிரப் பெரும்புலவர் புகழ்பாடக்
கொய்தார் மன்னவன் குடைநாட் கொண்டன்று.

---

* மணி. 19: 119 - 20. † புறநா. 129: 2. ‡ பரி. 8: 17 - 8; அகநா. 144: 12 - 3; புறநா. 81: 1-2; குறிஞ்சி. 162 - 5; நன். சூ. 458 - மயிலை. மேற். § சிலப். 5: 89 - 94 - அடியார். மேற்.

இ - ள். தன்மேலிட்டமாலையிலே வண்டுகளொலிப்ப மிக்க அறிவினை யுடையோர் கீர்த்தியைச்சொல்லக் கத்தரிகையால் மட்டஞ்செய்த மாலையினை யுடையவேந்தன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

வ - று. முன்னர் முரசிரங்க மூரிக் கடற்றானைத்
துன்னருந் துப்பிற் றொழுதெழா - மன்ன
ருடைநா ளுலந்தனவா லோதநீர் வேலிக்
குடைநா ளிறைவன் கொள.

இ - ள். தன்முன்னே வீரமுரசுமுழங்க, பெரியகடல்போன்ற சேனை யினையும் கிட்டுதற்கரிய வலியினையுமுடையராய்ப் பணிந்தெழாத வேந்தர் தம்முடைய வாணாள் கெட்டன; [1]திரைமிகுந்தகடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து, குடையை அரசன் புறவீடுவிட. எ - று.

புறவீடுவிட உடைநாளுலந்தனவென்க. ஆல்: அசை. (௩)

௩௯.—வாணிலை:—
*செற்றார்மேற் செலவமர்ந்து
கொற்றவா ணாட்கொண்டன்று.

இ - ள். பகைவர்மேல் எடுத்துவிடுதலைவிரும்பி வெற்றியினையுடைய வாளைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

வ - று. அறிந்தவ ராய்ந்தநா ளாழித்தேர் மன்ன
னெறிந்தில கொள்வா ளியக்க - மறிந்திகலிப்
பின்பகலே யன்றியும் பேணா ரகநாட்டு
†நன்பகலுங் கூகை நகும்.

இ - ள். சோதிடநூல்வல்லவர்தெரிந்தநாளிலே வட்டக்காலாற் சிறந்த தேரினையுடையவேந்தன் வெட்டிவிளங்கும் அழகிய வாளினது புறவீடு விடுதலையுணர்ந்து மாறுபட்டு உச்சிக்குப்பின்பன்றியும் பகைவருண்ணாட்டிடத்து உச்சிப்பொழுதும் கோட்டான் பாடாநிற்கும். எ - று. (௪)

௪௦.—கொற்றவை நிலை:—
நீடோளான் வென்றிகொள்கென நிறைமண்ணு - வலனுயரிக்
கூடாரைப் புறங்காணுங் கொற்றவைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். நீண்ட தோளினையுடையவன் வெற்றிபெறுவானாகவெனச் சொல்லி நல்லபொருள்களால்நிரம்பிய பாத்திரத்தை வெற்றியாகவெடுத்து அரசனுடைய பகைவரை முதுகுபுறங்காணும் துர்க்காதேவிநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

---

* சிலப். 5: 89-94. அடியார். மேற். † புறநா. 356: 2; 362: 17-8.

(பி - ம்.) [1] 'குளிர்ந்தகடலை'

வ - று. அணங்குடை *நோலை பொரிபுழுக்கல் பிண்டி
நிணங்குடர் நெய்த்தோர் நிறைத்துக் – கணம்புகலக்
[1]கையிரிய மண்டைக் கணமோடி காவலற்கு
மொய்யிரியத் தான்முந் துறும்.

இ - ள். தெய்வத்திற்குரித்தான எட்கசிவும் நெற்பொரியும் அவரை துவரையும் தருப்பணமும் நிணமும் குடரும் உதிரமுநிறைவித்துத் திரட்சி விரும்பக் கையிலே பாத்திரத்தையிருத்திய பூதகணங்களையுடைய துர்க்காதேவி வேந்தற்குப் பகைகெடத் தான் முன்னே எழுந்தருளும். எ - று. (ரு)

சக.—இ து வு ம து:—

மைந்துடை யாடவர் செய்தொழில் கூறலு
மந்தமில் புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். வலியினையுடையவீரர் செய்யுந்தொழிலைச் சொல்லுதலும் முடிவில்லாத அறிவினையுடையோர் அத்துறையென்றுசொல்லுவர். எ - று.

வ - று. தமருட் டலையாத ருர்தாங்கி நிற்ற
லெமருள்யா மின்னமென் றெண்ண - லமரின்
முடுகழலின் முந்துறுதன் †முல்லைத்தார் வேந்தன்
றொடுகழன் மைந்தர் தொழில்.

இ - ள். தம்முடையசுற்றத்தாரின்மேலாகுதல் தூசிப்படையைத்தடுத்து நிற்றல், எங்கள்படைவீரருள் யாம் இன்னதன்மையேமென்றெண்ணுதல், போரிடத்து விரைந்துசெல்லுநெருப்புப்போல முற்படப்புகுதல், முல்லைத்தாரினையுடைய மன்னனுடைய கட்டும்வீரக்கழலினையுடைய வீரர்செய்தி. எ - று.

முல்லைத்தார்கூறியது, ‡"வஞ்சிதானே முல்லையது புறனே" என்றதனால். (சு)

சஉ.—§கொற்றவஞ்சி:—

வையகம் வணங்க வாளோச் சினனெனச்
செய்கழல் வேந்தன் சீர்மிகுத் தன்று.

இ - ள். உலகத்துள்ளார் தொழ வாளாலே வெட்டினனெனச்சொல்லிப் பண்ணின வீரக்கழலினையுடைய அரசனது [2]நன்மையைப் பெருக்கச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ||அழலடைந்த மன்றத் [3]தலந்தயரா நின்ருர்
நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக் - கழலடையச்
செற்றங்கொண் டாடிச் சிலைத்தெழுந்தார் வீந்தவியக்
கொற்றங்கொண் டெஃகுயர்த்தான் கோ.

---

* சிலப். 5: 68 - 9. † சீவக 547. ‡ தொல். புறத். சூ. 6.
§ சிலப். 25: 141. || நன். சூ. 440 - மயிலை. மேற்.
(பி - ம்.) 1 'கையிரீஇ மண்டை கண' 2 'தன்மை' 3 'அரந்தயராநின்ருர்'

இ - ள். நெருப்புப்பொருந்திய பகைவர்நாட்டுஅம்பலத்து நொந்து அழியாநின்றவர் நின்னை நிழலர்கச்சேர்ந்தேமென்று புகழ்ந்து போதத்தைவந்து சேரச் சினத்தைப்பாராட்டிக் கோபித்துவந்தார் பட்டுத் தம்பெயர்கெட வெற்றியைப்பெற்று வேலை வலமாக உயர்த்தான், வேந்து. எ - று. (எ)

சங.—*கொற்றவள்ளை:— ஒன்றை.

மன்னவன் புகழ்கிளந்
தொன்னார்நா டழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அரசன்கீர்த்தியைச்சொல்லிப் பகைவர்தேசம் கெடுவதற்கு வருந்தியது. எ - று.

வ - று. †தாழார மார்பினான் றாமரைக்கண் சேந்தனவாற்
பாழாய்ப் பரிய விளிவதுகொல் - யாழாய்ப்
புடைத்தே னிமிர்கண்ணிப் ‡பூங்கட் புதல்வர்
நடைத்தே ரொலிகறங்கு நாடு.

இ - ள். ஆரந்தாழ்ந்தமார்பினையுடையவன் தாமரைமலர்போன்ற கண்கள் சிவந்தன, பாழாய்க் கண்டாரிரங்கக் கெடும்போலும்; யாழையொப்ப மூரன்று பக்கத்திலே வண்டுகள் ஆர்க்குமாலையினையும் பொலிவினையுடைய கண்ணினையுமுடைய மைந்தர்சிறுதேரோசை ஆரவாரிக்கும்நாடு. எ - று.

நாடு பாழாய்ப்பரிய விளிவதுகொலென்க. (அ)

சச.—பேராண்வஞ்சி:—

கேளல்லார் முனைகெடுத்த
மீளியாளர்க் கு மிகவுய்த்தன்று.

இ - ள். உறவல்லாதார் பெருஞ்செருவைத் தொலைத்த தலைமையையுடைய வீரர்க்குப் பெரிதுங்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. பலிபெறு நன்னகரும் பள்ளி யிடனு
மொலிகெழு நான்மறையோ ரில்லு - நலிவொரீஇப்
புல்லா ரிரியப் பொருதார் முனைகெடுத்த
வில்லார்க் கருள்சுரந்தான் வேந்து.

இ - ள். பலியிடும் நல்லகோயில்களும் துறந்தாரிருக்கும் பள்ளியிடங்களும் ஓசைபொருந்திய நான்குவேதத்தோர் அகமும் நெருக்குதலையொழிந்து பொருந்தாதார் கெட்டோடப் பொருதவீரர் செருவைவென்ற தன்னுடைய வில்லாளர்க்கு உபகாரம்பண்ணினான், மன்னன். எ - று. (௯)

சரு.—இதுவுமது:—

அருந்திறை யளப்ப வாறிய சினத்தொடு
பெரும்பூண் மன்னவன் பெயர்தலு மதுவே.

---

* சிலப். 25 : 145. † முருகு. 104; புறநா. 152: 10; கம்ப. குளா, 30. ‡ பட். 24 - 5 ; சீவக. 89.

இ - ள். பெறுதற்கரியபொருளைப் பகைவர்கொடுப்பத் தணிந்தகோபத்தோடு பேரணிகலங்களையுடையமன்னனை மீண்டுபோதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ - று. கூடி முரசிரங்கக் கொய்யுளைமா முன்னுகளப்
பாடி பெயர்ந்திட்டான் பல்வேலான் - கோடி
நிதியந் திறையளந்தார் நேரார்நுந் தன்கீழ்
முதியமென் றூறி முரண்.

இ - ள். பலவாச்சியத்தோடும் பொருந்தி முரசு அதிரக் கைக்கத்தரிகையிட்டு நறுக்கின தலையாட்டத்தினையுடைய பரிகள் முன்னே சதியாகநடக்க இருந்த பாசறையினைவிட்டுப் பெயர்ந்தான், பலவேற்படையினையுடையான்; கோடிபொருளைத் திறையாக இவனுக்குப் பகைவருங்கொடுத்தார், அரசன்றன் அடிக்கீழ்ப் பழையோமென்றுசொல்லி மாறுபாடொழிந்து. எ - று.

மாறுபாடொழிந்து கோடிநிதியம் திறையளந்தார் நேராருமென்க. (கo)

சகு.—*மாராயவஞ்சி:—

மறவேந்தனிற் சிறப்பெய்திய
விறல்வேலோர் நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியத்தினையுடையமன்னனாலே சிறப்புப்பெற்ற வெற்றிமிக்க வேலினையுடையோர் நிலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நேராரம் பூண்ட நெடுந்தகை நேர்கழலான்
சேரார் முனைநோக்கிக் கண்சிவப்பப் - போரார்
நறவேய் கமழ்தெரிய லண்ணா ரெறிந்த
மறவே லிலைமுகந்த மார்பு.

இ - ள். இனமொத்த முத்தாரங்களையணிந்தன; பெரிய மேம்பாட்டினையும் பொருந்திய வீரக்கழலினையுமுடையான் பகைவர்தம் போரைப் பார்த்துக் கோபித்துக் கண்சிவப்பப் போர்வீரர் தேன்மேவிய நாறுமாலையினையுடைய சத்துருக்களெறிந்த மாற்சரியத்தான்மிக்க இலைதொழிலையுடைய வேலை ஏற்றுக்கொண்ட மார்புகள். எ - று.

மறவேலிலைமுகந்த போரார்மார்பு நேராரம்பூண்டனவென்க; இனி நேராரம்பூண்ட போரார்மார்பு மறவேலிலைமுகந்தனவென்றலுமொன்று. (கக)

சஎ.—நெடுமொழிவஞ்சி:—

ஒள்ளுதார் படைகெழுமித்
தன்னாண்மை யெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தஞ்சேனையைக்கிட்டித் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மையை உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

* சிலப். 25 : 142; மாராயம் - அரசனாற் செய்யப்படுஞ் சிறப்பு.

வ - று. இன்ன ரெனவேண்டா வென்னோ டெதிர்சீறி
முன்னர் வருக முரணகலு - மன்னர்
*பருந்தார் படையமருட் பல்லார் புகழ
விருந்தா யடைகுறுவார் விண்.

இ - ள். இன்னதன்மையாரென்று சொல்லவேண்டா; என்னுடனே கோபித்து என்முன்னே பொரவருக, மாறுபாட்டினைமிகுக்கும்வேந்தர்; பருந்துநிறையும் தானைப்போரிடத்துப் பலரும்போற்ற வீரசுவர்க்கத்திற்குப் புதியராய் அதனிற் கிட்டுதலைப்பெறுவார்கள். எ - று. (கஉ)

சஅ.—†முதுமொழிவஞ்சி:—
தொன்மரபின் வாட்குடியின்
முன்னோனது நிலைகிளந்தன்று.

இ - ள். பழையவரலாற்றினையுடைத்தாய வாளினையுடைய மறக்குடியில் [1]தமப்பனுடையநிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡குளிறு முரசங் குணில்பாயக் கூடா
ரொளிறுவாள் வெள்ள முழக்கிக் - களிறெறிந்து
புண்ணொடு வந்தான் புதல்வற்குப் பூங்கழலோய்
தண்ணடை நல்க றகும்.

இ - ள். முழங்கும்வீரமுரசிலே தடிப்புத்தாக்கப் பகைவருடைய விட்டு விளங்கும் வாள்வெள்ளத்தைத் துகைத்து யானையைவெட்டிப் புண்ணுடனே வந்தொழிந்தவனுடைய மகனுக்குப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையோய், மருதநிலங்களைக்கொடுத்தல் தக்கதாம். எ - று.

மகனென்றமையால் அவன் தமப்பன்பட்டமை விளங்கும். (கங)

சகூ.—§உழபுலவஞ்சி:—
நேராதார் வளநாட்டைக்
கூரெரி கொளீஇயன்று.

இ - ள். பொருந்தாதாருடைய நல்ல தேசத்தை மிக்க நெருப்பைக் கொளுத்தியது. எ - று.

வ - று. ||அயிலன்ன கண்புதைத் தஞ்சி யலறி
மயிலன்னார் மன்றம் படரக் - குயிலகவ
வாடிரிய வண்டிமிருஞ் செம்ம லடையார்நாட்
டோடெரியுள் வைகின வூர்.

இ - ள். வேலையொத்த விழியைப்புதைத்துப் பயப்பட்டுக் கூப்பிட்டு மயிலையொத்த குலமகளிர் மன்றென்றுபாராதேசெல்ல, குயில்பாட, ஆளுலா

* புறநா. 179: 11; 269: 11 - 2. † தொல்., புறத். சூ. 7 - இளம். ‡ நன். சூ. 458 - மயிலை. மேற். § எரிபரந்தெடுத்தல். || கள. 29.
(பி - ம்.) 1 'தனப்பனுடைய'

வச் சுரும்பு ஒலிக்கும் தலைமையினையுடைய பகைவர்தேசத்து ஊர்கள், பரந் தோடும் நெருப்பினுள்ளே அவதரித்தன. எ - று. (கச)

ருo.—மழபுலவஞ்சி:—

கூடார்முனை கொள்ளைசாற்றி
வீடறக்கவர்ந்த வினைமொழிந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் வேற்றுப்புலத்தைக் கொள்ளையூட்டி அகங்கள்பாழ் படக் கொள்ளைகொண்ட தொழிலைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. களமர் கதிர்மணி காலேகஞ் செம்பொன்
வளமனை பாழாக வாரிக் - கொளன்மலிந்து
கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தார் கழல்வேந்த
னண்ணார் கிளையலற நாடு.

இ - ள். அடியாரையும் ஒளிவிடும் வயிர அரதனங்களையும் [1]முத்தினையும் சிவந்த பொன்னினையும் அழகிய அகங்களெல்லாம் வறியவாகத் திரட்டிக் கைப்பற்றிக்கொள்ளும் வகைமிக்குக் கண்ணுக்குநிறைந்த வில்லாளர் கொள்ளை கொண்டார், வீரக்கழலினையுடைய அரசன்றன் பகைவர் சுற்றமிரங்க அவரு டையநாட்டை. எ - று.

நாடு கண்ணார் சிலையார் கவர்ந்தாரென்க. (கரு)

ருக.—கோடைவஞ்சி:—

நீடவுங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப்
பாடிய புலவர்க்குப் பரிசி னீட்டின்று.

இ - ள். உச்சமாகவும் மந்தமாகவும் அதன்மேற் சமமாகவும் இசையை அளந்து பாடின அறிஞர்க்குப் பரிசிலைக்கொடுத்தது. எ - று.

செந்தூக்குமுதலான எழுவகைத்தூக்கினுலுந்தூக்கியென்றுமாம். ஈண்டு நிவப்பவென்றது, மந்தத்திலே ஓங்கியசமத்தை; * "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை, முச்சீர் துணிபு நாற்சீர் கோயி, லைஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் கழாஅ, லெழு சீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப" என்றாராகலின்.

வ - று. சுற்றிய சுற்ற முடன்மயங்கித் தம்வயி
றெற்றி மடவா ரிரிந்தோட - முற்றிக்
†குரிசி லடையாரைக் கொண்டகூட் டெல்லாம்
பரிசின் முகந்தன பாண்.

இ - ள். சூழ்ந்த பெருங்கிளை ஒக்கக் கலங்கித் தத்தம்வயிற்றிலே அடித் துக்கொண்டு மகளிர் கெட்டோடப் பகைவர்நாட்டைவளைத்துத் தலைவன் சத் துருக்களைப் பறித்துக்கொண்ட பொருண்முழுதும் தாம்பெறும் பேறாக முகந்து கொண்டன, பாண்கிளை. எ - று. (கசூ)

---

* சிலப். 3: 16; 14: 150 - அடியார். மேற். † சிறுபாண். 247-8; மதுரை. 145 - 6 ; மலைபடு. 71 - 2; பதிற். 2 - ஆம்பத். பதி; 44: 3 - 4. (பி - ம்.) 1 'முத்திறத்தினையும்'

௫௨.—குறுவஞ்சி:—

மடுத்தெழுந்த மறவேந்தர்க்குக்
கொடுத்தளித்துக் குடியோம்பின்று.

இ - ள். மண்டிஎதிர்ந்த வீரத்தையுடைய மன்னர்க்குத் திறையைக் கொடுத்து நாடுடையஅரசன் குடிக்குத் தண்ணளிபண்ணிக் காத்தது. எ - று.

வ - று. தாட்டாழ் தடக்கைத் தனிமதி வெண்குடையான்
வாட்டானை வெள்ளம் வரவஞ்சி - மீட்டான்
மலையா மறமன்னன் மால்வரையே போலுங்
கொலையானை பாய்மாக் கொடுத்து.

இ - ள். தாளிலேதாழநீண்ட பெரியகையினையும் ஒப்பில்லாத மதியினையொத்த கொற்றக்குடையினையுமுடையான் வாளினையுடைய சேனை வெள்ளம் தங்கள்நாட்டில்வருதற்கு அஞ்சி விலக்கினான்; எதிர்க்கமாட்டாத மாற்சரியத்தினையுடையவேந்தன், பெரியமலையினையொக்கும் கொலையானையினையும் சதிபாயும் குதிரையினையுங் கொடுத்து. எ - று.
கொடுத்து மீட்டானென்க. (௧௭)

௫௩.—இதுவுமது:—

கட்டூரது வகைகூறினு
மத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ - ள். *விட்டிருக்கும் பாசறையினது கூறுபாட்டைச்சொல்லினும் முற்பட்ட குறுவஞ்சிக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ - று. அவிழ்மலர்க் கோதைய ராட வொருபா
லிமிழ்முழவம் யாழோ டியம்பக் - கவிழ்மணிய
காய்கடா யானை யொருபாற் களித்ததிரு
மாய்கழலான் கட்டூ ரகத்து.

இ - ள். மலர்ந்தபூவாற்சிறந்த மாலையினையுடைய மகளிர் கூத்தாட ஒரு பக்கத்திலே [1]முழங்காநின்ற முழவம் யாழுடனே [2] ஆரவாரிப்பப் பக்கத்திலே [3] கவிழ்ந்தமணியினையுடைய சீறுகின்ற மதத்தினையுடையயானை ஒருபால் மகிழ்ந்துமுழங்கும், மேலாக நல்லோர்தெரிந்த வீரக்கழலினையுடையான் விட்டிருந்த பாசறையிடத்து. எ - று. (௧௮)

௫௪.—ஒருதனிநிலை:—

பொருபடையுட் †கற்சிறைபோன்
றொருவன்றாங்கிய நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். போரினைச்செய்யும் சேனையிடத்து வெள்ளம்தள்ளாதபடி கல்லாற்கட்டின கரையேபோலப் பெரும்படையை [4] ஒருவீரன்தடுத்த நிலையைச் சொல்லியது. எ - று.

---

* மதுரை. 125 - 7: ந. † தொல். புறத். 7; மதுரை. 725 - 6; புறநா. 169: 4 - 5.

(பி - ம்.) 1 'முழங்குமத்தளம்' 2 'இசைப்ப' 3 'நான்ற' 4 'ஒருவன்'

வ - று. *வீடுணர்ந் தோர்க்கும் வியப்பாமா லிந்நின்ற
வாடன் முதியாள் வயிற்றிடங் - கூடார்
பெரும்படை வெள்ள நெரிதரவும் பேரா
விரும்புலி சேர்ந்த விடம்.

இ - ள். முத்தியினை அறிந்து எல்லாப்பற்றுமற்றோர்க்கும் அற்புதமாம், இவ்விடத்துநின்ற பொலிவழிந்த தன்மையையுடைய கிழவிதன் மடியகம்; பகைவர் அளவிறந்தசேனை நெருக்கிவந்துமேலிடவும் நின்றநிலையினின்று நீங்காத பெரியபுலியனையான்கிடந்தஇடம். எ - று.

ஆல்: அசை; ஒருசொல்விழுக்காடாயினுமாம். (கசு)

ருரு.—†தழிஞ்சி:—

‡அழிகுநர் §புறக்கொடை யயில்வா ளோச்சாக்
கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.

இ - ள். ஒருவீரன் தனக்குக் கெட்டோடுவார் [1] முதுகுபுறத்துக் கூரிய வாளோச்சாத மிக்க மறப்பண்பை விரும்பிச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கான்படு தீயிற் கலவார்தன் மேல்வரினுந்
தான்படை தீண்டாத் தறுகண்ணன் - ||வான்படர்தல்
கண்ணியபி னன்றிக் கறுத்தார் மறந்தொலைத
[2]லெண்ணியபின் போக்குமோ வெஃகு.

இ - ள். காட்டிலே தோற்றின நெருப்புப்போலப் பகைவர் தன்னை மீதூர்ந்துவந்தாலும் ஆயுதந்தொடாத மறவன்றான், பகைவர் சுவர்க்கலோகத்தேபோதலைக்கருதி எதிரினல்லது அவ்வெகுண்டோர் முதுகிடுதல் கருதியபின்பு ஓக்குவனோ வாளினை? எ - று. (உ0)

ருசு.—பாசறைநிலை :—

மதிக்குடைக்கீழ் வழிமொழிந்து மன்னரெல்லா மறந்துறப்பவும்
¶பதிப்பெயரான் மறவேந்தன் பாசறை யிருந்தன்று.

இ - ள். நிறைமதிபோன்ற கொற்றக்குடையின்கீழே தாழ்வுசொல்லி வேந்தர்பலரும் மாற்சரியத்தைவிடவும் அவ்விடத்தினின்றும் போகானாகி மறத்தினையுடைய மன்னன் பாடிவீட்டிலே இருந்தது. எ - று.

வ - று. $கரும்பொடு காய்நெற் கனையெரி யூட்டிப்
பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னுஞ் - சுரும்பின்
றொகைமலிந்த தண்குவளைத் தூமலர்த் தாரான்
பகைமெலியப் பாசறையு ளான்.

---

* புறநா. 86: 4-5. † குறள். 772-3: பரிமேல். வி; தழிச்சுதல் தழிஞ்சி யென்பர்; தொல். புறத். சூ. 8-ந. ‡ குறள் 766: பரிமேல். வி. § அகநா. 4: 5; புறநா. 8: 7. || பு-வெ. 47. ¶ பதிற். 15: 1. $ நான்மணி. 11. (பி - ம்.) [1] 'முதுகுப்புறத்து' [2] 'எண்ணியபினோக்குமோ'

இ - ள். கரும்பினையும் காய்த்தநெல்லினையும் முழங்குநெருப்பினை உண்ணப்பண்ணுவித்துப் பெரியநீர்நிலைகள்பலவும் உடைத்தபின்னும் வண்டின்கூட்டமிக்க குளிர்ந்த செங்கழுநீரின் ஆய்தானபூவாற்செய்த மாலையினையுடையோன் சத்துருக்கள்பொலிவழிய விட்டபடைவீட்டிலேயிருந்தான். எ-று.

ருஎ.—*பெருவஞ்சி:—

முன்னடையார் வளநாட்டைப்
பின்னருமுடன் றெரிகொளீஇயன்று.

இ - ள். தன்னுடையமுன்னேவந்து செறியாதார் நல்லதேசத்தைப் பின்பும் கோபித்து நெருப்பைக் கொளுத்தியது. எ - று.

வ - று. பீடிலா மன்னர் நடுங்கப் பெரும்புகை
யூடிலாய் வானத் தொளிமறைப்ப - நாடெலாம்
பின்னும் பிறங்கழல் வேய்ந்தன பெய்கழற்கான்
மன்னன் கனல மறம்.

இ - ள். பெருமைபரந்தமன்னர்துளங்கப் பெரியதூமம் நடுவேஉலாவி ஆகாயத்தின்கண் விளக்கத்தினைமறைப்பத் தேயமுழுதும் இரண்டாவதும் மிக்கநெருப்புமூடப்பட்டன, காலிலேயிட்ட வீரக்கழலையுடைய அரசனுடைய சினம் மூள்கையாலே. எ - று. (உஉ)

ருஅ.—†பெருஞ்சோற்று நிலை:—

திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ ரிவரெனப்
பெருஞ்சோ றுடவர் பெறுமுறை வகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவர்வேற்றுப்புலத்தை நமக்கு அழித்துத்தருவரிவரென்று சொல்லி மிக்கசோற்றை வீரர்கொள்ளும்வகையிலேகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. இயவர் புகழ வெறிமுர சார்ப்பக்
குயவரி வேங்கை யனைய - வயவர்
பெறுமுறையாற் பிண்டங்கோ ளேவினன் பேணா
ரிறுமுறையா லெண்ணி யிறை.

இ - ள். அரசன் வாச்சியக்காரர் துதிப்பக் கொட்டும் வீரமுரசுமுழங்க அரிவாளேபோன்ற வரியினையுடைய புலியையொத்தவீரர் பெறும்படியே சோற்றுத்திரளையைக் கொள்கையை ஏவினன்; பகைவர்படும்வகையால் விசாரித்து அரசன். எ - று. (உங)

ருகூ.—நல்லிசைவஞ்சி:—

ஒன்றாதார் முனைகெடவிறுத்த
‡வென்வேலாடவன் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். சத்துருக்கள் வேற்றுப்புலம் அழிய விட்ட வெற்றிவேலினையுடையவன் வெற்றியைமிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

---

* சிலப். 25: 143. † தொல். புறத். சூ. 7; அகநா. 233 : 9; புறநா. 2: 16; சிலப். 23 : 55; 25 : 144; 26 : 49; 29 : ஊசல் வரி. ‡ பு - வெ. 62; மணி. 21 : 5.

வ - று. *மடங்கலிற் சீறி மலைத்தெழுந்தார் மண்மே
விடங்கெடச் சென்றிறுத்த பின்னு - நுடங்கெரிபோல்
வெல்லப் பெருகும் படையாற்கு வேந்தர்மேற்
செல்லப் பெருகுஞ் சினம்.

இ - ள். சிங்கம்போற்கோபித்து மாறுபட்டெதிர்ந்தார் நிலத்தின்மேல் வெளிதூரப் படையெடுத்துப்போய் விட்டபின்பும் அசைந்தெரியுநெருப்புப் போலச் சயிக்கவளரும் சேனையினையுடைய அரசனுக்குப் பகைமன்னர்மேல் எடுத்துச்செல்ல மிகாநிற்கும், கோபம். எ - று.

† வென்றோர் விளக்கங்கூறியது. (உச)

௬0.—இ து வு ம து.

இறுத்தபி னழிபிரங்கன்
மறுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

(கொற்றவள்ளை)

இ - ள். எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர்தேசத்துக் [1]கேட்டிற்கு இரங்கலை அழித்துச்சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. குரையழன் மண்டிய கோடுயர் மாடஞ்
[2]சுரையொடுபேய்ப் பீர்க்குஞ் சுமந்த - நிரைதிண்டேர்ப்
பல்லிசை வென்றிப் படைக்கடலான் சென்றிறுப்ப
நல்லிசை கொண்டடையார் நாடு.

இ - ள். ஆரவாரமுடைய நெருப்புக்கொளுத்தின மலையையொப்ப ஓங்கினமாளிகையெல்லாம் பேய்ச்சுரையும் பேய்ப்பீர்க்கும் மேற்கொண்டன; ஒழுங்குபட்ட திண்ணியதேரினையும் பலகீர்த்தியாற்சிறந்த வெற்றியினையும் சேனையாகிய கடலையுமுடையான்போய் எடுத்துவிட, நல்லபுகழைச்சொல்லி இவனைக்கூடாதார்தேயம். எ - று.

நாடு சுரையொடு பேய்ப்பீர்க்குஞ் சுமந்தவெனக. கொற்றவள்ளை இவ்வாறன்று. (உரு)

வஞ்சித்திணைப்பாட்டு க௩-ம் துறைப்பாட்டு உச-ம் முடிந்தன.

மூன்றாவது வஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

நான்காவது

காஞ்சிப்படலம்.

(ச.—சூத்திரம்.)

காஞ்சி காஞ்சி யதிர்வே தழிஞ்சி
பெருப்படை வழக்கொடு பெருங்காஞ் சியே
வாள்செல வென்ற குடையது செலவே
வஞ்சினக் காஞ்சி பூக்கோ ணிலையே

* கலி. 2: 3; புறநா. 71: 1. † தொல். புறத். சூ. 8.

(பி - ம்.) 1 'கேட்டையிரங்கலை' 2 'சுரையொடுபீரஞ்'

புகழ்த்தலைக் காஞ்சி தலைமா ராயந்
தலையொடு முடிதன் மறப்பெயர்க் காஞ்சி
மாற்றரும் பேய்நிலை பேய்க்காஞ் சியயே
தொட்ட காஞ்சி தொடாக்காஞ் சியயே
மன்னைக் காஞ்சி கட்காஞ் சியயே
யாஞ்சிக் காஞ்சி மகட்பாற் காஞ்சி
முனைகடி முன்னிருப் புளப்படத் தொகைஇ
யெண்ணிய வகையா னிருபத் திரண்டுங்
கண்ணிய காஞ்சி துறையென மொழிப.

என் - னின், காஞ்சித்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று.

இ - ள். காஞ்சி, காஞ்சியதிர்வு, தழிஞ்சி, படைவழக்கு, பெருங்காஞ்சி, வாள்செலவு, குடைச்செலவு, வஞ்சினக்காஞ்சி, பூக்கோணிலை, தலைக்காஞ்சி, தலைமாராயம், தலையொடுமுடிதல், மறக்காஞ்சி, பேய்நிலை, பேய்க்காஞ்சி, தொட்டகாஞ்சி, தொடாக்காஞ்சி, மன்னைக்காஞ்சி, கட்காஞ்சி, ஆஞ்சிக்காஞ்சி, மகட்பாற்காஞ்சி, முனைகடிமுன்னிருப்பு என இவை இருபத்திரண்டும் காஞ்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

௬௧.—*காஞ்சி:—

வெஞ்சின மாற்றான் விடுதர வேந்தன்
காஞ்சி சூடிக் கடிமனை கருதின்று.

இ - ள். வெவ்வியசினத்தையுடைய வேற்றுமன்னன்வந்துவிட அரசன் காஞ்சியென்னும்பூவைமலைந்து காவலிடத்தைக் காக்கநினைந்தது. எ - று.

வ - று. †அருவரை பாய்ந்திறுது மென்பார்பண் டின்றிப்
பெருவரைச் சீறூர் கருதிச் - செருவெய்யோன்
காஞ்சி மலையக் கடைக்கணித்து நிற்பதோ
தோஞ்செய் மறவர் தொழில்.

இ - ள். செருமுனையிற்படப் பொருவாரில்லாதபடியாலே முன்பு ஏறுதற்கரிய மலையேறிவிழுந்தானும் சாவேனென்னும்வீரர், இக்காலம் இப்பெரிய மலையிடத்துச் சீறூரைக் காப்பான்வேண்டி நினைந்து பூசல்விருப்பத்தை யுடையோன் காஞ்சிப்பூவைச்சூட அணியிட்டு நிற்குமதுவோ, குற்றத்தைப் பண்ணும் வீரர்வினை. எ - று.

ஓகாரம்: எதிர்மறை. (௧)

௬௨.—காஞ்சியதிர்வு:—

மேல்வரும் படைவரன் மிகவு மாற்றா
வேல்வ லாடவன் விறன்மிகுத் தன்று.

---

* சிலப். 26: 191. † புறநா. 31: 6 - அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

இ - ள். எதிருன்றுஞ்சேனை மேலிடுதலைப் பொறுத வேற்றெழிலை வல்ல வீரனுடைய வெற்றியை மிருத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மன்மேல் வருமென நோக்கான் மலர்மார்பில்
வெண்வேன் முகந்த*புண் வெய்துயிர்ப்பத் - தன்வேல்
பிடிக்கலு மாற்றுப் பெருந்தகை யேவத்
துடிக்கண் புலையன் றெடும்.

இ - ள். மாற்றரசன் தன்மேலே மீதூர்ந்துவருமென்றுபாராணுகி அகன்ற மார்பிடத்து வென்றி [1]வேல்பாய்ந்து முதுகுபுறத்துருவியபுண் வெய்தாகஉயிர்ப் பத் தன்னுடையவேலைக் கையாற்பிடிக்கவமாட்டாத பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையவன் சொல்லத் துடியின்கண்ணைப் புலையன் கொட்டாநிற்கும். எ-று. ()

௩௩.—தழிஞ்சி:—

பரந்தெழுதரு படைத்தானை
வரம்பிகவாமைச் சுரங்காத்தன்று.

இ - ள். கைவளர்ந்துநடவாநின்ற ஆயுதத்தையுடையசேனை தங்களெல் லையிற்புகுதாதபடி அருமையுடைத்தான வழியிடத்தைக் காத்தது. எ - று.

வ - று. குலாவுஞ் சிலையார் குறும்புகொள வெஃகி
யுலாவு முழப்பொழிக வேந்தன் - கலாவு
மினவேங்கை யன்ன விகல்வெய்யோர் காவல்
புனவேய் நரலும் புழை.

இ - ள். ஏறிட்டவில்லினையுடையகாஞ்சியார்தம் அரணினைக்கைக்கொள் ளவேண்டி இயங்குமுயற்சியையொழிவானாக, எதிர்மன்னன் ; தம்மிற் கலக் கும் இனத்தாலுயர்ந்த புலியையொத்த மாற்சரியத்தைவிரும்புவோர் காக்கு மிடம், புனத்தின் மூங்கில்ஆர்க்கும் நூழை. எ - று.

இகல்வெய்யோரெனப் பிறர்போற்கூறினர். வஞ்சித்தழிஞ்சி இவ்வாறன்று.

௩௪.—படைவழக்கு:—

† [2]முத்தவிர்பூண் மறவேந்த
ஞெத்தவர்க்குப் படைவழங்கின்று.

இ - ள். முத்துவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடைய சினமன்னன் தம்மில் இனமொத்தவர்க்கு ஆயுதத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. †ஐயுங் களைந்திட் டடல்வெங்கூற் றாலிப்ப
[3]வையிலை யெஃக மவைபலவு — மொய்யிடை

* சீவக. 2355. † தக்கயாக. 622 - உரை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'வேல்வேண்டினபடி கொண்டபுண்' 2 'மொய்த்தவிர்' 3 'ஐயிலைவேலெஃகம்'

*யாட்கடி வெல்களிற் றண்ணல் கொடுத்தளித்தான்
வாட்குடி வன்க ணவர்க்கு.

இ - ள். ஐயப்பாட்டையொழித்துக் கொலைத்தொழிலையுடைய வெய்ய காலன் உணவுபெற்றேனென்று ஆர்த்துக்கொள்ள வியக்கத்தக்க இலைத்தொழி லான்மிக்க வேல் பலவற்றையும் பூசலிடத்து ஆளைக்கடியும் போர்வெல்லும் யானையினையுடையதலைவன் வழங்கித் தலையளிசெய்தான், மறக்குடியில் தறு கணவர்க்கு. எ - று. (௪)

சுரு.—இதுவுமது:—

கொடுத்தபின்னர்க் கழன்மறவ
ரெடுத்துரைப்பினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். அரசன்படைவழங்கினபின்னர்க் கழல்வீரர் உயர்த்துச்சொல் லினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. துன்னருந் துப்பிற் றொடுகழலார் சூழ்ந்திருப்பத்
தன்னம ரொள்வாளென் [1]கைதந்தான் - மன்னற்கு
மண்ணகமோ வைகின்று மாலை நெடுங்குடைக்கீழ்
விண்ணகமும் வேண்டுங்கொல் வேந்து.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய வலியினையும் கட்டியவீரக்கழலினையுமுடையார் தன்னைச்சுற்றியிருப்பத் தனக்குமேவும் ஒள்ளியவாளை என் [2]கையிலேதந்தான் ; அரசற்குப் பூமியிடமோ தங்காநின்றது, முத்தமாலையணிந்த கொற்றக்குடைக்கீழ் ; சுவர்க்கலோகத்தையும் விரும்புங்கொல் அரசன். எ - று.

இஃது †"ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்" என்பதனானும். ‡"ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து, வேந்தனும் வேந்து கெடும்" என்பதனால், வேந்து இராச்சியமென்றுமாம். இனி, வேற்றுமன்னர்க்கு மண் ணகமோ வைகுதலில்லை; அவரை விண்ணகத்தின்கண் ஏற்றலையும் அரசன் வேண்டுங்கொலென்றுமாம். இப்பொருட்கு மன்னர்க்கென்பது பாடம். (ரு)

சுசு.—§பெருங்காஞ்சி:—

சாங்கு திறன்மறவர் தத்த மாற்றல்
வீங்கு பெரும்படையின் வெளிப்படுத் தன்று.

இ - ள். எதிர்வரும் படையினைத்தடுக்கும் வலியினையுடைய கொடுவினை யாளர் தத்தம்வலியை மிக்கபெருஞ்சேனையிடத்துத் தோற்றுவித்தது. எ - று.

வ - று. வில்லார் குறும்பிடை வேறுவே றார்த்தெழுந்த
||கல்லா மறவர் கணைமாரி - யொல்லா

* சீவக 909. † தொல். எச்ச, சூ. 64. ‡ குறள், 899. § சிலப். 25: 136. || சிறுபாண். 33; மதுரை. 420.

(பி - ம்.) 1 'கைத்தந்தமன்னற்கு' 2 'கையிலேதந்த அரசற்கு'

ரு

வெருவி மறவேந்தர் வெல்களி றெல்லா
மிருவி வரைபோன்ற வின்று.

இ - ள். விற்படைநிறைந்த அரணிடத்துப் பலவகையாக ஆரவாரித்து வந்த இயற்கையான மறத்தினையுடையாருடைய அம்புமழையைப் பொறு வாய் வெருண்டு சினமன்னர்போரைவெல்லும் யானைபலவும், தினையரிந்த தாளினையுடைய மலையையொத்தன, இந்நாள். எ - று. (சு)

சுஎ.—*வாள்செலவு:—

அருமுனையா னறைகூவினபின்
செருமுனைமேல் வாள்சென் றன்று.

இ - ள். வெல்லுதற்கரிய போரையுடைய வஞ்சியான் போர்க்கு அழை த்தபின்பு பொருபடையிடத்து வாள்போனது. எ - று.

வ - று. உணங்கு புலவறா வொன்னார் குரம்பை சிறுகுடில் (ஒகர்க்)
நுணங்கரில் வெம்முனை நோக்கி - யணங்கிய
குந்தமலியும் புரவியான் கூடாதார்
வந்தபின் செல்கென்றான் வாள்.

இ - ள். உலரும் புலானாற்றம் ஒழியாத பகைவர் பாசறைக் கைகிலே செறிந்த பிணக்கத்தையுடைய கானத்திடத்து வெய்யபகையைப்பார்த்துப் பகைவரைவருத்திய வேலிட்டுப் பண்ணுதன்மிக்க குதிரையினையுடைய அரசன் சத்துருக்கள் பொரவடர்ந்தபின்பு வாளினைச்செல்கவென்று ஏவினான். எ - று.

சுஅ.—*குடைச்செலவு:—

முதுகுடி மறவர் முன்னுறச் சூழக்
கொதியழல் வேலோன் குடைசென் றன்று.

இ - ள். பழங்குடிக்கொடுவினையாளர் முன்னே சூழ்ந்துபோக அழலும் நெருப்புப்போன்ற வேலினையுடையவன் குடையைப் புறவீடுவிடுத்தது. எ - று.

வ - று. †தெம்முனை தேயத் திறல்விளங்கு தேர்த்தானை
வெம்முனை வெற்றி ‡விறல்வெய்யோன் - றம்முனை
நாட்டிப் பொறிசெறித்து நண்ணார்மேற் செல்கென்று
கூட்டிநாட் கொண்டான் குடை.

இ - ள். பகைப்புலங்கெட, வெற்றிமிகுந்த தோராற்சிறந்தசேனையினை யும் வெய்யபூசல்வெற்றியினையுமுடைய கொற்றத்தைவிரும்பியோன் இரு பெருவேந்தர்தாம் பொரும்பூசலை இன்னநாளென்று நிச்சயித்துக் கட்டித் தன் இலாஞ்சனையிட்டுப் பகைவர்மேற் போகவெனச்சொல்லிச் சோதிடவரு டனேகூட்டி நல்லநாளிலே குடையைப் புறவீடுவிட்டான். எ - று. (அ)

* சிலப். 5: 91. † நன். சூ. 235 - மயிலை. மேற். ‡ மணி. 26: 91.

சுகூ.—*வஞ்சினக்காஞ்சி:—

வெஞ்சின வேந்தன் வேற்றவர்ப் பணிப்ப
வஞ்சினங் கூறிய வகைமொழிந் தன்று.

இ-ள். வெய்யகோபத்தையுடைய மன்னவன் பகைவரைத் தாழப் பண்ணுவான்வேண்டி இவ்வாறுசெய்வேனெனச் சொல்லிய கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. இன்று பகலோ னிறவாமு னென்னுரை
வென்று களங்கொள்ளா வேலுயர்ப்பி - னென்று
மரணவியப் பாயு மடையார்மு னிற்பேன்
முரணவிய முன்முன் மொழிந்து.

இ-ள். இற்றைநாள் ஆதித்தன் படுவதன்முன் பகைவரை வெற்றியைச்செய்து போர்க்களத்தைக்கொள்ளாதவேலை எடுப்பேனாயின் எந்நாளும் யானிருந்த அரண்கெடத் தாக்கும் பகைவர்முன்னே நிற்பேனாவேன், மாறுபாடுகெட முன்னே முன்னே தாழ வார்த்தைகளைச்சொல்லி. எ-று. (கூ)

எ௦.—†பூக்கோணிலை:—

காரெதிரிய [1]கடற்றானை
போரெதிரிய பூக்கொண்டன்று.

இ-ள். மேகம்பொருந்திய கடல்போல ஒலிக்குஞ்சேனை பூசலை ஏற்றுக் கொள்வான்வேண்டி அரசன்கொடுத்த பூவினைக்கொண்டது. எ-று.

வ-று. பருதிசெல் வானம் பரந்துருகி யன்ன
குருதியா றாவதுகொல் குன்றூர் - கருதி
மறத்திறத்தின் மாறா மறவருங் கொண்டார்
புறத்திறுத்த வேந்திரியப் பூ.

இ-ள். ஆதித்தன்படும் அந்திவானம் உருகிப்பரந்தாலொத்த உதிரநதி ஆவதுபோலும், மலைசூழ்ந்த ஊர்; நினைந்து சினக்கூற்றிற்றப்பாத கொடுவினையாளரும் கைக்கொண்டார், தங்களூர்ப்புறத்தேவிட்ட வஞ்சிமன்னன் கெடப் பூவினை. எ-று. உம்மை: சிறப்பும்மை. (க௦)

எக.—தலைக்காஞ்சி:—

மைந்துயர மறங்கடந்தான்
பைந்தலைச் ‡சிறப்புரைத்தன்று.

இ-ள். வலியோங்க மாற்றார்தம் மறத்தொழிலைக்கடந்தவன் பசுந்தலைமதிப்பைச்சொல்லியது. எ-று.

---

* தொல். புறத். சூ. 24. † புறநா. 289: 9; 341: 9. ‡ பு-வெ. 88. (பி-ம்.) [1] 'கடற்றானையான்'

வ - று. [1]விட்டிடினென் வேந்தன் [2]விலையிடினெ னிவ்வுலகி
னிட்டுரையி னெய்துவ வெய்திற்று - லொட்டாதார்
போர்தாங்கி மின்னும் புலவா ளுறைகழியாத்
தார்தாங்கி வீழ்ந்தான் றலை.

இ - ள். போக்கிடின் என் ? அரசன், தலைக்குத் தக்க விலைகொடுக்கின் என் ? இந்தப்பூமியிற் சிறப்பித்துச்சொல்லும் இசையினுற் பெறுவவெல்லாம் பெற்றதால்; பகைவர் பூசலைத்தடுத்து ஒளியைவிடும் புலாலுற்றத்தையுடைய வாளை உறையைவிட்டெடுத்து விட்ட வஞ்சியான் தூசிப்படையைத்தடுத்துப் பட்டவனுடையதலையினை. எ - று. (௧௧)

எ௨.—தலைமாராயம்:—

தலைகொடுவந்தா னுண்மலியச்
சிலையுடைவேந்தன் சிறப்பீந்தன்று.

இ - ள். தலையைக்கொடுவந்தான் மனமுவப்ப வில்லினையுடைய மன்னன் செல்வத்தைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. உவன்றலை யென்னு முறழ்வின்றி யொன்று
ரிவன்றலையென் றேத்த வியலு - மவன்றலை
தந்தாற்கு நல்கல் வியப்போ [3]கிளர்ந்தேத்தி
வந்தார்க் குவந்தீயும் வாழ்வு.

இ - ள். உவன் இவனுக்குநேரென்றுசொல்லும் ஒப்பின்றிப் பகைவர் எல்லாரினும் இவன் தலையானவனென்றுசொல்லி வாழ்த்த நடக்கும் அவனுடையதலையைக் கொடுவந்தவற்குச்செல்வங்கொடுத்தல் அதிசயமோ, மிகப் புகழ்ந்துவந்தார்க்கு மகிழ்ந்துகொடுக்குஞ்செல்வம் ! எ - று. (௧௨)

எ௩.—தலையோடுமுடிதல்:—

மண்டமருண் மாறுமைந்திற்
கொண்டான்றலையொடு கோல்வளைமுடிந்தன்று.

இ - ள். உற்றபூசலின் ஓவாதவலியினையுடைய கைப்பிடித்தான் தலையுடனே திரண்டவளையினையுடையாள் இறந்தது. எ - று.

வ - று. *கொலையானுக் கூற்றங் கொடிதே கொழுநன்
றலையானு டையலாள் கண்டே - முலையான்
முயங்கினுள் வாண்முகமுஞ் சேர்த்தினு ளாங்கே
யுயங்கினு ளோங்கிற் றுயிர்.

இ - ள். கொலைத்தொழிலையமையாதகூற்றம் சாலக்கொடிதாயிருந்தது; …லையை அமையாளாய்த் …தயலானவள்பார்த்தே கொங்கை

* - இளம். மேற் ; கம்ப. முதற்போர். 236.

[2] 'விலையிடிலென்' [3] 'கிளர்ந்து'

யாலேதழுவினுள் ; ஒளிசிறந்தவதனத்தையுங்கூட்டினுள் ; அவ்விடத்தே வருந்தினுள் ; மேலே பறிந்தது உயிர். எ - று.

ஆதலாற் கூற்றம் கொடிதேயென்க. (௧௩)

௭௪. —*மறக்காஞ்சி:—

இலைப்பொலிதா ரிகல்வேந்தன்
மலைப்பொழிய் [1]மறங்கடை இயன்று.

இ - ள். பச்சிலையாலே பொலிவுபெற்ற மாலையார்சிறந்த வலியினையுடைய மன்னன் பகைவர்மாறுபாடுநீங்க மறத்தொழிலைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. கருந்தலையும் வெண்ணிணமுஞ் செந்தடியு மீராப்
பருந்தோ டெருவை படர - வருந்திறல்
வேறுய மன்னர் வியப்பக் கடாயினான்
மாறு மறவன் மறம்.

இ - ள். கறுத்ததலையையும் வெள்ளைநிணத்தையும் சிவந்ததசையையும் இழுத்துக்கொண்டு பருந்தும் கழுகுஞ்செல்ல அரியவெற்றியினையுடைய பகைவர்அதிசயிப்பச் செலுத்தினன் நீங்காதகொடுவினையாளன், மறத்தொழிலை. எ - று. (௧௪)

௭௫:—இ து வு ம து:—

மண்கெழு மறவன் மாறுநிலை நோனுன்
புண்கிழித்து முடியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். [2]ஒப்பனையாற்பொலிந்த மறத்தொழிலையுடையவீரன் பகைவருடைய மாறுபாட்டுக்குப் பொறுனுகிப் [3]பகைவர்வேல்பட்ட தன்மார்பிற் புண்ணைப்பிளந்து மரிப்பினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ - று: †நகையமரா ராய நடுங்க நடுங்கான்
றுகையம ரோட்டிய துப்பிற் - பகைவர்மு
னுங்கிச் சினவுத னேனு னுதிவேலாற்
பொங்கிப் பரிந்திட்டான் புண்.

இ - ள். மகிழ்ச்சிமேவும் தன்கூட்டங்குலையக் குலையானுய்ச் செறிந்த போரைத் துரந்த வலியினையுடைய மாற்றுர் தன் முன்னெல்லையைக்கொண்டு கோபித்தலைப்பொறுனுகி வேலின்நுதியாலே வெகுண்டு அறுத்திட்டான், புண்ணினை. எ - று. (௧௫)

---

* தோல். புறத். சூ. 24 ; (மறம்). † ஷை ஷை ஷை 19 - ளம். மேற். நகையமராயம்: சிறுபாண். 220.

(பி - ம்.) 1 'மறங்கடாயின்று' 2 'பூமியிலேபொருந்திய' 3 'வேலினுலே புண்கிழித்து முடியினும் அத்துறையேயாம்'

எசு.—*பேய்நிலை:—

செருவேலோன் றிறநோக்கிப்
பிரிவின்றிப் பேயோம்பின்று.

இ - ள். போரைச்செய்யும் வேலினையுடையான் திறப்பாட்டைநோக்கி நீங்குதலொழிந்து பேய் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. †ஆயு மடுதிறலாற் கன்பிலா ரில்போலுந்
தோயுங் ‡கதழ்குருதி தோள்புடைப்பப் - பேயுங்
களம்புகலச் சீறிக் கதிர்வேல்வாய் வீழ்ந்தா
னுளம்புகல வோம்ப லுறும்.

இ - ள். பலருங்கொண்டாடும் கொல்லும்வலியினையுடையாற்கு அன்பிலாதார் இல்லைப்போலும் ; நிலமெல்லாம்நனையும் விரைந்தசோரி தோளிலே அலைப்பப் பேய்தானும் பூசற்களத்துள்ளார்விரும்ப வெகுண்டு ஒளியினையுடைய வேலின்வாயிலே விழுந்தவன்றன் மனமகிழப் பரிகரித்தலைச் செய்யாநின்றது. எ - று. (கசு)

எஎ.—பேய்க்காஞ்சி:—

பிணம்பிறங்கிய களத்துவீழ்ந்தாற்
கணங்காற்ற வச்சுறீஇயன்று.

இ - ள். பிணமிக்க போர்க்களத்திலே பட்டாற்குப் பேய் மிகவும் அச்சமுறுத்தியது. எ - று.

வ - று. கொட்கு நிமிருங் குறுகுங் குடர்சூடிப்
பெட்ப நகும்பெயரும் பேய்மக - ளுட்கப்
புனலங் குருதிப் புலால்வாய்க் கிடந்து
கனல விழிப்பவற் கண்டு.

இ - ள். சுழலும், நீளும், குறுகும், குடர்மாலையைச்சூடித் தன்னுள்ளம் விரும்பச் சிரிக்கும், போம், பேய்ப்பெண் ; வெருவர, அழகிய உதிரமாகியநீரிற் புலாலிடத்துக்கிடந்து அழலநோக்கும் வீரனைப்பார்த்து. எ - று. (கஎ)

எஅ.—தோட்டகாஞ்சி:—

வியன்மனைவிடலை புண்காப்பத்
துயன்முலைப்பேழ்வாய்ப் பேய்தொட்டன்று.

இ - ள். அகன்ற இல்லிலே தலைமகனுடையபுண்ணைப் பரிகரிக்க நான்றமுலையினையும் பெரியவாயினையுமுடைய பேய்மகள் புண்ணைத்தீண்டியது. எ - று.

* தொல். புறத். சூ. 24; (பேய்ப்பக்கம்). † ஷை ஷை ஷை 19-இளம். மேற்; புறநா. 281. ‡ மணி. 13: 48.

வ - று. கொன்றுருத்த கூர்வே லவற்குறுகிக் கூரிருள்வாய்
நின்றுருத்து நோக்கி நெருப்புமிழாச் - சென்றொருத்தி
யொட்டார் படையிடந்த வாருப்பு ணேந்தகலந்
தொட்டாள் பெருகத் துயில்.

இ - ள். கொலைத்தொழில்செய்து வெகுண்ட கூரியவேலினையுடையவனைக் கிட்டி மிக்க இருளின்கண்ணேநின்று கோபித்துப் பார்த்து அழலைக் கான்று அணுகப்போய் ஒரு பேய்மகள் பகைவர் ஆயுதம்பிளந்த தீராதபுண்ணைத்தாங்கின மார்பினைத் தீண்டினாள், உறக்கம் மிக. எ - று.

உறக்கமிகுதல் - உயிர்போதல். (௧௮)

௭௯.—*தோடாக்காஞ்சி :—

அடலஞ்சா நெடுந்தகைபுண்
டொடலஞ்சித் துடித்துநீங்கின்று.

இ - ள். கொலையஞ்சாத பெரிய நிலையினையுடையவன் புண்ணினைத் தீண்டுதற்குப் பயப்பட்டு நடுங்கிப் பேய் பெயர்ந்தது. எ - று.

வ - று. †ஐயவி சிந்தி நறைபுகைத் தாய்மலர்தூய்க்
‡கொய்யாக் குறிஞ்சி பலபாடி - மொய்யிணர்ப்
பூப்பெய் தெரிய னெடுந்தகைபுண் யாங்காப்பப்
பேய்ப்பெண் பெயரும் வரும்.

இ - ள். வெண்சிறுகடுகினைத்தூவிக் குங்கிலியமுதலான நறுநாற்றத்தைப் புகைத்துத் தெரிந்தபூவினைச்சிதறிப் பறியாக்குறிஞ்சிப்பண் பலவும் பாடிச் செறிந்த தொத்தினையுடைய மலரிட்டுத் தொடுத்த மாலையாணிறைந்த பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்புண்ணை யாங்கள்பரிகரிப்பப் பேய்மகள் நீங்கும் அணுகும். எ - று. கொய்யாக்குறிஞ்சி : வெளிப்படை. (௧௯)

௮௦.—§மன்னைக்காஞ்சி:—

வியலிடமருள விண்படர்ந்தோ
னியல்பேத்தி யழிபிரங்கின்று.

இ - ள். அகன்ற பூமியினுள்ளார்மயங்க வீரசுவர்க்கத்தேசென்றவன் பண்பினைப் புகழ்ந்து நொந்துவருந்தியது. எ - று. தாணீ

வ - று. ||போர்க்குப் புணைமன் புரையோர்க்குத் தாணும
னூர்க்கு முலகிற்கு மோருயிர்மன் - யார்க்கு
மறந்திறந்த வாயி லடைத்ததா லண்ண
னிறந்திறந்த நீளிலை வேல்.

இ - ள். பூசலுக்குத்தெப்பமனையவன், உயர்ந்தோர்க்குத் தாணுவொப்பானவன், தன்பதிக்கும் பூமிக்கும் ஓருயிரையனையவன், யாவர்க்கும் தருமந்

* தொல். புறத். சூ. 24. † புறநா. 281: 4 - 7. ‡ முருகு. 239.
§ தொல். சூ. 21; புறநா. 221, 235. || தொல். வேற்றுமை. சூ. 15 - ந. மேற்; நன். சூ. 297 - மயிலை. மேற்.

தோன்றினவாயிலை யடைத்தது ; தலைவன்மருமத்தை வெளிசெய்த நீண்ட இலைத்தொழிலாற்சிறந்தவேல். எ - று. (௨௦)

அக.—கட்காஞ்சி :—

நறமலியு நறுந்தாரோன்
மறமைந்தர்க்கு மட்டீந்தன்று.

இ - ள். மதுமிகும் கமழுமாலையோன் தறுகணாளர்க்கு மதுவைக்கொடுத்தது. எ - று.

வ - று. ஒன்ற முனையோர்க் கொழிக வினித்துயின்
மன்னன் மறவர் மகிழ்தூங்கா - முன்னே
படலைக் குரம்பைப் பழங்கண் முதியாள்
விடலைக்கு வெங்கள் விடும்.

இ - ள். பொருதபகைவர்க்கு இனி ஒழிவதாக உறக்கம் ; வேந்தன், கொடுவினையாளர் மதுவையுண்டு களித்தாடுவதற்குமுன்னே தழைக்கற்றையான் வேய்ந்த குடிலிடத்துப் புன்கட்கிழவி பெற்றவீரனுக்கு வெவ்விதான மதுவை விடாநின்றான். எ - று. (௨௧)

அஉ.—*ஆஞ்சிக்காஞ்சி: —

காதற் கணவனொடு கனையெரி மூழ்கு
மாதர்மெல் லியலின் மலிபுரைத் தன்று.

இ - ள். அன்பினையுடைய தன் கொழுநனோடு செறிந்தநெருப்பிலே அழுந்தும் காதலையுடைய மெத்தென்றதன்மையாற்சிறந்தவள் தன்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தாங்கிய கேளொடு தானு [1]மெரிபுகப்
பூங்குழை யாயம் புலர்கென்னு - நீங்கா
விலாழிப் பரித்தானை வெந்திறலார் சீறூர்ப்
புலாழித் தலைக்கொண்ட புண்.

இ - ள். தரித்தகணவனோடு தானும் நெருப்பிலேபுகுவான்வேண்டிப் பொலிந்த மகரக்குழையையுடையவள் தோழிமாரை அகலப்போமினென்று சொல்லும் ; ஒழியாத வாய்நுரையினையுடைய குதிரையாற்சிறந்த சேனைப் பகைவர் சீறூரிடத்துப் புலானாற்றத்தினையுடைய சக்கரத்தாலே எறியப்பட்ட புண்ணை. எ - று.

புண்ணைத்தாங்கிய கேளொடு எனக்கூட்டுக. புலவென்பதனுள் அகரம் தொக்கது ; ஒற்று இரட்டாமையுமறிக. (௨௨)

அங.—இ து வு ம து:—

மன்னுயிர் நீத்த வேலின் மனையோ
ளின்னுயிர் நீப்பினு மத்துறை யாகும்.

* அஞ்சிய காஞ்சியென்பர்; தொல். புறத். சூ. 24 - ந.

(பி - ம்.) 1 'எரிபுகீஇ'

இ - ள். தலைவன் உயிரினைநீக்கின அயிலாலே மனைக்கிழத்தி இனிய ஆவியை ஒழிப்பினும் முன்சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. *கவ்வைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை
வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோ - னவ்வேலே
யம்பிற் பிறழுந் தடங்க ணவன்காதற்
கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று.

இ - ள். ஆரவாரத்தான்மிக்க கடல்சூழ்ந்தநிலத்திற் கொடிதேகாண், ஒருமையுடைமை ; வெய்தான அயில்வாயிலேபட்டான் வெற்றியைவிரும்பினோன் ; அந்தஅயிலே, பகழிபோலமிளிரும் பெரியவிழியையுடையவளான அவன் அன்பினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பனையாளுக்கும் கூற்றாயிற்று. எ - று. (உங)

அச.—மகட்பாற்காஞ்சி:—

ஏந்திழையாட் டருகென்னும்
வேந்தனோடு வேறுநின் றன்று.

இ - ள். அழகிய ஆபரணத்தினையுடையாளை எனக்குத் தருகவென்று சொல்லும் அரசனோடு மாறுபட்டுநின்றது. எ - று.

வ - று. அளிய கழல்[1]வேந்த ரம்மா வரிவை
†யெளியளென் றெள்ளி யுரைப்பிற் - குளியாவோ
பண்போற் கிளவியிப் பல்வளையாள் வாண்முகத்த
கண்போற் பகழி கடிது.

இ - ள். அளியினையுடைய கழன்[2]மன்னர் அழகியதிருவையனைய மடவாள் தாம் கொள்கைக்கு எளியளென்று இகழ்ந்துபேசின், தையாவோ ? பண்ணையொத்த வார்த்தையினையுடைய இப்பலதொடியினையுடையவள் ஒளியினையுடைய வதனத்தவாகிய கண்போன்ற அம்பு, கடிதாக. எ - று. (உச)

அடு.—முனைகடி முன்னிருப்பு:—

மன்னர்யாரையு மறங்காற்றி
முன்னிருந்த முனைகடிந்தன்று.

இ - ள். வேந்தரெல்லாரையும் சினத்தைக்காலப்பண்ணி [3]அவரை முன்னேயிருந்த பூசற்களரியினின்றும் போக்கியது. எ - று.

வ - று. கடிகமழ் வேரிக் கடைதோறுஞ் செல்லக்
கொடிமலி கொல்களி றேவித் - [4]துடிமகிழ
வார்த்திட் டமரு ளடையாரை யம்முனையிற்
பேர்த்திட்டான் பெய்கழலி னான்.

இ - ள். மிகநாறும் மதுவினையுடைய மாற்றாரரணத்தின் வாயிலிடந்தோறும்போக வெற்றிக்கொடியான்மிக்க யானைகளையேவித் துடிகொட்ட ஆரவாரித்துப் போருட் பகைவரைச் செருப்புலத்தினின்றும் போகத்துரந்தான், இட்ட வீரகழலினையுடையான். எ - று. (உரு)

காஞ்சித்திணைப்பாட்டு க - ம் துறைப்பாட்டு உச-ம் முடிந்தன.

நான்காவது காஞ்சிப்படலம் முற்றிற்று.

---

* தொல். மொழி. சூ. 24-ந; ஷை புறத். சூ. 19-இளம். மேற்; 'கவ்வைநீர்': நன். சூ. 458-மயிலை. மேற். † நன். சூ. 451-மயிலை. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'வேந்தன்' 2 'மன்னன்' 3 'பகைவரை' 4 'துடியுகள'

ஐந்தாவது

நொச்சிப்படலம்.

(ரு.—சூத்திரம்:—)

நுவலருங் காப்பி னொச்சி யேனை
மறனுடைப் பாசி யூர்ச்செரு வென்று
செருவிடை வீழ்த நிண்பரி மறனே
யெயிலது போரே யெயிறனை யழித்த
ரு லழிபடை தாங்கன் மகண்மறுத்து மொழிதலெனை
வெச்ச மின்றி யெண்ணிய வொன்பது
நொச்சித் [1]திணையுந் துறையு மாகும்.

என்-னின், நொச்சித்திணையும் துறையுமாமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். நொச்சி, மறனுடைப்பாசி, ஊர்ச்செரு, செருவிடைவீழ்தல், குதிரைமறன், எயிற்போர், எயிறனையழித்தல், அழிபடைதாங்கல், மகண் மறுத்துமொழிதல் எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பதும் நொச்சித்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

அசுஉ.—நொச்சி:—

ஏப்புழை ஞாயி லேந்துநிலை யரணங்
காப்போர் சூடிய பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏவறையையுடைய முடக்குக்களைத்தாங்கின நிலைமையினை யுடைய எயில்காக்கும்வீரர் மலைந்தபூவைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. ஆடரவம் பூண்டா னழலுணச் சீறிய
கூடரணங் காப்போர் குழாம்புரையச் - சூடினா
ருச்சி மதி[2]வழங்கு மோங்கு மதில்காப்பா
னொச்சி நுதிவே லவர்.

இ - ள். ஆடும்பாம்பையணிந்தான் நெருப்புநுகரக்கோபித்த திரிபுரத் தைக்காக்கும் அவுணர்திரளையொப்ப மலைந்தார், மேலேதிங்களூரும் உயர்ந்த புரிசையைக் காவல்செய்வான்வேண்டி நொச்சிப்பூவை, [3]நுனையாற்சிறந்த வேலினையுடையவர். எ - று.

வேலவர் நொச்சிசூடினாரென்க. (க)

அஎ.—மறனுடைப்பாசி:—

மறப்படை மறவேந்தர்
துறக்கத்துச் செலவுரைத்தன்று.

(பி - ம்.) 1 'திணையது வகையெனமொழிப' 2 'தவழும்' 3 'நுனி'

இ - ள். சினச்சேனையையுடைய சினமன்னர் வீரசுவர்க்கத்திடத்துப் போனபோக்கைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பாயினார் மாயும் வகையாற் பலகாப்பு
மேயினா ரேய விகன்மறவ - ராயினா
ரொன்றி யவரற வூர்ப்புலத்துத் தார்தாங்கி
வென்றி யமரர் விருந்து.

இ - ள். அரணைச் சூழப்பரந்தார் படுமுறையாற் பலகாவலையும் ஏவினார்; ஏவின மாறுபாட்டையுடையவீரர், ஆயினார்; எதிராதாகக் கிட்டினவர் கெட ஊரிடத்துத் தூசிப்படையைத்தடுத்து வெற்றியினையுடைய தேவர்கட்கு விருந்து. எ - று.

விருந்தாயினாரென்க. (உ)

அஅ.—ஊர்ச்செரு:—
அருமிளையோடு கிடங்கழியாமைச்
செருமலைந்த சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். பகைவராற்புகுதற்கரிய காவற்காட்டோடு அகழிசிதையாதபடி பூசல்செய்த மதிப்பினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வளையும் வயிரு மொலிப்பவாள் வீசி
யிளையுங் கிடங்குஞ் சிதையத் - தளைபரிந்த
நோனார் படையிரிய நொச்சி விறன்மறவ
ரானா ரமர்விலக்கி யார்ப்பு.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்க வாளையோச்சிக் காவற்காடும் அகழுமழியக் காவற்பிணியையறுத்த பகைவரான உழிஞையார்சேனைகெட நொச்சியிடத்து வெற்றிவீரர் ஆனார்; போரைவிலக்கி ஆரவாரிப்பு. எ - று.

ஆர்வாரிப்பு ஆனாரென்க. (ங)

அகூ.—செருவிடைவீழ்தல்:—
ஆழ்ந்துபடு கிடங்கோ டருமிளை காத்து
வீழ்ந்த வேலோர் விறன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். ஆழமுடைத்தான கிடங்கினோடு அரியகாவற் காட்டைக் காத்துப்பட்ட வேல்வீரர்வெற்றியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஈண்டரில் சூழ்ந்த விளையு மெரிமலர்க்
காண்டகு நீள்கிடங்குங் காப்பாராய் - வேண்டார்
மடங்க லனைய மறவேலோர் தத்த
முடம்பொடு காவ லுயிர்.

* தொல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற். † பு - வெ. 130

இ - ள். திரண்ட பிணக்குச்சுற்றின காவற்காடும் நெருப்புப்போன்ற பூவினையுடைய காணத்தக்க நீண்ட அகழும் காவல்புரிவாராய் வேண்டுகிலர்; சிங்கமொத்த சினவேலோர் தத்தமுடையமெய்யுடன் உயிரைக்காத்தலை. எ-று. காத்தலைவேண்டாரென்க. (ச)

கூ0.—குதிரைமறம்:—

[1]ஏமாண்ட நெடும்புரிசை
வாமானது வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். எய்யுந்தொழில்மாட்சிமைப்பட்ட பெரியமதிலிடத்துப் பாயும் குதிரையது பகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *தாங்கன்மின் றாங்கன்மின் றானை விறன்மறவி
ரோங்கன் மதிலு ளொருதனிமா - ஞாங்கர்
†மயிரணியப் பொங்கி மழைபோன்று மாற்றா
ருயிருணிய வோடி வரும்.

இ - ள். தடுத்தற்கரிது ! தடுத்தற்கரிது !! தடாதேகொண்மின் ! தடாதேகொண்மின் !! சேனையிடத்து வென்றிவீரர்காள், மலைபோன்ற புரிசையிடத்து ஒப்பில்லாததொருகுதிரை பக்கத்தே கவரியிட எழுந்து மேகத்தையொத்துப் பகைவருயிரை உண்பான்வேண்டிக் கடுகிவரும். எ - று. (ரு)

கூக.—எயிற்போர்:—

அயிற்படையி னரண்காக்கு
மெயிற்படைஞ ரிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கூரிய ஆயுதத்தாலே குறும்பினைக்காக்கும் மதிலிடத்துப் போர்வீரர் மாறுபாட்டைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. மிகத்தாய செங்குருதி மேவரு மார்பி
னுகத்தா முயங்கியக் கண்ணு - மகத்தார்
புறத்திடைப் போதந் தடல்புரிந்தார் பொங்கி
மறத்திடை மானமேற் கொண்டு.

இ - ள். பெருகப்பரந்த சிவந்தசோரி பொருந்தின அகலத்தினின்றும் வீழத் தாம் வருந்தியவிடத்தும், உள்ளுள்ளார் அரணிற்குப் புறம்பேபோந்து கோறலைவிரும்பினர், கோபித்துச் சினத்தின்நடுவே அபிமானத்தை மேற்கொண்டு. எ - று. (சு)

கூஉ.—எயிறனையழித்தல்:—

துணிவுடைய தொடுகழலா
னணிபுரிசை யழிவுரைத்தன்று.

---

* புறநா. 299, 303 - 4. † மதுரை. 391.

(பி - ம்.) 1 'நெடும்புரிசைவாமானது நிலையுரைத்தன்று'

இ - ள். தெளிவுடைத்தான கட்டுங்கழலோன் அழகியமதிலின்கட் கேட்டினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *அகத்தன வார்கழ லேனன்ற ளரணின்
புறத்தன போரெழிற் றிண்டோ - ளுறத்தழீஇத்
தோட்குரிமை பெற்ற துணைவளையார் பாராட்ட
வாட்குரிசில் வானுலகி னான்.

இ - ள். அரணினுள்ளேவீழ்ந்தன, கட்டுங்கழலாற்பொலிந்த வலியகால; மதிலின்புறம்பேவீழ்ந்தன, பூசலைச்செய்யும் அழகிய திண்ணியதோள்; இறுக வணைத்துத் தோட்குஉரியராகிய இணைவளையினையுடைய தெய்வமகளிர் கொண்டாட வாளினையுடைய உபகாரி விண்ணிடத்தான். எ - று. (எ)

௬௩.—அழிபடை தாங்கல்:—
இழிபுடன் றிகல்பெருக
வழிபடை யரண்காத்தன்று.

இ - ள். தம்படைத்தாழ்விற்குக் கோபித்து மாறுபாடுமிகக் கெட்டசேனை எயிலைக்காத்தது. எ - று.

வ - று. பரிசை பலகடந்து பற்ற ரெதிர்ந்தா
ரெரிசெ யிகலரணங் கொண்மார் - புரிசை
யகத்தடி யுய்யாமை யஞ்சுடர்வா ளோச்சி
மிகத்தடிந்தார் மேனின் றவர்.

இ - ள். கிடுகுடைய பலவற்றையும் வென்று பகையான உழிஞையார் எதிர்ந்தாராக, அழலினைட்பண்ணும் மாறுபாட்டுக்குறும்பினைக் கொள்வான் மதிலினுட் காலிடாதபடி அழகிய ஒளியையுடைய வாளையோச்சிப் பிணம்பெருகத் துணித்தார்; மதின்மேல் நின்றவீரர். எ - று. (அ)

௬௪.—மகண்மறுத்துமொழிதல்:—
வெம்முரணோன் மகள்வேண்ட
வம்மதிலோன் மறுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்தான பகையையுடையவன் மகளைவேண்ட அழகிய குறும்பினுள்ளோன் மறுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒள்வாண் மறவ ருருத்தெழுந் தும்பர்நாட்
கள்வார் நறுங்கோதை காரணமாக் - கொள்வான்
மருங்கெண்ணி வந்தார் மழகளிற்றின் கோடிக்
கருங்கண்ணி வெண்கட்டிற் கால்.

இ - ள். நொச்சியில் ஒள்ளிய வாள[1]வீரரைக் கோபித்தெழுந்து மேனுள் தேனொழுகும் நறுமாலையையுடையவள் பொருட்டாகக்கொண்டு கொள்வான்

* தோல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.
(பி - ம்.) 1 'வீரர்'

வேண்டி இடையின் அழகைக்கருதி வந்தவருடைய இளைய வாரணத்தின் கொம்பு, இந்தக் கறுத்தகண்ணினையுடையாள் வெளுத்தகட்டிலின்கால். எ-று.

''ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய'' என்பதனால் மகட்பாற்காஞ்சி அரசர்க் குரித்து. இது மறவர்க்குரித்து. (௬)

நொச்சித்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு அ-ம் முடிந்தன.

ஐந்தாவது நொச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆறாவது

உழிஞைப்படலம்.

(சூ.—சூத்திரம்.)

உழிஞை யோங்கிய குடைநாட் கோளே
வாணாட் கோளே முரச வுழிஞை
கொற்ற வுழிஞையோ டரச வுழிஞை
கந்தழி யென்று முற்று ழி ஞையே
காந்தள் புறத்திறை யாரெயி லுழிஞை
யருந்தோ லுழிஞை குற்றுழி ஞையொடு
கோட்புறத் துழிஞை பாசி நிலையே
யேணி நிலையே யிலங்கெயிற் பாசி
முதுவுழி ஞையே முந்தகத் துழிஞை
முற்று முதிர்வே யானைகைக் கோளே
வேற்றுப்படை வரவே யுழுதுவித் திடுதல்
வாண்மண்ணு நிலையே [1]மண்ணுமங் கலமே
மகட்பா லிகலே திறைகொண்டு [2]பெயர்த
லடிப்பட விருத்த றொகைநிலை யுளப்பட
விழுமென் சீர்த்தி யிருபத் தொன்பது
முழிஞை யென்மனா ருணர்ந்திசி னோரே.

என்-னின், உழிஞைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். உழிஞை, குடைநாட்கோள், வாணாட்கோள், முரசவுழிஞை, கொற்றவுழிஞை, அரசவுழிஞை, கந்தழி, முற்றுழிஞை, காந்தள், புறத்திறை, ஆரெயிலுழிஞை, தோலுழிஞை, குற்றுழிஞை, புறத்துழிஞை, பாசிநிலை, ஏணிநிலை, எயிற்பாசி, முதுவுழிஞை, அகத்துழிஞை, முற்றுமுதிர்வு, யானைகைக்கோள், வேற்றுப்படைவரவு, உழுதுவித்திடுதல், வாண்மண்ணுநிலை, மண்ணுமங்கலம், மகட்பாலிகல், திறைகொண்டுபெயர்தல், அடிப்படவிருத்தல், தொகைநிலை எனச்சொல்லப்பட்ட இவ்விருபத்தொன்பதும் உழிஞைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

(பி - ம்.) 1 'மணமங்கலமே' 2 'பெய்தல்'

கரு.—உழிஞை:—

முடிமிசை யுழிஞை சூடி யொன்னார்
கொடிநுடங் காரெயில் கொளக்கரு தின்று.

இ - ள். தம்முடிமேலே உழிஞைமாலையையணிந்து பகைவர்கொடியசையும் நிறைந்த அரும்பினைக் கைப்பற்றநினைந்தது. எ - று.

வ - று. உழிஞை முடிபுனைந் தொன்னுப்போர் மன்னர்
விழுமதில் வெல்களிறு பாயக் - கழி[1]மகிழ்
வெய்தாரு மெய்தி யிசைநுவலுஞ் சீர்த்தியனே
கொய்தார மார்பினெங் கோ.

இ - ள். உழிஞைமாலையை முடிமேலேசூடிப் பொருந்தாத போரினைச் செய்யும்[2]வேந்தர் சீரியபுரிசையை வெல்லும்யானைகுத்த மிக்க களிப்புமேவாத பெரியோரும் மகிழ்ச்சியைமேவிக் கீர்த்திகூறும் பெரும்புகழினையுடையவன், மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய எம்வேந்து. எ - று.

அம்மென்றது, சாரியை. (க)

கசு.—குடைநாட்கோள்:—

செற்றடையார் மதில்கருதிக்
கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று.

இ - ள். செறுத்துக் கூடாதாருடைய அரணைக்கொள்ளநினைந்து வெற்றி மன்னவன் குடையைப் புறவீடுவிட்டது.

வ - று. *நெய்யணிக செவ்வே னெடுந்தேர் நிலைபுகுக
கொய்யுளைமா கொல்களிறு பண்விடுக - வையகத்து
முற்றக் கடியரண மெல்லா முரணவிந்த
கொற்றக் குடைநாட் கொள.

இ - ள். நெய்யிட்டு அலங்கரிப்பனவாக, பகைவர் குருதியாடிச் சிவந்த வேல்கள் ; நெடியதேர்களும் நிற்குங்கூடங்களிலே நிற்பனவாக ; கொய்த தலையாட்டத்தினையுடைய குதிரையும் கொல்லும் யானையும் போர்க்குச்செய்த பண்ணினைக்களைக ; ஞாலத்து அடையக் காவற்குறும்புகளெல்லாம் தத்தம் மாறுபாடுகெட்டன, வெற்றிக்குடையைப் புறவீடுவிட. எ - று. (உ)

கஎ.—வாணாட்கோள்:—

கலந்தடையார் மதில்கருதி
வலந்தரு வாணாட்கொண்டன்று.

இ - ள். கூடிச் சேராதார்தம் அரணினைக்கோடலைநினைந்து வெற்றி கொள்ளும்வாளைப் புறவீடுவிட்டது. எ - று.

---

* தோல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'மகிழ்பு' 2 'வேந்தர்தஞ்சீரிய'

வ - று. *வாணுட் கொளலும் வழிமொழிந்து வந்தடையாப்
பேணூர் பிறைதொடும் பேமதிற் - பூணு
ரணிகொள் வனமுலையா ராடரங்க மேறிப்
பிணிகொள்பே யாடும் பெயர்த்து.

இ - ள். வாளினைப் புறவீடுவிட்டானாக, தாழ்வுசொல்லிவந்து சேராத பகைவருடைய மதியைத்தீண்டும் அச்சமுறுத்துமதிலிடத்து ஆபரணநிறைந்த அலங்காரங்கொண்ட அழகிய கொங்கையினையுடையார் நிருத்தமண்டபத்தே யேறிக் கைகோத்துப் பேயாடும், பலகூத்தினையும் மாறி, எ - று.

திணைதோறும் வாணுட்கோள் குடைநாட்கோள் வேறுபாடுடைய. (ரு)

கூஅ.—முரசவுழிஞை:—

பொன்புனை யுழிஞை சூடி மறியருந்துந்
திண்பிணி முரச நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். பொன்னலேசெய்த உழிஞைமாலையை மலைந்து ஆடுவெட்டியிடும் பலியை நுகரும் திண்ணிதாக வாராற்கட்டின முரசின் நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கதிரோடை வெல்களிறு பாயக் கலங்கி
யுதிரா மதிலு முளகொ - லதிருமாற்
பூக்கண் மலிதார்ப் புகழ்வெய்யோன் கோயிலுண்
மாக்கண் முரச மழை.

இ - ள். ஒளியாற்சிறந்த பட்டத்தினையுடைய வெல்லும்யானை குத்தக் குலைந்துவீழாத புரிசையும் சில உளபோலும் ; முழங்குமால், மலர்கண்மிக்க மாலையினையுடைய இசையைவிரும்பியோன் மாளிகையிடத்துப் பெரிய கண்ணினையுடைய வீரமுரசம் மழைபோல். எ - று.

மழைபோல் அதிருமாலெனக. (ச)

கூகூ.—†கொற்றவுழிஞை:—

அடையாதா ரரண்[1]கொள்ளிய
படையோடு பரந்தெழுந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தங் காவற்பதியைக் கைக்கொள்வான்வேண்டிச் சேனையோடு கைவளர்ந்து சென்றது. எ - று.

வ - று. வெள்வாட் கருங்கழற்கால் வெஞ்சுடர்வேற் றண்ணளியான்
‡கொள்வான் கொடித்தானை கொண்டெழுந்தா - னள்ளாதா
ரஞ்சுவரு வாயி லருமிளைக் குண்டகழி
மஞ்சிவரு ஞாயின் மதில்.

---

* தொல். புறத். சூ. 11-இளம். மேற். † "கொள்ளார்தேஎங் குறித்த கொற்றம்" என்பர்; தொல். புறத். சூ. 12. ‡ நன். சூ. 343-மயிலை. மேற். (பி - ம்.) 1 'கொளீஇய'

இ - ள். ஒளிபரந்த வாளினையும் வலிய வீரக்கழலாற்சிறந்த காலினையும் வெய்ய சோதியாற்பொலிந்த வேலினையும் தண்ணளியையுமுடையவன் கைப்பற்றிக் கொள்வானாகப் பதாகையினையுடையசேனையை ஒன்றுபடக் கொண்டெழுந்தான்; பொருந்தாதார் வெருவரு வாயிலினையும் புகுதற்கரிய குறுங்காட்டினையும் ஆழ்ந்த கிடங்கினையும் மேகம்பரக்கும் ஏவறையினையுமுடைய அரணத்தை. எ - று. (ரு)

கOO.—அரசவுழிஞை:—

தொழில்காவன் மலிந்தியலும்
பொழில்காவலன் புகழ்விளம்பின்று.

இ - ள். காவற்செய்தி மிக்குநடக்கும் பூமிகாவலன்றன் சீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஊக்க முரண்மிகுதி யொன்றிய நற்சூழ்ச்சி
யாக்க மவன்க ணகலாவால் - வீக்க
நகப்படா வென்றி நலமிகு தாராற்
ககப்படா வில்லை யரண்.

இ - ள். மனவெழுச்சியும் மாறுபாட்டின்பெருமையும் பொருந்தியநல்ல விசாரமும் செல்வப்பெருக்கமும் அவனிடத்து நீங்காவால்; பெருமையினையும் பிறரால் இகழத்தகாத வெற்றியினையும் நன்மைமலியு மாலையினையும்உடையவனுக்குக் கையகப்படாதன இல்லை, காவற்குறும்புகள் யாவையும். எ-று. ()

கOக.—*கந்தழி:—

மாவுடைத்தார் மணிவண்ணன்
சோவுடைத்த மறநுவலின்று.

இ - ள். வண்டினையுடைய மாலையாற்சிறந்த நீலமணிபோன்ற மேனியையுடையான் வீரசோவென்னும் அரணத்தை அழித்த வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அன்றெறிந் தானு மிவனு லரண்வலித்
தின்றிவன் மாறு வெதிர்வார்யா - ரென்று
மடையார் மணிப்பூ ணடையாதார் மார்பிற்
சுடராழி நின்றெரியச் சோ.

இ - ள். அந்நாள் அழித்தவனுமிவன், அரண்வலிதென்றுதேறி; இந்நாள் இவன்பகையாக எதிர்ப்பார்யார் எக்காலத்தும்? மூட்டார்ந்த மணியணியையுடைய பொருந்தாதாருடைய அகலத்து ஒளிவிடுந்திகிரி நின்றுஅழலச் சோவென்னும் அரணத்தை. எ - று.

இஃது உவமையன்று; மிகுதிகூறியது. (எ)

* கந்தழி: தொல். புறத். சூ. 33. † ஷை ஷை 27 - இளம். மேற்.

௧௦௨.—முற்றுழிஞை:—

ஆடிய லவிர்சடையான்
சூடியபூச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். அசையுந்தன்மையினை உடைத்தாய் விளங்கும் வேணியை யுடையான் மலைந்த பூவினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மயங்காத தார்ப்பெருமை மற்றறிவார் யாரே
யியங்கரண மூன்று மெரித்தான் - நயங்கிணர்ப்
பூக்கொ ளிதழிப் புரிசெஞ் சடையானு
மாக்கொ ளுழிஞை மலைந்து.

இ - ள். மருளாத உழிஞையின் மிகுதியை வேறுணர்வார் யாவர்தாம்! திரிபுரங்கண்மூன்றையும் சுட்டான்; விளங்கும் கொத்திற் பொலிவுகொண்ட கொன்றையையுடைய புரிந்த செஞ்சடையானும் பெருமைகொண்ட உழிஞையைச்சூடி. எ - று. (அ)

௧௦௩.—*காந்தள்:—

கருங்கடலுண் மாத்தடிந்தான்
†செழுங்காந்தட் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். கறுத்த கடலிடத்துச் சூரபன்மாவைக் கொன்றவனுடைய காந்தட்பூவின் மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡குருகு பெயரிய குன்றெறிந் தானு
முருகெழு காந்தண் மலைந்தான் - பொருகழற்
§கார்கருதி வார்முரச மார்க்குங் கடற்றானைப்
போர்கருதி யார்மலையார் பூ.

இ - ள். குருகின் பெயர்பெற்ற மலையை எறிந்தவனும் அழகுமருவின காந்தட்கோடலைச்சூடினான்; வீரக்கழலினையுடைத்தாய் மேகத்தையொத்து வாராற் பிணித்த முரசுமுழங்கும் கடல்போன்ற சேனையிடத்துப் பூசலைநினைந்து யாவர் சூடார் பூவினை? எ - று.

குருகு பெயரியகுன்று - கிரவுஞ்சகிரி. (கூ)

௧௦௪.—புறத்திறை:—

மறத்துறைமலிந்து மண்டிமாற்றார்
விறற்கொடிமதிலின் புறத்திறுத்தன்று.

இ - ள். சினத்தின்வழிமிக்கு மேற்கொண்டு பகைவருடைய வெற்றிக் கொடியணிந்த அரணின் சுற்றிலேவிட்டது. எ - று.

---

* தொல். புறத். சூ. 5; இத்துறையை அகப்புறமென்பர்; யா - வி;
† காந்தாட்பூ: புறநா. 43 - 4. ‡ மணி. 5: 13. § பு - வே. 127.

வ - று. புல்லார் புகலொடு போக்கொழியப் பொங்கினனுய்ப்
பல்லார் மருளப் படைபரப்பி - யொல்லார்
நிறத்திறுத்த வாட்டானை நேரார் மதிலின்
புறத்திறுத்தான் பூங்கழலி னூன்.

இ - ள். பகைவர் புகுமிடமும் ஓடிப்போம்வழியும் இன்றியே யொழியப் பொங்கியெழுந்து பலமன்னரும் மயங்கத் தன்சேனையைக் கைவாரவிட்டுப் பகைவர் மருமத்திலேகுளித்த வாட்சேனையினையுடைய பகைவரரணத்தின் பக்கத்திலே பாடிவீடுகொண்டான்; பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையவன். எ-று. ()

கoரு.—ஆரெயிலுழிஞை:—

வாஅண்மறவா வணங்காதார்
நீஇண்மதிலி னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். வாளினையுடையவீரர் தம்மைப்பணியாதாருடைய உயர்ந்த புரிசையின் திண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மயிற்கணத் தன்னூர் மகிழ்தேற லூட்டக்
கயிற்கழலார் கண்கனல் பூப்ப - வெயிற்கண்ணூர்
வீயப்போர் செய்தாலும் வென்றி யரிதரோ
மாயப்போர் மன்னன் மதில்.

இ - ள். மயிலின்திரளனையார் களிக்கும் மதுத்தெளிவை உண்ணப் பண்ண மூட்டுவாயாற்சிறந்த கழலினையுடைய உழிஞையார்விழி நெருப்பைக் கால அரணிடத்தார் பலரும்படப் பூசல்செய்தாலும் வெற்றியரிது ; வஞ்சச் செருவினைச் செய்யவல்ல வேந்தன் புரிசையை. எ - று.

மதிலை வென்றியரிதென்க. அரோ: அசை. (கக)

கoசு.—தோலுழிஞை:—

வென்றி யோடு புகழ்விளைக் கும்மெனத்
தொன்று வந்த தோன்மிகுத் தன்று.

இ - ள். வெற்றியுடன் இசையையுண்டாக்குமெனச்சொல்லிப் பழையதாகிவந்த கிடுகுபடையைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. *நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி
யின்றுநாம் வைக விழிவாகும் - வென்றொளிரும்
பாண்டி னிரைதோல் பணியார் பகையரணம்
வேண்டி லெளிதென்றான் வேந்து.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்திபோக நிலைநில்லாத உயிரைக்காத்து இற்றைநாளிலே நாம் இவ்வெயிற்புறத்துத் தங்குமது நமக்குத் தாழ்வு ; வென்று

* தொல். புறத். சூ. 10-இளம். மேற்; "நின்ற...வேந்து" ஷை ஷை ஷை 12. ந. மேற்; 'நின்ற......உயிர்': குறள். 235 ; சூளா. சீய. 204.

விளங்கும் கண்ணாடி நிரைத்த கிடுகுபடை வணங்காதார்முனைக்குறும்பினைக் கொள்ளவேண்டிற் கொள்கை எளிதென்று சொன்னான் மன்னன். எ - று.

ஆதலால் இன்றுநாம்வைகல் இழிவாகுமென்க. தோலென்பது ஆகுபெயர்.

கoஎ.—குற்றுழிஞை:—

*கருதாதார் மதிற்குமரிமே
லொருதானாகி யிகன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். பகைவராணுகிய அழிவில்லாததன்மேல் தான் ஒருவனுமேயாகி மாறுபாட்டினைப் பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. குளிறு முரசினான் கொண்டா னரணங்
களிறுங் கதவிறப் பாய்ந்த - வொளிறு
மயிற்றுப் படைந்த †வணியெழு வெல்லா
‡மெயிற்றுப் படையா லிடந்து.

இ - ள். அதிரும் வீரமுரசினையுடையான் வென்றுகைப்பற்றினான் குறும்பினை; போர்யானைகளும் வாய்தலிற்கதவுஒடியப் பாய்ந்தன; விளங்கும் வேல் வலிசிறந்த நிரைத்தகணையமுழுதும் மருப்பாயுதத்தாலே பெயர்த்து. எ - று.

கoஅ.—இதுவுமது:—

வளைஞரல வயிரார்ப்ப
மிளைகடத்தலு மத்துறையாகும்.

இ - ள். சங்குமுழங்கக் கொம்புகுறிப்பக் காவற்காட்டைக் கடந்து புகுதுவும் முன்னஞ்சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. அந்தரந் தோயு மையோங் கருமிளை
மைந்தர் மறிய மறங்கடந்து - பைந்தார்
விரைமார்பின் வின்னரல வெங்கணை தூவார்
வரைமார்பின் வைகின வாள்.

இ - ள். ஆகாயத்தைக் கிட்டும் மூங்கிலுயர்ந்த அரிய காவற்காட்டிற் பொரும்வீரர் முதுகிட மறத்தைவென்று செவ்விமாலைமணத்தையுடைய அகலத்திலே வின்னாணொலிப்ப வெவ்விய அம்பைச்சிந்துவாருடைய மலைபோன்ற அகலங்களிலே தங்கின; உழிஞையாருடைய வாள்கள். எ - று.

தூவுவாரென்பது, தூவாரென இடைக்குறைந்தது. (கஎ)

கoக.—இதுவுமது:—

பாடருந்தோற் படைமறவ
ராடலொடடையினு மத்துறையாகும்.

* "வணங்காதார் மதிற்குமரி" பு - வெ. 122. † புறநா. 3: 7.
‡ எயிற்றுப்படை: சீவக. 2164.

இ - ள். சொல்லுதற்கரிய பரிசையினையுடைய சேனைத்தலைவர் ஆடுத லுடனே நொச்சியாருடைய அரணினைக்குறுகினும் முன்புசொன்ன துறையே யாம். எ - று.

வ - று. நிரைபொறி வாயி னெடுமதிற் சூழி
வரைபுகு புள்ளின மான - விரைபடைந்தார்
வேலேந்து தானை விறலோன் விறன்மறவர்
தோலேந்தி யாட றொடர்ந்து.

இ - ள். ஒழுங்குபட்ட இயந்திரங்களாலமைந்த [1]புதவினையுடைய உயர்ந்த புரிசைநெற்றியிலே மலையிடத்துச்சென்றுபுகும் புட்களையொப்பக் கடுகிக் கிட்டினர், வேலினையுயர்த்த சேனையானிறைந்த வெற்றியினையுடையோன் வென்றிவீரர்; கிடுகினையெடுத்துத் தாம்ஆடுதலைச் சூழ்ந்து. எ - று.

தொடர்ந்து விரைபு அடைந்தாரென்க. (கரு)

ககo.—புறத்துழிஞை :—

விண்டோயு மிளைகடந்து
குண்டகழிப் புறத்திறுத்தன்று.

இ - ள். ஆகாயத்தைக்கிட்டும் காவற்காட்டைக்கடந்து ஆழ்ந்தகிடங்கின் கரையிலேவிட்டது. எ - று.

வ - று. கோள்வாய் முதலைய குண்டகழி நீராக
வாள்வாய் மறவேந்தன் வந்திறுத்தா - னீள்வாயி
லோங்க லரணத் தொளிவளையார் வெய்துயிர்ப்ப
வாங்கொ லரிய வமர்.

இ - ள். ஆளைப்பற்றுகைதப்பாத முதலையினையுடைய குழிந்த அகழே தண்ணீராக வாய்த்தவாளினையுடைய மறமன்னன் வந்துவிட்டான்; நீண்ட வாய்தலாற் சிறந்த உயர்ச்சியினையுடைய மதிலிடத்து ஒள்ளியவளையினையுடையார் வெய்தாக உயிர்ப்ப வெல்லுதற்கரியபூசல் ஆம்போலும். எ - று. (கசு)

கககூ.—பாசிநிலை :—

அடங்காதார் மிடல்சாயக்
[2] கிடங்கிடைப் போர்மலைந்தன்று.

இ - ள். பகைவருடைய வலிகெட அகழியிடத்துப் பூசலைமேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. *நாவாயுந் தோணியு மேல்கொண்டு நள்ளாதா'
ரோவார் விலங்கி யுடலவும் - பூவா

---

* தோல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'புகலினையுடைய' 2 'கிடங்கினுள்'

ரகழி பரந்தொழுகு மங்குருதிச் சேற்றுப்
பகழிவாய் வீழ்ந்தார் பலர்.

இ - ள். ஓடமும் *ஒருமரத்தோணியும் மேல்கொண்டு பொருந்தாதார் ஒழியாராய் விலங்கி வெகுளவும் மலர்நிரையும் கிடங்கிலே மிக்கோடும் அழகிய சோரியாளாற்று அம்பின்வாயிலேபட்டார் அநேகர். எ - று. (கஎ)

ககஉ.—ஏணிநிலை :—

தொடிகழன்மறவர் துன்னித்துன்னா
ரிடுசூட்டிஞ்சியி னேணிசாத்தின்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடைய கொடுவினையாளர் செறிந்து செறியாதார்பண்ணின ஏவறைகளையுடைய மதிலிலே ஏணியைச் சாத்தியது. எ-று.

சூட்டு மாலை யென்றுமாம்.

வ - று. †கற்பொறியும் பாம்புங் கனலுங் கடிகுரங்கும்
விற்பொறியும் வேலும் விலக்கவும் - பொற்புடைய
பாணி நடைப்புரவிப் பல்களிற்றார் சாத்தினா
ரேணி பலவு மெயில்.

இ - ள். இடங்கணியும் அரவும் நெருப்பும் கடிகுரங்கும் வில் இயந்திரமும் அயிலும் இவையனைத்தும் பகைவர் உட்புகுதாதபடி விலக்கவும் பொலிவினையுடைய தாளத்திற்கொக்கச் சதிபாயும் குதிரையினையும் பலயானையினையுமுடைய உழிஞையார் இட்டார்; அரணிடத்து ஏணிபலவும். எ - று.

ஏணிபலவும் சாத்தினரென்க. (கஅ)

ககங.—எயிற்பாசி :—

உடல்சினத்தார் கடியரண
மிடல்சாய மேலிவர்ந்தன்று.

இ - ள். முனையும் செற்றத்தினையுடையார் காவற்குறும்பு வலிகெட ஏணிமேல் ஏறியது எ - று.

வ - று. ‡சுடுமண ணெடுமதில் சுற்றிப் பிரியார்
கடுமுரணெஃகங் கழிய - வடுமுரா
ணறிஞா ரன்றி யரவு முடும்பும்போ
லேறினா ரேணி பலர்.

இ - ள். செங்கலாற்செய்த நெடிய புரிசையைச்சூழ்ந்து நீங்காராய்க் கொடிய மாறுபாட்டினையுடைய வேல் மார்பிலேபட்டு உருவிப்போகக் கொல்லும் மாறுபாடு ஆறினாரொழியப் பாம்பும் உடும்புமொப்ப ஏணிமேல் ஏறினார் அநேகர். எ - று.

* பெரும்பாண். 433. † சீவக. 101-4; சிலப். 15: 207 - 17; திருவிளை. நகர. 24-9. ‡ தொல். புறத். சூ. 11-இளம். மேற்; சுடுமண்: பெரும்பாண். 405; சிலப். 14: 146; மணி. 3: 127.

அடுமுரணறினர் - பட்டார்; 'முரணறினரன்றி' என்பதற்கு முரணறு தென்றுமாம். (கக)

ககச.—முதுவுழிஞை:—

வேய்பிணங்கிய மிளையரணம்
பாய்புள்ளிற் பரந்திழிந்தன்று.

இ - ள். மூங்கில் தலைமணந்த காவற்காட்டினையுடைய குறும்பிலே இரைகண்டுபாயும் பறவையொப்ப வீரர் கைவளர்ந்து குதித்தது. எ - று.

வ - று. *கோடுயர் வெற்பி னிலங்கண் டிரைகருதுந்
தோடுகொள் புள்ளின் [1]றொகையொப்பக் - கூடார்
முரணகத்துப் பாற முழவுத்தோண் மள்ள
ரரணகத்துப் பாய்ந்திழிந்தா ரார்த்து.

இ - ள். குவடோங்கின மலையினின்றும் இரையைப் பூமியிலேகண்டு கருதிப் பாயும் தொகுதிகொண்ட பறவையின்குழுவையொப்பப் பகைவர் மாறுபாடு தம்மனத்தேகெட முழவுபோலத்திரண்ட தோளையுடைய வீரர் அரணிடத்துப் பாய்ந்து இழிந்து ஆரவாரித்தார். எ - று. (உ0)

ககரு.—இதுவுமது:—

செருமதிலோர் சிறப்புரைத்தலு
மருமுரண னத்துறையாகும்.

இ - ள். போரைச்செய்யும் எயிலினுள்ளோருடைய மிகுதியைக்கூறலும் வெல்லுதற்கரிய மாறுபாட்டாலே முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. அறியார் வயவ ரகத்திழிந்த பின்னு
நெறியார் நெடுமதிலு ணோரார் - மறியாங்
கிளியொடுநேராங் கிளவியார் வாட்கட்
களியுறு காமங் கலந்து.

இ - ள். உணரார் நொச்சிவீரர்; அரணினுள்ளேபுகுந்தபின்னும், முடங்குதல்நிறைந்த நெடும்புரிசையுட் பகைவர், மான்மறியாம் கிளியையொத்த சொல்லினையுடையார் ஒளியினையுடைய கண்ணின் களிப்புற்ற வேட்கைவிரவுதலான். எ - று.

நோர்மதிலகத்து இழிந்தபின்னும் வயவரறியார் எனவும், மறியாம் வாட்கண் எனவும் கூட்டுக. (உக)

ககசு.—அகத்துழிஞை:—

முரணவியச் சினஞ்சிறந்தோ
ரரணகத்தோரை யமர்வென்றன்று.

---

* தொல். புறத். சூ. 11 - இளம். மேற்.

(பி - ம்) 1 'தொகையேய்ப்ப'

இ - ள். மாறுபாடுகெடக் கோபமிக்க உழிஞையார் எயிலினுள் நொச்சி யாரைப் போரைவென்றது. எ - று.

வ - று. செங்கண் மறவர் சினஞ்சொரிவாள் சென்றியங்க
வங்கண் விசும்பி னணிதிகழுந் - திங்கண்
முகத்தா ரலற முகிலுரிஞ்சுஞ் சூழி
யகத்தாரை வென்றா ரமர்.

இ - ள். சிவந்தகண்ணினையுடையவீரர், செற்றத்தைப்பொழியும் வாள் போயுலாவ அழகிய இடத்தையுடைய ஆகாயத்தின் அலங்காரமிகும் மதியை யொத்த வதனத்தினையுடையார் கூப்பிட மேகந்தவழும் நெற்றியினையுடைய அரணினுள்ளோரைப் போர்வென்றார். எ - று. (உஉ)

ககஎ.—முற்றுமுதிர்வு:—

அகத்தோன் காலை யதிர்முர சியம்பப்
புறத்தோன் வெஞ்சினப் பொலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். மதிலின்உள்ளோனுடைய முழங்குமுரசு காலையிலொலிப்பப்புறத் திருந்த உழிஞையானது வெய்யகோபத்தின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *காலை முரச மதிலியம்பக் கண்கனன்று
வேலை விறல்வெய்யோ னோக்குதலு - மாலை
†யடுக மடிசிலென் றம்மதிலு ளிட்டார்
தொடுகழலார் மூழை துடுப்பு.

இ - ள் நாட்காலையே முரசு அரணின்கணொலிப்பக் கண்சிவந்து வேலை வெற்றியைவேண்டுவோன் பார்த்தானாக, மாலைப்பொழுது அடுவேம் சோறென்று சொல்லி அவ்வரணினுக்குள்ளே எறிந்தார் கட்டுங்கழலினையுடையார், மூழையினையும் துடுப்பினையும். எ - று.

அம்மதிலுள்ளிட்டார், இதனை அழித்து இன்றுபோய் உண்பேமென்று.()

ககஅ.—யானைகைக்கோள்:—

மாறுகொண்டார் மதிலழிய
‡வேறுந்தோட்டியு மெறிந்துகொண்டன்று.

இ - ள். பகைகொண்டார் அரணங்கெட யானையையும் காவலையும் பகை வரையெறிந்து கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. ஏவ லிகழ்மறவர் வீய விகல்கடந்து
காவலும் யானையுங் கைக்கொண்டான் - மாவலான்
வம்புடை யொள்வாண் மறவர் தொழுதேத்த
வம்புடை ஞாயி லரண்.

---

* தொல். புறத். சூ. 11 - இளம்-மேற். காலைமுரசம்: சிலப். 14: 14.
† புறநா. 304: 7 - 8. ‡ பெருங். 1. 37: 212.

இ - ள். தன்னேவலைச்செய்யாத வீரர்கெட மாறுபாட்டைக்கடந்து தோட்டியையும் களிற்றையும் கைப்பற்றினான் குதிரைத்தொழிலை வல்லவன்; கச்சினையுடைய ஒள்ளிய வாள்வீரர் பணிந்துவாழ்த்த, பகழியினையுடைய முடக்கறையாற் சிறந்த எயிலிடத்து. எ - று.

ஏவல் - ஏவைவல்லவென்றுமாம். (உச)

கககூ.—வேற்றுப்படைவரவு :—

மொய்திகழ் வேலோன் முற்றுவிட் டகலப்
பெய்தார் மார்பிற் பிறன்வர வுரைத்தன்று.

இ - ள். போர்மிகும்வேலோன் சூழ்தல்விட்டுப்போக இட்ட மாலைமார்பினையுடைய வேற்றுவேந்தன் வரவினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உவனின் றுறுதுயர முய்யாமை நோக்கி
யவனென் றுலகேத்து மாண்மை - யிவனன்றி
மற்றியார் செய்வார் மழைதுஞ்சு நீளரண
முற்றியார் முற்று விட.

இ - ள். உவன் இற்றைநாளிலே பொருந்தும் விதனத்தினின்றும் ஒழியாமையைப்பார்த்து அப்படிக்கொத்தவனென்றுசொல்லி உயர்ந்தோர் புகழும் ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய இவனல்லது மற்று யாவர்இதுசெய்யவல்லார்! மேகம் உறங்கும் நீண்ட மதிலைச் சூழப்போனார் வளைவுவிட. எ - று. (உரு)

கஉ0.—உழுதுவித்திடுதல் :—

எண்ணார் பல்லெயில் கழுதையே ருழுவித்
துண்ணா வரகொடு கொள்வித் தின்று.

இ - ள். பகைவருடைய பலஅரணும் கழுதையாகிய ஏரிட்டுழுது கவடியுடன் குடைவேலை விதைத்தது. எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மாடத் திடனெலா நூறிக்
*கழுதையேர் கையொளிர்வேல் கோலா - வுழுததற்பின்
வெள்வரகு கொள்வித் திடினும் விளியாதாற்
கள்விரவு தாரான் கதம்.

இ - ள். †சித்திரமெழுதிய அழகிய மாளிகைமுழுதும் இடித்துக் கழுதையே ஏராகவும் கையில்விளங்கும் வேலே கோலாகவும் உழுது அதற்குப் பின்பு கவடியும் குடைவேலும் வித்தினும் கெடாதால்; தேன்கலந்த மாலையினையுடையவன் கோபம். எ - று. (உசா)

கஉக.—வாண்மண்ணுநிலை:—

புண்ணிய நீரிற் புரையோ ரேத்த
மண்ணிய வாளின் மறங்கிளந் தன்று.

* தொல். புறத். சூ. 13 - ந; புறநா. 15: 2 - 3, 392: 9 - 11; சிலப். 27: 225 - 6; காஞ்சிப். நாடு. 28. † "மாடக்குச் சித்திரம்" ப. செய்.

இ - ள். உயர்ந்தோர் துதிப்பத் தீர்த்தநீராலே மஞ்சனமாட்டிய வாளினது வீரத்தைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *தீர்த்தநீர் பூவொடு பெய்து திசைவிளங்கக்
கூர்த்தவாண் மண்ணிக் கொடித்தேரான் - பேர்த்து
†மிடியார் பணைதுவைப்ப விம்மதிலுள் வேட்டான்
புடையா ரறையப் புகழ்.

இ - ள். தீர்த்தநீரும் மலருஞ்சொரிந்து திக்குவிளங்கக் கூரியவாளினை மஞ்சனமாட்டிப் பதாகையாற்சிறந்த தேரினையுடையான் இரண்டாவதும் உருமேற்றையொக்கும் வீரமுரசு ஆர்ப்ப இந்த அரணிடத்தே களவேள்வி வேட்டான், பக்கத்துள்ள மன்னரெல்லாம் தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல. எ - று. (உஎ)

கஉஉ.—மண்ணுமங்கலம் :—

‡வணங்காதார் மதிற்குமரியொடு
மணங்கூடிய மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். பணியாதாரரணுகிய கன்னியுடன் வதுவைபொருந்திய மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *எங்கண் மலர வெயிற்குமரி கூடிய
மங்கல நாள்யா மகிழ்தூங்கக் - கொங்கலர்தார்ச்
செய்சுடர்ப்பூண் மன்னவன் சேவடிக்கீழ் வைகினவே
மொய்சுடர்ப்பூண் மன்னர் முடி.

இ - ள். எம்முடைய கண்மலர அரணுகியகன்னியினை மணந்த மணநாளிலே யாம் மகிழ்ச்சியெய்த மதுவலரும் கோவைமாலையினையும் கையாற் செய்யப்பட்டு ஒளிசிறந்த ஆபரணத்தினையுமுடைய வேந்தன் தாள்நிழற்கீழே தங்கின ; செறிந்த சோதியானிறைந்த அணிசலத்தையுடைய அரசர்முடிகள். எ - று. (உஅ)

கஉங.—மகட்பாலிகல் :—

மயிற்சாயன் மகள்வேண்டிய
கயிற்கழலோ னிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். மயில்போன்ற மென்மையினையுடைய மகளைவேண்டிய மூட்டுவாயாற்சிறந்த வீரக்கழலினையுடையான் முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அந்தழை யல்குலு மாடமை மென்றோளும்
பைந்தளிர் மேனியும் பாராட்டித் - தந்தை
புறமதில் வைகும் புலம்பே தருமே
மறமதின் மன்னன் மகள்.

---

* தொல். புறத். சூ. 11-இளம். மேற். † முருகு. 121 ; குறுந். 270: 1-3; பரி. 4: 19, 22: 4; அகநா. 188: 1 - 3, 354: 2; புறநா. 350: 4; சீவக. 2900. ‡ பு - வே. 107.

இ - ள். அழகிய *தழையாற்சிறந்த நிதம்பத்தினையும் அசையும்மூங்கில் போன்ற மெல்லியதோளினையும் பசுந்தளிர்போன்ற நிறத்தினையும் கொண்டாடித் தமப்பனுடைய மதிற்புறத்துத்தங்கும் தனிமையையே கொடாநிற்கும்; வீரமே தனக்குப் புரிசையாகவுடைய வேந்தனிடத்து மகள். எ - று. (உகூ)

கஉச.—திறைகொண்டுபெயர்தல்:—

அடுதிற லரணத் தரசு வழிமொழியப்
படுதிறை கொண்டு பதிப்பெயர்ந் தன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலிமிகும் எயிலினிடத்து மன்னரெல்லாம் தாழ்வு சொல்ல முறைமையான திறையைக்கொண்டு இருந்த ஊரினின்றும் எடுத்து விட்டது. எ - று.

வ - று. கோடும் வயிரு மிசைப்பக் குழுமிளை
யோடெரி வேய வுடன்றுலாய்ப் - பாடி
யுயர்ந்தோங் கரணகத் தொன்னார் பணியப்
பெயர்ந்தான் பெருந்தகையி னான்.

இ - ள். சங்கும் கொம்பும் முழங்கச் செறிந்த குறுங்காட்டைப் பரந்த எரிமூடக் கோபித்துக் கிளர்ந்து பாடிவீட்டினின்றும் மிகஉயர்ந்த எயிலிடத்துப் பகைவர்தாழ எடுத்து மீளவிட்டான், மிக்கஅழகினையுடையான். எ - று. (௩௦)

கஉரு.—அடிப்படவிருத்தல்:—

பேணாதார் மறங்கால
வாணைகொண் டடிப்படவிருந்தன்று.

இ - ள். பகைவர்தாம் சினத்தை உமிழத் தன்ஆணையை ஏற்றுக்கொண்டு நாடு வழிப்பட நெடுங்காலம் இருந்த இருப்பிலே இருந்தது. எ - று.

வ - று. ஒன்றி யவர்நா டொருவழித்தாய்க் கூக்கேட்ப
†வென்றி விளையா விழுமதிலோ - ரென்றும்
பருந்தார் செருமலையப் பாடி பெயரா
திருந்தா னிகன்மறவ ரேறு.

இ - ள். பொருந்திய பகைவர்தேசம் ஒருவழிப்பட்டு ஏவல்கேட்பத் தங்கள் வெற்றியைத் தங்கள்பக்கல் உண்டாக்கமாட்டாத சீரியஅரணிடத்தோர் எக்காளும் பருந்துநிறையும் பூசலைச் செய்யாநிற்பப் பாசறையைவிட்டு நீங்காது அவ்விருப்பிலேயிருந்தான், மாறுபாட்டாற் சிறந்த வீரருக்கு இடியேறனையான். எ - று. (௩௧)

* தழை - செங்கழுநீர்ப்பூ முதலியவற்றால் தொடுத்து இளையமகளிரணியும் உடைவிசேடம்; குறுந். 201 - 4; ஐங்குறு. 72; புறநா. 61: 1, 116: 1-2, 248: 1 - 2, 340: 1, 341: 2. † நன். சூ. 451 - மயிலை. மேற்.

க௨கூ.—தோகைநிலை:—

எம்மதிலி னிகல்வேந்தரு
மம்மதிலி னடியடைந்தன்று.

இ - ள். எல்லா அரணிடத்துமுள்ள மாறுபாட்டு மன்னர்பலரும் அந்த எயிலிடத்தே அவன்பாதத்தைச் சேர்ந்தது. எ - று.

வ - று. நாவல் பெயரிய ஞாலத் தடிபடைந்
தேவ லெதிரா திகல்புரிந்த - காவலர்
வின்னின்ற தானை விறல்வெய்யோற் கம்மதிலின்
முன்னின் றவிந்தார் முரண்.

இ - ள். சம்புத்தீவினுள் அவன்தாணிழலையடைந்து சொன்ன சொல்லை ஏற்றுக்கொள்ளாது மாறுபாட்டை மேற்கொண்ட மன்னர் சிலைவலிநின்ற சேனையாற் சிறந்த வெற்றியைவேண்டுவோர்க்கு அவன்சூழ்ந்த அரணின்முன்னேநின்று கெட்டார், மாறுபாடு. எ - று.

நாவல்பெயரியஞாலம் - நாவலின்பெயர்பெற்றபூமி ; சம்புத்தீவு. (௬௨)

உழிஞைத்திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு ௬க-ம் முடிந்தன.

ஆறுவது உழிஞைப்படலம் முற்றிற்று.

ஏ ழா வ து

தும் பைப் ப ட ல ம்.

(எ.—சூ த் தி ர ம்.)

துன்னருங் கடும்போர்த் தும்பை தும்பை யரவந்
தன்னிக ரில்லாத் தானை மறமே
யானை மறத்தொடு குதிரை மறமே
தார்நிலை தேர்மறம் பாணது பாட்டே
யிருவருந் தபுநிலை யெருமை மறமே
யேம வெருமை நூழி லென்றா
நூழி லாட்டே முன்றேர்க் குரவை
பின்றேர்க் குரவை பேய்க்குர வையே
களிற்றுட னிலையே யொள்வா ளமலை
தானை நிலையே வெருவரு நிலையே
சிருங்கார நிலையே யுவகைக் கலுழ்ச்சி
தன்னை வேட்ட லேகைநிலை யுளப்பட
நன்பொரு டெரிந்தோர் நாலிரு மூன்றும்
வண்பூந் தும்பை வகையென மொழிப.

என்-னின், தும்பைத்திணையும் துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். தும்பை, தும்பையரவம், தானைமறம், யானைமறம், குதிரைமறம், தார்நிலை, தேர்மறம், பாண்பாட்டு, இருவருந்தபுநிலை, எருமைமறம், ஏமவெருமை, நூழில், நூழிலாட்டு, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பேய்க்குரவை, களிற்றுடனிலை, ஒள்வாளமலை, தானைநிலை, வெருவருநிலை, சிருங்காரநிலை, உவகைக்கலுழ்ச்சி, தன்னைவேட்டல், தொகைநிலையென இருபத்துநான்கும் தும்பைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

கஉஎ.—தும்பை :—

செங்களத்து மறங்கருதிப்
பைந்தும்பை தலைமலைந்தன்று.

இ - ள். குருதியாற்சிவந்தகளத்து மாறுபாட்டைநினைந்து பசுந்தும்பையாகிய *போர்ப்பூவை முடியிடத்துச் சூடியது. எ - று.

வ - று. கார்கருதி நின்றதிருங் கெளவை விழுப்பணையான்
சோர்குருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்கருதித்
துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர்
வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.

இ - ள். மேகத்தை ஒப்புக்குறித்து ஒழியாதுநின்று முழங்கும் ஆரவாரத்தாற் சிறந்த சீரிய வீரமுரசினையுடையான், ஒழுகுங்குருதி சூழ்ந்து பொருகளத்தை நனைப்பப் பூசலைநினைந்து வலியையுடைய தும்பைமாலையைச் சூடினன்; குற்றந்தீர்ந்த புகழினையும் வெம்மைமிக்க சேனையினையுமுடைய எம்மன்னன். எ - று. (க)

கஉஅ.—தும்பையரவம் :—

பொன்புனைந்த கழலடியோன்
றன்படையைத் தலையளித்தன்று.

இ - ள். அழகணிந்த வீரக்கழற்காலினையுடையான் தனதுசேனையைத் தலையளிபண்ணியது. எ - று.

வ - று. †வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங்
கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி
நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப்
பன்மணிப் பூணான் படைக்கு.

இ - ள். போர்வெல்லும் அடையாளமும் ‡பற்றும் சிறந்ததனமும் மருதநிலமும் கொல்லும்யானையும் குதிரையும்வழங்கி அருள்செய்தான்; பல

* போர்ப்பூ: பு - வெ. 241; மதுரை. 596 - ந. † குறள். 762-பரிமேல். வி. ‡ பற்று - பலவூர்களையுடைய சிறுநாடு.

பரியினையும் நல்ல மணிமிடைந்த திண்ணியதேரினையுமுடைய பகைஞர் அஞ்சித் தலைநடுங்க, நவமணிஅழுத்தின ஆபரணத்தினையுடையான், சேனைக்கு. எ - று. (உ)

கஉகூ.—தானைமறம் :—

தாம்படைத் தலைக்கொள்ளாமை
யோம்படுத்த வுயர்புகூறின்று.

இ - ள். பொர எதிர்ந்த இருவகைச்சேனை தாம் பொருதுமடியாமை பரிகரித்த ஆற்றலினது உயர்ச்சியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கழுதார் பறந்தலைக் கண்ணுற்றுத் தம்மு
ளிழுதார்வேற் றானை யிகலிற் - பழுதாஞ்
செயிர்காவல் பூண்டொழுகுஞ் செங்கோலார் செல்வ
முயிர்காவ லென்னு முரை.

இ - ள். பேய்மிக்க போர்க்களத்தைக்கிட்டித் தம்மில்தாம் நெய்யணிந்த வேற்படை மாறுபடிற் குற்றமாம் ; குற்றத்தை உலகிற்புகுதாமற் காத்து நடக்கும் நீதியையுடைய மன்னர்தம்செல்வமாவது பல உயிரையும் காத்தலென்றறிந்து சொல்லும் சொல். எ - று.

உரை பழுதாம். இகலின் இருவரரசர்சேனையும் தோலாதுமடியும். இனி ஒருவன்சேனை தம்முள் மாறுபடுதலென்றுமாம். (ங)

கஙo.—இதுவுமது :—

பூம்பொழிற் புறங்காவலனை
யோம்படுத்தற்கு முரித்தெனமொழிப.

இ - ள். பொலிவுபெற்றபூமிகாவலற்கு உறுதிகூறுதற்கும்பெறும் அது வென்று சொல்லுவர். எ - று.

வ - று. வயிர்மேல் வளைஞரல வைவேலும் வாளுஞ்
செயிர்மேற் கனல்விழிப்பச் சீறி - யுயிர்மேற்
பலகழியு மேனும் பரிமான்றேர் மன்னர்க்
குலகழியு மோர்த்துச் செயின்.

இ - ள். கொம்போசையின்மேற்படச் சங்குமுழங்கக் கூர்த்தவேலும் வாளும் போரிடத்து நெருப்புப்பரப்ப வெகுண்டு உயிரிடத்துக் கொலைக்குற்றம் பலகழியுமாயினும் செலவையயர்ந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேர்வேந்தர்க்கு விசாரித்துச்செய்யின் பூமியழியும். எ - று.

படைபடும், கெடுமென்று ஓராது பூசற்செய்யவேண்டும். (ச)

கஙக.—இதுவுமது :—

வேற்றானை மறங்கூறி மாற்றார
தழிபிரங்கினு
மாற்றி னுணரி னத்துறை யாகும்.

இ - ள். வேற்படையினது தறுகண்மையைச்சொல்லிப் பகைவருடைய கேட்டிற்குநோவினும் முறைமையாக விசாரித்துரைப்பின் அதுவேயாம். எ-று.

வ - று. மின்னார் சினஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றானை
யொன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரி - னென்னாங்கொ
லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்
பாழித்தோண் மன்னர் படை.

இ - ள். ஒளிநிறைந்த செற்றம்பொழியும் வேலினையும் தலைமையினையுமுடைய கடல்போன்றசேனை பகைவர் தலைபனிப்ப நிலைபெயர்ந்து நடப்பின் என்படுமோ! வட்டக்காலாற்சிறந்ததேரினையும் வெல்லுங்குதிரையினையும் தலைமைபெற்ற மதகளிற்றினையும் வலியதோளினையுமுடைய பகைவர்சேனை. எ - று. (௫)

கரு௨.—யானைமறம் :—

எழுமரவக் கடற்றானையான்
மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். மிகும் ஆரவாரத்தால்நிறைந்த கடல்போன்ற சேனையினையுடையான் இளங்களிற்றினது மறத்தைக் கூறியது. எ - று.

வ - று. அடக்கருந் தானை யலங்குதார் மன்னர்
விடக்கு முயிரு [1]மிசையக் - கடற்படையுட்
பேயு மெருவையுங் கூற்றுந்தன் பின்படரக்
காயுங் கழலான் களிறு.

இ - ள். விலக்குதற்கரிய சேனையினையும் விளங்கும் கோவைமாலையினையுமுடைய அரசர் தசையினையும் உயிரினையும் உண்ணவேண்டிக் கடல்போன்ற சேனையுட் பேயும் கழுகும் கூற்றும் தனது பின்செல்ல வெகுளும், வீரக்கழல் வேந்தன் யானை. எ - று.

பேயும் எருவையும் விடக்குண்ணப் பின்படரவென்க. (௬)

கரு௩.—குதிரைமறம் :—

எறிபடையா னிகலமருட்
செறிபடைமான் றிறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். எறியும் வேற்படையுடையான் தன் மாறுபாட்டினைச் செய்யும் போருட் செறிந்த கலையினையுடைய குதிரையின் திறப்பாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. குந்தங் கொடுவிற் குருதிவேல் கூடாதார்
வந்த வகையறியா வாளமருள் - வெந்திற

(பி - ம்.) 1 'உணிய'

லார்கழன் மன்ன னலங்குளேமா வெஞ்சிலை
வார்கணையின் முந்தி வரும்.

இ - ள். பகைவர்தம் சவளப்படையும் கொடியவிற்படையும் உதிரத்தை யளைந்தவேற்படையும் வந்தபடி அறியாதவகை தலைமயங்கிய வாட்போருள் வெய்ய வலியினையும் நிறைந்தவீரக்கழலினையுமுடைய மன்னன் விளங்கும் தலையாட்டத்தினையுடையகுதிரை, கொடியவில்லில் தொடுத்துவிட்ட நீண்ட அம்பு போல முற்பட்டுவரும். எ - று. (எ)

௧௩௪.—தார்நிலை :—

முன்னெழுதரு படைதாங்குவனென
மன்னவற்கு மறங்கிளந்தன்று.

இ - ள். தூசிப்படையைத் தடுப்பனென அரசற்கு ஒருவீரன் தனது தறுகண்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உறுசுடர் வாளோ டொருகால் விலங்கிற்
சிறுசுடர்முற் பேரிருளாங் கண்டா - யெறிசுடர்வேற்
றேங்குலாம் பூந்தெரியற் றேர்வேந்தே நின்னொடு
பாங்கலா மன்னர் படை.

இ - ள். மிக்க ஒளியினையுடையவாளுடனே யான் ஒருகால்தடுப்பிற் சிறிய விளக்கின் முன்னர்ப் பெரிய இருள்போல இரிந்தோடுங்காண் ; எறியும் கதிர்வேலினையும் மதுமலர்ந்த பூமாலையினையுமுடைய தேர்மன்னனே, நின்னோடு உறவல்லாத வேந்தர்சேனை. எ - று. (அ)

௧௩௫.—இதுவுமது :—

ஒருகுடை மன்னனைப் பலகுடை நெருங்கச்
செருவிடைத் தமியன் றாங்கற்கு முரித்தே.

இ - ள். ஒருகுடைவேந்தனைக் குடைவேந்தர்பலர் அடையப் போரிடத்துத் தனிவீரன்தானே தடுத்தற்குமுரித்து அத்துறை. எ - று.

வ - று. காலான் மயங்கிக் கதிர்மறைத்த கார்முகில்போல்
வேலான்கை [1]வேல்பட வீழ்ந்தனவே - தோலா
விலைபுனை தண்டா ரிறைவன்மேல் வந்த
மலைபுரை யானை மறிந்து.

இ - ள். காற்றால் நிலைகுலைந்து ஆதித்தனைமறைத்த கருமுகில்போல, வேல்வீரன்கையகத்து வேல்படுதலால் வீழ்ந்தன ; தோலாத இலையாற்றொடுத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அரசன்மேற் சென்ற [2] மலையையொத்த ஆனை கீழ் மேலாய். எ - று.

வந்தவென்பது இடவழுவமைதி.
கார்முகில்போற்சென்ற யானையென்க. (௯)

(பி - ம்.) [1] 'வேல்விட' [2] 'மலையையொத்த அயிராபதம்'

கஙசு.—தேர்மறம் :—

முறிமலர்த்தார் வயவேந்தன்
செறிமணித்தேர்ச் சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். தளிர்விரவின பூமாலையினையுடைய வலியமன்னன் மிடைந்த மணித்தேரின் நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. செருமலி வெங்களத்துச் செங்குருதி வெள்ள
மருமுர ணுழி [1]தொடர - வருமரோ
கட்டார் கமழ்தெரியற் காவலன் காமர்தே
ரொட்டார் புறத்தின்மே லூர்ந்து.

இ - ள். போர்மிகும் வெய்ய பறந்தலையிடத்துச் சிவந்த உதிரவெள்ளம் கிட்டுதற்கரிய மாறுபாட்டினையுடைய தேர்க்காலைத்தொடர வாராநிற்கும்; சுற்றுதல்நிறைந்த நாறுமாலையினையுடைய அரசன்றன் அழகியதேர், பகைவர் பிணப்புறத்தின்மேல் நடந்து. எ - று.

அரோ : அசை. (கO)

கஙஎ.—பாண் பாட்டு :—

வெண்கோட்ட களிறெறிந்து செங்களத்து வீழ்ந்தார்க்குக்
கைவல்யாழ்ப் பாணர் கடனிறுத் தன்று.

இ-ள். விளர்த்தகொம்பினையுடைய யானையையெறிந்து பறந்தலையிற்பட்டார்க்கு யாழ்வாசிக்கும் கைத்தொழிலில்வல்ல பாணர் உரிமைசெய்தது. எ-று.

வ - று. தளரிய ருய்புதல்வர் தாமுண ராமைக்
களரிக் கனன்முழங்க மூட்டி - *விளரிப்பண்
கண்ணினர் பாணர் களிறெறிந்து வீழ்ந்தார்க்கு
விண்ணினர் செய்தார் விருந்து.

இ - ள். தளர்ந்த இயல்பினையுடைய தம்மனைவி தாய் சிறுவர் இவர் தாம் போர்க்களத்துப் பட்டவாறு அறியாமையாற் பறந்தலையிலே நெருப்பை முழங்கமூட்டிச் சாப்பண்ணைப் பாடக்கருதினர் பாணர், யானையை எறிந்து பட்டவீரர்க்கு; துறக்கத்துள்ளார் விருந்திடுதல்செய்தார். எ - று. (கக)

கஙஅ.—இருவருந்தபுநிலை :—

பொருபடை களத்தவிய
விருவேந்தரு மிகலவிந்தன்று.

இ - ள். போர்செய்யும் சேனையிரண்டும் களத்திற்பட இருவரரசரும் மாறுபாட்டாற்பட்டது. எ - று.

---

* இரங்கற்பண்: "நுளையர் விளரி நொடிதரு தீம்பாலை" சிலப். 7: 48.
(பி - ம்.) 1 'துடர'

வ - று. *காய்ந்து கடுங்களிறு கண்கனலக் கைகூடி
வேந்த ரிருவரும் விண்படர - வேந்து
பொருபடை மின்னப் புறங்கொடா பொங்கி
யிருபடையு நீங்கா விகல்.

இ - ள். கனன்று கடியயானை கண்ணழலக் கண்ணுற்று அரசரிருவரும் விண்ணைச்சேர எடுக்கும் போர்செய்யும்படை ஒளிவிட வென்னிடாவாகி வெகுண்டு இரண்டுசேனையும் ஒழியாவாயின, மாறுபாட்டை. எ - று.

அரசும் படையும் மடிந்தவாம். (கஉ)

கருகூ.—எருமைமறம் :—

†வெயர்பொடிப்பச் சினங்கடை-இப்
பெயர்படைக்குப் பின்னின்றன்று.

இ - ள். வேரரும்பச் சினத்தைக்கடாவி முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப் பின்னே நின்றது. எ - று.

வ - று. கடுங்கண் மறவன் கனல்விழியாச் சீறி
நெடுங்கைப் பிணத்திடை நின்று - னடுங்கமரு
ளாள்வெள்ளம் போகவும் போகான்கை வேலூன்றி
வாள்வெள்ளந் தன்மேல் வர.

இ - ள். தறுகண்வீரன் நெருப்புப்போலவிழித்துக் கோபித்து நெடிய கையையுடைய யானைப்பிணத்தின் நடுவேநின்றான் ; கண்டார்நடுங்கும் போரிடத்துக் காலாள்வெள்ளம் இரிந்தோடவும் போகானாகித் தன்கைவேலையூன்றி, பகைவர் வாட்படைவெள்ளம் தன்மேலே அடர்ந்துவர. எ - று. (கரு)

கசo.—ஏமவெருமை :—

குடைமயங்கிய வாளமருட்
படைமயங்கப் பாழிகொண்டன்று.

இ - ள். மன்னர்குடைகள் தம்மில் தலைமயங்கிய வாட்போருள் தானை திரந்தவேல் பொருகளிற்றின் மத்தகத்துக்குளிப்பத் தோள்வலியால் வென்றி கொண்டது. எ - று.

வ - று. மருப்புத்தோ ளாக மதர்விடையிற் சீறிச்
செருப்புகன்று செங்கண் மறவன் - நெருப்பிமையாக்
‡கைக்கொண்ட வெஃகங் கடுங்களிற்றின் மேற்போக்கி
மெய்க்கொண்டான் பின்னரு மீட்டு,

இ - ள். தோளே கொம்பாக மதர்த்த எருமையேறுபோல வெகுண்டு போரைவிரும்பிச் சிவந்தகண்ணிணையுடைய மறவன், பொறிபிறப்ப விழித்துக்

* தொல். புறத். சூ. 14 - இளம். மேற். † "மெய்யது வியரே" புறநா. 100 : 2. ‡ புறநா. 274 : 3 ; குறள், 774.

கையிலேந்தியவேலைக் கடியயானைமேல்விட்டு முன்பு வென்றிகொண்டவாறு போல நிராயுதனாகின்று மெய்வலியாற் பின்னரும் வென்றிகொண்டான்; மேல்வரும் படையை விலக்கி. எ - று.

* "[1]படையறுத்துப் பாழிகொள்ளு மேமம்" என்றாராசிரியர். (கச)

கசக.—நூழில்:— கொன்று குவித்தல்:

கழல்வேந்தர், படைவிலங்கி
யழல்வே றிரித் தாட்டமர்ந்தன்று.

இ - ள். வீரக்கழன்மன்னர் சேனையைக்கொன்று அழலும்வேலைத்திரித்து ஆடுதலைவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னமர்வெய்யோன் வீழ்குடர்
சூடன் [2]மலைந்த சுழல்கட்பேய் - மீடன்
மறந்தவேன் ஞாட்பின் மலைந்தவர் †மார்பந்
திறந்தவேல் கையிற் றிரித்து.

இ - ள். ஆடுதலை மேற்கொண்டான் போரைவிரும்பினோன்; வீழ்ந்த குடரைச் சூடுதலை மேற்கொண்டன சுழலும்விழியினையுடைய பேய்; மீளுதலொழிந்த வேற்போருள் மாறுபட்டவர் மார்பத்தை உருவினவேலைக் கையிலே திரித்து. எ - று. (கரு)

கசஉ.—நூழிலாட்டு:—

களங்கழுமிய படையிரிய
[3]வுளங்கிழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

இ - ள். பொருகளத்தைப்பொருந்திய சேனைகெடத் தன்மார்பத்தைத் திறந்த வேலைப்பறித்து எறிந்தது. எ - று.

வ - று. மொய்யகத்து மன்னர் முரணினி யென்னாங்கொல்
கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய
விடுசுடர் சிந்தி விரையகலம் போழ்ந்த
படுசுட ரெஃகம் பறித்து.

இ - ள். போரிடத்து வேந்தர்மாறுபாடு இனி என்னாமோ! கையிடத்துப்பற்றினான் கழல்வீரன்; வெய்தான மிகுங்கனலைச்சிதறி மணநாறுமார்பத்தைப் போழ்ந்தவொளி தோன்றும் வேலைப் பறித்து. எ - று. (கசு)

கசங.—முன்றேர்க்குரவை:—

எழுவுறழ் திணிதோள் வேந்தன் வெஃறேர்
முழுவலி வயவர் முன்னா டின்று.

* தொல். புறத். சூ. 17. † குறள், 774.
(பி - ம்.) 1 'படை மறுத்து' 2 'மலிந்த' 3 'உளங்கிழித்த'

இ - ள். கணையத்தையொத்த திண்ணியதோளினையுடைய மன்னனுடைய வெல்லுந்தேர்முன் நிறைந்த வலியாற்சிறந்த வீரர் ஆடியது. எ - று.

வ - று. ஆனா வயவர்முன் னாட வமர்க்களத்து
வானார்மின் னாகி வழிநுடங்கு - நோனாக்
கழுமணிப் பைம்பூட் [1]கழல்வேந்த னூருங்
குழுமணித் திண்டேர்க் கொடி.

இ - ள். அமையாத வீரர்முன்னேயாடப் போர்க்களத்து மேகத்து நிறைந்த மின்போன்று முறையேயாடும்; பகைபொறாத கழுவுமணியானமைந்த பசும்பூணினையுடைய கழல்வேந்தன் நடத்தும் திரண்ட மணியினையுடைய திண்ணிய தேர்மேற் கொடி. எ - று. (௧௭)

௧௪௪.—பின்றேர்க்குரவை :—

கருங்கழன் மறவரொடு வெள்வளை விறலியர்
பெருந்தகை தேரின் பின்னா டின்று.

இ - ள். [2]வலிய கழல்வீரரோடு விளர்த்த வளையினையுடைய பாணிச்சியர் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையான்றனது தேரின்பின் ஆடியது. எ - று.

வ - று. கிளையாய்ந்து பண்ணிய கேள்வியாழ்ப் பாணும்
வளையா வயவரும் பின்னாக் - கொளையாய்ந்
தசைவிளங்கும் பாடலொ டாட வருமே
திசைவிளங்குந் தானையான் றேர்.

இ - ள். கிளைநரம்பை ஆராய்ந்தமைத்த சுருதியான்மிக்க யாழைவல்ல பாண்கிளையும் தோலாவீரரும் பின்பாக இசையை ஆராய்ந்து தூக்குதல்விளங்கும் பாடுதலுடனே கூத்தாட வரும்; திக்கிலேவிளங்கும் சேனையை யுடையான்றனது தேர். எ - று.

பாண் என்பது சாதிப்பெயர். (௧அ)

௧௪௫.—பேய்க்குரவை :—

மன்ன னூரு மறமிகு மணித்தேர்ப்
பின்னு முன்னும் பேயா டின்று.

இ - ள். அரசன்செலுத்தும் கொடுமைமிக்க மணியையுடைய தேரின் பின்பும் முன்பும் பேய்ஆடியது. எ - று.

வ - று. முன்னரும் பின்னரு மூரிக் கடற்றானை
மன்ன னெடுந்தேர் மறனேத்தி - யொன்னார்
நிணங்கொள்பேழ் வாய நிழல்போ னுடங்கிக்
கணங்கொள்பே யாடுங் களித்து.

(பி - ம்.) [1] 'கழல்வெய்யோன்' [2] 'பெரிய'

இ - ள். முன்னும்பின்னும், பெரிய கடல்போன்றசேனையையுடைய அரசன் நெடியதேரின் மாறுபாட்டைவாழ்த்திப் பகைவரது நிணத்தைக்கொண்ட பெரியவாயினையுடைய திரண்டபேய் சாயைபோல அசைந்து மகிழ்ந்து நடமாடும். எ - று. (௧௯)

கசசு.—களிற்றுடனிலை :—

ஒளிற்றெஃகம் படவீழ்ந்த
களிற்றின்கீழ்க் கண்படுத்தன்று.

இ - ள். ஒளியையுடைய வேல்படுதலான் வீழ்ந்த யானையின்கீழ்ப் பட்டது. எ - று.

ஒளிற்றெஃகம்: விகாரம்.

வ - று. *இறுவரை வீழ வியக்கற் றவிந்த
தறுகட் டகையரிமாப் போன்றான் - சிறுகட்
பெருங்கைக் களிறெறிந்து பின்னதன்கீழ்ப் பட்ட
கருங்கழற் செவ்வே லவன்.

இ - ள். பெரியமலை முறிந்துவீழப் போக்கற்றுப் பட்ட கொடுமைத் தொழின் மேம்பாட்டினையுடைய சிங்கத்தை ஒத்தான்; சிறிய கண்ணினையும் பெரியகையினையுமுடைய ஆனையையெறிந்து பின்னர் அதன்கீழ்ப்பட்ட வலிய வீரக்கழலினையும் சிவந்த வேலினையுமுடையவன். எ - று. (௨௰)

கசஎ.—ஒள்†வாளமலை :—

வலிகெழுதோள் வாள்வயவ
ரொலிகழலா னுடனாடின்று.

இ - ள். உரம்பொருந்திய தோளினையுடைய வாள்வீரர் ஆர்க்கும் வீரகழலினையுடையானுடன் ஆடியது. எ - று.

வ - று. வாளை பிறழுங் கயங்கடுப்ப வந்தடையா
ராளமர் வென்றி யடுகளத்துத் - தோள்பெயராக்
காய்ந்தடு துப்பிற் கழன்மறவ ராடினார்
வேந்தொடு வெள்வாள் விதிர்த்து.

இ - ள். வாளைமீன்மிளிரும் மடுவினையொப்ப, வந்து பொருந்தாதார் வீரர்மேவும் வெற்றியினையுடைய கொலைக்களத்துத் தோளைப்பெயர்த்து வெகுண்டுகொல்லும் வலியினையுடைய கழல்வீரர் ஆடினார், அரசனுடனே விளர்த்த வாளினை அசைத்து. எ - று. (௨௧)

கசஅ.—தானைநிலை :—

இருபடையு மறம்பழிச்சப்
பொருகளத்துப் பொலிவெய்தின்று.

---

* கம்ப. கடறுவு. 5; 'இறுவரை': சீவக. 1833. † சீவக. 783.

இ - ள். இரண்டுசேனையும் மறத்தை ஏத்தப் போர்க்களத்துச் சிறப் பெய்தியது. எ - று.

வ - று. நேரார் படையி னிலைமை நெடுந்தகை
யோரா னுறைகழியா னொள்வாளுந் - தேரார்க்கும்
வெம்பரிமா வூர்ந்தார்க்கும் வெல்களிற்றின் மேலார்க்குங்
கம்பமா நின்றான் களத்து.

இ - ள். பகைவர்சேனையின் உரத்தைப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடைய வன் விசாரியான், வாளும் உறையினின்றும் வாங்கான், தேர்வீரர்க்கும் வெய்ய செலவினையுடைய குதிரையைச் செலுத்தினார்க்கும் வெல்லும் யானையின் மேலார்க்கும் நிலைத்தூண்போலக் களத்தின்கண் நின்றான். எ - று

கம்பம், நடுக்கமுமாம். (உஉ)

கசகூ.—வேருவருநிலை :—

விலங்கமருள் வியலகலம் வில்லுதைத்த கணைகிழிப்ப
நிலந்தீண்டா வகைப்பொலிந்த நெடுந்தகைநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பகையைத்தடுக்கும் பூசலிடத்து அகன்ற மார்பகத்தை வில் உமிழ்ந்த அம்புபிளப்ப நிலத்தைத்தீண்டாதபடி சிறந்த பெரிய மேம்பாட்டினை யுடையான்றனது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெங்கண் முரசதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப
வெங்கு மருமத் [1]திடைக்குளிப்பச் - செங்கட்
புலவா ணெடுந்தகை பூம்பொழி லாகங்
கலவாமற் காத்த கணை.

இ - ள். வெவ்விய கண்ணினையுடைய முரசுமுழங்கும் வேற்போருள் விற் செலுத்த உயிர்நிலையான எவ்விடத்தும் தைப்பச் சிவந்தகண்ணினையும் புலால் நாறும் வாளினையுமுடையனாகிப் பெரியதகைமையாற் சிறந்தவன் பொலிவு பெற்ற பார்மடந்தைமார்பினைக் கூடாதபடி, ஏற்றுக்கொண்டன அம்பு. எ - று.

வில்லுதைப்பத் தைத்துருவின அம்பு காத்தவென்க. (உங)

கடுo.—சிருங்காரநிலை :— இன்பம்

பகைபுகழக் கிடந்தானை
முகைமுறுவலார் முயக்கமர்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவர் சீர்த்திபண்ணக்கிடந்தானை [2]முல்லைமொட்டுப்போன்ற பல்லினார் தழுவுதலை மேவியது. எ - று.

வ - று. எங்கணவ னெங்கணவ னென்பா ரிகல்வாடத்
தங்கணவன் றார்தம் முலைமுகப்ப - வெங்கணைசேர்

(பி - ம்.) [1] 'இடைகுளிப்ப' [2] 'முல்லையரும்பன்ன'

புண்ணுடை மார்பம் பொருகளத்துப் புல்லினார்
நுண்ணிடைப் பேரல்கு லார்.

இ - ள். எம்முடையகணவன் எம்முடையகணவனென்று சொல்லும் பரத்தையர் மாறுபாடுகெடத் தமது கொழுநன்மாலை தம்முலைமுகந்துகொள்ள வெய்ய அம்புபட்ட புண்ணினையுடையமார்பத்தைப் போர்க்களத்துத் தழுவினார்; நுண்ணிய இடையினையும் பெரிய அல்குலினையுமுடைய குலமகளிர். எ - று.

எங்கணவ னெங்கணவ னென்பார், தெய்வமகளிரென்றுமாம். (உச)

கருக.—உவகைக்கலுழ்ச்சி:—

வாள்வாய்த்த வடுவாழ்யாக்கைக்
கேள்கண்டு கலுழ்ந்துவந்தன்று.

இ - ள். வாளால் வாய்ப்புப்பெற்ற விழுப்புண்மிக்க உடம்புடைய கணவனைக்கண்டு மனைவி மகிழ்ந்து கண்ணீர்வீழ்த்தது. எ - று.

வ - று. வெந்தொழிற் கூற்றமு நாணின்று வெங்களத்து
வந்த மறவர்கை வாடுமிப்பப் - பைந்தொடி
யாடரிமா வன்னான் கிடப்ப வகத்துவகை
யோடரிக்க [1]ணீர்பா யுக.

இ - ள். வெய்ய செய்தியினையுடைய கூற்றமும் நம்மிடத்தும் இவ்வாறு மறமில்லையென்று மானித்தது; வெவ்விய போர்க்களத்துப் போர்செய்ய வந்த தறுகண்ணர் கையிடத்துவாள் துணிசெய்யப் பச்சைவளையினையுடைய மனைவி தன் வென்றிச் சிங்கத்தையனைய கொழுநன்கிடப்ப அவன் வெற்றிக் கிடக்கைகண்ட உள்ளத்து மகிழ்ச்சியாற் செவ்வரிகருவரிபரந்த கண்ணகலமெல்லாம் நீர்பரந்துவீழ. எ - று.

உகக் கூற்றமு நாணின்றென்க. (உரு)

கருஉ.—*தன்னைவேட்டல்:—

தம்மிறைவன் விசும்படைந்தென
வெம்முரணா னுயிர்வேட்டன்று.

இ - ள். தம்வேந்தன் விசும்பைச் சேர்ந்தானாக, வெய்ய மாறுபாட்டையுடையானொருவீரன் உயிரை ஆகுதிபண்ணியது. எ - று.

வ - று. †வான மிறைவன் படர்ந்தென வாடுடுப்பா
மானமே நெய்யா மறம்விறகாத் - தேனிமிருங்
கள்ளவிழ் கண்ணிக் கழல்வெய்யோன் வாளமு
ரொள்ளழலுள் வேட்டா னுயிர்.

* இத்துறை தன்னுறுதொழிலின் பாற்படும். † தொல். புறத். சூ. 14. இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நீராயுக'

இ - ள். விண்ணிடத்து வேந்தன் சென்றுஞக, வாளே சுருவமாக அபிமானம் ஓமநெய்யாக மறமே சமிதையாக வண்டுபரக்கும் மதுமலர்த்தமாலையினையும் வீரக்கழலினையுமுடைய வெவ்வியோன் வாட்போராகிய ஒள்ளியதீயுள் உயிரை ஆகுதிபண்ணினுன். எ - று. (உக)

கருரு.—இதுவுமது :—

காய்கதிர் நெடுவேற் கணவனைக் காணிய
வாயிழை சேறலு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பகையைச்சீக்கும் ஒளிநெடுவேலினையுடைய கொழுநனைக் காணவேண்டி அவன்பட்ட போர்க்களத்துள் அழகிய ஆபரணத்தையுடைய மனையாள் போயினதும் அத்துறையேயாம். எ - று.

வ - று. கற்பின் விழுமிய தில்லைக் [1]கடையிறந்
திற்பிறப்பு நாணு மிடையொழிய - நற்போ
ரணங்கிய வெங்களத் தாருயிரைக் காண்பான்
வணங்கிடை தானே வரும்.

இ - ள். கற்புடைமையிற் சீரியதொன்றில்லை ; வாயிற்கடைநீங்கிக் குடிப்பிறப்பும் நாணமும் தன்னிடத்தைவிட்டுநீங்க நல்ல பூசலிற்பட்ட சேனைப்பரப்பிற்கிடந்த தன்னுயிரனையவனைக் காணவேண்டி நுடங்கும் இடையாள் தமியளாய்வரும். எ - று.

ஒழியத் தானேவருமென்க. (உஎ)

கருச.—தொகைநிலை :—

அழிவின்று புகழ்நிறீஇ
யொழிவின்று களத்தொழிந்தன்று.

இ - ள். கேடின்றியே நிறையக் கீர்த்தியைநிறுத்தி எல்லாரும் போர்க்களத்திலே மடிந்தது. எ - று.

வ - று. மண்டமர்த் திண்டோண் மறங்கடைஇ மண்புலம்பக்
கண்டிரள்வேன் மன்னர் களம்பட்டார் - பெண்டிர்
கடிதெழு செந்தீக் கழுமினா ரின்னுங்
கொடிதேகா ணூர்ந்தின்று கூற்று.

இ - ள். உறுபோரிடத்துத் திண்ணியதோளால் மாறுபாட்டைக் கடாவிப் பூமி தனிமைப்பட்டுப்புலம்பக் காம்பு கண்திரண்ட வேலினையுடைய வேந்தரிருவரும் போர்க்களத்துப்பட்டார்; அவர்தேவியரெல்லாம் கடிதாயெழும் செந்நெருப்பிற் கெழுமினர்; இன்னமும் கொடுமையுடைத்தேகாண் வயிறுநிறைந்தின்று கூற்றம். எ - று. (உஅ)

திணைப்பாட்டு க-ம் துறைப்பாட்டு உஎ-ம் முடிந்தன.

ஏழாவது தும்பைப்படலம் முற்றிற்று.

(பி - ம்.) 1 'கடைதுறந்து'

எட்டாவது

வாகைப்படலம்,

(அ.—சூத்திரம்.)

சீர்சால் வாகை வாகை யரவ
மரச வாகை முரச வாகை
மறக்கள வழியொடு களவேள் வியயே
முன்றேர்க் குரவை பின்றேர்க் குரவை
பார்ப்பன வாகை வாணிக வாகை
வேளாண் வாகை பொருந வாகை
யறிவன் வாகை தாபத வாகை
கூதிர்ப் பாசறை வாடைப் பாசறை
யரச முல்லை பார்ப்பன முல்லை
யவைய முல்லை கணிவன் முல்லை
மூதின் முல்லை யேருண் முல்லை
வல்லாண் முல்லை காவன் முல்லை
பேராண் முல்லை மறமுல் லையே
குடைமுல் லையொடு கண்படை நிலையே
யவிப்பலி யென்று சால்பு முல்லை
கிணைநிலை யேனைப் பொருளொடு புகற
லருளொடு நீங்க லுளப்படத் தொகைஇ
மூன்று [1]தலையிட்ட மூவீ ரைந்தும்
வான்றோய் வாகைத் திணையது வகையே.

என்-னின், வாகைத்திணையும், துறையுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். வாகை, வாகையரவம், அரசவாகை, முரசவாகை, மறக்களவழி, களவேள்வி, முன்றேர்க்குரவை, பின்றேர்க்குரவை, பார்ப்பனவாகை, வாணிகவாகை, வேளாண்வாகை, பொருநவாகை, அறிவன்வாகை, தாபதவாகை, கூதிர்ப்பாசறை, வாடைப்பாசறை, அரசமுல்லை, பார்ப்பனமுல்லை, அவையமுல்லை, கணிவன்முல்லை, மூதின்முல்லை, ஏருண்முல்லை, வல்லாண்முல்லை, காவன்முல்லை, பேராண்முல்லை, மறமுல்லை, குடைமுல்லை, கண்படைநிலை, அவிப்பலி, சால்புமுல்லை, கிணைநிலை, பொருளொடுபுகறல், அருளொடுநீங்கல் என்று சொல்லப்பட்ட முப்பத்துமூன்றும் வாகைத்திணையும் துறையுமாம். எ - று.

௧௫௫.—வாகை:—

இலைபுனை வாகை சூடி யிகன்மலைந்
தலைகடற் றானை யரசட் டார்த்தன்று.

(பி - ம்.) 1 'தலைப்பட்ட'

இ - ள். பச்சிலைவிரவித்தொடுத்த வாகைப்பூவைப்புனைந்து மாறுபாட்டை மேற்கொண்டு அலையுங்கடல்போன்ற சேனையினையுடைய வேந்தைக் கொன்று ஆரவாரித்தது. எ - று.

வ - று. சூடினான் வாகைச் சுடர்த்தெரியல் சூடுதலும்
பாடினார் வெல்புகழைப் பல்புலவர் - கூடா
ருடல்வே லழுவத் தொளிதிகழும் பைம்பூ
ணடல்வேந்த னட்டார்த் தரசு.

இ - ள். ஒளியாற்சிறந்த வாகைமாலையை மலைந்தான் ; மலைந்தானாகத் துதித்தார், பகைவெல்லும் கீர்த்தியை அறிவினையுடையோர் பலரும்; சத்துருக்களது மாறுபாட்டினையுடைய அயிற்படைநடுவே ஒளிதிகழும் பசும்பொனாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தினையும் மாறுபாட்டினையுமுடைய வேந்தன் அரசுகொன்று ஆரவாரித்து. எ - று.

ஆர்த்துச் சூடினானென்க. (க)

கருசு.—வாகையரவம்:—

வெண்கண்ணியுங் கருங்கழலுஞ்
செங்கச்சுந் தகைபுனைந்தன்று.

இ - ள். வெள்ளைமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் சிவந்தகச்சினையும் அழகிதாக அணிந்தது. எ - று.

வெண்கண்ணி - கொத்தான்வாகை.

வ - று. அனைய வமரு ளயில்போழ் *விழுப்பு
ணினைய வினிக்கவலை யில்லை - புனைக
வழலோ டிமைக்கு மணங்குடைவாண் மைந்தர்
கழலோடு [1]பூங்கண்ணி கச்சு.

இ - ள். அத்தன்மையவாகிய பூசலிலே வேல்பிளந்த சீரியபுண் இத்தன்மையவாயின; மேல் ஓர்துயரமில்லை; அணிக, நெருப்போடிலங்கும் பகைவர்க்கு வருத்தஞ்செய்தலையுடைய வாண்மள்ளர், வீரக்கழலினையும் பொலிந்த மாலையினையும் கச்சினையும். எ - று. (உ)

கருஎ.—அரசவாகை :—

பகலன்ன வாய்மொழி
யிகல்வேந்த னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். † நுகத்திற் பகலாணிபோன்ற நடுநிலைச்சொல்லினையுடைய மாறுபாட்டாற்சிறந்த மன்னனது தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. காவ லமைந்தான் கடலுலகங் காவலா
லோவ லறியா துயிர்க்குவகை - மேவருஞ்சீ

* குறள். 776. † பட். 206; பழ. 95 ; தஞ்சை. 48.
(பி - ம்.) 1 'பூங்கண்ணிக்கச்சு'

ரைந்தொழி ஞன்மறை முத்தீ யிருபிறப்பு
வெந்திறற் றண்ணளியெம் வேந்து.

இ - ள். காவற்றொழிற்குச் சமைந்தான்; கடல்சூழ்ந்த பூமியினை இவன் காத்தலாலே ஒழிதலறியாது பல்லுயிர்க்கும் மகிழ்ச்சி; பொருந்துதல்வரும் நன்மையினையுடைய ஐந்து தொழிலினையும் நான்குவேதத்தினையும் மூன்று தீயினையும் [1]பூணூலிடுவதற்கு முன்னும் பின்னுமாகிய இருபிறப்பினையும் [2]பகையிடத்து வெவ்விய வினையினையும் குளிர்ந்த அருளினையுமுடைய எம்முடைய வேந்தன். எ - று.

ஐந்துதொழில்: ஓதல், வேட்டல், ஈதல், படைக்கலம்பயிறல், பல்லுயிரோம்பல். (௩)

கருஅ.—முரசவாகை :—

ஒலிகழலா னகனகருட்
பலிபெறுமுரசின் பண்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆரவாரிக்கும் வீரக்கழலினையுடையானது பரந்தமாளிகையிடத்துப் பலியைப்பெறும் முரசினுடைய தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மதியேர் நெடுங்குடை மன்னர் பணிந்து
*புதிய புகழ்மாலை வேய - நிதியம்
வழங்குந் தடக்கையான் வான்றோய் நகருண்
முழங்கு மதிரு முரசு.

இ - ள். நிறைந்தமதியையொக்கும் உயர்ந்த கொற்றக்குடையினையுடைய அரசர் தாழ்ந்து புதிதான கீர்த்தித்தெரியலைச்சூட்டப் பொருளைப் பலர்க்குங் கொடுக்கும் பெரிய [3]கையினையுடைய அரசனது விண்ணைக்கிட்ட உயர்ந்த மாளிகையிடத்து இப்பொழுது ஆர்ப்பரவம் பண்ணுகின்றது, முன்பு பகையுள்ள காலத்து இடிக்குமுரசு. எ - று. (௪)

கருகூ.—மறக்களவழி :—

முழவுறழ் திணிதோளானை
யுழவனாக வுரைமலிந்தன்று.

இ - ள். முழவுபோலத்திரண்ட திண்ணியபுயத்தினையுடையானை உழும் வேளாளனாக மிகுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அஞ்சுவரு தானை யமரென்னு நீள்வயலுள்
வெஞ்சினம் வித்திப் புகழ்விளைக்குஞ் – செஞ்சுடர்வேற்
பைங்கட் பணைத்தாட் பகட்டுழவ னல்கலா
னெங்கட் கடையா விடர்.

இ - ள். கண்டார்வெருவும் சேனையாகிய வரம்பையுடைய போர்க்களமென்னும் நீண்டசெறுவினுள் வெய்ய செற்றமென்னும் வித்தைவிதைத்துக்

* "மூவாவிழுப்புகழ்" பு - வெ. 222. † இந்த வெண்பா ஏகதேச உருவகத்திற்கு மேற்கோள்; மாறன். பக். 178.

(பி - ம்.) 1 'பூணநூல்' 2 'பகைவரிடத்து' 3 'கையினையுடையானது'

கீர்த்தியைவிளக்கும் சிவந்தஒளிவேலாகிய கோலினையுடைய பச்சென்ற கண்ணினானும் பெருத்த தாளினானுஞ்சிறந்த யானையாகிய ஏருழவன் அளித்தலால் எம்போல்வார்க்கு வறுமையடையா. எ - று.

இது [1] மாட்டேறில்லா உருவகம். பைங்கண், பண்பு. (ரு)

கசுo.—களவேள்வி :—

அடுதிற லணங்கார
விடுதிறலான் களம்வேட்டன்று.

இ - ள். கொல்லும்வலியினையுடையபேய் வயிறாரவுண்ணப் பரந்தவலியினையுடையான் களவேள்வி வேட்டது. எ - று.

வ - று. பிடித்தாடி யன்ன பிறழ்பற்பே யாரக்
கொடித்தானை மன்னன் கொடுத்தான் - *முடித்தலைத்
தோளொடு வீழ்ந்த †தொடிக்கை துடுப்பாக
மூளையஞ் சோற்றை முகந்து.

இ - ள். பலுவையொத்த பிறழ்ந்த எயிற்றினையுடைய பேயுண்ணக் கொடியினையுடைய சேனைமன்னவன் வழங்கினான் ; மகுடத்தலையாகிய மிடாவில் தோளுடனே வெட்டுண்டுவீழ்ந்த தோள்வளையாற்சிறந்த கையே துடுப்பாக மூளையாகிய அழகியசோற்றை முகந்து. எ - று. (சு)

கசுக.—முன்றேர்க்குரவை :—

வென்றேந்திய விறற்படையோன்
முன்றேர்க்க ணணங்காடின்று.

இ - ள். வென்றெடுத்த வெற்றியான்மிக்க ஆயுதத்தையுடையான் தேரின்முன் பேயாடியது. எ - று.

வ - று. உலவா வளஞ்செய்தா னூழிவாழ் கென்று
புலவாய புன்றலைப்பே யாடுங் - கலவா
வரசதிர நூறி யடுகளம் வேட்டான்
முரசதிர வென்றதேர் முன்.

இ - ள். கெடாத நன்மையினைச்செய்தவன் நெடுங்காலம் வாழ்வானாக வெனச்சொல்லிப் புலானாறும் வாயினையும் புற்கென்ற தலையினையுமுடையபேய் கூத்தாடும் ; பொருந்தாதமன்னர் நடுங்கவெட்டிக் களவேள்வி வேட்டான் முரசுமுழங்க வென்ற தேரின்முன்பு. எ - று.

முன் பேயாடும். (எ)

கசுஉ.—பின்றேர்க்குரவை :—

பெய்கழலான் றேரின்பின்
மொய்வளைவிறலியர் வயவரொடாடின்று.

---

* சிலப். 26: 242 - 3. † புறநா. 26: 10 ; மதுரை. 34 - 5.

(பி - ம்.) [1] 'மாட்டேத்தில்லா', 'மாட்டேறேலா'

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையுடையான் தேரின்பின் செறிந்ததொடியினையுடைய பாணிச்சியர் வீரரோடு கூத்தாடியது. எ - று.

வ - று. *[1]வஞ்சமில் கோலானை வாழ்த்தி வயவரு
மஞ்சொல் விறலியரு மாடுபவே - [2]வெஞ்சமரிற்
குன்றேர் மழகளிறுங் கூந்தற் பிடியும்போற்
பின்றேர்க் குரவை பிணைந்து.

இ - ள். பொய்யாத செங்கோலினையுடைய அரசனைத்துதித்து வெற்றியினையுடைய வீரரும் அழகியமொழியினையுடைய பாணிச்சியரும் கூத்தாடாநின்றார்வெவ்வியபூசலிடத்து; மலையையொக்கும் இளையயானையினையும் கூந்தற்பிடியினையுமொப்பத் தேரின்பின் கைகோத்தாடும் கோப்பைக்கொண்டு. எ - று.

தும்பையின் முன்றேர்க்குரவை பின்றேர்க்குரவை, [3]போர்க்குச்செல்லும் தேரின்மேல்; இவை வென்றுநின்ற தேரின்மேல். (அ)

கசுரு.—†பார்ப்பனவாகை :—

‡கேள்வியாற் சிறப்பெய்தியானை
வேள்வியான் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். கேட்கக்கடவனகேட்டுத் தலைமைபெற்றவனை யாகத்தான் வெற்றியைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. ஓதங் கரைதவழ்நீர் வேலி யுலகினுள்
§வேதங் கரைகண்டான் வீற்றிருக்கு - மேதஞ்
சுடுசுடர் தானாகிச் சொல்லவே வீழ்ந்த
விடுசுடர் வேள்வி யகத்து.

இ - ள். திரை கரைமீதே தத்தும் கடலேவேலியாகவுடைய நிலத்திடத்து நான்குவேதத்தினையுங்கற்றவன் தாபதர்க்கரசாய்ச் செம்மாந்திருக்கும்; குற்றத்தைச்சுடும் நெருப்புத்தானாகி எல்லாரும்போற்ற விரும்பின பரந்தஅனலையுடைய யாகத்திடத்து. எ - று.

வேள்வியகத்து வீற்றிருக்குமென்க. (கூ)

கசுச.—வாணிகவாகை :—

செறுதொழிலிற் சேணீங்கியா
னறுதொழிலு மெடுத்துரைத்தன்று.

இ - ள். பொல்லாத வினையினின்றும் நீளக்கழிந்தவனுடைய ஆறுசெய்தியும் உயர்த்திச் சொல்லியது. எ - று.

---

* தொல். புறத். சூ. 17-இளம். மேற். † சிலப். 23: 72. ‡ புறநா. 166 - உரை. மேற். § திரி. 70; பெருங். 3. 3: 79 - 80.

(பி - ம்.) 1 'வஞ்சமிலா' 2 'வெஞ்சமத்து' 3 'பொரச்செல்லும்'

வ - று. *உழுது பயன்கொண் டொலிநிரை யோம்பிப்
பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர
வோதி [1]யழல்வழிப்ட் டோம்பாத வீகையா
ளுதி வணிகர்க் கரசு.

இ - ள். உழுது அதன்பலத்தைக்கைப்பற்றி ஆரவாரிக்கும் ஆனிரையைப் பாதுகாத்துக் குற்றமில்லாத கூலங்களையும்விற்று நான்மறை முதலாயின பலவும் அறியக்கற்று முத்தீயை ஆராதித்துப் பொருளைச் சீர்தூக்காது கொடுக்கும் கொடையினையுடையான் முதல்வணிகர் எல்லார்க்கும் வேந்து. எ-று. (கo)

கசுரு.—வேளாண்வாகை :—

மேன்மூவரு மனம்புகல
வாய்மையான் [2]வழியொழுகின்று.

இ - ள். முற்பட்ட அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னு மூவரும் நெஞ்சு விரும்ப மெய்ம்மையால் அவரவர் ஏவல்வழியே சென்றது. எ - று.

வ - று. மூவரு நெஞ்சமர முற்றி யவரவ
ரேவ லெதிர்கொண்டு மீண்டுரையா - னேவல்
வழுவான் வழிநின்று வண்டார் வயலு
ளுழுவா [3]னுலகுக் குயிர்.

இ - ள். முன்சொன்னமூவரும் மனமேவ முதிர்ந்து அவர்தாந்தாம் ஏவின காரியத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மீண்டும் மறுத்துச்சொல்லான் தனக்கு நீதிநூல் ஏவினசொல்வழுவானாய் முறையேநின்று சுரும்புநிறையும் கழனியுள் உழுமவன், பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் உயிரையனையவன். எ - று. (கக)

கசுசு.—பொருந்வாகை :—

புகழொடு பெருமை நோக்கி யாரையு
மிகழ்த லோம்பென வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். நின்கீர்த்தியோடு மிகுதியைப்பார்த்து யாவரையும் எள்ளுதலைப் பரிகரியென்று உயர்த்திச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வெள்ளம்போற் றானை வியந்து விரவாரை
யெள்ளி யுணர்த லியல்பன்று - தெள்ளியா
ராறுமே லாறியபி னன்றித்தங் கைக்கொள்ளார்
நீறுமேற் பூத்த நெருப்பு.

இ - ள். கடல்போன்ற சேனையினையுடையேம் யாமென்றுமதித்துப் பகைவரை இகழ்ந்து அறியுமது தன்மையன்று; தெண்மையுடையார், வெம்மையாறுமாயின் ஆறியபின் அல்லது தங்கள்கையில் ஏந்தார், பொடிமூடிய தழலை. எ - று. (கஉ)

---

* தோல். புறத். சூ. 16 - இளம். மேற்; நன். சூ. 341 - மயிலை. மேற்.
(பி - ம்.) 1 'அழல்வழிவேட்டு' 2 'வழிமொழிந்தன்று' 3 'உலகிற்கு'

கசூஎ.—அறிவன்வாகை :—

புகழ்நுவல முக்காலமு
நிகழ்பறிபவ னியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். தன்கீர்த்தியைச்சொல்ல மூன்றுகால நிகழ்ச்சியையும் அறியு மவன் தன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *இம்மூ வுலகி னிருள்கடியு மாய்கதிர்போ
லம்மூன்று முற்ற வறிதலாற் - றம்மி
னுறழா மயங்கி யுறழினு மென்றும்
†பிறழா பெரியோர்வாய்ச் சொல்.

இ - ள். நாகலோகம் பூலோகம் சுவர்க்கலோகமென்னும் மூன்றுலோகத்திலுமுள்ள அந்தகாரத்தைப் போக்கும் அழகிய ஆதித்தனையொப்ப இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென்னும் மூன்று காலத்தையும் முடியஅறிதலால் தம்மில் தாம் மாறுபடாதன மாறுபட்டுப் ‡பால்புளித்துப் பகலிருண்டு மாறுபடினும் எக்காலத்தினுந்தப்பா, சான்றோர்மெய்ம்மொழி. எ - று.

§ 'ஒருபாற் கிளவி எனைப்பாற் கண்ணும் வரும்' ஆதலால், 'அறிபவன்' என்றார். (கரு)

கசூஅ.—தாபதவாகை: —

தாபத முனிவர் தவத்தொடு முயங்கி
யோவுத லறியா வொழுக்குரைத் தன்று.

இ - ள். தபோதனவேடத்தர் புண்ணியத்தோடுதழுவி ஒழிதலுணராத நடையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ||நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் [1]தோலுடீஇச்
சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார்
கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்
வானகத் துய்க்கும் வழி.

இ - ள். நீரிலே [2]பலகான்முழுகி வெறுநிலத்துச்சாய்ந்து மான்றோலைப் புடைவையாகவுடுத்து நெகிழ்ந்தசடைவீழத் தீயைப் பரிகரித்துப் பதியிடத்து அணையாராய்க் காட்டிலுள்ள சாகமூலபலங்களைக்கைப்பற்றித் தெய்வத்தினையும் விருந்தினையும்போற்றுமது, சுவர்க்கத்துத் தம்மைச்செலுத்துநெறி. எ-று

கசூகூ.—கூதிர்ப்பாசறை :—

கூற்றனையான் வியன்கட்டூர்க் கூதிர்வான் [3]றுளிவழங்க
வாற்றுமை நனிபெருகவு மயில்வேலோ னளிதுறந்தன்று.

இ - ள். கூற்றையொத்தவனுடைய அகன்றபாசறையிடத்துக் கூதிர்க் காலத்துமேகம் உறையைக்கொடுப்பப் பிரிவாற்றுமை மேன்மேன்மிகவும் கூரிய எஃகினையுடையான் கருணையை ஒழிந்தது. எ - று.

---

* பெருங். 4. 5: 122 - 4. † நற். 289: 2 - 3; பதிற். 63: 6 - 7. ‡ புறநா. 2: 17-8. § தொல். பொருளியல், சூ. 28. || தொல். புறத். சூ. 16 - இளம். மேற்; குறள். 26 - பரிமேல். வி.

(பி - ம்.) 1 'தோலுடையா' 2 'பலகாலும்' 3 'தளி'

வ - று. *கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ
ருவலைசெய் கூரை யொடுங்கத் - துவலைசெய்
கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்
மூதின் மடவாண் முயக்கு.

இ - ள். கவர்த்ததெருவிடத்துத் தறுகண்வீரர் தழையாற்பண்ணின கூரையிடத்திலேயடங்கச் சிறுதுளியைப்பண்ணும் கூதிர்க்காலம் வருத்தவும் நினையான், பதாகையாற்பொலிந்த தேரினையுடையான் ; பழையமனையில் மனைக்கிழத்திபுணர்தலை. எ - று. (கரு)

களo.—வாடைப்பாசறை: —

வெந்திறலான் வியன்பாசறை வேல்வயவர் விதிர்ப்பெய்த
வந்துலாய்த் துயர்செய்யும் வாடையது 1மலிபுரைத்தன்று.

இ - ள். வெய்ய வலியினையுடையானது பரந்தவீடாரத்து வேல்வீரர் நடுக்கமுறவந்தியங்கி வருத்தம்பண்ணும் வாடைக்காற்றின் மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வாடை நலிய வடிக்கண் 2டோணசை
யோடை மழகளிற்றா னுள்ளான்கொல் - கோடன்
முகையோ டலம்வர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளான்.

இ - ள். வாடைக்காற்றுவருத்த மாவடுப்போன்ற கண்ணாளுடைய தோளைநச்சுதல் பட்டத்தையுடைய இளவாரணத்தான் நினையான்போலும் ; காந்தண்முதல் மொட்டுடனே சுழல முதிர்ந்தநெருப்புப்போற்கோபித்துச் சத்துருக்கள்கெட்டோடும் பாடிவீட்டிலிருந்தான். எ - று.
பாசறையுளான் உள்ளான்கொலென்க. (கசு)

களக.—†அரசமுல்லை:—

செருமுனை யுடற்றுஞ் செஞ்சுடர் நெடுவே
லிருநிலங் காவல னியல்புரைத் தன்று.

இ - ள். பொரும்பகையைவருத்தும் சிவந்த சோதியாற் பொலிந்த நெடிய வேலினையுடைய பெரிய புவியைக்காக்கும் அரசன்றன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. செயிர்க்க ணிகழாது செங்கோ லுயரி
மயிர்க்கண் முரச முழங்க - வுயிர்க்கெல்லா
நாவ லகலிடத்து ஞாயி றனையனாய்க்
காவலன் சேறல் கடன்.

* தொல். புறத். சூ. 17 - இளம். மேற். † சீவக. 547 - ந. வி.
(பி - ம்.) 1 'மலிவு' 2 'தோணிலை'

இ - ள். குற்றத்திடத்துச்செல்லாதே மனுநீதியை உயர்த்தி மயிரான் மிக்க கண்ணியினையுடைய வீரமுரசொலிப்ப எல்லாவுயிர்க்கும் நாவலந்தீவின்கண் ஆதித்தனையொத்து வேந்தன்நடத்தல் முறைமை. எ - று.

முல்லை, இயல்புமிகுதி. (கஎ)

கஎ௨.—பார்ப்பனமுல்லை :—

காண்மலியு நறுந்தெரியற் கழல்வேந்த ரிகலவிக்கு
*நான்மறையோ னலம்பெருகு நடுவுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். செவ்விமிக்க நறுநாற்றஞ்செறிந்த மாலையினையுடைய வீரக்கழலாற்பொலிந்த மன்னர் மாறுபாட்டைக்கெடுக்கும் நான்கு வேதத்தினையுடையோன் நன்மைமிக்க செப்பமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஒல்லெனீர் ஞாலத் துணர்வோ விழுமிதே
நல்லிசை முச்செந்தீ நான்மறையோன் – [1]செல்லலும்
வென்றன்றி மீளா விறல்வேந்தர் வெம்பகை
யென்றன்றி மீண்ட திலர்.

இ - ள். அநுகரண வோசையையுடைய கடல்சூழ்ந்த வையகத்துஅறிவு சாலச்சீரிதாகவிருந்தது ; அழகிய புகழினையும் மூன்றுசெந்தீயினையும் நான்கு வேதத்தினையுமுடையோன் சந்துவேண்டிச்சென்றானாகப் பகைமேலெடுத்துச் சென்றால் வென்றல்லதுமீளாத வெற்றிமன்னர் வெய்யமுரணென்றல்லது பொருந்தி மீண்டதிலர். எ - று. (கஅ)

கஎ௩.—அவையமுல்லை :—

நவைநீங்க நடுவுகூறு
மவைமாந்த ரியல்புரைத்தன்று.

இ - ள். குற்றங்கெட நடுவுசொல்லும் அவைக்களத்துச் சான்றோர் தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை துன்னித்
தொடைவிடை யூழிவை தோலாத் - தொடைவேட்
டழிபட [2]லாற்ற லறிமுறையேன் ‡றெட்டின்
வழிபடர்தல் வல்ல தவை.

இ - ள். [3]அநுயோகமும் உத்தரமும் முறைமையாக [3]அநுயோகத்தையும் உத்தரத்தையும் புத்திபண்ணித் தொடையும் விடையும் முறைமையும் என்றிவைதப்பாத சயபத்திரத்தைவிரும்பித் தோல்வியும் வெற்றியும் நெறியாலே நிச்சயிக்குமுறைமையை மேற்கொண்டு எட்டின் நெறியே செல்லல்வல்லது அவைக்களம். எ - று.

---

* புறநா. 305: 2. † குறள். 118 - பரிமேல். வி. ‡ பு - வெ. 178: 4; தொல். புறத். சூ. 21.

(பி - ம்.) 1 'செல்லவும்' 2 'ஆற்றல்' 3 'அபியோகம்'

எட்டாவன: "குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை, நடுச் சொல்லு நல்லணி யாக்கம் - கெடுக்கு, மழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு, மிழுக்கா வவையின்க ணெட்டு" என்பதனனறிக. (ககூ)

களச.—கணிவன்முல்லை :—

துணிபுணருந் தொல்கேள்விக்
கணிவனது புகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். நிச்சயித்துப் பலவுமறியும் பழைய கேள்விஞானத்தினையுடைய சோதிடநூல்வல்லவனது கீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *புரிவின்றி †[1]யாக்கைபோற் போற்றுவ போற்றிப்
பரிவின்றிப் பட்டாங் கறியத் - திரிவின்றி
விண்ணிவ் வுலகம் விளைக்கும் விளைவெல்லாங்
கண்ணி யுரைப்பான் கணி.

இ - ள். தப்பாதபடி தன்னுடம்புபோலே பரிகரிக்கக்கடவ நூல்களைப் பலகாலுங்கற்று அடிப்படுத்தித் துன்பமின்றி உண்மையுணரத் தப்பின்றிச் சுவர்க்கம் இப்புவி உண்டாக்கு நிகழ்ச்சியெல்லாம் கருதிச்சொல்லுமவன் சோதிடவன். எ - று. (உ0)

களரு.—‡மூதின்முல்லை:—

அடல்வே லாடவர்க் கன்றியு மவ்வின்
மடவரன் மகளிர்க்கு மறமிகுத் தன்று.

இ - ள். கொல்லும் வேலினையுடைய வீரர்க்கல்லது அந்தமறக்குடியில் மடப்பத்தினையுடைய அரிவைமார்க்கும் சினத்தைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. வந்த படைநோனள் வாயின் முலைபறித்து
வெந்திற லெஃக மிறைக்கொளீஇ - முந்தை
முதல்வர்கற் றுன்காட்டி §மூதின் மடவாள்
புதல்வனைச் செல்கென்றாள் போர்க்கு.

இ - ள். தங்கள்மேல் எடுத்துவந்த சேனையைப்பொறாளாய்ப் பிள்ளைவாயின் முலையைவாங்கி வெவ்விய வெற்றியினையுடையவேலை முன்பு பகைவரைக் குத்தி வளைந்த வளைவுதவிர்த்து முன்பு தன்வழியினுள்ளோர்நடுகல்லைத் தான் அவனுக்குக்காட்டிப் பழையமறக்குடியிற் பேதையானவள் பூசலுக்குப் பிள்ளையைப் போவாயாகவென்று சொன்னாள். எ - று.

இறைக்கொளீஇ - கையிலேகொடுத்தென்றுமாம். (உக)

களசு.—ஏறாண்முல்லை :—

மாறின்றி [2]மறங்கனலு
மேறாண்குடி யெடுத்துரைத்தன்று.

* தொல். புறத். சூ - 16. இளம். மேற். † ஆசார. 96. ‡ தொல். புறத். சூ - 4. இளம். வி. § புறநா. 19: 15, 279: 2.

(பி - ம்.) 1 'தன்யாக்கைபோற்றுவ' 2 'மனங்'

இ - ள். எதிரின்றியேயொழியச் சினமிகும் மேன்மேலேறுநின்ற ஆண்மைத்தன்மையினையுடைய குடியொழுக்கத்தினை உயர்த்துச்சொல்லியது.

வ - று. *கன்னின்று ணெந்தை கணவன் களப்பட்டான்
முன்னின்று மொய்யவிந்தா ரென்னையர் - பின்னின்று
கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி
†யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு.

இ - ள். கல்லிலேபொருந்தி நின்றான் என்தகப்பன்; என்கணவன் போர்க்களரியிலேபட்டான்; பகைவர் முன்னேநின்று எதிர்த்துப் பூசலிலே விழுந்தார் என்தமையன்மார்; தன்சேனைகெடவும் கெடாதே பின்னேநின்று தன்கைசென்று அம்பைச்செலுத்தப் பகையரசன் மேலேசென்று எய்ப்பன்றி போலே பட்டுக்கிடந்தான் என்னுடைய புதல்வன். எ - று. (உஉ)

களஎ.—வல்லாண்முல்லை:—

‡இல்லும் பதியு மியல்புங் கூறி
[1]நல்லாண் மையை நலமிகுத் தன்று.

இ - ள். இல்லையும் ஊரையும் இயல்பினையுஞ்சொல்லி அழகிய ஆண்மைத்தன்மையை நன்மைபெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்முன் கணைதெரியும் வேட்டைச் சிறுசிறார்
முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றே - மன்முன்
வரைமார்பின் வேன்மூழ்க வாளமுவந் தாங்கி
யுரைமாலை சூடினா னூர்.

இ - ள். வில்லின்முன்னே அம்பையாராயும் வேட்டையாடும் சிறுபிள்ளைகள் முன்னேமுன்னே முயல்பாயும் இன்முன்னையுடைத்து; அரசனுடைய முன் மலைபோன்ற அகலத்துள் எஃகமமுழ்ந்த வாட்போரைத்தடுத்துக் கீர்த்தித் தெரியலைப் புனைந்தவன்பதி. எ - று.

பதி முன்முன் முயலுகளு முன்றிற்றென்க. (உரு)

களஅ.—காவன்முல்லை:—

தவழ்திரை முழங்குந் தண்கடல் வேலிக்
கமழ்தார் மன்னவன் காவன் மிகுத்தன்று.

இ - ள். ஊருந்திரை ஆரவாரிக்கும் குளிர்ந்தகடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்து மணநாறுமாலையினையுடைய வேந்தன் பாதுகாத்தலைச் சிறப்பித்தது.

வ - று. பெரும்பூட் சிறுதகைப் பெய்ம்மலர்ப் பைந்தார்க்
கருங்கழல் வெண்குடையான் காவல் - விரும்பா

* குறள், 764 - பரிமேல். மேற். 'கன்னின்றான்': சீவக. 2302. † புறநா. 283 : 8, 290 : 5, 297 : 9 - 10; கலிங்க. 475. ‡ புறநா. 170 - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நல்லாண்மைநலம்'

ஞெருநாண் மடியி னுலகின்மே னில்லா
திருநால் வகையா ரியல்பு.

இ - ள். பெரிய ஆபரணத்தினையும் நல்லோரிடத்துத் தலைவணக்கத்தினையும் மலரிட்டுத்தொடுத்த பசியமாலையினையும் வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தினையுமுடையவன் நாடுகாத்தற்றொழில் வேண்டானாகி ஒரு வைகல் உள்ளமடியிற் பூமிமேற்றங்காது, குடிப்பிறப்புமுதலாகிய எண்வகையியல்புடைய சான்றோர்தன்மை. எ - று.

இயல்பு நில்லாதென்க. (உ௪)

கஎகூ.—இதுவுமது :—

தக்காங்குப் பிறர்கூறினு
மத்துறைக் குரித்தாகும்.

இ - ள். பொருந்தினபடி அந்நியர்சொல்லினும் முற்பட்ட துறைக்கு உரிமையுடைத்து. எ - று.

வ - று. ஊறின் றுவகையுள் வைக வுயிரோம்பி
*யாறிலொன் றுண தளித்துண்டு - மாறின்றி
வான்காவல் கொண்டான் வழிநின்று வைகலுந்
தான்காவல் †கொண்ட றகும்.

இ - ள். குற்றமின்றிப் பிரியத்திலே அவதரிப்ப எல்லாவுயிரையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கடனாகிய ஆறிலொன்றினை அமையாது பிறர்க்குங் கொடுத்து உண்டு எதிரின்றிச் சுவர்க்கலோகத்தைக் காவல்கொண்ட தன்பிதாவின் நெறியே நிலைநின்று நாடோறும் மன்னன்றான் காவற்றொழிலை மேற்கொள்வது பொருந்தும். எ - று. (உரு)

கஅ೦.—பேராண்முல்லை :—

உளம்புகல மறவேந்தன்
களங்கொண்ட சிறப்புரைத்தன்று.

இ - ள். மனம்விரும்பச் சினமன்னன் போர்க்களத்தைக்கொண்ட மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡ஏந்துவாட் டானை யிரிய வுறைகழித்துப்
போந்துவாண் மின்னும் பொருசமத்து - வேந்த
ரிருங்களி யானை யினமிரிந் தோடக்
கருங்கழலான் §கொண்டான் களம்.

இ - ள். [1]உயர்த்த வாட்சேனைஉடையும்படி கூட்டைநீக்கப்பட்டுப் போந்துவாள்இலங்கும் போராகின்றபூசலிடத்துப் பகைமன்னருடைய பெரிய மதத்தவாரணத்திரள் கெட்டோட வலிய வீரக்கழலினையுடையான் கைக்கொண்டான், போர்க்களத்தை. எ - று.

---

* குறள். 43 ; இராமா. உத்தர. அரக்கர். 48 ; திருவிளை. நாட்டு. 28. † கொண்டல்: பெருங். 4. 7: 133. ‡ தொல். புறத். சூ. 16-இளம். மேற். § பு - வெ. 225 ; புறநா. 4 : 3, 53 : 5, 62 : 12 ; சீவக. 279 - ந. வி; சிலப். 28: 104. (பி - ம்.) 1 'உயர்ந்த'

கஅக.—மறமுல்லை :—

*வெள்வாள் வேந்தன் வேண்டிய தீயவுங்
கொள்ளா மறவன் கொதிப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தெளிந்தவாளினையுடைய மன்னன் விரும்பியதுகொடுப்பவும் அதனைக்கொள்ளாத வீரனது கனற்சியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வின்னவி ரோளானும் வேண்டிய கொள்கென்னுங்
கன்னவி றிண்டோட் கழலானு - மன்னன்மு
னென்று னழல்விழியா வொள்வாள் வலனேந்தி
நின்றா னெடிய மொழிந்து.

இ - ள். சிலைகெழுமியபுயத்தினையுடைய அரசனும் விரும்பினவற்றை நீகொள்கவென்று சொல்லாநிற்கும்; மலைபொருந்தின திண்ணிய புயத்தினையுடைய கழல்வீரனும் அரசன்முன் பொருந்தானாகி அழலாகநோக்கா ஒள்ளிய நாந்தகத்தை மிசையேயெடுத்து வாளாதுநின்றான், உயர்ந்தவார்த்தை பலவுஞ் சொல்லி. எ - று. (உஎ)

கஅஉ.—குடைமுல்லை :—

மொய்தாங்கிய முழுவலித்தோட்
கொய்தாரான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பூசலைத்தடுத்த மிக்க உரத்தாலுயர்ந்த தோளினையுடைய மட்டஞ்செய்தமாலையான் குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. வேயுள் விசும்பு விளங்கு கதிர்வட்டந்
தாய புகழான் றணிக்குடைக்குத் - தோய
மெதிர்வழங்கு கொண்மூ விடைபோழ்ந்த சுற்றுக்
கதிர்வழங்கு மாமலை காம்பு.

இ - ள். போர்வை ஆகாயம்; இலங்கும்பருதி மேல்வட்டம்; பரந்தகீர்த்தியையுடையான்றன் ஒப்பிலாதகுடைக்கு, நீர்த்தாரையை எதிரே சொரியுமேகம் இடைவிட்ட சுற்றுத்தாமம்; சந்திராதித்தவர்வழங்கு மாமேரு காம்பு. எ-று. 'இடைபோழ்ந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்கு மாமலைகாம்பு' என்று பாடமோதி, [1]மாகத்தைப்பிளந்து சுற்றிக் கதிர்வழங்குமாமலை காம்பென்பாருமுளர். (உஅ)

கஅங.—கண்படைநிலை:—

மண்கொண்ட மறவேந்தன்
கண்படைநிலை மலிந்தன்று.

இ - ள். வென்று பூமியைக் கைக்கொண்ட சினமன்னன் உறக்கத்தை மிகுத்தது. எ - று.

---

* பு - வெ. 184, 195. (பி - ம்.) [1] 'மேகத்தைப்'

வ - று. கொங்கலர்தார் மன்னருங் கூட்டளப்பக் கூற்றணங்கும்
வெங்கதிர்வேற் றண்டெரியல் வேந்தற்குப் - பொங்கும்
புனலாடை யாளும் புனைகுடைக்கீழ் வைகக்
கனலா துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். திறைகொடாத மதுமலர்ந்தமாலைவேந்தரும் திறைகொடுப்ப இயமனைவருத்தும்வெய்ய ஒளிவேலினையும் குளிர்ந்தமாலையினையுமுடைய அரசனுக்குமீதெழும் கடலாகிய புடைவையையுடையநிலமகளும் கைசெய்த குடைக்கீழ்த் தங்குதலான் அழலாவாய் உறக்கத்தையெதிர்ந்தன ,விழிகள். எ-று. (உகூ)

கஅச.—*அவிப்பலி :—

வெள்வா ளமருட் †செஞ்சோ றல்ல
துள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று.

இ - ள். தெளிந்த வாட்பூசலிடத்துச் செஞ்சோற்றுக்கடனன்றி நினையாதமறவர் உயிரைப் பலியாகக்கொடுத்தது. எ - று.

ஆவியென்பது அவியெனக் குறுகிநின்றது.

வ - று. ‡சிறந்த திதுவென்னச் செஞ்சோறு வாய்ப்ப
மறந்தரு வாளம ரென்னும் - பிறங்கழலு
ளாருயி ரென்னு மவிவேட்டா ராங்கஃதால்
வீரியரெய் தற்பால வீடு.

இ - ள். தலைமைமிக்கது இதுவெனச்சொல்லிச் செஞ்சோற்றுக்கடன் தப்பாதபடி சினங்கொண்டவாட்பூசலென்னும் பெருத்தநெருப்பினுட் பெறுதற்கரிய பிராணனென்னும் அவியைக்கொடுத்தார்; அவ்விடத்ததுவால், வீரத்தையுடையார் கிட்டுதற்பகுதியையுடைய சுவர்க்கம். எ - று. (௩0)

கஅரு.—சால்புமுல்லை :—

வான்றோயு மலையன்ன
சான்றோர்தஞ் சால்புரைத்தன்று.

இ - ள். ஆகாசத்தைக்கிட்டும் வரையையொத்த சான்றோர் தம்முடைய அமைதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உறையார் விசும்பி னுவாமதி போல
§நிறையா நிலவுத லன்றிக் - குறையாத
வங்கம்போழ் முந்நீர் வளம்பெறினும் வேறாமோ
சங்கம்போல் [1]வான்மையார் சால்பு.

இ - ள். மழைநிறைந்த ஆகாயத்திடத்து [2] உவாநாண்மதியையொப்ப நிறைந்து மன்னுதலல்லது குறையாத மரக்கலம்பிளக்கும் கடலிடத்துப் பல பொருளினையும்பெறினும் வேறுபடுமோ, சங்கம்போலத் தூய்மையையுடையாரமைதி! எ - று. (௩க)

---

* சிலப். 5: 76 - 88, அடியார். வி. † சீவக. 2240; கம்ப. கும்ப. 156; கலிங்க. 477; வி. பாரதம், 17 - ஆம் போர். 20. ‡ தொல். புறத். சூ. 17 - இளம். மேற். § மதுரை: 202 - 4; புறநா. 182.

(பி - ம்.) [1] 'வாய்மையார்' [2] 'உவாநாளைமதியை'

கஅசு.—கிணைநிலை:—

*தண்பணை வயலுழவனைத்

தெண்கிணைவன் றிருந்துபுகழ்கிளந்தன்று.

இ - ள். மருதநிலத்திற் கழனியிடத்து வேளாளனைத் தெளிந்த கிணை கொட்டுமவன் நல்லகீர்த்தியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பகடுவாழ் கென்று பணிவயலு †ளாமை

யகடுபோ லங்கட் டரித்- துகடுடைத்துக்

குன்றுபோற் போர்விற் குருசில் வளம்பாட

வின்றுபோ மெங்கட் கிடர்.

இ - ள். ஏர்வாழ்கவென்றுசொல்லிக் குளிர்ந்த கழனியுள் ஆமையினது வயிறுபோன்ற அழகியகண்ணினையுடையகிணையை மாசைத்துடைத்துக் குன்றை யொக்கும் [1]நெற்போர்வினையுடைய உபகாரிதன் செல்வத்தை வாழ்த்த இன்று நீங்கும், எங்கட்கு மிடி. எ - று. (௩உ)

கஅஎ.—பொருளொடுபுகறல்:—

வையகத்து விழைவறுத்து

மெய்யாய பொருணயந்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்துப் பற்றுயவிருப்பத்தினையொழித்து மெய்ம்மை யானபொருளை விரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆமினி மூப்பு மகன்ற திளமையுந்

‡தாமினி நோயுந்தலைவரும் - யாமினி

மெய்யைந்து மீதூர வைகாது மேல்வந்த

வையைந்து மாய்வ தறிவு.

இ - ள். இனி மூப்பும் ஆம்; கழிந்தது இளமையும்; நோய்தாமும் இனிமேல்வரும்; யாம் இப்பொழுது, சரீரத்திற் பஞ்சேந்திரியங்கள் அடரத் தங்காது தலைவந்த பஞ்சவிருத்தியைத் தெரியுமது நல்லறிவு. எ - று.

ஐயைந்தாவன: மெய்ம்முதலான ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், பூமிமுத லான மகாபூதங்கள் ஐந்தும், சுவைமுதலான தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும், வாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், மனமுதலான அந்தக்கரணம் நான்கும், சீவனுமாகிய ஐந்துமாம். (௩௩)

கஅஅ.—அருளொடுநீங்கல்:—

§ஒலிகடல் வையகத்து

நலிவுகண்டு நயப்பவிந்தன்று.

இ - ள். முழங்கும் கடலுலகத்துத் துயரத்தைப்பார்த்துப் பற்றை யொழிந்தது. எ - று.

---

* சிலப். 10: 138-9; அடியார். மேற். † பு-வெ. 206; அகநா. 356: 2 - 4; புறநா. 70: 2 - 3, 249: 4. ‡ சீவக. 247. ந. மேற். § மாறன். ப. 42 - மேற்.

(பி - ம்.) 1 ‘நெற்போர்விளக்கத்தை’

வ - று. கயக்கிய நோயவாய்க் கையிகந்து நம்மை
யியக்கிய யாக்கை யிறுமுன் - மயக்கிய
பட்படா வைகும் பயன்ஞால நீள்வலை
யுட்படாம் போத லுறும்.

இ - ள். கலக்கியநோவுகளையுடையவாய்க் கைகடந்து நம்மைநடத்திய சரீரம் ஒடிவதற்குமுன்னே மருளப்பண்ணின குணம் அடுத்துத்தங்கும் பயத்தையுடைய உலகமாகிய நீண்டகண்ணியுள்ளே அகப்படாமாகி நன்னெறிக் கட்சேர்தல் உறுதியுடைத்து. எ - று.

பண்பு: பட்பென விகாரமாயிற்று. (ருச)

வாகைத்திணைப்பாட்டு க-ம், துறைப்பாட்டு ருரு-ம் முடிந்தன.

எட்டாவது வாகைப்படலம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

பாடாண் படலம்.

(சூ.—சூத்திரம்.)

பாடாண் பாட்டே வாயி னிலையே
கடவுள் வாழ்த்தொடு பூவை நிலையே
பரிசிற் றுறையே யியன்மொழி வாழ்த்தே
கண்படை நிலையே துயிலெடை நிலையே
மங்கல நிலையொடு விளக்கு நிலையே
கபிலை கண்ணிய புண்ணிய நிலையே
வேள்வி நிலையொடு வெள்ளி நிலையே
நாடு வாழ்த்தொடு கிணையது நிலையே
களவழி வாழ்த்தே
வீற்றினி திருந்த பெருமங் கலமே
குடுமி களைந்த புகழ்சாற்று நிலையே
மணமங் கலமே பொலிவுமங் கலமே
நாண்மங் கலமே பரிசி னிலையே
பரிசில் விடையே யாள்வினை வேள்வி
பாணாற்றுப் படையே கூத்தராற்றுப் படையே
[1]பொருநாற்றுப் படையொடு விறலியாற்றுப் படையே
வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறூஉக்
குடைமங் கலமொடு வாண்மங் கலமே
மண்ணுமங் கலமே யோம்படை யேனைப்
புறநிலை வாழ்த்து முளப்படத் தொகைஇ

(பி - ம்.) 1 'பொருநராற்றுப்படை'

யமரர்கண் முடியு மறுவகை யாகிய
கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி குணஞ்சால்
புலவரை யவர்வயிற் புகழ்ந்தாற்றுப் படுத்தல்
புகழ்ந்தனர் பரவல் பழிச்சினர்ப் [1]பணிதல்
நிகழ்ந்த காமப் பகுதியுட் டோன்றிய
கைக்கிளை வகையும், பெருந்திணை வகையு
நற்றுனி நவின்ற பாடாண் பாட்டுங்
கடவுட் பக்கத்து மேனோர் பக்கத்து
மடவரன் மகளிர் மகிழ்ந்த பக்கமு
மாதர் மகிழ்ந்த குழவியு மூரின்
கண்ணே தோன்றிய காமப் பகுதியொ
டாங்க வாறெண் பகுதிப் பொருளும்
பாங்குற வுரைப்பது பாடாண் பாட்டே.

என் - னின், பாடாண்பகுதியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பாட்டு முதலாகக் காமப்பகுதியீறுகச் சொல்லப்பட்ட நாற்பத்தெட்டும் பாடாண்டிணையும் துறைகளுமாம். எ - று.

அவற்றுள்,—

கஅகூ.—பாடாண்பாட்டு:—

*ஒளியு மாற்றலு மோம்பா வீகையு
மளியு மென்றிவை யாய்ந்துரைத் தன்று.

இ - ள். இசையும் வலியும் சீர்தூக்காக்கொடையும் தண்ணளியும் என்று சொல்லுமிவற்றைத் தெரிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. †மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மாலை
யன்ன நடையினூர்க் காரமுதம் - துன்னும்
பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப் பைந்தா
ரெரிசினவேற் றானையெங் கோ.

இ - ள். அரசர்பலர்க்கும் சிங்கம், அந்தணர்க்குப் புகழ்மாலை, அன்னம் போன்ற செலவினையுடையமகளிர்க்கு நிறைந்தஅமிர்தம், செறியும் இரவலர்க்குமழை, குளிர்ந்த பூவாற்செய்த செவ்விமாலையினையும் அழலும் சினவேற் சேனையினையுமுடைய எம்முடைய அரசன் எ - று. (க)

ககூ௦.—வாயினிலை :—

புரவல னெடுங்கடை குறுகிய வென்னிலை
கரவின் றுரையெனக் காவலற் குரைத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய நெடியவாயிலைக்கிட்டிய என்வரவினை மறைவின்றிச் சொல்லென வாயில்காவலனுக்குச் சொல்லியது. எ - று.

* ஒளி: குறள். 390, 556, 698; புறநா. 51, 309; சீவக. 248; மணி. 19: 128. † நன். சூ. 409 - மயிலை. மேற்; மாறன். ப. 192 - மேற்.

(பி - ம்.) 1 'பரவல்'

வ - று. நாட்டிய வாய்மொழி நாப்புலவர் நல்லிசை
யீட்டிய சொல்லா னிவனென்று - காட்டிய
காயலோங் கெஃகிமைக்குங் கண்ணார் கொடிமதில்
வாயிலோய் வாயி லிசை.

இ - ள். பூமியின்கண் நிறுத்திய மெய்ம்மொழியினையுடைய நாவாற் சீர்சிறந்த அறிவினையுடையோர்புகழ்ந்த நல்லபுகழைப்பாடிய சொல்லினையுடையவனிவனென்றுசொல்லி என்னைக் காட்டுவான்வேண்டி, சத்துருக்களைச் செறுதற்றொழிலுயர்ந்த வேலிலங்கும் கண்ணுக்குநிறைந்த பதாகையாற்பொலிந்த புரிசையின் வாயிலிடத்துக் 'காவலாளனே, நான்வந்தவரலாற்றைச் சொல்லுவாயாக. எ - று. (உ)

கககூ.—கடவுள்வாழ்த்து :—

காவல் கண்ணிய கழலோன் கைதொழு
மூவரி லொருவனை யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பூமியைக்காத்தல்கருதிய வீரக்கழல்வேந்தன் கைகூப்பும் அரி அயன் அரனென்னும் மூவருளொருவனை உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *வைய மகளை யடிப்படுத்தாய் வையகத்தா
ருய்ய வுருவம் வெளிப்படுத்தாய் - வெய்ய
வடுந்திற லாழி யரவணையா யென்று
நெடுந்தகை நின்னையே யாம்.

இ - ள். நிலமகளைச் சீபாதத்திலே அடக்கியருளினை, ஞாலத்துள்ளார் பலரும் பிழைப்பத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தருளினை, வெவ்விதான கொல்லும் வலியாற்சிறந்த சக்கரத்தினையும் பாம்பணையினையுமுடையாயென்று சொல்லுவம்; ஒருவராலும் அளத்தற்கரிய தன்மையினையுடையாய், நின்னை யாங்கள். எ - று. (ங)

கககஉ.—பூவைநிலை :—

கறவை காவல னிறனொடு பொரீஇப்
புறவலர் பூவைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஆனிரையைக்காத்த மாயவன் திருவுருவோடு உவமித்துக் காட்டிடத்தலரும் காயாம்பூவைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. †பூவை விரியும் புதுமலரிற் பூங்கழலோ
யாவை விழுமிய யாமுணரே - மேவார்
மறத்தொடு மல்லர் மறங்கடந்த காளை
நிறத்தொடு நேர்தருத லான்.

இ - ள். காயா மலரும் செவ்விப்பூப்போல, பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையோய், எப்பொருள் சீரியவை? யாங்கள் அறியேம்; பகைவர் சினத்துடனே வஞ்சமல்லரது மாறுபாட்டைவென்ற இளமைப்பருவத்துமாயவனது திருமேனியோடு உவமைகொள்கையால். எ - று.

* தொல். புறத். சூ. 22 - இளம். மேற். † ஷ ஷ 5-இளம். மேற்.

ஒன்றினைமுடித்தறன்னினைமுடித்தலென்பதனால், ஒருவனை அவனோடு உவமைகூறினும் பிறகடவுளரோடுவமைகூறினும் அதுவேயாம். இனிக் காவற் கடவுளாகக் காவலனைக்கூறின் என்னமோவெனின், கற்பகம்போல்வானைக் கற்பகமென்பதுபோலாம். எ - று. (௪)

௧௯௩.—பரிசிற்றுறை :—

மண்ணகங் காவன் மன்னன் முன்ன
ரெண்ணிய பரிசி லிதுவென வுரைத்தன்று.

இ - ள். பூமியிடத்தைக்காக்கும் தொழிலையுடைய அரசன்முன்னே கருதியபேறு இதுவெனச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வரிசை கருதாது வான்போற் றடக்கைக்
குரிசினீ நல்கயாங் கொள்ளும் - பரிசி
லடுகளி மார்ப்ப வமரோட்டித் தந்த
படுகளி நால்வாய்ப் பகடு.

இ - ள். எங்கள் தரத்தினைநினையாதே, மழையையொக்கவழங்கும் பெரியகையினையுடைய உபகாரி, நீவழங்க யாங்கள்பெறும்பேறு, கொல்லும் களரியிலே ஆரவாரிப்பப் போரிடத்தே பகைவரைக்கெடுத்துக் கைக்கொண்ட உண்டான மதத்தினையும் நான்றவாயினையுமுடைய யானை. எ - று.

யானை யாம்கொள்ளும் பரிசிலென்க. (௫)

௧௯௪.—இயன்மொழிவாழ்த்து :—

இன்னோ ரின்னவை கொடுத்தார் நீயு
மன்னோர் போல வவையெமக் கீகென
வென்னோரு மறிய வெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். இத்தன்மையோர் இத்தன்மையவழங்கினர், நீயும் அத்தன்மையார்போல் அப்படியானபொருள்களை எமக்குத் தருவாயாகவென்றுசொல்லி எத்தன்மையோரும்உணர உயர்த்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போர்வையு
மெல்லைநீர் ஞாலத் திசைவிளங்கத் - தொல்லை
யிரவாம லீந்த †விறைவர்போ னீயுங்
கரவாம லீகை கடன்.

இ - ள். முல்லைக்குப் பொற்றேரும் மயிலுக்கு மணிப்படாமும் எல்லை கடலாகவுடையவையகத்துக் கீர்த்திவிளங்க முற்காலத்து வேண்டாமேகொடுத்த உபகாரிகளையொப்ப நீயும் ஒளியாதுவழங்கல் கடன். எ - று. (௬)

* பழ. 361. † இறைவர்: பாரி, பேகனென்பார்; சிறுபாண். 84 - 91; புறநா. 200, 201; 141, 145.

கசூரு.—இதுவும அது:—

மயலறு சீர்த்தி மாண்டேர் மன்னவ
னியல்பே மொழியினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். மயக்கமற்ற மிக்கபுகழினையும் குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரினையுமுடைய அரசன் தன்மையினைச்சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையே யாம். எ - று.

வ - று. ஒள்வா ளமரு ளுயிரோம்பான் றானீயக்
கொள்வார் நடுவட் கொடையோம்பான் - வெள்வாள்
கழியாமே மன்னர் கதங்காற்றும் வேலா
னொழியாமே யோம்பு முலகு.

இ - ள். ஒள்ளியவாட்பூசலிடத்து உயிரைப் பாதுகாவான், தான்கொடுப்ப ஏற்பாரிடை வழங்குதலைப் பரிகரியான், தெளிந்தவாளை உறையினின்றும் வாங்காமே அரசர்கோபத்தைக் கால்விக்கும் வேலினையுடையான் தப்பாமே காக்கும், உலகத்தை. எ - று. (எ)

கசூசு.—கண்படைநிலை :—

நெடுந்தேர்த் தானை நீறுபட நடக்குங்
கடுந்தேர் மன்னவன் கண்படை மலிந்தன்று.

இ - ள். உயரிய தேரான்மிக்க பகைவர்சேனை பொடிபடச்செல்லும் கடுந்தேரினையுடைய வேந்தனது துயிலை மிகுத்தது. எ - று.

வ - று. *மேலா ரிறையமருண் மின்னார் சினஞ்சொரியும்
வேலான் விறன்முனை வென்றடக்கிக் - கோலாற்
கொடியய வுலகிற் குறுகாமை யெங்கோன்
கடியத் துயிலேற்ற கண்.

இ - ள். வீரர்தங்கியபோரிடத்து ஒளிநிறைந்து செற்றம்பொழியாநிற்கும் வேலாலே வலியபூசலைச் சயித்துஒடுக்கிச் செங்கோனீதியாற் கொடியவை பூமியிடத்துக் கிட்டாமை எம்முடையஅரசன் நீக்குதலான் உறக்கத்தை மேவின, விழிகள். எ - று. (அ)

கசூஎ.—துயிலெடைநிலை :—

அடுதிறன் மன்னரை யருளிய வெழுகெனத்
தொடுகழன் மன்னனைத் துயிலெடுப் பின்று.

இ - ள். கொல்லும் வலியினையுடைய வேந்தர்க்கு அருள எழுந்திருப்பாயாகவெனக் கட்டுங்கழல்வேந்தனைத் துயினீக்கியது. எ - று.

வ - று. †அளந்த திறையா ரகலிடத்து மன்னர்
வளந்தரும் வேலோய் வணங்கக் - களந்தயங்கப்

* தொல். புறத். சூ. 29 - இளம். மேற். † ஷை ஷை 30 - இளம். மேற்.

பூமலர்மேற் புள்ளொலிக்கும் பொய்கைசூழ் தாமரைத்
தாமலர்க்க* [1]ணேற்க துயில்.

இ-ள். இட்டதிறையினையுடையார் அகன்ற பூமியிடத்துவேந்தர், வென்றிதரும்வேலினையுடையாய், நின்னைப்பணிய, இடம்விளங்கப் பொலிந்த மலர்மீதே பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் பொய்கையிற்சூழ்ந்த தாமரையில் தூய மலரையொத்த கண்கள் துயிலாவாக. எ-று.

எழுகதுயிலென்றுமாம். (௯)

கக௯அ.—மங்கலநிலை :—

கங்குற் கனைதுயி லெழுந்தோன் முன்னர்
மங்கலங் கூறிய மலிவுரைத் தன்று.

இ-ள். கங்குலிடத்து மிக்க உறக்கத்தைநீங்கினோன் முன்னே மங்கலத்தைச்சொன்ன மிகுதியைச் சொல்லியது. எ-று.

வ-று. விண்வேண்டின் வேறுநாள் மங்கலம் வேந்தர்க்கு
மண்வேண்டிற் கைகூப்பன் மங்கலம் - பெண்வேண்டிற்
றுன்னன் மடவார்க்கு மங்கலந் தோலாப்போர்
மன்னன் வரைபுரையு மார்பு.

இ-ள். சுவர்க்கத்தைவிரும்பின், வேறுபடுதல்ஆக்கம்; மண்ணுளவேண்டின், கைகுவித்தல்ஆக்கம் அரசர்க்கு; பெண்மைத்தன்மையை விரும்பின், அணையுமது பேதையர்க்குஆக்கம்; தோல்வியறியாதபூசலையுடைய வேந்தன் றன் வரைபோன்ற அகலத்தை. எ-று. (௧௦)

கக௯௯.—இதுவுமது:—

மன்னிய சிறப்பின் மங்கல மரபிற்
றுன்னின னென்றலு மத்துறை யாகும்.

இ-ள். நின்று நிலைத்த முறைமையினையுடைய மங்கலத்தை முறைமையாலே மேவினனென்றுசொல்லுதலும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ-று.

வ-று. தீண்டியுங் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால்
வேண்டியுங் கங்குல் விடியலு - மீண்டிய
மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர்
வெங்களத்து †வேலுயர்த்த வேந்து.

இ-ள். தீண்டக்கடவனதீண்டியும் காணக்கடவனகண்டும் சொல்லக்கடவனசொல்லியும் தன்னுடையசெவியாற் கேட்கக்கடவனகேட்டும் இரவுப்பொழுது புலர்ந்ததாகத் திரண்ட மங்கலமானவற்றை அனுபவித்தான், மாற்சரியத்தையுடைய வேந்தர்தம் வெவ்வியபோர்க்களத்து வென்றுவேலேந்தின அரசன். எ-று. (௧௧)

* புறநா. 383: 1; பெருங். 4. 7: 91-2. † புறநா. 58: 29; 309:7.
(பி.-ம்.) 1 'ஏர்க'

உ00.—விளக்குநிலை:—

அளப்பருங் கடற்றானையான்
விளக்குநிலை விரித்துரைத்தன்று.

இ - ள். அளத்தற்கரிய கடல்போன்ற சேனையினையுடையான்றனது விளக்கினது நிலையைப்பரப்பிச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *வளிதுரந்த கண்ணும் வலந்திரியாப் பொங்கி
யொளிசிறந் தோங்கி வரலா - லளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நலந்தெரி கோலாற்கு
வென்னெறியே காட்டும் விளக்கு.

இ - ள். காற்றெறிந்தவிடத்தும் வலமாகச்சுழன்றெழுந்து சோதிவிட்டு உயர்ந்துவருவதால், தண்ணளியைமிகுத்து அழகியவழியைக்காட்டவல்ல நன்றியை யாராயுஞ் செங்கோலினையுடையவேந்தற்கு வெல்லுமுறைமையே காட்டாநிற்கும், விளக்கு. எ - று. (கஉ)

உ0க.—இதுவுமது:—

அடரவிர் பைம்பூண் வேந்தன் றன்னைச்
சுடரொடு பொருவினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொற்றகட்டாற் சிறந்துவிளங்கும் பூணினையுடைய மன்னன் றன்னை ஆதித்தனோடு உவமிப்பினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. வெய்யோன் கதிர்விரிய விண்மே லொளியெல்லாம்
மையாந் தொடுங்கி மறைந்தாங்கு - வையகத்துக்
கூத்தவை யேத்துங் கொடித்தேரான் கூடியபின்
வேத்தவையுண் மையாக்கும் வேந்து.

இ - ள். ஆதித்தனுடையசோதிபரக்க ஆகாயத்திடத்து ஒளியையுடையனவெல்லாம் புற்கென்று அடங்கிஒளித்தாற்போல, ஞாலத்துக் கூத்தர்திரளெல்லாம் புகழும் கொடித்தேரினையுடையான் வந்தணைந்தபின்பு அரசவையிடத்துப் புற்கென்னும், வேந்தர்திரள். எ - று. (கஙு)

உ0உ.—கபிலைகண்ணியபுண்ணியநிலை:—

அண்ண லான்மறை யந்தண ளர்க்குக்
கண்ணிய கபிலை நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். தலைமையாற்சிறந்த நான்குவேதத்தினையுமுடைய அந்தணர்க்குக் கொடுக்கக் கருதிய பசுவினதுமுறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பருக்காழுஞ் செம்பொன்னும் பார்ப்பார் முகப்பக்
குருக்கட் †கபிலை கொடுத்தான் - செருக்கோ

* தொல். புறத். சூ. 29 - இளம். மேற். † பெருங். 1. 39: 64 - 9.

டிடிமுரசத் தானை யிகலிரிய வெங்கோன்
கடிமுரசங் [1]காலை செய.

இ - ள். பருத்தமணியும் சிவந்தபொன்னும் அந்தணர்முகந்துகொள்ள நிறத்த கண்ணினையுடையபசுக்களைத் தானம்பண்ணினன் களிப்போடு, இடிபோன்முழங்கும் முரசினையுடைய மாற்றார்சேனை மாறுபாடுகெட எம்முடைய நாயகன், காவன்முரசம் நாட்காலையிலே முழங்க. எ - று. (௧௪)

௨0௩.—வேள்விநிலை :—

அந்தமில் புகழா னமரரு மகிழச்
செந்தீ வேட்ட சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். முடிவில்லாத கீர்த்தியையுடையான் தேவர்களும் மனமகிழ யாகம்பண்ணின தலைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கேள்வி மறையோர் கிளைமகிழ்த லென்வியப்பாம்
வேள்வி விறல்வேந்தன் றான்வேட்ப - நீள்விசும்பி
னீர்ந்தா ரிமையோரு மெய்தி யழல்வாயா
லார்ந்தார் முறையா லவி.

இ - ள். கேள்வியினையுடைய வேதியர்சுற்றமுவத்தல் என்ன அதிசயமாம்; யாகத்தை வென்றிமன்னன் தான்விரும்ப உயர்ந்தசுவர்க்கத்தின் ஈரத்தாற்சிறந்த மாலையினையுடைய தேவர்களும் கிட்டி அழலாகியவாயாலே அருந்தினர், முறையாலே அவியை. எ - று.

எவனென்பது என்னெனக் குறைந்துநின்றது. (௧௫)

௨0௪.—வெள்ளிநிலை :—

துயர்தீரப் புயறருமென
வுயர்வெள்ளி நிலையுரைத்தன்று.

இ - ள். இடரொழிய மழையைத்தருமெனச்சொல்லி உயர்ந்த வெள்ளியினது நிலைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. சூழ்கதிர் வான்விளக்கும் வெள்ளி சுடர்விரியத்
தாழ்புயல் வெள்ளந் தருமரோ - சூழ்புரவித்
தேர்விற்றார் தாங்கித் திகழ்ந்திலங்கு வேலோய்நின்
*மார்விற்றார் கோலி மழை.

இ - ள். சந்திராதித்தர் வலமாகவியங்கும் ஆகாயத்தினை விளங்கப் பண்ணுகிற்கும் வெள்ளியானகோள் ஒளிபரக்க, அதனாற் கால்விழுந்தமேகம் மழைவெள்ளத்தைத் தரும்; தெரிந்த குதிரையாற்பூட்டப்பட்ட தேரின்மேல் வில்லையுடைய படையைத்தடுத்து மிக்குவிளங்கும் வேலினையுடையோய், நின்னுடைய அகலத்தின் மாலைபோல நீர்த்தாரைகோலி. எ - று. (௧௬)

* "மார்விற்றிருவிற் பொலிமாலையினன்" கம்ப. சரபங்க. 9.

(பி - ம்.) 1 'காலைச்செய'

உ0ரு.—நாடுவாழ்த்து :—
தாட்டாழ் தடக்கையா
னாட்டது வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். காலிலே உறத் தாழ்ந்த பெரியகரத்தினையுடையான் தேசத்தினது நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எண்ணி னிடரெட்டு மின்றி வயற்செந்நெற்
கண்ணின் மலரக் கருநீலம் - விண்ணின்
வகைத்தாய் வளநெடு வைகின்று வென்வே
னகைத்தாரான் றன்விரும்பு நாடு.

இ - ள். எண்ணுமிடத்து, எட்டிடருமொழிந்து பழனத்திற் செந்நெலிற் கண்போலப் பூப்ப நீலோற்பலம், தெய்வலோகத்தின்படித்தாய்ச் செல்வத்துடனே அவதரித்தது ; வென்றிவேலினையும் மலர்ந்தமாலையினையுமுடையான் பிரியப்படும் தேசம். எ - று.

இடரெட்டாவன: * "விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு, நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு" (கஎ)

உ0சு.—கிணைநிலை :—
திருக்கிளரு மகன்கோயி
லரிக்கிணைவன் வளமுரைத்தன்று.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் பரந்தமாளிகையிடத்து அழகிய கிணைகொட்டுமவனது நன்மையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வெள்ளி முளைத்த விடியல் வயல்‡யாமை
யள்ளகட் டன்ன வரிக்கிணை - வள்ளியோன்
முன்கடை தட்டிப் பகடுவாழ் கென்னுமு
னென்கடை நீங்கிற் றிடர்.

இ - ள். வெள்ளியெழுந்த வைகறையாமத்துச் செறுவின் யாமையினது செறிந்த வயிற்றினையொத்த அழகியகிணையை உபகாரியுடைய வாசற்கடைமுன்னே கொட்டி யானைவாழ்வதாகவென்று சொல்லுவதன்முன்னே என்னிடத்துநின்றும் ஒழிந்தது, துயர். எ - று.

இஃது அரசர்மேற்று. (கஅ)

உ0எ.—களவழிவாழ்த்து :—
செங்களத்துச் செழுஞ்செல்வம்
வெண்டுறையாழ்ப் பாணர்விளம்பின்று.

இ - ள். சிவந்த போர்க்களரியிடத்து வளவியசெல்வத்தை 1ஆடற்பாட்டினை வல்ல யாழ்ப்பாணர் சொல்லியது. எ - று.

---

* சீவக. 64 - ந. மேற். † பொருந. 72. ‡ பு-வெ. 186 ; அகநா. 356: 2 - 4; புறநா. 70: 2 - 3, 349: 4, 369: 21.

(பி - ம்.) 1 'யாழ்ப்பாட்டு'

வ - று. ஈண்டி யெருவை யிறகுளரும் வெங்களத்து
வேண்டியாங் கொண்ட விறல்வேழம் - வேண்டாள்
வளைகள் வயிரியம்பும் வாட்டானை வேந்தே
விளைகட் பகர்வாள் விலை.

இ - ள். திரண்டு பருந்து சிறகடிக்கொள்ளும் வெவ்விய பூசற்களரியிலே விரும்பி யாங்கள் கைக்கொண்ட வெற்றிவாரணத்தை விரும்பாள், சங்குகளும் கொம்பும் முழங்கும் வரிசையுடைய சேனையினையுடைய மன்னனே, முதிர்ந்த நறவைவிற்பாள் அதன்விலைக்கு. எ - று. (கக)

உ௦அ.—வீற்றினிதிருந்தபெருமங்கலம்:—
கூற்றிருந்த கொலைவேலான்
வீற்றிருந்த விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். காலன்குடியிருந்த கொலைத்தொழிலையுடையவேலோன் செம்மாந்திருந்த வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. அழலவிர் பைங்க ணரிமா னமளி
நிழலவிர்பூண் மன்னர்நின் றேத்தக் - கழல்புனைந்து
வீமலிதார் மன்னவனாய் வீற்றிருந்தான் வீங்கொலிநீர்ப்
பூமலி நாவற் பொழிற்கு.

இ - ள். தழலொளிரும் பசுங்கண்ணினாற்சிறந்த சிங்கஞ்சுமந்த அணைமேலே நிழலிலங்கும் ஆபரணத்தினையுடைய மன்னர் நின்றுவாழ்த்த வீரக்கழலினைக்கட்டி மலர்மிக்க மாலைவேந்தனாகிச் செம்மாந்திருந்தான், மிகும் ஒலிக்கடலையுடைத்தாய்ப் பொலிவுநிறைந்த நாவலந்தீவிற்கு. எ - று. (உ௦)

உ௦கூ.—குடுமிகளைந்தபுகழ்சாற்றுநிலை :—
நெடுமதி லெறிந்து நிரைதார் மன்னன்
குடுமி களைந்த மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். நீண்ட அரணினையழித்து நிரைத்தமாலையினையுடைய வேந்தன் குடுமிகளைந்த மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *பூந்தா மரையிற் பொடித்துப் புகல்விசும்பின்
வேந்தனை வென்றான் விறன்முருக - னேந்து
நெடுமதில் கொண்டு நிலமிசையோ ரேத்தக்
†குடுமி களைந்தானெங் கோ.

இ - ள். பொலிவினையுடைய சரவணப்பொய்கையிற் றாமரைப்பூவிலே தோன்றி வெற்றியானுயர்ந்த விண்ணுலகத்தில் இந்திரனைவென்றான், வெற்றியினையுடைய குமரவேள்; அழகேந்தும் உயரிய அரணைக்கைக்கொண்டு பூமியிலுள்ளோர் வாழ்த்தத் தன்மயிர்ச்சிகையைக் கூட்டிமுடித்தான், எம்மன்னன். எ - று.

மதிலரசர் மணிமுடிகடந்தானென்றுமாம். (உக)

---

* பரி. 5: 49 - உரை. † புறநா. 77: 2; கூர்ம. சுவேதவராக. 5.

உ௯௦.—மணமங்கலம்:—

இகலடுதோ ளெறிவேன்மன்னன்
மகளிரொடு மணந்த மங்கலங் கூறின்று.

இ - ள். பகையைக்கொல்லும் புயத்தினையும் எறியும் வேலினையுமுடைய வேந்தன் அரிவையரோடுபுணர்ந்த நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. அணக்கருந் தானையா னல்லியந்தார் தோய்ந்தோண்
மணக்கோல மங்கலம்யாம் பாட - வணக்கருஞ்சீ
ராரெயின் மன்னன் மடமக ளம்பணைத்தோட்
கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்க் கொடி.

இ - ள். பகைவரான்வருத்துதற்கரிய சேனையினையுடையான் றன் அல்லிமாலையைமணத்தாள், வதுவையணிப்பொலிவை யாங்கள்புகழ ; தாழப்பண்ணுதற்கரியமதிப்பினையும் நிறைந்த அரணினையுமுடையவேந்தன் றன் பேதையாகிய அழகிய மூங்கில்போன்ற தோளினையும் கூரியபல்லினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய காமவல்லியனையாள். எ - று. (உஉ)

உ௯௧.—பொலிவுமங்கலம் :—

வேல்வேந்த னுண்மகிழப்
பாலன் பிறப்பப் பலர்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். வேலினையுடையமன்னன் மனமுவப்பப் புதல்வன்பிறத்தலாற் பலரும் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. கருங்கழல் வெண்குடைக் காவலற்குச் செவ்வாய்ப்
பெருங்கட் புதல்வன் பிறப்பப் - பெரும்பெயர்
விண்ணோர் மகிழ்ந்தார் வியலிடத்தா ரேத்தினா
ரெண்ணா ரவிந்தா ரிகல்.

இ - ள். வலியவீரக்கழலினையும் தவளசத்திரத்தையுமுடைய வேந்தற்குச் சிவந்தவாயினையும் பெரியகண்ணினையுமுடைய மைந்தன் பிறத்தலாற் பெரிய நாமத்தினையுடைய தேவர்கள் மகிழ்ந்தார் ; அகன்ற பூமியினுள்ளார் வாழ்த்தினர் ; பகைவர் மாறுபாடொழிந்தார். எ - று. (உ௩)

உ௯உ.—நாண்மங்கலம் :—

அறந்தரு செங்கோ லருள்வெய்யோன்
பிறந்தநாட் சிறப்புரைத் தன்று.

இ - ள். தருமத்தினையுண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின் [1]நன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கரும்பகடுஞ் செம்பொன்னும் வெள்ளணிநாட் பெற்றார்
விரும்பி மகிழ்தல் வியப்போ - சுரும்பிமிர்தார்

(பி - ம்.) [1] 'தன்மையை'

வெம்முரண் வேந்தரும் வெள்வளையார் தோள்விழைந்து
தம்மதி ருந்திறப்பர் தாள்.

இ - ள். வலியயானையும் சிவந்தபொன்னும் பிறந்தநாளிற் பெற்றவர் விருப்பமுற்று இன்புறுதல் அற்புதமோ ; வண்டினமிசைக்கும் மாலையினையும் வெவ்விய மாறுபாட்டினையுமுடைய அரசரும் சங்கவளையுடையார்தோளைவிரும் பித் தம்முடைய அரணங்களிற் கதவைத் தாம் தாளினைநீக்குவர், இந்நாளிற் படையேவாரென்று. எ - று. (௨௪)

உ௧௩.—பரிசினிலை :—

புரவலன் மகிழ்தூங்க
இரவலன் கடைக்கூடின்று.

இ - ள். உபகாரி இன்பத்திலேஅசைய, இரப்பாளன் போவானாக ஒருப் பட்டது. எ - று.

வ - று. வெல்புரவி பூண்ட விளங்கு மணித்திண்டேர்
நல்கிய பின்னு நனிநீடப் - பல்போர்
விலங்குங் கடற்றானை வேற்றார் முனைபோற்
கலங்கு மளித்தென் கடும்பு.

இ - ள். பகைவெல்லும் குதிரைபூண்ட விளங்குமணியினையுடைய திண்ணிய பொற்றேரைக்கொடுத்தபின்னும் விடைதாழ்ப்ப, பல்பூசலினையும் விலக்கும் கடல்போன்றசேனையினையுடைய பகைவர்தேசம்போலத் துளங்கா நின்றது, அளிக்கத்தக்கது என்னுடையசுற்றம். எ - று. (௨௫)

உ௧௪.—பரிசில்விடை :—

வேந்தனுண் மகிழ வெல்புக ழறைந்தோர்க்
கீந்து பரிசி லின்புற விடுத்தன்று.

இ - ள். அரசனுடைய மனங்களிப்ப வெல்லும்புகழைச் சொன்னோர்க் குப் பெறும்பேற்றை வழங்கி இனிமைமிக விடைகொடுத்தது. எ - று.

வ - று. படைநவின்ற பல்களிறும் பண்ணமைந்த தேரு
நடைநவின்ற பாய்மாவு நல்கிக் - கடையிறந்து
முன்வந்த மன்னர் *முடிவணங்குஞ் சேவடியாற்
பின்வந்தான் பேரருளி னான்.

இ - ள். பல்லணங்கெழுமிய பலயானையையும் பூட்டமைந்ததேரினையும் தாளத்திற்கொத்த நடைபொருந்திய குதிரையையும் வழங்கிக் கடைகழிந்து முற்படவந்தவேந்தர் முடிபணியும் சிவந்தபாதத்தாலே நடந்து, என்பின்னே வந்தான், மிக்க அருளினையுடையனானவேந்தன். எ - று.

பின்வந்தமன்னர்க்கு இடங்கிடையாதாம். (௨௬)

* "மன்னர்தம் முடியொடு முடிபொரு வாயின் முன்னினார்" கம்ப. எழுச்சி. 1.

இல்லறம் நடத்திய [illegible]

உகரு.—ஆள்வினைவேள்வி:—

வினைமுற்றிய கனைகழலோன்
மனைவேள்வி மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். கைத்தொழில் முடிவுபெற்ற செறிந்த கழலினையுடையோன் இல்லறத்தினுடைய நிறைவைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நின்ற புகழொடு நீடுவாழ் இவ்வுலகி
லொன்ற வுயிர்களிப்ப வோம்பலால் - வென்றமருள்
வாள்வினை நீக்கி வருக விருந்தென்னு
மாள்வினை வேள்வி யுவன்.

இ - ள். நிலைநின்ற கீர்த்தியோடு நெடுங்காலம்வாழ்க இந்த உலகிடத்து, ஒன்றுப்பட்ட உயிர்க்கு மகிழ்ச்சிபெறக் காத்தலால்; பகைவரைவென்று பூசலுள் வாட்போரை முடித்து வருகவிருந்தினரென்று சொல்லும், முயற்சியாற் செய்யும் புண்ணியத்தையுடையவேந்தன். எ - று. (உஎ)

உகசு.—பாணாற்றுப்படை :— பாணனை வழி - செலுத்தல்.

சேணோங்கிய வரையதரிற்
பாணனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிகவுமுயர்ந்த மலைவழியிடத்துப் பாணனை வழியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. இன்றொடை நல்லிசை யாழ்ப்பாண வெம்மைப்போற்
கன்றுடை வேழத்த கான்கடந்து - சென்றடையிற்
காமரு சாயலாள் கேள்வன் கயமலராத்
தாமரை சென்னி தரும்.

இ - ள். இனியகோவையினையுடைய நல்லிசையான்பயின்ற யாழினை வல்ல பாணனே, எங்களையொப்பக் கன்பத்தினையுடைய யானையியங்கப்பட்ட காட்டைக்கழிந்து சென்றுபொருந்தின், அழகுமருவின மென்மையினையுடையாள்கணவன் வாவியிற்பூவாத பொற்றாமரைப்பூவைத் தலையிலேசூட்டும். எ-று.

சென்றடையின், தருமென்க. (உஅ)

உகஎ.—கூத்தராற்றுப்படை :—

ஏத்திச்சென்ற விரவலன்
கூத்தரை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டு துதித்துமீண்ட இரப்பாளன் கூத்தாடுமவரை வழியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. கொலைவிற் புருவத்துக் கொம்பன்னார் கூத்தின்
றலைவ தவிராது சேறி - சிலைகுலாங்

காரினை வென்ற கவிகையான் கைவளம்
வாரினை கொண்டு வரற்கு.

இ - ள். கொல்லுஞ்சிலைபோன்ற புருவத்தினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பன்ன விறலியர்தம் நிருத்தத்திற்குத்தலைவனே, ஒழியாதுபோவாயாக; இந்திரதனுவளையும் மழையைவென்ற தியாகத்தினையுடையான் கைவழங்குஞ் செல்வத்தைத் தொகுத்துக்கொண்டுவரற்கு. எ - று. (உக)

உகஅ.—பொருநாற்றுப்படை :—

பெருநல்லா னுழையீராகெனப்
பொருநனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். மிக்க நன்மையினையுடையவன் பக்கத்தீராகவெனக் கிணைகொட்டுமவனை வழிப்படுத்தது. எ - று.

வ - று. தெருவி னலமருந் தெண்கட் *டடாரிப்
பொருவில் பொருநநீ செல்லிற் - செருவி
லடுந்தடக்கை நோன்றா ளமர்வெய்யோ னீயு
நெடுந்தடக்கை யானை நிரை.

இ - ள். தெருவிலேசுழன்றுதிரியும் தெளிந்த கண்ணுல்மலிந்த கிணையினையுடைய ஒப்பில்லாதபொருநனே, நீ போவாயாகிற் பூசலிடத்துக் கொல்லும் பெரியகையினையும் வலியதாளினையுமுடைய போரைவிரும்புவோன் வழங்குவன், உயர்ந்த பெரியகையினையுடைய களிற்றின்நிரையை எ-று. (கூo)

உககூ.—விறலியாற்றுப்படை :—

திறல்வேந்தன் புகழ்பாடும்
விறலியை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். வெற்றிமன்னன் கீர்த்தியைச்சொல்லும் பாணிச்சியை வழிப்படுத்தது. எ - று.

வ - று. †சில்வளைக்கைச் செவ்வாய் விறலி செருப்படையான்
பல்புகழ்பாடிப் படர்தியே - னல்லவையோ
ரேத்த விழையணிந் தின்னே வருதியாற்
‡பூத்த கொடிபோற் பொலிந்து.

இ - ள். சிலவளைகளாற்சிறந்த கையினையும் சிவந்தவாயினையுமுடைய பாணிச்சி,பூசலிற்சிறந்த சேனையினையுடையான் றன் பலகீர்த்தியையும்வாழ்த்திப் போவாயாயின், நல்ல அவையிடத்துள்ளோர்புகழ ஆபரணத்தைப்பூண்டு இப்பொழுதே மீள்வையால்,மலர்ந்தவல்லியையொப்பப் பொலிவுபெற்று. எ-று. ()

உஉo.—வாயுறைவாழ்த்து :—

பிற்பயக்கு மெஞ்சொல்லென
முற்படர்ந்த மொழிமிகுத்தன்று.

* மதுரை. 99 - 102. † பதிற். 57: 6 - உரை. ‡ சீவக, 419: 1; பெருங். 4, 11: 47 - 8.

இ - ள். பின்னேபலிக்கும் எங்கள்வார்த்தையென்றுசொல்லி மேம்பட்ட சொல்லைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. எஞ்சொ லெதிர்கொண் டிகழான் வழிநிற்பிற்
குஞ்சர வெல்படையான் கொள்ளானோ - வெஞ்சு
மிகலிட னின்றி யெறிமுந்நீர் சூழ்ந்த
வகலிட மங்கை யகத்து.

இ - ள். எம்முடையவார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு எள்ளானாகி முறைமையேநிற்பின் யானையால் நிறைந்த வெல்லுஞ்சேனைமன்னன் கைக்கொள்வன் ; ஒழியும்இகல் இடமின்றியேபோக அலையுங்கடல்வளைந்த பரந்த பூமியை அங்கையிடத்திலே. எ - று.

அங்கையிடத்திலே கொள்ளானோவென்க. (௩௨)

௨௨௧.—செவியறிவுறூஉ :—

மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி
யறந்தெரி கோலாற் கறிய வுரைத்தன்று.

இ - ள். மாற்சரியம்கெடுதலில்லாத நின்றுநிலைத்த பெரியஎண்ணத்தைத் தருமத்தையாராயும் செங்கோலினையுடையாற்கு உணர மொழிந்தது. எ - று.

வ - று. *அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்
தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தார்வேந்தே - முந்தை
வழிநின்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி
மொழிநின்று கேட்டன் முறை.

இ - ள். வேதியர் அமைந்தோர் அரியதவத்தினையுடையோர் தம்முடையதமையன்மார் தமப்பன் மாதா இப்படியொத்தஇவர்க்கு மாலைமன்னனே, முன்னோர்செய்த நெறியேநின்று பின்பு கடலை எல்லையாகவுடைய ஞாலத்துவார்த்தையை நின்றுகேட்குமது வழக்கு. எ - று. (௩௩)

௨௨௨.—குடைமங்கலம் :—

நாற்றிசையும் புகழ்பெருக
வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். நான்குதிக்கும் சீர்த்திமிக வீற்றிருந்த அரசன்குடையைப் புகழ்ந்தது. எ - று

வ - று. தன்னிழலோ ரெல்லோர்க்குந் தண்கதிராந் தற்சேரா
வெந்நிழலோ ரெல்லோர்க்கும் வெங்கதிரா - மின்னிழல்வேன்
†மூவா விழுப்புகழ் முல்லைத்தார்ச் செம்பியன்
கோவா யுயர்த்த குடை.

---

* தொல். புறத். சூ. 29 - இளம். மேற்; குறள், 432 - பரிமேல். வி.
† பு - வெ. 158.

இ - ள். தன்னுடைய நிழலில்வாழ்வார்பலர்க்கும் குளிர்ந்த நிறைமதியாம்; தன்னைச்சேராத வெய்யநிழலாராகிய பகையிடத்துள்ளார்பலர்க்கும் வெவ்விய இரவியாம்; இனியநிழல்விடும் வேலினையும் என்றும் புதிதாய்வரும் சீரிய கீர்த்தியையும் வெற்றிமாலையினையுமுடைய சோழன் அரசுதொழிற்கமைந்து உயர்த்த கொற்றக்குடை. எ - று. (௩௪)

உ௨௩.—வாண்மங்கலம் :—

கயக்கருங் கடற்றானை
வயக்களிற்றான் வாள்புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பகைவராற் கலக்குதற்கரிய கடல்போலும் சேனையினையும் வலிய யானையினையுமுடையான்வாளைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கொங்கவி ழைம்பான் மடவார் வியன்கோயின்
மங்கலங் கூற மறங்கனலுஞ் - செங்கோ
னிலந்தரியச் செல்லு நிரைதண்டார்ச் சேரன்
வலந்தரிய வேந்திய வாள்.

இ - ள். தேன்மலரும் சுருள் குரல் அளகம் துஞ்சுகுழல் கொண்டையென்னும் ஐந்துபகுதியானமைந்த கூந்தலையுடைய பேதையர் அகன்ற மாளிகையிடத்து நன்மையைச்சொல்லச் சினமழலும்; நீதி நிலத்தைத்தருவான் வேண்டி நடக்கும் நிரைத்த குளிர்ந்த மாலையினையுடைய வானவன் வெற்றி வேண்டி உயர்த்த வாள். எ - று.

வியன்கோயிற் கொங்கவிழைம்பால் மடவார் நிலந்தரியச்செல்லும் செங்கோலினது மங்கலத்தைக்கூற நிரைதண்டார்ச்சேரன் வலந்தரிய ஏந்திய வாள் மறங்கனலுமெனக்கூட்டுக.

செல்லும் - செலுத்துமென்றுரைப்பாருமுளர். (௩௫)

உ௨௪.—மண்ணுமங்கலம்:—

எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ னெய்தி
மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று.

இ - ள். எண்ணுதற்கரிய மிக்க புகழினையுடையஅரசன் பொருந்தி மஞ்சனம்பண்ணும் மங்கலத்தினது மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாண்
மங்கலங் கூற [1]மலிபெய்திக் - கங்கையாள்
பூம்புன லாகங் கெழீஇயினான் போரடுதோள்,
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

இ - ள். தாதுவிரியும் மாலையாற்பொலிந்த கன்னியாகிய பேதைமையினையுடையநல்லவள் மங்கலத்தைச்சொல்லச்சிறந்துமணந்து கங்கையென்னும் பெய

* நன். சூ. 409 - மயிலை. விரு. மேற். (பி - ம்.) 1 'மலிவெய்தி'

ரிணையுடையவள்பொலிந்த சீராகியமார்பை அணைந்தான், போரைவெல்லும்புயத் தினையும் வேம்புநிறைந்த மாலையினையுமுடைய எங்கள்மன்னன். எ-று. (௩௬)

௨௨௫.—ஓம்படை:—

இன்னது செய்த லியல்பென விறைவன்
முன்னின் றறிவன் மொழிதொடர்ந் தன்று.

இ - ள். இன்னகாரியத்தைச்செய்யுமது தன்மையெனச்சொல்லி வேந் தன் முன்னேநின்று புலமைமிக்கவன் அடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *ஒன்றி லிரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால்
வென்று †களங்கொண்ட வேல்வேந்தே - சென்றுலா
வாழ்கடல்சூழ் வையகத்து ஐந்துவென் [1]றாறகற்றி
யேழ்கடிந் தின்புற் றிரு.

இ - ள். ஞானத்தாலே [2]காரியாகாரியங்களைத்தெரிந்து நட்புப் பகை உதாசீனமென்னும் மூன்றினையும் உட்கொண்டு யானை தேர் குதிரை காலா ளாலே பூசலைவென்று போர்க்களத்தைக் கைக்கொண்ட வேன்மன்னனே, பெயர்ந்து கரையைப்பொரும் ஆழ்ந்த கடல்சூழ்ந்த குவலயத்து இந்திரியங்க ளைந்தையும்வென்று ஆறினையும்பெருக்கி ஏழினையுங்கடிந்து இனிமையுற்று நெடுங்காலமிருப்பாயாக. எ - று.

ஆறு ஏழாவன: "நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை, கூடி னரைப் பிரித்தல் கூட்டலா-நீடிய, ‡வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு, ளீட்டங்கள் காமமிவை [3]யேழு."

ஒன்று - ஆன்மா; இரண்டு - புண்ணியபாவம்; மூன்று - காமம் வெகுளி மயக்கம், உச்சாகசத்தி பிரபுசத்தி மந்திரசத்தி; நான்கு - சாம தான பேத தண்டம்; ஐந்து - சத்தப் பரிச ரூப ரத கந்தம்; ஆறு - படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் என்றுமாம். (௩௭)

௨௨௬.—புறநிலைவாழ்த்து:—

வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்ப
வழிவழி சிறக்கென வாய்மொழிந் தன்று.

இ - ள். நீவணங்குந் தெய்வம் நின்னைப் பரிகரிப்ப நின் வழிவழி மிகுவ தாகவெனச்சொல்லி உண்மைசொல்லியது. எ - று.

வ - று. கொடிபடு முத்தலைவேற் கூற்றக் கணிச்சிக்
கடிபடு கொன்றையான் காப்ப - நெடிதுலகிற்
பூமலி நாவற் பொழிலகத்துப் போய்நின்ற
மாமலைபோன் மன்னுக நீ.

---

* நன். சூ. 268 - மயிலை. விரு. மேற். † பு - வெ. 180 - செய். 4-அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க. ‡ குறள், 566 - பரிமேல். வி. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'ஆறடக்கி' 2 'காரணகாரியங்களை' 3 'ஏழ்'

இ - ள். ஒழுங்குவிடும் மூன்றிலைத்தொழிலாற்பொலிந்த சூலத்தினையும் கூற்றம்போன்ற குந்தாலியினையும் நறுநாற்றமிகும் இதழியினையுமுடைய இறைவன் காப்ப நெடுங்காலம் நிலவலயத்துப் பொலிவுமிக்க நாவலந்தீவிடத்து அண்டமுருவிப்போய்நின்ற மாமேருவென்னும் பெரியமலைபோல நின்று நிலைப்பாயாக. எ - று.

நாவலந்தீவிடத்து மன்னுவாயாகவெனக்கூட்டுக.

பூமியில் ஒருகூறு நாவலந்தீவு. (௩௮)

௨௨௭.—கொடிநிலை:—

மூவர்கொடி யுள்ளு மொன்றொடு பொரீஇ
மேவரு மன்னவன் கொடிபுகழ்ந்தன்று.

இ - ள். அரி அயன் அரனென்னும் மூவர்கொடியுள்ளும் ஒன்றோடுவமித்துப் பலரும்பொருந்துதல்வரும் வேந்தனுடையகொடியைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. *பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான்
†பாம்புண் பறவைக் கொடிபோல - வோங்குக
பல்யானை மன்னர் பணியப் பனிமலர்த்தார்க்
கொல்யானை மன்னன் கொடி.

இ - ள். பொலிந்த கண்ணினையும் நெடியதிருமுடியினையும் காயாவின் மலர்போன்ற திருமேனியினையுமுடைய மாயவன் பாம்பையருந்தும் கருடக்கொடியையொப்ப உயர்க; பலவாரணத்தையுடைய வேந்தர்வணங்கக் குளிர்ந்தபூவாற்செய்த மாலையினையும் கொல்லுங்களிற்றினையுமுடைய வேந்தன்றன் வீரக்கொடி. எ - று.

வீரக்கொடி ஓங்குகவென்க. (௩௯)

௨௨௮.—கந்தழி:—

சூழுநேமியான் சோவெறிந்த
வீழாச்சீர் விறன்மிகுத்தன்று.

இ - ள். வளைந்த திகிரியையுடையவன் சோவென்னும்அரணத்தினை அழித்த கெடாததன்மையினையுடைய வெற்றியைச் சிறப்பித்தது. எ - று.

வ - று. ‡மாயவன் மாய மதுவான் மணிநிரையு
ளாயனு வெண்ண லவனருளான் - காயக்
கழலவிழக் கண்கனலக் கைவளையார் சோரச்
சுழலழலுள் வைகின்று சோ.

இ - ள். கரியவன்வஞ்சம் அவ்வகையால்; மணியையுடைய ஆனிரையிடத்துக் கோவலனாக எண்ணாதேகொள்; அவன் அளியானாகிக் கோபிக்க அசுரர் கட்டின வீரக்கழல்நெகிழ விழியழலக் கையில்தொடியுடையமகளிர்கள்மயங்கச் சுற்றுநெருப்புள்ளே தங்கினது, §சோவென்னும்அரண். எ - று. (௪௦)

* தொல். புறத். சூ. 27 - இளம். மேற். † முருகு. 150 - 51; பரி. 4: 41 - 2. ‡ தொல். புறத். சூ. 22 - இளம். மேற். § பு - வெ. 101; நான்மணி. கடவுள்; சிலப். 17: "மூவுலகும்" ; கூர்ம. சுவேதவராக. 5.

உ௨கூ.—வள்ளி:—

பூண்முலையார் மனமுருக
வேன்முருகற்கு வெறியாடின்று.

இ - ள். ஆபரணத்தினாற்சிறந்த முலையினையுடையார் நெஞ்சுநெகிழ வேலினையுடைய குமரனுக்கு வெறியென்னுங்கூத்தை ஆடியது. எ - று.

வ - று. *வேண்டுதியா னீயும் விழைவோ விழுமிதே
யீண்டியம் விம்ம வினவளையார் - பூண்டயங்கச்
சூலமொ டாடுஞ் சுடர்ச்சடையோன் காதலற்கு
வேலனொ டாடும் வெறி.

இ - ள். விரும்புதியால் நீயும்; இவ்விருப்பம் சாலச் சீரிது; திரண்ட வாச்சியங்கள் ஒலிப்பத் தம்மிற்றுமொத்த தொடியினையுடையார்ஆபரணமிலங்கச் சூலத்துடனே கூத்தாடும் சோதியான்மிகும் வேணியினையுடையான்புதல்வனுக்கு வெறியாட்டாளனுடனாடும், வள்ளிக்கூத்தை. எ - று.

வெறி வேண்டுதியால் நீயுமென்க. (சுக)

உ௩o. —புலவராற்றுப்படை:—

இருங்கண்வானத் திமையோருழைப்
பெரும்புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று.

இ - ள். பெரியஇடத்தினையுடைய வானத்துத் தேவர்களிடை மிக்க அறிவாளனை நெறியிலே செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. *வெறிகொ ளறையருவி வேங்கடத்துச்செல்லி
னெறிகொள் படிவத்தோய் நீயும் - பொறிகட்
கிருளீயு ஞாலத் திடரெல்லா நீங்க
வருளீயு மாழி யவன்.

இ - ள். நறுநாற்றத்தினையுடைத்தாய் ஒலிக்கும் அருவியாற்பொலிந்த திருவேங்கடத்திடத்துப் போவையாயின், முறைமைகொண்ட வேடத்தையுடையோய், நீயும், இந்திரியங்கட்கு மயக்கங்கொடுக்கும் காசினியில் துயரெல்லாமொழிய அருளைவழங்கும், சக்கரத்தினையுடையவன். எ - று.

நீயும்செல்லின்அருளீயுமெனவே, எனக்குநல்கினனென்பதாம்; † "உலவா வூக்கமொ டுன்னியது முடிக்கும், புலவ ராற்றுப்படை புத்தேட்கு முரித்தே" என்பதனுனறிக. (சஉ)

உ௩க.—புகழ்ந்தனர்பரவல்:—

இன்னதொன் றெய்துது மிருநிலத்தியாமெனத்
துன்னருங் கடவுட் டொடுகழ றொழுதன்று.

* தொல். புறத். சூ. 22 - இளம். மேற். † பன்னிருபாட்டியல், 320.

இ - ள். இன்னதொருபதத்தைக் கிட்டுவோமாகப் பெரியபூமியிடத்து யாங்களெனச்சொல்லிக் கிட்டுதற்கரிய தெய்வத்தின் கட்டும் வீரக்கழலையுடைய பாதங்களைப் பணிந்தது. எ - று.

வ - று. சூடிய வான்பிறையோய் *சூழ்சுடலை நீற்றரங்கத்
தாடி யசையா வடியிரண்டும் - பாடி
யுரவுநீர் ஞாலத் துயப்போக வென்று
பரவுதும் பல்காற் பணிந்து.

இ - ள். சடையிலே சூடிய வாலிதான இளமதியையுடையோய், சுற்றிய சுடுகாடான சாம்பலரங்கத்திலே நிருத்தமாடி வருந்தாத சீர்பாதமிரண்டையும் துதித்து, உலாவும் கடல்சூழ்ந்த பூமியினின்றும் பிழைத்து நன்னெறிக்கண்ணே போவோமென்றுசொல்லிப் பழிச்சுதும்,பலகாலும் வணங்கி. எ-று. (௩௩)

௨௩௨.—பழிச்சினர்பணிதல் :—

வயங்கியபுகழ் வானவனைப்
பயன்கருதிப் [1]பழிச்சினர்ப் பணிந்தன்று.

இ - ள். விளங்கிய கீர்த்தியையுடைய இறைவனைப் பெறும்பேற்றை நினைந்து வாழ்த்தினராய் வணங்கியது. எ - று.

வ - று. ஆட லமர்ந்தா னடியடைந்தா ரென்பெறா
ரோடரி யுண்க ளுமையொருபாற் - கூடிய
சீர்சா லகலத்தைச் செங்க ணழனாகந்
தாராய்த் தழுவப் பெறும்.

இ - ள். திருக்கூத்தாடுதலை மேவினவன் சீர்பாதங்களைச்சேர்ந்தார் என்பெறார்? செவ்வரி கருவரிபரந்த மையுண்கண்ணினையுடைய உமாதேவி ஒரு பக்கத்தே பொருந்திய விழுப்பமமைந்த திருமார்பத்தைச் சிவந்தகண்ணினையுடைத்தாய் அழலும்பாம்பு மாலையாய்ப் பொருந்தப்பெறும். எ - று.

ஆதலால், ஆடலமர்ந்தான் அடியடைந்தார் என்பெறாரென்க. (௩௪)

௨௩௩.—கைக்கிளை:—

தண்டாக் காதற் றளரிய றலைவன்
வண்டார் விரும்பிய வகையுரைத் தன்று.

இ - ள். கெடாத அன்பினையும் நுடங்குந்தன்மையினையுமுடையவள் தலைவனுடைய வளவிய மாலையை ஆசைப்பட்ட கூறுபாட்டைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மங்குன் மனங்கவர மான்மாலை நின்றேற்குப்
பொங்கு மருவிப் புனலூரன் - கங்குல்

---

* கலி. கடவுள்வாழ்த்து.

(பி - ம்.) 1 'பழிச்சினர்பணிந்தன்று'

வருவான்கொல் வந்தென் வனமுலைமேல் வைகித்
தருவான்கொன் மார்பணிந்த தார்.

இ - ள். சிறுதுவலைதுவற்றும் கார் என்னெஞ்சைக்கொள்ள மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைப்பொழுதிலே தனியேநின்றேற்கு மிகும் ஒழுக்கத்தினையுடைய நீராற்சிறந்த நாடனாகியசோழன் இரவுப்பொழுதிடத்து வருவான்கொல்? வந்து என்னுடைய அழகியகொங்கைமேலேதங்கித் தருவான்கொல், மார்பினணிந்த மாலையை? எ - று. (சரு)

உருச.—பெருந்திணை :—

பெய்கழற் பெருந்தகை பேணா முயக்கிவர்ந்து
மல்கிருட் செல்வோள் வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். இட்ட வீரக்கழலினையும் மிக்க தலைமையினையுமுடையவன் விரும்பாத புல்லுதலைவேட்டு மிக்க இருட்காலத்துப் போமவளது தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வயங்குளைமான் றென்னன் வரையகலந் தோய
வியங்கா விருளிடைச் செல்வேன் - மயங்காமை
யோடரிக் கண்ணா யுறைகழிவாண் மின்னிற்றான்
*மாட மறுகின் மழை.

இ - ள். விளங்கும் தலையாட்டத்தால்அழகுபெற்ற குதிரையினையுடைய பாண்டியனது வரைபோன்றமார்பைத் தழுவ ஒருவரும் நடக்கத்தகாத செறிந்தஇருளிடத்துப் போவேன் மருளாதபடி, செவ்வரிகருவரிபரந்த கண்ணினையுடையாய், உறைநீக்கினவாள்போல மின்னிற்று, மாளிகையான் மிக்க தெருவிலே மேகம். எ - று.

ஆல், அசை. (சசு)

உருரு.—புலவிபொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டு :—

வில்லேர் நுதலி விறலோன் மார்பம்
புல்லேம் யாமெனப் புலந்துரைத் தன்று.

இ - ள். விற்போன்றநெற்றியினையுடையாள் வீரன்றன் அகலத்திடத்தைத் தழுவேம்யாமென்று ஊடிச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †மலைபடு சாந்த மலர்மார்ப யாநின்
பலர்படி செல்வம் படியேம் - புலர்விடியல்
வண்டினங்கூட் டுண்ணும் வயல்சூழ் திருநகரிற்
கண்டனங் காண்டற் கினிது.

இ - ள். மலையகத்துண்டான சந்தனத்தையுடைய அகன்றமார்பனே, யாங்கள் நின்னுடைய பரத்தையர்பலரும்தோயும் சம்பத்தைத் தோயேம்;

* முருகு. 71; பரி. 20: 25. † தொல். புறத். சூ. 22-இளம். மேற்.

பொழுதுபுலரும் விடியற்காலத்தே சுரும்பினங்கள் புணர்ந்துநுகரும் பழனஞ்சூழ்ந்த செல்வப்பதியிலேகண்டேம்; நோக்குதற்கு இனிதாயிருந்தது. எ - று.

மலர்மார்பனே, பரத்தையர் பலர்படியும் நின்செல்வத்தை வயல்சூழ்திருநகரிற்கண்டேம்; இனி யாங்கள்தோமேமெனக்கூட்டுக.

பாடாண்டிணையிற் கைக்கிளைவகையும் பெருந்திணைவகையும் புலவி பொருளாகத்தோன்றியபாடாண்பாட்டும், பாட்டுடைத்தலைமகனையே கிளவித்தலைமகனுக் கூறினாராதலின், *1 "உருவி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை, 2யருவி கூறுத லானந் தம்மே" என்னும்விதி தகாது. (௪எ)

உ௩௬.—கடவுண்மாட்டுக்கடவுட்பெண்டிர்நயந்தபக்கம் :—

இமையா நாட்டத் திலங்கிழை மகளி
ரமையாக் காத லமரரை மகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். இமையாதகண்ணினையும் ஒளிவிடும் ஆபரணத்தினையுமுடைய தெய்வமகளிர் ஆராத அன்புடைய கடவுளரைவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. †நல்கெனி னாமிசையா ளோமென்னுஞ் சேவடிமே
லொல்கெனி னுச்சியா ளோமென்னு - மல்கிரு
ளாட லமர்ந்தாற் கரிதா லுமையாளை
யூட லுணர்த்துவதோ ராறு.

இ - ள். அருள்செய்கெனச்சொல்லின், நம்முடைய நாவின்மேலிருக்கும் சொன்மகள் நோவுபடுமென்றுசொல்லும்; சிவந்தபாதத்திலே வணங்குவேனென்று சொல்லின், நம்முடைய திருமுடிமேலிருக்கும் கங்காதேவி நோவுபடுமென்றுசொல்லும்; மிக்கஇருளிடத்துத் திருக்கூத்தைமேவின இறைவனுக்கு அருமையுடைத்தாயிருந்தது, உமாதேவியை வழக்காட்டினைத்தீர்ப்பதொருநெறி. எ - று. (௪அ)

உ௩எ.—கடவுண்மாட்டுமானிடப்பெண்டிர்நயந்தபக்கம் :—

முக்கணான் முயக்கம்வேட்ட
மக்கட்பெண்டிர் மலிவுரைத்தன்று.

இ - ள். மூன்று திருநயனத்தையுடையானது புல்லுதலை விரும்பின மானிடமகளிர்கூறுபாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அரிகொண்ட கண்சிவப்ப வல்லினென் னாகம்
புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி - வரிவண்டு
பண்ணலங்கூட் டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாகூரென்
னுண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர்.

இ - ள். செவ்வரிகருவரிபரந்தவிழி சிவப்பக் கனவில் என்னுடைய மார்பினை முறுக்குதலுடைத்தான பூணூற்றழும்புபடப்புல்லி, வரியினையுடைய

* யா - வி. சூ. 95 - மேற். † தொல். புறத். சூ. 23 - இளம். மேற். (பி - ம்.) 1 'உருபி' 2 'அருபி' 3 'இராப்பொழுதில்'

சுரும்பினம் பண்ணின் நலத்தைப்பாடித் திரண்டு அனுபவிக்கும் குளிர்ந்த பூவினையுடைய திருப்பாகூர், என்னுடைய மனத்தின் அழகைச் சிறிதும் ஒழியாமல் நுகர்ந்தவனுடைய பதி. எ - று. (சக)

உ௬அ.—*குழவிக்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி :—

இளமைந்தர் நலம்வேட்ட
வளமங்கையர் வகையுரைத்தன்று.

இ - ள். குழவிப்பதத்தராகிய மைந்தரது நலத்தைவிரும்பின காமப்பகுதிநிறைந்த மங்கையரது தன்மையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன் மைந்தா
வரிக்கண்ணி யஞ்சி யலற - வெரிக்கதிர்வேற்
செங்கோல னுங்கோச் சினக்களிற்றின் மேல்வரினு
மெங்கோலந் தீண்ட லினி.

இ - ள். அழகிய கந்துகத்தைக் கைப்பற்றிக் கரந்தாய், வாள்வேந்தன் மைந்தனே, செவ்வரிகருவரிபரந்த கண்ணினையுடையாள் பயப்பட்டுஅழ; நெருப்புப்போன்ற ஒளிவேலினையும் செவ்விய கோலினையுமுடைய நம்முடைய சாமி கோபத்தினையுடைய யானையின்மேலே வந்துதோன்றினும், எம்முடையஅணியினைத் தீண்டாதேகொள், இபபொழுது. எ - று. (ரு௦)

உ௬௯.—ஊரின்கட்டோன்றியகாமப்பகுதி :—

நீங்காக் காதன் மைந்தரு மகளிரும்
பாங்குறக் கூடும் பதியுரைத் தன்று.

இ - ள். ஒழியாத அன்பினையுடைய ஆடவரும் மகளிரும் அழகுபொருந்தக் கூடும் பதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ‡ஊடிய வூட லகல வுளநெகிழ்ந்து
வாடிய மென்றோள் வளையொலிப்பக் - கூடியபின்
யாமநீ டாகென்ன யாழ்மொழியார் கைதொழூஉ
மேமநீர்க் கச்சியெம் மூர்.

இ - ள். வழக்காடிய வழக்காட்டுப்போக மனநெகிழ்ந்து வாட்டமுற்ற மெல்லியதோளில் தொடி ஆர்ப்பப் புணர்ந்தபின்பு இரவுப்பொழுது நீட்டிப்பதாக வெனச்சொல்லி யாழிசைபோலும் சொல்லினையுடையார் கைகூப்பும் காவலுடைத்தாய்ப் புனலாற்சிறந்தகாஞ்சி, எங்கள்பதி. எ - று.

ஆகவென்பது, ஆகெனக் குறைந்துநின்றது. (ருக)

பாடாண்திணைப்பாட்டு க௯ம், துறைப்பாட்டு ரு௦ம் முடிந்தன.

ஒன்பதாவது பாடாண்படலம் முற்றிற்று.

---

* பரி. 10: 107; கலி. 51; திருவாய். 6. 2: "மின்னிடை"; திருவேங்கடத். 97. † தொல். புறத். சூ. 24 - இளம். மேற்; வரிப்பந்து: முருகு. 68; நற். 305: 1; கலி. 51: 3. ‡ பு - வெ. 317: செய்.

பத்தாவது

பொதுவியற்படலம்.

(கo.—சூத்திரம்.)

சீர்சால் போந்தை வேம்பொ டாரே
யுன்ன நிலையே யேழக நிலையே
கழனிலை யேனைக் *கற்காண் டல்லே
கற்கோ ணிலையே கன்னீர்ப் படுத்தல்
கன்னடு தல்லே கன்முறை பழிச்ச
லிற்கொண்டு புகுத லென்றபன் னிரண்டும்
பொதுவியற் பால வென்மனார் புலவர்.

என் - னின், பொதுவியற்பால வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். போந்தைமுதல் இற்கொண்டுபுகுத லிறுதியாகிய பன்னிரண்டும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,—

உசo.—போந்தை :—

கலவா மன்னர் கண்ணுறு ஞாட்பிற்
புலவேல் வானவன் பூப்புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். பொருந்தாவேந்தர் கிட்டினபூசலிடத்துப் புலாலுறும் வேலினையுடைய சேரன்சூடும்பூவைப் புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. †குடையலர் காந்தட்டன் கொல்லிச் சுனைவாய்த்
[1]தொடையவிழ் தண்குவளை சூடான் - புடைதிகழுந்
தேரதிரப் பொங்குந் திருந்துவேல் வானவன்
போரெதிரிற் போந்தையாம் பூ.

இ - ள். குடைபோன்மலரும் கோடலையுடைய தன்கொல்லிமலைச் சுனையிடத்துக் கட்டலரும் குளிர்ந்த செங்கழுநீர்ப்பூவை மலையான் ; பக்கம் விளங்கும் பகைவர்தேர்த்தானைநடுங்கக் கோபிக்கும் திருந்தியவேலையுடைய சேரன், பூசல்தோற்றிற் பனந்தோடாம், அவன் சூடும்பூ. எ - று. (க)

உசக.—வேம்பு :—

விரும்பா ரமரிடை வெல்போர் வழுதி
சுரும்பார் முடிமிசைப் பூப்புகழ்ந் தன்று.

இ - ள். பகைவர்பூசலிடத்து வெல்லும்போரையுடைய பாண்டியன் வண்டுநிறைந்த மகுடத்தின்மீதே புனையும் மலரினைப்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. †தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புனையக்
கொடியணிதேர் கூட்டணங்கும் போழ்தின் - முடியணியுங்

---

* தோல். புறத். சூ. 5: 19 - 20; சலப். பதிகம்: 84 - 5. † தோல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) [1] 'தொடையவிழ்'

காத்தல்சால் செங்கோற் கடுமா னெடுவழுதி
யேத்தல்சால் வேம்பி னிணர்.

இ - ள். கடகம்பொலிவுறு புயத்தினையுடைய வீரர் போர்ப்பூவைச் சூடப் பதாகையாற்சிறந்ததேர் பகைத்திரளைவருத்துங் காலமாகிய போரில் மகுடத்திலேசூடும்; காத்தலமைந்தசெங்கோலினையும் கடியகுதிரையினையு முடைய அளவிடுதற்கரிய பாண்டியன் புகழ்தலமைந்த வேம்பின்பூக்கொத்தினை. எ - று.

இணர் முடியணியுமென்க. (உ)

உசஉ.—ஆர் :—

விறற்படை மறவர் வெஞ்சமங் காணின்
மறப்போர்ச் செம்பியன் மலைபூ வுரைத்தன்று.

இ - ள். வெற்றியினையுடைய சேனைவீரர் தம்வெய்யபூசலைக்காணிற்கொடு வினைப்பூசலைச்செய்யவல்ல சோழன்பூனையும் மலரினைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *கொல்களி றூர்வர் கொலைமலி வாண்மறவர்
வெல்கழல் வீக்குவர் வேலிளையர் - மல்குங்
கலங்க லொலிபுனற் காவிரி நாட
னலங்க லமரழுவத் தார்.

இ - ள். கொல்லும்யானையைச்செலுத்துவர் கொலைத்தொழிலின்மிக்க வாள்வீரர்; வெல்லும்வீரக்கழலினைக் கட்டுவர் வேலினையுடைய இளையவர்; மிகும் செங்கலங்கலையுடைத்தாய் முழங்கும் புனலினையுடைய பொன்னிநாடன் மாலை, பூசல்நடுவு ஆத்தி. எ - று. (ங)

உசங.—உன்னநிலை :—

துன்னருஞ் சிறப்பிற் றொடுகழன் மன்னனை
யுன்னஞ் சேர்த்தி யுறுபுகழ் மலிந்தன்று.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய நன்மையினையும் கட்டுங்கழலினையுமுடைய வேந்தனை நிமித்தம்பார்க்குமரத்தொடுகூட்டி மிகுபுகழைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *துன்னருந் தானைத் தொடுகழலான் றுப்பெதிர்ந்து
முன்னர் வணங்கார் முரண்முருங்க - மன்னரு
மீடெலாந் தாங்கி யிகலவிந்தார் நீயுநின்
கோடெலா முன்னங் குழை.

இ - ள். கிட்டுதற்கரிய சேனையினையும் கட்டும்வீரக்கழலினையுமுடைய நம் வேந்தன்றன் வலியோடு மாறுபட்டு முன்னேவந்து பணியாதார் மாறுபாடு இனிக்கெட, எதிர்ந்த வேந்தரும் இவன்வலியெலாம்தடுத்து மாறுபாடொழிந் தார்; நீயும், நின்னுடை யபணையெல்லாம் †உன்னமரமே, தளிர்ப்பாயாக. எ-று.

* தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † தொல். புறத். சூ. 5 ; பதிற். 40: 17-8, 61: 6; புறநா. 3: 23.

௨௪௪.—ஏழகநிலை :—

ஏழக மூரினு மின்ன னென்றவன்
றாழ்வி லூக்கமொடு தகைபுகழ்ந் தன்று.

இ - ள். ஏழகத்தகரினை மேற்கொண்டுசெலுத்தினும் இத்தன்மைய னென்று அவனுடைய குற்றமில்லாத மனவெழுச்சியோடு மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எம்மனை யாமகிழ *[1]வேழக மேற்கொளினுந்
தம்மதி [2]றாழ்வீழ்த் திருக்குமே - தெம்முனையுண்
மாவொடு தோன்றி மறலுங்கா லேழகத்
தாவொடு சேரா மரசு.

இ - ள். எம்முடைய இல்லிடத்து யாங்கள் பிரியப்பட ஏழகத்தை யேறினும், தம்முடையஅரணிடத்துத் தாழ்கோத்திருக்கும்; பகைப்புலத்துக் குதிரைமிசையே தோற்றிப் போரைச்செய்யுங்காலத்துக் கிடாயின்மேலமைந் தாவொடு செலவாம், அரசு. எ - று. (௫)

௨௪௫.—இதுவுமது :—

ஏந்துபுக ழுலகி னிளமை நோக்கான்
வேந்து நிற்றலு மேழக நிலையே.

இ - ள். உயருங்கீர்த்தியையுடையஞாலத்தின் இளமையைப்பாராதே அரசன் பூமிகாவல்பூண்டுநிற்பினும் ஏழகநிலையேயாம். எ - று.

வ - று. வேண்டார் பெரியர் விறல்வேலோன் றுணிளையன்
பூண்டான் பொழில்காவ லென்றுரையா - மீண்டு
மருளன்மின் †கோள்கருது மால்வரை யாளிக்
குருளையுங் கொல்களிற்றின் கோடு.

இ - ள். பகைவர்பெரியர், வென்றிவேலினையுடையோன்றான் இளமைப் பருவத்தோன், பூமிகாவலைமேற்கொண்டானென்றுசொல்லாம்; இவ்விடத்து மயங்காதேகொண்மின்; கொள்கையைநினையும், பெரியமலையிடத்து யாளியின் குட்டியும் கொல்லும்யானையின்கொம்பை. எ - று. (௬)

௨௪௬.—கழனிலை :—

அடுமுர ணகற்று மாளுகு ஞாட்பிற்
கடுமுரண் வயவன் கழல்புனைந் தன்று.

இ - ள். கொல்லு மாறுபாட்டைப்பெருக்கும் வீரர்படும்பூசலிற் கடிய முரணையுடையவீரன் கழலைப்புனைந்தது. எ - று.

வ - று. ‡வாளமரின் முன்விலக்கி வான்படர்வார் யார்கொலோ
கேளலார் நீக்கிய கிண்கிணிக்காற் - காளை

---

* "விரைசெலல் வெம்பரி மேழக மேற்றி" சீவக. 521. † பொருந. 139 - 42; அகநா. 381: 1 - 3; சீவக. 2554. ‡ தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'மேழகம்' 2 'தாள்'

கலங்கழல் வாயிற் கடுத்தீற்றி யற்றாற்
பொலங்கழல் கான்மேற் புனைவு.

இ - ள். வாட்பூசலில் எதிர்நின்றுவிலக்கிச் சுவர்க்கத்திடத்துச் செல்வார் யாவர்கொல்லோ? உறவல்லாதாரைப்போக்கிய சதங்கையமைந்த தாளினையுடைய இளமைப்பருவத்துவேந்தன், மிக்கநெருப்பின்வாயிலே நஞ்சைத்தீற்றிய தன்மைத்து, பொன்னாற்செய்தவீரக்கழலைச் சேவடியின்மீது அணியுமது. எ-று.

உ௪எ.—கற்காண்டல் :—

ஆறு வென்றி யமரில்வீழ்ந் தோற்குக்
கான நீளிடைக் கற்கண் டன்று.

இ - ள். அமையாதவெற்றியையுடையபூசலிற் பட்டோர்க்குக் காட்டில் நீண்டவிடத்துக் கல்லைக்கண்டது. எ - று.

வ - று. *மிகையணங்கு மெய்ந்நிறீஇ மீளி மறவர்
புகையணங்கப் பூமாரி சிந்திப் - பகையணங்கும்
வீளைக் கடுங்கணையால் வேறாகி விண்படர்ந்த
காளைக்குக் கண்டமைத்தார் கல்.

இ - ள். மிக்கதெய்வத்தை உடம்பிலேநிறுத்தித் தலைமையினையுடைய வீரர் தூமமணிஆர்ப்ப மலர்மழையைச்சிதறிச் சத்துருக்களைவருத்தும் சத்தத்தினையுடைய கொடியஅம்பாலே வேறுபட்டு விண்ணிடத்துச்சென்ற இளமைப்பருவத்துவீரனுக்குப் பார்த்துநிச்சயித்தார், கல்லினை. எ - று. (அ)

உ௪அ.—கற்கோணிலை :—

மண்மருளத் துடிகறங்க
விண்மேயாற்குக் கற்கொண்டன்று.

இ - ள். பூமிமயங்கப் பறையொலிப்பச் சுவர்க்கத்திலேபொருந்தினவனுக்குக் கல்லினைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. *பூவொடு நீர்தூவிப் பொங்க விரைபுகைத்து
நாவுடை நன்மணி நன்கியம்ப - மேவா
ரழன்மறங் காற்றி யவிந்தாற்கென் றேத்திக்
கழன்மறவர் கைக்கொண்டார் கல்.

இ - ள். மலருடனே புனலைச்சிந்தி எழும்படியாக நறுநாற்றமுடையனவற்றைப் புகையப்பண்ணி நாவினாற்பொலிந்த அழகியமணி நன்றாக இசைப்ப, பொருந்தாதார் எரியுஞ்சினத்தைக்காலுவித்துப் பட்டவனுக்குத் தக்கது இது வென்று துதித்துக் கழல்வீரர் கைக்கொண்டார் கல்லினை. எ - று. (கூ)

உ௪கூ.—கன்னீர்ப்படுத்தல் :—

வண்டுசூழ் தாமம் புடையே யலம்வரக்
கண்டு கொண்ட கன்னீர்ப் படுத்தன்று.

* தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற்.

இ - ள். சுரும்புசூழுமாலை பக்கத்திலே அசைந்துவரப் பார்த்துக் கைக் கொண்டகல்லினைப் புனலிலேயிட்டது. எ - று.

வ - று. *காடு கனலக் கனலோன் சினஞ்சொரியக்
கூடிய வெம்மை குளிர்கொள்ளப் - பாடி
நயத்தக மண்ணி நறுவிரைகொண் டாட்டிக்
கயத்தகத் துய்த்திட்டார் கல்.

இ - ள். கானம்அழல ஆதித்தன் கோபத்தைப்பொழிதலாலே பொருந்தின வெப்பம் தண்ணெனஏத்தி நன்மையுண்டாகச் சுத்திபண்ணிப் பின் நறுநாற்றமுடையனவற்றைக்கொண்டு மஞ்சனமாட்டி வாவியிடத்திலேசெலுத்தி அழுத்தினார் கல்லினை. எ - று. (௧௦)

உ௫௦.—இதுவுமது:—

ஓங்கியகல் லுய்த்தொழுக்க
லாங்கெண்ணினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். உயர்ந்த கல்லினைச்செலுத்தி நிரைத்தலை அவ்விடத்துக்கருதினும் முன்புசொன்ன துறையேயாம் எ - று.

வ - று. கணனார்ந் துவப்பக் கடுங்கண் மறவர்
பிணனார்ந்து பேய்வழங்கு ஞாட்பி - னிணனார்
விழுக்கினால் வேய்ந்த விறல்வேலோர் கல்லை
யொழுக்கினா ரொன்றொருவர் முன்.

இ - ள். தமதுதிரள்நிறைந்து மனமகிழத் தறுகண்வீரர் பிணத்தைத் தின்று கழுதுலாம்பூசலிடத்து நிணநிரையும் நெஞ்சிற்றசையான்மூடின வென்றிவேலோர்செய்த செய்தொழில்தெரித்த கற்களை நிரைத்தார், ஒருவர்முன் ஒன்றாக. எ - று.

ஒருவரென்றது வினைதோறுங் கல்நடுவிக்கும் தலைவரை ; ஒன்றொருவர் முன் - ஒருவரொருவர்முன்னாக என்றுகொள்ளின், †"ஒன்றொருவரின்முன்னந்தழைவிழைதக்கன கொய்தும்" என்றதுபோலும். (௧௧)

உ௫௧.—கன்னடுதல்:—

அவன்பெயர்கன் மிசைப்பொறித்துக்
கவின்பெறக் கன்னாட்டின்று.

இ - ள். வீரன்நாமத்தைக் கல்லிலேயெழுதி அழகுபெறக் கல்லைநட்டது. எ - று.

வ - று. *மாலை துயல மணியெறிந்து மட்டுகுத்துப்
பீலி யணிந்து பெயர்பொறித்து - வேலமரு
ளாண்டக நின்ற வமர்வெய்யோற் காகென்று
காண்டக நாட்டினார் கல்.

---

* தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † இறை. சூ. 2 - உரை. மேற்.

இ - ள். மாலையசையத் தூமமணியைக் கறங்கப்பண்ணி மதுவைத் தெளித்துப் பீலியைச்சூட்டி அவன்பெயரையெழுதி வேற்பூசலிடத்து ஆண்மைத்தன்மை மிகுதிபெறநின்ற போரைவிரும்பினவனுக்கு இஃது உருவமாக வென்றுசொல்லிக் காட்சிபொருந்த நட்டார், கல்லினை. எ - று. (கஉ)

உ௫உ.—கன்முறைபழிச்சல்:—

நிழலவி ழெழின்மணிப்பூட்
கழல்வெய்யோன், கல்வாழ்த்தின்று.

இ - ள். நிழல்விடும்அழகிய மணிப்பூணினையும் வீரக்கழலையுமுடைய போர்விருப்பத்தோனுடையகல்லினை ஏத்தியது. எ - று.

வ - று. *அடும்புகழ் பாடி யழுதழுது நோனு
திடும்பையுள் [1]வைகி யிருந்த - கடும்பொடு
கைவண் குருசில் †கற்கைதொழூஉச் செல்பாண
தெய்வமாய் நின்றான் றிசைக்கு.

இ - ள். பகைவரைக்கொல்லும் கீர்த்தியைச் சொல்லிக் கலுழ்ந்து கலுழ்ந்து பொறுதே துன்பத்துள்ளே தங்கியிருந்த சுற்றத்தாரோடுகைவளப்பத்தினையுடைய உபகாரிதன்கல்லினைக் கைதொழுதுபோவாயாக, பாணனே, கடவுளாய்நின்றான், திக்கெட்டிற்கும். எ - று. (கரு)

உ௫ரு.—இற்கோண்டுபுகுதல்:—

வேத்தமருள் விளிந்தோன்கல்லென
வேத்தினர் துவன்றி யிற்கொண்டு புக்கன்று.

இ - ள். வேந்தர்போரிடத்துப் பட்டவனுடைய கல்லென்றுசொல்லி வழுத்தினராய்ச் செறிந்து கோயிலெடுத்துப்புக்கது. எ - று.

வ - று. *[2]வாட்புகா வூட்டி வடிமணி நின்றியம்பக்
கோட்புலி யன்ன குருசில்க - லாட்கடிந்து
விற்கொண்ட வென்றி விறன்மறவ ரெல்லோரு
மிற்கொண்டு புக்கா ரியைந்து.

இ - ள். வாளுக்குஉணவுகொடுத்துத் தெளிந்தமணி நின்று இரட்ட, கோட்பாட்டையுடைய புலியையொத்த உபகாரிகல்லை, போராளைத்துரந்து சிலையாற்பெற்றவெற்றியினையுடைய திறல்வீரர்பலரும் கோயிலெடுத்துப்புக்கார், கூடி. எ - று. (கச)

[சிறப்பிற்பொதுவியற்பால.]

(கக.—சூத்திரம்.)

முதுபாலையே சுரநடையேனைத்
தபுதார நிலையே தாபத நிலையே
தலைப்பெய னிலையே பூசன் மயக்கே

---

*தொல். புறத். சூ. 5 - இளம். மேற். † புறநா. 306: 4.

(பி - ம்.) [1] 'வைகிற்றிருந்த' [2] 'வாட்பலியூட்டி'

மாலை நிலையே மூதா னந்த
ரு மானந் தம்மே யானந்தப் பையுள்
கையறு நிலையுளப் படப்பதி ஞென்று
மையறு சிறப்பிற் பொதுவியற் பால.

என்-னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முதுபாலை முதலாகக் கையறுநிலையீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினேன்றும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உருச.—முதுபாலை :—

*காம்புயர் கடத்திடைக் கணவனை யிழந்த
பூங்கொடி மடந்தை புலம்புரைத் தன்று.

இ - ள். மூங்கில் ஓங்கின கானகத்துத் தன்கொழுநனையிழந்த பொலிந்த கொடிபோன்றமடந்தையது தனிமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நீர்மலி கண்ணொடு நின்றே னிலையிரங்காய்
தார்மலி மார்பன் றகையகலஞ் - சூர்மகளே
வெள்ளில் விளைவுதிரும் வேயோங்கும் வெஞ்சுரத்துக்
கொள்ளனீ கோடல் கொடிது.

இ - ள். நீர்மிகுங்கண்ணோடே நின்றேனுடைய நிலைக்குவருந்தாயாய் மாலை மிக்க அகலத்தையுடையவன் அழகியமார்பை, சூர்மகளே, விளாவினது பழமுதிரும் மூங்கிலுயர்ந்தகாட்டிடத்துக் கொள்ளுதலொழிவாயாகநீ; கொள்ளுமது மிகவும் கொடுமையுடையது. எ - று. (க)

உருரு.—சுரநடை :—

மூதரி னிவந்த முதுகழை யாரிடைக்
காதலி யிழந்த கணவனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். முதிர்ந்த பிணக்கமோங்கிய முற்றின மூங்கிலையுடைத்தாய் நிறைந்த இடத்திலே தலைவியை இழந்த தலைவன்முறைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உரவெரி வேய்ந்த வுருப்பவிர் கானுள்
வரவெதிரின் வைவேல்வாய் வீழ்வாய் - கரவினாற்
பேதையைப் பெண்ணியலைப் பெய்வளையை யென்மார்பிற்
கோதையைக் கொண்டொளித்த கூற்று.

இ - ள். உலாவும் நெருப்புமூடின வெப்புமிகும் காட்டிடத்து என் முன்னே நீவருதலை ஏற்பாயாயின், என்னுடைய கூரியவேலின்வாயிலே வீழ்வாய் ; களவாலே, மடவாளைப் பெண்மைத்தன்மையையுடையாளை இட்டவளையினையுடையாளை என்னுடையமார்பின்மாலையை மறைத்துக்கொண்ட கூற்றமே. எ - று. (உ)

---

* புறநா. 253 - உரை, மேற்.

உருசு.—தபுதாரநிலை :—

புனையிழை யிழந்தபிற் புலம்பொடு வைகி
மனையகத் துறையு மைந்தனிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். அணிந்த ஆபரணத்தினையுடையாளை இழந்தபின் தனிமையுடனே தங்கி இல்லிடத்து அவதரிக்கும் ஆண்மகன்முறைமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பைந்தொடி மேலுலக மெய்தப் படருழந்த
மைந்தன் குருசின் மழைவள்ள - லெந்தை
[1]தவுதாரத் தாழ்ந்த தனிநிலைமை கேளாச்
செவிடா யொழிகென் செவி.

இ - ள். பச்சென்றவளையினையுடையாள் சுவர்க்கத்தைப்பொருந்த வருத்தமுற்ற ஆண்மகன், தலைவன், மழைபோலக்கொடுக்கும்உபகாரி, என்னுடைய சாமி மனையாளை இழந்தழுந்தின தனியானநிலைமையைக் கேளாத செவிடாய்ப் போக, என்செவி. எ - று. (௩)

உருஎ.—தாபதநிலை :—

*குருந்தலர் கண்ணிக்கொழுநன் மாய்ந்தெனக்
கருந்தடங் கண்ணி கைம்மைகூ றின்று.

இ - ள். குருந்தப்பூமலரும் மாலையினையுடையகணவன் இறந்தானாகக் கரிய பெரிய கண்ணினையுடையாள் வைதவியமெய்தியவாற்றைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கலந்தவனைக் கூற்றங் கரப்பக் கழியா
தலந்தினையு மவ்வளைத் தோளி - யுலந்தவன்
றாரொடு பொங்கி நிலனசைஇத் தான்மிசையுங்
காரடகின் மேல்வைத்தாள் கை.

இ - ள். தன்னுடனேகூடினகொழுநனைக் கூற்றுவனொளிப்பத் தான் இறந்துபடாது நொந்துவருந்தும் அழகிய வளைத்தோளினையுடையாள், தன்னைவிட்டு இறந்தவன்மாலையோடுகோபித்து வெறுநிலத்திலேவதிந்து தான் அருந்தும் கரிய அடகின்மேலே கையைவைத்தாள். எ - று. (௪)

உருஅ.—தலைப்பெயனிலை :—

இன்கதிர் முறுவற் பாலக னென்னுந்
தன்கட னிறுத்ததாய் தபுநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். இனிய ஒளிநகையினையுடைய பிள்ளையென்னும் தான் கொடுக்கக் கடவதனைக்கொடுத்த மாதா இறந்தமுறைமையைச்சொல்லியது. எ - று.

---

* புறநா. 248 - உரை, மேற்.

(பி - ம்.) 1 'தபுதாரத்'

வ - று. *இடம்படு ஞாலத் தியல்போ கொடிதே
தடம்பெருங்கட் பாலக னென்னுங் - கடன்கழித்து
முள்ளெயிற்றுப் பேதையாள் புக்காள் முரணவியா
வள்ளெயிற்றுக் கூற்றத்தின் வாய்.

இ - ள். அகன்ற பூமியினது தன்மையோ கொடியதொன்றே! மிகப் பெரிய கண்ணினையுடைய பிள்ளையென்றுசொல்லும் கொடுக்கக்கடவதனைக் கொடுத்து முட்போலக் கூறியபல்லினையுடையாள் தலைப்பட்டாள், மாறுபாடு கெடாத வளப்ப மிக்க எயிற்றினையுடைய கூற்றுவன்வாயிலே. எ - று. (ரு)

உருகூ.—பூசன்மயக்கு :—

பல்லிதழ் மழைக்கட் பாலகன் மாய்ந்தெனப்
புல்லிய பெருங்கிளைப் பூசல்கூ றின்று.

இ - ள். பூவையொத்து மழைபோலக்குளிர்ந்த கண்ணினையுடைய பிள்ளைஇறந்தானாகப் பொருந்திய பெரிய சுற்றத்தினது ஆரவாரத்தினைச் சொல்லியது. எ - று.

பல்லிதழென்றார், பல இதழினையுடைய பூவை; ஆகுபெயரான்.

வ - று. அலர்முலை யஞ்சொ [1]லவளொழிய வவ்விற்
குலமுதலைக் கொண்டொளித்த லன்றி - நிலமுறப்
புல்லிய பல்கிளைப் பூசல் பரியுமோ
கொல்லிய வந்தொழியாக் கூற்று.

இ - ள். பணைத்தமுலையினையும் அழகியசொல்லினையுமுடையதலைவி அவ்விடத்தே ஒழிய அம்மனையிற் குலத்திற்கு மூலமாகியபிள்ளையைக் கைப் பற்றிமறைத்தலல்லது நிலத்திலே மிகப் பொருந்தியசுற்றத்தின் ஆரவாரத் திற்கு இரங்குமோ? கொல்வான்வேண்டிவந்து தவிராதகூற்றம். எ - று.

கூற்று, பூசல்பரியுமோவென்க. (சு)

உ௬௦.—இதுவுமது :—

வேந்தன் மாய்ந்தென வியலிடம் புலம்பினு
மாய்ந்த புலவ ரதுவென மொழிப.

இ - ள். அரசன்இறந்தானாக அகன்றபூமியினுள்ளார் இரங்கினும் ஆராய்ந்த அறிவினையுடையோர் முன்பிற்றுறையென்றுசொல்லுவர். எ - று.

வ - று. எண்ணி னிகல்புரிந்தோ ரெய்தாத தில்போலுங்
கண்ணிறைனிர் வேலான் கரந்தபி - னண்ணல்
புகழொடு பூசன் மயங்கிற்றாற் பொங்கு
மகழ்கடல் வேலி யகத்து.

இ - ள். விசாரிப்பிற் போரினைவிரும்பியவீரர் பெறாதது ஒன்றுமில்லை போலும்; கண்ணிற்குஎதிக்கும் வேலினையுடையான் இறந்தபின்பு தலைவனு

* தொல். புறத். சூ. 19 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'அவளொழிய'

டைய கீர்த்தியுடன்ஆரவாரம் தலைமணந்ததால்; மிகாநின்ற அகழ்ந்த கடலை வேலியாகவுடைய பூமியிடத்து. எ - று.

பூமியிடத்துப் புகழொடு பூசல் மயங்கிற்றுலென்க. (எ)

உசுக.—மாலைநிலை :—

கதிர்வேற் கணவனொடு கனையெரி முழுக
மதியேர் நுதலி மாலைநின் றன்று.

இ - ள். ஒளியால்மிக்க வேலினையுடைய கொழுநனொடு செறிந்த நெருப்பிலே புகுவான்வேண்டிப் பிறையையொத்த நெற்றியினையுடையாள் மாலைக் காலத்திலே நின்றது. எ - று.

வ - று. சோலை மயிலன்னா டன்கணவன் சொல்லியசொன்
மாலை நினையா மனங்கடைஇக் - காலைப்
புகையழல் வேலோன் புணர்ப்பாகி நின்றா
ளகையழ லீமத் தகத்து.

இ - ள். பொழின்மயிலை அனையாள், தனது கணவன்பகர்ந்த வார்த்தையை மாலைக்காலத்திலேநினைத்து மனத்தைமுடுக்கிக் காலைப்பொழுதிலே மூளும் தழல்போன்ற வேலினையுடையான்தன் துணையாகிநின்றாள், கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்புப்பொருந்திய சுடுகாட்டகத்து. எ - று.

ஈமத்தகத்துப் புணர்ப்பாகிநின்றாளென்க. (அ)

உசுஉ.—மூதானந்தம் :—

கயலேர் கண்ணி கணவனொடு முடிய
வியனெறிச் செல்வோர் வியந்துரைத் தன்று.

இ - ள். கயலையொத்தவிழியினையுடையாள் தன்கொழுநனோடு இறந்துபட அகன்றவழியிடத்துப்போவார்கண்டு அதிசயித்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க்
கீருயி ரென்ப ரிடைதெரியார் - போரில்
விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வளையி னாட்கு
முடனே யுலந்த துயிர்.

இ - ள். ஒருபிராணனாகவறிக, ஒக்கமணந்தவர்க்கு; இரண்டுபிராணனென்று சொல்லுவர் நடுவாராயாதார்; பூசலிடத்துநஞ்சைத்தாங்கும் வேலினையுடையாற்கும் விளர்த்தவளையினையுடையாட்கும் ஒக்கவிட்டது பிராணன், ஆதலால். எ - று. (கூ)

உசுங.—இதுவுமது :—

கொடியான் கூர்ங்கணை குளிப்பத் தன்றொழின்
முடியா னவிதலு மூதா னந்தம்.

---

* தொல். புறத். சூ. 19 - இளம்; ஷெ ஷெ ஷெ 24-ந. மேற்; திருச்சிற். 71 ; சீவக. 2344 ; சிலப். 25: 78 - 86.

இ - ள். கடுவினையாளன் தன்மேற் பகைவருடைய கூரியஅம்பு அழுந்தத் தான் நினைந்தவினையை முடிவுசெய்யானாகிஇறத்தலும் மூதானந்தம். எ - று.

வ - று. முந்தத்தான் மாவொடு புக்கு முனையமருட்
சிந்தத்தான் வந்தார் செருவிலக்கிக் - குந்தத்தாற்
செல்கணை மாற்றிக் குருசில் சிறைநின்றான்
கொல்கணைவாய் வீழ்தல் கொடிது.

இ - ள். பலரினும் முந்தத் தான் குதிரையுடனே களம்புக்கு, முற்பட்ட பூசலில் எதிர்ந்துவந்தார்சிதறப் போரைவிலக்கிக் கைச்சவளத்தால் தன்மேல் வரும் அம்பைநீக்கி உபகாரி, கரைபோலச் சேனைதாங்கிநின்றான்; கொல்லும் கோல்வாயிலேபடுமது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (௧0)

உசுச.—ஆனந்தம்:—

ஆடமைத் தோளி விரிச்சியுஞ் *[1]சொகினமும்
வேறுபட வஞ்சி விதுப்புற் றன்று.

இ - ள். அசையும் மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையாள் நற்சொல்லும் நிமித்தமும் விகற்பிப்பப் பயப்பட்டு நடுக்கமுற்றது. எ - று.

வ - று. வேந்தார்ப்ப வெஞ்சமத்து வேலழுவந் தாங்கினான்
சாந்தா ரகலத்துத் தாழ்வடுப்புண் - டாந்தணியா
மன்னா சொகின மயங்கின வாய்ப்புளு
மென்னாங்கொல் பேதை யினி.

இ - ள். அரசர்ஆரவாரிப்ப வெய்யபூசலிடத்து அயிற்காட்டைத்தடுத்தவனுடைய சந்தனநிறைந்தமார்பிடத்து ஆழ்ந்தவாயினையுடைய புண்கள்தாம் தீரா; பொருந்தா, நிமித்தமும்; கலங்கியிருந்தன, விரிச்சியும்; என்னாமோ, மடவாள் இப்பொழுது! எ - று. (௧௧)

உசுரு.—இதுவுமது:—

தவப்பெரிய வெஞ்சமங்குறுகு
மவற்கிரங்கினு மத்துறையாகும்.

இ - ள். மிகப்பெரிய வெய்யபூசலிற் பொருந்தியவீரனுக்குவருந்தினும் முன்பிற்றுறையேயாம். எ - று.

வ - று. இன்னா சொகின மிசையா விரிச்சியு
மன்னா வலம்வருமென் னாருயிரு - மென்னாங்கொ
றொக்கார் மறமன்னர் தோலாத் துடிகறங்கப்
புக்கான் விடலையும் போர்க்கு.

---

* பு - வெ. 265: 1, 310 - கொ. உரை.

(பி - ம்.) 1 'சோகியும்'

இ - ள். இனியவல்ல, நிமித்தமும்; பொருந்துவனவல்ல, நற்சொல்லும்; அன்னே, சுழன்றுவாராநின்றது, என்னுடைய அரியபிராணனும்; என்னாகவற் றோ! திரண்டுநிறைந்த சினவேந்தருடைய வெல்லும் துடிகறங்கத் தலைவனும் பூசலிடத்திற்குத் தலைப்பட்டான். எ - று. (கஉ)

உசுசு.—ஆனந்தப்பையுள் :—

*விழுமங் கூர வேய்த்தோ ளரிவை
கொழுநன் வீயக் குழைந்துயங் கின்று.

இ - ள். இடும்பைமிக மூங்கில்போன்ற தோளினையுடையாள் கணவ னிறப்ப மெலிந்துவருந்தியது. எ - று.

வ - று. புகழொழிய வையகத்துப் பூங்கழற் காளை
திகழொளிய மாவிசும்பு சேர - விகழ்வார்முன்
கண்டே கழிகாத லில்லையாற் கைசோர்ந்து
முண்டே யளித்தெ னுயிர்.

இ - ள். கீர்த்தி பாரிலேநிற்பப் பொலிந்த வீரக்கழலினையுடையதலைவன் இலங்கும் ஒளியினையுடையசுவர்க்கத்தைப்பொருந்த எள்ளுவாரை முன்னே கண்டுவைத்து இறந்துபடும் அன்பின்றால், செயலற்றும் உண்டாயிருந்தது, அளியினையுடைத்து, என்னுயிர். எ - று. (கங)

உசுஎ.—கையறுநிலை :—

செய்கழன் மன்னன் மாய்ந்தெனச் சேர்ந்தோர்
கையற வுரைத்துக் கைசோர்ந் தன்று.

இ - ள். தொழில் அழகுபெற்ற வீரக்கழலினையுடையவேந்தன் துஞ் சினாக அணைந்தோர் இறந்தமையைச்சொல்லி ஒழுக்கந்தளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. தாயன்னான் றார்விலங்கி வீழத் தளர்வொடு
நீயென்னாய் நின்றாயென் னெஞ்சளியை - யீயென்றார்க்
கில்லென்ற றேற்றா விகல்வெய்யோன் விண்படரப்
புல்லென்ற நாப்புலவர் போன்று.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் தாயன்னவன் மாற்றார்கொடிப்படையைத் தடுத்துப்பட மெலிவுடனே சேதனமாய்நின்றாயோ ? அசேதனமாய்நின்றா யோ ? உகாதுநீ என்னாகிநின்றாய் ? என்னுடையமனமே, நீஅளியினையுடை யை ; எனக்குஇதுதருகவென்றுவேண்டினார்க்கு இல்லையென்னும் வார்த்தை யையறியாத போர்விரும்புவோன் விண்ணிலேசெல்லப் புற்கென்ற செந்நாப் புலவரையொத்து. எ - று.

இது சுற்றத்தார்மேற்று. (கச)

உசுஅ.—இ து வு ம து :—

கழிந்தோன் றன்புகழ் காதலித் துரைப்பினு
மொழிந்தனர் புலவ ரத்துறை †யென்ப.

* புறநா. 228, 246 - உரை, மேற். † என்ப: அசை.

இ - ள். இறந்தோன் றன்னுடையநாமத்தை அன்புற்றுச்சொல்லினும் முன்புசொன்ன துறையென்றுசொல்லுவர் அறிவுடையோர். எ - று.

வ - று. நின்று நிலமிசையோ ரேத்த நெடுவிசும்பிற்
சென்று கழிந்தான் செருவெய்யோ - னென்று
மழலுங் கதிர்வே லவன்புகழ் பாடி
யுழலு முலகத் துயிர்.

இ - ள். [1]தற்பராய்நின்று பூமியினுள்ளோர் துதிப்ப நீடும் பெரிய வானிலே போயினன், பூசல்விரும்புவோன்; எந்நாளும்,எரியும் ஒளிவேலினையுடையவனது கீர்த்தியைச்சொல்லிச் சுழலும், எல்லாவுலகத்துயிரும். எ - று. (௧௫)

[காஞ்சிப்பொதுவியற்பால.]

(௧௨.—சூத்திரம்.)

மூதுரை பொருந்திய முதுமொழிக் காஞ்சி
பெருங்காஞ் சியயே பொருண்மொழிக் காஞ்சி
புலவ ரேத்தும் புத்தே ணுட்டொடு
முதுகாஞ் சிய்யொடு காடுவாழ்த் துளப்பட
௫ மையறு சீர்த்தி வருமிரு மூன்றும்
பொய்தீர் காஞ்சிப் பொதுவியற் பால.

என் - னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முதுமொழிக்காஞ்சி முதலாகக் காடுவாழ்த்தீறாகச் சொல்லப்பட்டஆறும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

௨௬௬.—முதுமொழிக்காஞ்சி :—

பலர்புகழ் புலவர் பன்னினர் தெரியு
முலகியல் பொருண்முடி புணரக்கூ றின்று.

இ - ள். எல்லாரும் கொண்டாடும் அறிவுடையோர் குற்றநீக்கியாராயும் உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பத்தை அறியச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆற்றி னுணரி னருளறமா மாற்றார்க்குப்
போற்றார் வழங்கிற் பொருள்பொருளா - மாற்றிப்
புகலாதொழுகும் புரிவளையார் மென்றோ
ளகலா தளித்தொழுக லன்பு.

இ - ள். நெறியான் அறியின், அருள் தன்மமாகும்; வறியவர்க்குப் பரிகரியாராய்க் கொடுப்பிற் பொருள் பொருளாம்; மாறிவிரும்பாது ஒருநெறிப்படநடக்கும் முறுக்குவளையினையுடையோர்தம் மெல்லியதோளை நீங்காதே அளித்துநடக்குமது காதலாம். எ - று. (௧)

(பி - ம்.) 1 'தற்பரராய்'

உஎ௦.—பெருங்காஞ்சி :—
மலையோங்கிய மாநிலத்து
நிலையாமை நெறியுரைத்தன்று.

இ - ள். வரையுயர்ந்த பெரிய குவலயத்து நிலைநில்லாநெறியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஆயா தறிவயர்ந் தல்லாந் தகலிடத்து
மாயா நிதிய மனைச்செறீஇ - யீயா
*திறுகப் பொதியன்மி னின்றொடு நாளைக்
குறுக வருமரோ கூற்று.

இ - ள். ஆராயாதே உணர்ச்சிமறந்து அலம்வந்து பூமியிடத்துக் கெடாத பெரும்பொருளை இல்லிலேசேர்த்திப் பிறர்க்குவழங்காதே சிக்கெனக் கட்டிவையாதொழிமின் ; இன்றுதல் நாளையர்தல் நும்மைஅணுகவரும், கூற்றம். எ - று.

அதனால், ஈயாது இறுகப் பொதியன்மினென்க.

ஒடுவும், அரோவும் அசைகள். (உ)

உஎக.—பொருண்மொழிக்காஞ்சி :—
எரிந் திலங்கு சடைமுடி முனிவர்
புரிந்து கண்ட பொருண்மொழிந் தன்று.

இ - ள். அவிர்ந்துவிளங்கும் சடாமகுடத்தினையுடையமுனிவர் விரும்பித் தெளிந்த பொருளைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. †ஆய பெருமை யவிர்சடையோ ராய்ந்துணர்ந்த
பாய நெறிமேற் படர்ந் தொடுங்கித் - தீய
விருளொடு வைகா திடம்படு ஞாலத்
தருளொடு வைகி யகல்.

இ - ள். உண்டாயபெருமையினையும் விளங்கும் வேணியினையுமுடையோராகியமுனிவர் தெரிந்தறிந்த பரந்தவழிமேலே நினைந்து அடங்கித் தீதான மனமயக்கத்துடனே தங்காது அகன்றபூமியிடத்தில் அருளுடனே தங்கி நீங்கு, நெஞ்சே. எ - று. (௩)

உஎஉ.—புலவரேத்தும்புத்தேணாடு :—
நுழைபுலம் படர்ந்த நோயறு காட்சி
விழைபுலங் கடந்தோர் வீடுரைத் தன்று.

இ - ள். நுண்ணிதான அறிவுசென்ற குற்றமற்ற தரிசனத்தையுடையராய் இந்திரியசயம்பண்ணினார்விரும்பும் மேலுலகத்தைச் சொல்லியது. எ-று.

வ - று. பொய்யில் புலவர் புரிந்துறையு மேலுலக
மையமொன் றின்றி யறிந்துரைப்பின் - வெய்ய
பகலின் றிரவின்று பற்றின்று துற்றின்
றிகலின் றிளிவரவு மின்று.

* நாலடி. 4, 34. † ஏலாதி, 67.

இ - ள். மெய்ஞ்ஞானிகள் விரும்பியுறையும் விண்ணுலகத்தை ஐயப்பாடு ஒன்றுமின்றியே உணர்ந்துசொல்லின், வெவ்விதான பகற்பொழுதுமில்லை; இரவுப்பொழுதுமில்லை; பாசமுமில்லை; உணவுமில்லை; மாறுபாடுமில்லை; தாழ்வுமில்லை. எ - று. (௪)

௨௭௩.—முதுகாஞ்சி :—

தலைவரும் பொருளைத் தக்காங் குணர்த்தி
நிலைநிலை யாமை நெறிப்பட வுரைத்தன்று.

இ - ள். மேலாய் வரும்பொருளைத் தக்கபடி அறிவித்து நிலைநில்லாமையை முறைப்படச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. *இளமை நிலைதளர [1]மூப்போ டிறைஞ்சி
யுளமை யுணரா தொடுங்கி - வளமை
வியப்போவ லில்லா வியலிடத்து வெஃகா
துயப்போக லெண்ணி னுறும்.

இ - ள். இளமைப்பருவம் நின்றநிலையினின்றுமெலிய முதுமையுடனே தாழ்ந்து உண்மையையறியாதேயடங்கிச் செல்வத்தினது ஆச்சரியமொழிதலில்லாத அகன்றபூமியிடத்து ஒன்றும்விரும்பாது பிழைத்துப்போகையை விசாரிப்பின் உறுதியுடைத்து. எ - று. (௫)

௨௭௪.—காடுவாழ்த்து :—

பல்லவர்க் கிரங்கும் பாடிமிழ் † நெய்தல்
கல்லென வொலிக்குங் காடுவாழ்த் தின்று.

இ - ள். பலர்க்கும்இசைக்கும் பெரிதாகவொலிக்கும் சாப்பறை அனுகரண சத்தமுடைத்தாகக் கறங்கும் சுடுகாட்டைவாழ்த்தியது. எ - று.

வ - று. ‡முன்புறந் தான்காணு மிவ்வுலகை யிவ்வுலகிற்
றன்புறங் கண்டறிவார் தாமில்லை - யன்பி
னழுதார்க ணீர்விடுத்த வாறுடிக் கூகை
கழுதார்ந் திரவழங்குங் காடு.

இ - ள். முன்னே தான்முதுகுகாணும், இவ்வுலகத்தினை; இவ்வுலகிடத்துத் தன்முதுகைக்கண்டு வென்றறிவார்தாம் ஒருவருமில்லை; காதலாலே அழுதவர் கண்ணீருகுத்த ஆற்றிலேபுக்கு ஆடிக் கோட்டானும் பேயுநிறைந்து இராப்பொழுதின்கண் உலாவும் சுடுகாடு. எ - று.

"குறியத னிறுதிச் சினைகெட வுகர, மறிய வருதல் செய்யுளு ளுரித்தே" (தோல். உயிர்மயங்கு. சூ. ௩௨.) என்பதனுன் உகரம் கெட்டது. (௬)

[முல்லைப்பொதுவியற்பால.]

(௧௩.—சூத்திரம்.)

சீர்சான் முல்லையொடு கார்முல்லை யென்ரு
தேர்முல் லையொடு நாண்முல்லை யென்ரு

---

* நன். சூ. 451 - மயிலை. மேற். † புறநா. 194: 1 ; மணி. 6: 71.
‡ புறநா. 356.
(பி - ம்.) 1 'மூப்புவந்தெய்தி'

வில்லாண் முல்லையொடு பகட்டுமுல்லை யென்று
பான்முல் லையொடு கற்புமுல்லை யென்றுந்
ரு கிருநான் முல்லையும் பொதுவியற் பால.

என்-னின், இதுவும் பொதுவியற்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். முல்லை முதலாகக் கற்புமுல்லை யீறுகச்சொல்லப்பட்ட வெட்டும் பொதுவியற்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உஎரு.—முல்லை :—

தடவரை மார்பன் றன்னமர் காதன்
மடவரற் புணர்ந்த மகிழ்ச்சிநிலை யுரைத்தன்று.

இ - ள். பெரிய மலைபோன்ற மார்பன் தன்னைமேவின அன்பினையுடைய மடப்பத்தினையுடையாளைக் கூடிய மிகுதியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. ஊதை யுளர வொசிந்து மணங்கமழுங்
கோதைபோன் முல்லைக் கொடிமருங்குற் - பேதை
குவைஇ யிணைந்த குவிமுலை யாகங்
கவைஇக் கவலை யிலம்.

இ - ள். காற்றசைப்ப வணங்கி மணநாறுமாலைபோன்ற முல்லைக்கொடியை யொக்கும் இடையினையுடையமடவாள் திரண்டு தம்மில் இணையொத்த குவிந்த முலையினையுடையமார்பைத் தழுவிக்கொண்டு துயரமிலேமாயினேம். எ - று. முல்லைக்கொடி மருங்குற்பேதையாகமெனக்கூட்டுக. (க)

உஎசு.—கார்முல்லை :—

அருந்திறற் கட்டூ ரவர்வா ராமுன்
கருங்கடன் முகந்து கார்வந் தன்று.

இ - ள். பெறற்கரிய வலியினையுடைய பாசறையினின்றும் தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கரியகடலைமுகந்துகொண்டு மேகம் வந்தது. எ - று.

வ - று. *புனையும் †பொலம்படைப் பொங்குளைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துனைபடைத் துன்னார் - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவர்வாரா முன்னங்
‡கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

இ - ள். பூணும் பொற்படையாகிய மேலீட்டையும் எழுந்தசைந்த தலையாட்டத்தையுமுடைய குதிரைபூண்ட திண்ணியதேர் விரையும் கடுகுஞ்சேனையினையுடைய பகைவரது போரிடத்துக் கொலைத்தொழிலை ஏற்றுக்கொண்ட சேனையினையுடைய தலைவர் வருவதற்குமுன்னே கடனீரைமுகந்துகொண்டு வந்தது மேகம். எ - று. (உ)

உஎஎ.—தேர்முல்லை :—

உருத்தெழு மன்ன ரொன்னார் தங்கிலை
திருத்திய காதலர் தேர்வர வுரைத்தன்று.

---

* முல்லை. இறுதிச் செய்யுள். † 'பொலம்படை' : மலைபடு. 574 ; புறநா. 116: 19, 359: 14. ‡ பெருங். 3. 24: 76.

இ - ள். கோபித்தெழும் அரசராகிய பகைவர்தம்முடையநிலைமையை உறவாக்கிமீண்ட அன்பர்தம் தேர்வந்தபடியைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தீர்ந்து வணங்கித் திறையளப்பத் தெம்முனையு
ளோர்ந்துநங் கேள்வ ருழைவந்தார் - சார்ந்து
பரிகோட்ட மின்றிப் பதவார்ந் துகளுந்
திரிகோட்ட மாவிரியத் தேர்.

இ - ள். ஒன்னார் தம்பகையையொழிந்து பணிந்து திறைகொடுப்பப் பகைமுனையுட் செலுத்தி நம்முடையகொழுநர் பக்கத்தே வந்தார்; ஒன்றோடொன்று கூடிச் செலவு வளைவின்றிச் செங்கோலறுகையருந்திப் பாயும் வளைந்தகொம்பினையுடையகலை கெட்டோடத் தேரினை. எ - று.

தேர் ஊர்ந்து நங்கேள்வர் உழைவந்தாரென்க. (௩)

௨௭௮.—நாண்முல்லை :—

செறுநர் நாணச் சேயிழை யரிவை
வறுமனை வைகித் தற்காத் தன்று.

இ - ள். பகைவர்நாணச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடையமடந்தை, கணவன் பிரிந்தஇல்லிலேதங்கித் தன்னைப் பரிகரித்தது. எ - று.

வ - று. கொய்தார மார்பிற் கொழுநன் றணந்தபின்
பெய்வளை யாட்குப் பிறிதில்லை - வெய்ய
வளிமறையு மின்றி வழக்கொழியா வாயி
னளிமனைக்கு நற்றுணை நாண்.

இ - ள். மட்டஞ்செய்த மாலையாற்சிறந்த மார்பினையுடைய கணவன் பிரிந்தபின்பு இட்ட தொடியினையுடையாட்கு வேறொருகாவலுமில்லை; இடக்கதவுமின்றியே யாவரும் இயங்குதலொழியாத வாயிலையுடைய பெரியமனைக்கு நல்லதுணைமை நாணே. எ - று.

கொய்தாரமார்பென்றவழி அகரம், சாரியை. (௪)

௨௭௯.—இல்லாண்முல்லை :—

கழுமிய காதற் கணவனைப் பழிச்சி
யிழுமென் சீர்த்தி யின்மலி புரைத்தன்று.

இ - ள். பொருந்திய காதற்கணவனை வாழ்த்திப் பலருமிசைக்கும் அநுகரணத்தினையுடைய கீர்த்தியாற்சிறந்த இல்லின்மிகுதியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. கல்லெனீர் வேலிக் கணவன் கழல்வாழ்த்தி
யொல்லும் வகையால் விருந்தோம்பிச் - செல்லுந்த
மிற்செல்வ மன்றி யிரந்தவர்க் கீகல்லாப்
புற்செல்வம் பூவா புகழ்.

இ - ள். அனுகரணசத்தத்தான்மிக்க கடலை வேலியாகவுடைய ஞாலத்திடத்துக் கொழுநன்பாதத்தையேத்திச் செயற்படும்வகையால் விருந்தினரைப் பாதுகாத்துநடக்கும் தம்முடையஇல்லிடத்துச்செல்வமல்லது வேண்டினர்க்குக் கொடுக்கமாட்டாப் புல்லியசம்பத்து, இசை பூக்கமாட்டா. எ - று. (ரு)

உஅ௦.—பகட்டுமுல்லை :—

வயன்மிகு சிறப்பின் வருத்தமு நோன்மையும்
வியன்மனைக் கிழவனைப் பகட்டொடு பொரீயன்று.

இ - ள். பழனத்தின்மிக்க நன்மையாகிய முயற்சியான்வந்த இளைப்பாலும் பாரம்பொறுத்தலாலும் அகன்றமனைக்குரிமையாளனை ஏருடன் உவமித்தது. எ - று.

வ - று. உய்த்தல் பொறுத்த லொழிவின் றொலிவயலு
ளெய்த்த லறியா *திடையின்றி - வைத்த
படுநுகம் பூண்ட பகட்டொடு மானு
நெடுமொழி யெங்கணவ னேர்.

இ - ள். செலுத்தல் பாரம்பொறுத்தல் நீங்குதலின்றி நீரொலிக்கும் விளைபுலத்திடத்து இளைத்தலறியாது இடையீடின்றிக் கழுத்தின்மேல் வைத்த மிக்க நுகத்தைப்பூண்ட ஏரொடு நேரொக்கும், உயர்ந்த புகழினையுடைய எங்கொழுநன். எ - று. (சு)

உஅக.—பான்முல்லை :—

அரிபா யுண்க ணாயிழைப் புணர்ந்தோன்
பரிவக லுள்ளமொடு பால்வாழ்த் தின்று.

இ - ள். செவ்வரிகருவரிபரந்த மையுண்டவிழியினையும் தெரிந்தஆபரணத்தினையுமுடையாளை மணந்தவன் வருத்தநீங்கினமனத்துடனே விதியை ஏத்தியது. எ - று.

வ - று. திங்கள் விளங்குந் திகழ்ந்திலங்கு பேரொளி
யங்கண் விசும்பி னகத்துறைக - செங்கட்
குயிலனைய தேமொழிக் கூரெயிற்றுச்செவ்வாய்ப்
பயில்வளையை நல்கிய பால்.

இ - ள். மதியிலங்கும், மிக்குவிளங்கும் பெரியசோதியினையுடைய அழகிய இடத்தினையுடைய சுவர்க்கத்திலே உறைவதாக; சிவந்தகண்ணினையுடைய குயிலின் இசைபோன்ற இனியசொல்லினையும் கூரியஎயிற்றினையும் செய்யவாயினையும் செறிந்த தொடியினையுமுடையாளை எனக்குத்தந்த விதி. எ - று. (எ)

உஅஉ.—கற்புமுல்லை :—

பொன்றிகழ் சுணங்கிற் பூங்க ணரிவை
நன்றறி கொழுநனை நலமிகுத் தன்று.

* மணி. 14: 27.

இ - ள். பொன்போலிலங்கு சுணங்கினையும் பொலிந்தகண்ணினையு முடைய மடந்தை நன்மையறியும் கொழுநனுடைய நன்மையைப் பெருகச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. நெய்கொ ணிணந்தூ நிறைய வமைத்திட்ட
துய்கொ ளடிசில் பிறர் நுகர்க - வைகலு
மங்குழைக் கீரை யடகு மிசையினு
மெங்கணவ னல்க வினிது.

இ - ள். நெய்யைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட நிணமும் தசையும் மிகக் கூட்டியாக்கின பொரிக்கறியுடைத்தானசோற்றைப் பிறருந்துக, நாடோறும்; அழகிய தளிரையுடைய கீரையாகிய இலைக்கறியை நுகரினும் எமது கொழுநன் அருளுமது, இனிதாயிருக்கும் எமக்கு. எ - று.

துய் - நறையென்றுமாம். (அ)

உஅ௩.—இதுவுமது:—

மேவருங் கணவன் றணப்பத் தன்வயிற்
காவல் கூறினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். பொருந்துதல்வந்த கொழுநன் நீங்கத் தன்னிடத்துக் காவலைச் சொல்லினும் முற்பட்டதுறையேயாம். எ - று.

வ - று. மௌவல் விரியு மணங்கமழ் மான்மாலைத்
[1] தௌவன் முதுகுரம்பைத் தான்றமியள் - செவ்வ
னிறைகாக்கு மிவ்வுலகி னிற்பிறந்த நல்லா
ணிறைகாப்ப வைகு நிறை.

இ - ள். மௌவல்மலரும் மணநாறும் மயக்கத்தினையுடைய மாலைக் காலத்து அழிந்த பழங்கூரையிடத்துத் தான் தனியொருத்தி, செவ்விதாக இறைவன்காவல் போற்றும் இந்நிலத்திடத்துக் குடிப்பிறந்த நல்லவளுடைய காப்பனகாத்துக் கடிவனகடிந்தொழுகும் ஒழுக்கமாகியநிறை, பரிகரிப்பத் தங்கும் நிறையானது. எ - று. (கூ)

உஅச.—இதுவுமது:—

திருவளர் நன்னக ரடைந்த கொழுநன்
பெருவள மேத்தினு மத்துறை யாகும்.

இ - ள். செல்வம்பெருகும் அழகியமாளிகையிலே சேர்ந்தகணவன்றன் பெரியசெல்வத்தை வாழ்த்தினும் முற்பட்ட துறையேயாம். எ - று.

வ - று. ஊழிதோ றூழி தொழப்பட் டுலைவின்றி
யாழிசூழ் வையத் தகமலிய - வாழி
கருவரை மார்பினெங் காதல னல்க
வருவிருந் தோம்பும் வளம்.

இ - ள். நெடுங்காலந்தோறும் நெடுங்காலந்தோறும் வணங்கப்பட்டுக் கேடின்றிக் கடல்சூழ்ந்த பாரகம் பெருக வாழ்வதாக; வலிய மலைபோன்ற அகலத்தினையுடைய எங்கணவனருள யான் வருகிறவிருந்தைப்போற்றுஞ் செல்வம். எ - று.

(பி - ம்.) 1 'தையன்'

வளம் வாழி. பெயரோடடுத்துக் கூறியவழிப் புறப்புறமாம்; நெடுநல் வாடைபோலப் பெயரோடடாதுகூறியவழிப் பெருந்திணையாம்; இவை பிறர் மதமென்றலுமொன்று. (சு௦)

பொதுவியற் சூத்திரம் நான்கிற்குப் பாட்டு நாற்பத்தைந்துமுடிந்தன.

பத்தாவது பொதுவியற்படலம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது

கைக்கிளைப் படலம்.

[ஆண்பாற் கூற்று.]

(கச.—சூத்திரம்.)

காட்சி யையந் துணிவே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பழிச்ச னலம்பா ராட்ட
னயப்புற் றிரங்கல் புணரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவிவ் வொன்பது
மாண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என்-னின், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். காட்சிமுதலாக வெளிப்படவிரத்தலீறாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உஅ௫.—காட்சி :—

சுரும்பிவர் பூம்பொழிற் சுடர்வேற் காளை
கருந்தடங் கண்ணியைக் கண்டுநயந் தன்று.

இ - ள். வண்டுபரக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளிவேற் காளை, கறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையாளைக் கண்டு விரும்பியது. எ - று.

வ - று. *கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெரும்பணைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் காண்டலுங் களித்தவெங் கண்ணே.

இ - ள். கருமையும்பெருமையுமுடையவிழி சுரும்பாகச் சிவந்தவாய் தளிராக அரும்புபோன்ற மெல்லியமுலை தொத்தாகப் பெரியமூங்கில்போன்ற தோளாலும் பெண்மைத்தன்மையாலும் அழகுபெற்றதோர் மலர்வல்லியனை யாளை நோக்கினேம்; நோக்கினேமாக, மகிழ்ந்தன எமதுவிழிகள். எ - று. (க)

உஅசு.—ஐயம் :—

கன்னவி றோளான் கண்டபி னவளை
யின்னளென் றுணரா னையமுற் றன்று.

---

* தொல். களவு. சூ. 2. ந. மேற்; நாற்கவி. சூ. 119 - உரை, மேற்.

திரண்டகல் தோளான் ௨

இ - ள். உலக்கல் சிலிக்கப்பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்தபின் அவளை இன்னதன்மையளென்றுஅறியான் ஐயப்பட்டது. எ - று.

வ - று. *தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொ ரூழ்தளிரிற்
காமருவும் வானோர்கள் காதலிகொ - றேமொழி
மையம ருண்கண் மடந்தைக
ணைய மொழியா தாழுமென் னெஞ்சே.

இ - ள். தாமரைப்பூவின்மேலேதங்கின திருமகள்கொல்லோ ? தாழுந் தளிரினையுடைய சோலைமருவும் வானிடத்தோர்தம் காதன்மிக்க தெய்வமகள் கொல்லோ ? இனியமொழியினையும் அஞ்சனமேவின விழியினையுமுடைய மடவாளிடத்து ஐயப்பாடு ஒழியாது துயரத்திலே அழுந்தாநின்றது, என்னுடைய நெஞ்சு. எ - று. (௨)

உ அஎ.—துணிவு :—

மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத்
[1]தூமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். பெரிய பூமியிடத்துநடக்கும் காதலினையுடையார் இவரெனச் சொல்லித் தூய்தான பூமாலையினையுடையாளைத் தெளிந்துசொல்லியது. எ - று.

வ - று. †திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடு
மிருநிலஞ் சேவடியுந் தோயு - மரிபரந்த
போகித ழுண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.

இ - ள். அழகியநுதலும் வேர்முகிழ்க்கும், தேனையுடைய மாலையும் வாடும், பெரியநிலத்தினைச் சிவந்த அடியும்பொருந்தும், செவ்வரிகருவரிபரந்த நீண்ட இமையினையுடைய மையுண்டவிழியும் இமைக்கும், இவள் அகன்ற பூமியிடத்து மானிடமகளாகியதெய்வமாகும். எ - று.

மற்று, வினைமாற்று. இவள் ஆகுமென்க. (௩)

உ அஅ.—உட்கோள் :—

இணரார் கோதையென் னெஞ்சத் திருந்து
முணரா ளென்னையென வுட்கொண் டன்று.

இ - ள். கொத்துநிறைந்த மாலையினையுடையாள் என்மனத்திலேயிருந்தும் என்னை அறியாளென உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று. கவ்வை பெருகக் கரந்தென் மனத்திருந்துஞ்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் டிருநுதலா - ளவ்வாயி

* நாற்கவி. சூ. 120 - உரை, மேற். † ஷை ஷை 121 - உரை, மேற்; பெருங். 4. 17: 32 - 3.

(பி - ம்.) [1] 'தூய்தாங்கோதை'

லஞ்சொன் மாரிபெய் தவியா
ணெஞ்சம் பொத்தி நிறைசுடு நெருப்பே.

இ - ள். ஆரவாரமிக மறைந்து என்னெஞ்சிலேயிருந்தும், சிவந்தவாயினையும் பெரியதோளினையும் அழகியநுதலினையுமுடையவள் அழகியவாயிடத்து அழகிய வார்த்தையாகியமழையைச் சொரிந்து ஆற்றாள்; என்மனத்திலேகலந்து என்னுடையநிறையுடைமையைச் சுடாநின்றது காமத்தீ. எ - று.

காமத்தீயை அஞ்சொல்மாரிபெய்து அவியாளென்க.

உட்கோளாவது - உறலாமென்பதனை உட்கொள்கை. (சு)

உஅகூ.—பயந்தோர்ப்பழிச்சல் :—

இவட்பயந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென
வவட்பயந் தோரை யாஅது புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். இவளைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாராகவெனச் சொல்லி அவளைப்பெற்றோரை அமையாதுபுகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. கல்லருவி யாடிக் கருங்களிறு கார திரு
மல்லலஞ் சாரன் மயிலன்ன - சில்வளைப்
பலவொலி கூந்தலைப் பயந்தோர்
நிலவரை மலிய நீடுவா ழியரே.

இ - ள். மலையருவியாடி வலியயானை மேகம்போல முழங்கும் வளப்பத்தினையுடைய அழகிய மலைப்பக்கத்து மயிற்பேடையையொத்த சிலதொடியினையும் பலபகுதியாய்த் தழைந்த மயிரினையுமுடையாளைப்பெற்றோர், பூமியெல்லையிலே மிக நெடுங்காலம் வாழ்வாராக. எ - று. (ரு)

உகூ0.—நலம்பாராட்டல் :—

அழிபட ரெவ்வங் கூர வாயிழை
பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டின்று.

இ - ள். மிக்குநடக்கும் விதனஞ்சிறக்க, தெரிந்த ஆபரணத்தினையுடையாடன் குற்றந்தீர்ந்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டாடியது. எ - று.

வ - று. அம்மென் கிளவி கிளிபயில வாயிழை
கொம்மை வரிமுலை கோங்கரும்ப - விம்மலை
நறும்பூஞ் சார லாங்கட்
குறுஞ்சுனை மலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

இ - ள். அழகிய மெல்லிதான வார்த்தையைக் கிளிபழகத் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுடையாடன் குவிந்து அழகியவான கொங்கையைக் கோங்கு முகிழ்ப்ப இந்தவரையிடத்து நாறுமலரினையுடைய மலைப்பக்கத்துச் சிறுசுனைக் குவளைகள் பூத்தன, மிகப்பெரிய விழியினை. எ - று.

நற்காமத்துநலம்பாராட்டல் புணர்ச்சிதோன்றவரும்; இஃது அன்னதன்று. (சு)

உ௬௧.—நயப்புற்றிரங்கல் :—

கொய்தழை யல்குல் கூட்டம் வேண்டி
யெய்துத லருமையி னிறப்பப் புகழ்ந்தன்று.

இ - ள். கொய்ததழையான் அணிந்த அல்குலையுடையாள்தன் புணர்ச்சியை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிகவும்புகழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதற் செவ்வாய்க்
கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை - திருமுலை
புல்லும் பொறியி லேனுழை
நில்லா தோடுமென் னிறையி னெஞ்சே.

இ - ள். மிக்க மடப்பத்தாற்சிறந்த பார்வையினையும் சிறிய நுதலினையும் சிவந்த வாயினையும் கரியமழைபோலக் குளிர்ந்த கண்ணினையும் விளர்த்த எயிற்றினையுமுடைய மடவாள்தன் அழகியமுலையைத்தழுவும் விதியிலாதேனிடத்துத் தரியாதே ஓடாநின்றது, என்னுடைய நிறையில்லாதமனம். எ - று. (எ)

உ௬உ.—புணராவிரக்கம் :—

உணரா வெவ்வம் பெருக வொளியிழைப்
புணரா விரக்கமொடு புலம்புதர வைகின்று.

இ - ள். பிறரறியாத துக்கமிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தையுடையாளை மணவாத விதனத்தோடே தனிமையுறத் தங்கியது. எ - று.

வ - று. இணரார் நறுங்கோதை யெல்வளையாள் கூட்டம்
புணராமற் பூச றரவு - முணராது
தண்டா விழுப்படர் நலியவு
முண்டா லென்னுயி ரோம்புதற் கரிதே.

இ - ள். தொத்துநிறைந்த நறியமாலையினையும் இலங்குந்தொடியினையுமுடையாள்தன் புணர்ச்சி கூடாமையாலே பிறரிகழும் ஆரவாரம் உண்டாகவும், அறியாத கெடாத சீர்மையினையுடைய நினைவு வருத்தவும் சிறிது உளதால், என்னுடைய உயிர்; இனிப் பாதுகாத்தற்கு அரிது. எ - று. (அ)

உ௬௩.—வெளிப்படவிரத்தல் :—

அந்தழை யல்கு லணிநலம் புணரா
வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட விரந்தன்று.

இ - ள். அழகிய தழையணிந்த அல்குலினையுடையாள் தன் நல்ல நலத்தைக்கூடாத வெய்யவருத்தம் மிகத் தோன்ற இரந்தது. எ - று.

வ - று. உரவொலி முந்நீ ருலாய்நிமிர்ந் தன்ன
கரவருங் காமங் கனற்ற - விரவெதிர
முள்ளெயி றிலங்கு முகிழ்நகை
வெள்வளை நல்காள் விடுமென் னுயிரே,

இ - ள். வலியஆரவாரத்தினையுடைய கடல் கடந்தேறிப் பரந்தாலொத்த ஒளித்தற்கரியஆசையழற்ற இரத்தலெதிர முட்போன்றபல்லுவிளங்கும் மூரன்முறுவலையும் வெள்வளையினையுமுடையாள் அருளாள் ; விடும், என்னுடையவுயிர். எ - று. (கூ)

ஆண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை முற்றிற்று.

[பெண்பாற்கூற்று.]

(கரு.—சூத்திரம்.)

காண்ட னயத்த லுட்கோண் மெலிதன்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வலித்தல்
பகன்முனி வுரைத்த லிரவுநீடு பருவரல்
கனவி னரற்ற னெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என்-னின், பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். காண்டல்முதலாக நெஞ்சொடு மெலிதலீறுகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளையாம். எ - று.

அவற்றுள்,

உகூ௪.—காண்டல் :—

தேம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருநுதற்
காம்பேர் தோளி கண்டுசோர்ந் தன்று.

இ - ள். மதப்பொழியும் மாலையினையுடையதலைவனை அழகியநுதலினையும் மூங்கில்போன்றதோளினையுமுடையாள் நோக்கி மெலிந்தது. எ - று.

வ - று. கடைநின்று காம நலியக் கலங்கி
யிடைநின்ற வூரலர் தூற்றப் - புடைநின்ற
*வெற்கண் டிலனங் கெடுந்தகை
தற்கண் டனென்யான் கண்ட வாறே.

இ - ள். என்னிடத்திலே ஆசையானது நின்று நெருக்க மயங்கி நடுவு நின்ற ஊர்அலரெடுப்பப் பக்கத்திலேநின்ற என்னைக்கண்டிலன், அந்தப் பெரிய மேம்பாட்டினையுடையவன்; தன்னைக்கண்டேன்யான், கண்டபடியே! எ-று. (க)

உகூரு.—நயத்தல் :—

கன்னவி றிணிதோட் காளையைக் கண்ட
நன்னுத லரிவை நயப்புரைத் தன்று.

இ - ள். உலக்கல்பழகிய திண்ணியதோளையுடைய தலைவனைக்கண்ட நல்ல நுதலினையுடைய மடந்தையினது ஆசைப்பாட்டைச் சொல்லியது. எ - று.

* பு - வெ. 307 : 3 - 4.

வ - று. கன்னவி ரேளானைக் காண்டலுங் கார்க்குவளை
யன்னவென் கண்ணுக் கமுதமா - மென்னை
மலைமலிந் தன்ன மார்ப
முலைமலிந் தூழூழ் முயங்குங் காலே.

இ - ள். மலையையொத்த தோளானைக்கண்டேனாகக் கருங்குவளையனைய என்கண்ணிற்கு அமிழ்தமாகாநின்றது ; எங்ஙனேயிருக்குமோ ! வரைபரந்தாலொத்த அகலத்தை முலைவிம்மி முறைமுறையாகத் தழுவுமிடத்து. எ-று. (உ)

உகூசு.—உட்கோள் :—

வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த
வொண்டொடி யரிவை யுட்கொண் டன்று.

இ - ள். சுரும்புமேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளிய வளையினையுடைய தலைவி உட்கொண்டது. எ - று.

வ - று. உள்ள முருக வொளிவளையுங் கைநில்லா
கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கணையா - னௌ்ளிச்
சிறுபுன் மாலை தலைவரி
னுறுதுய ரவலத் துயலோ வரிதே.

இ - ள். நெஞ்சுவருந்த ஒள்ளிய தொடிகளும் கரத்தைப் பொருந்தாவாயின ; தேனொழுகப்பட்ட மாலையினையுடையானும் என்னுடைய கரங்களுக்கு எய்தானாயினன் ; இகழ்ந்து சிறியதாய்ப் புற்கென்றமாலைக்காலம் கைகூடின், மிகும்வருத்தத்தைச்செய்யும் இழுக்கினின்றும் பிழைத்தல் சால அருமையுடைத்து. எ - று. (ங)

உகூஎ.—மெலிதல் :—

ஒன்றூர் கூறு முறுபழி நாணி
மென்றோ ளரிவை மெலிவொடு வைகின்று.

இ - ள். பொருந்தாதார்சொல்லும் மிக்க அலருக்குநாணி மெத்தென்ற தோளினையுடையதலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது. எ - று.

வ - று. குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்க
ணரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் - கரும்புடைத்தோட்
காதல்செய் காமங் கனற்ற
வேதி லாளற் கிழந்தனெ னெழிலே.

இ - ள். குரும்பைபோன்ற நல்லமுலைமேலே அழகிய, நெடியவிழி தோற்றிய வெண்முத்தான கண்ணீரைச்சிந்தச் சந்தனகுங்குமங்களாற் காமனது கரும்பெழுதியதோளினைத் தழுவவேண்டுமென்னும் ஆசையைப்பண்ணும்விழைவு கனற்ற நமக்கு அருளாத அயலானுக்குப் போக்கினேனே என் அழகினை. எ - று. (ச)

உ௬அ.—மெலிவொடுவைகல் :—

மணிவளை நெகிழ மாநலந் தொலைய
வணியிழை மெலிவி னுற்றல்கூ றின்று.

இ - ள். மாணிக்கத்தொடிகழலப் பெரிய அழகுகெட அழகிய ஆபரணத்தினையுடையாளது தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பிறைபுரை வாணுதல் பீரரும்ப மென்றோ
ளிறைபுனை யெல்வளை யேக - நிறைபுணையா
யாம நெடுங்கட னீந்துவேன்
காம வொள்ளெரி கனன்றகஞ் சுடுமே.

இ - ள். இளமதியையொத்த ஒளிநுதல் பீர்போலப் பசப்புத்தோற்ற மெத்தென்றதோளின் முன்கையிலணிந்த இலங்குதொடி ஓட நிறையே தெப்பமாக யாமமாகிய பெரியகடலை நீந்தாநிற்பேனாயினும், ஆசையென்னும் ஒள்ளியநெருப்பு அழன்று நெஞ்சை எரிக்கும். எ - று. (ரு)

உ௬௯.—காண்டல்வலித்தல் :—

மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னருங்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தன்று.

இ - ள். மேகத்தைப்பொருந்தின மலைநாடனை மடவாள் இரண்டாவதும் கையில் வளைசோர்கையாலே காணவேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது. எ - று.

வ - று. வேட்டவை யெய்தி விழைவொழிதல் பொய்போலு
மீட்டு மிடைமணிப் பூணனைக் - காட்டென்று
மாமை பொன்னிறம் பசப்பத்
தூமலர் நெடுங்கண் டுயிறுறந் தனவே.

இ - ள். விரும்பினவற்றைப் பெற்று ஆசைப்பாடு நீங்குமது பொய்யே போலும்; இரண்டாவதும் செறிந்தமணியாற்சிறந்த ஆபரணத்தினையுடையானைக் காட்டுகவென்றுசொல்லி மேனி பொன்னிறம்போலப் பசப்பத் தூமலர் போன்ற நெடியவிழிகள் உறக்கத்தையொழிந்தன. எ - று.

கண் காட்டென்று துயிறுறந்தனவென்க. (௬)

௩00.—பகன்முனிவுரைத்தல் :—

புரிவளை நெகிழப் புலம்பொடு நின்றோள்
பருவர லுள்ளமொடு பகன்முனி வுரைத்தன்று.

இ - ள். முறுக்குவளைசோரத் தனிமையுடனேநின்ற தலைவி துயரமிக்க உள்ளத்தோடே பகற்பொழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தன்க ணளியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ண னல்கா னெனவாடு - மென்க
ணிடரினும் பெரிதா லெவ்வம்
படரினும் பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

இ - ள். தன்னிடத்து அருளை ஆசைப்பட்டுநின்ற எனக்கு மாலையினையுடையதலைவன் தறுகண்ணன் அருளானெனச்சொல்ல மெலியும் என்னிடத்து வருத்தத்திலும் பெரியதொன்றால், மானம்; என்னுடையநினைவிலும் பெரிதால், பாவியான இப்பகற்பொழுது. எ - று. (எ)

கூ0க.—இரவுநீடுபருவரல் :—

புலம்பொடு வைகும் பூங்குழை கங்குற்
கலங்கினேன் பெரிதெனக் கசிந்துரைத் தன்று.

இ - ள். தனிமையுடனே தங்கும் பொலிந்தகுழையினையுடையாள் இரவின்கண் மனமயங்கினேன்பெரிதெனச்சொல்லி நெகிழ்ந்துசொல்லியது. எ-று.

வ - று. பெண்மே னலிவு பிழையென்னாய் பேதுறீஇ
விண்மே லியங்கு மதிவிலக்கி - மண்மே
னினக்கே செய்பகை யெவன்கொ
லெனக்கே நெடியை வாழிய ரிரவே.

இ - ள். பெண்பாலிடத்து நெருக்குநெருக்குத் தப்பென்று பாராய், அறிவின்மையுற்று ஆகாசத்திடத்தே உலாவுமதியைப் போகாதபடி விலக்கி; பூமியிடத்து நினக்கு யான்செய்தமாறுபாடு எவன்கொலோ? எனக்கே நீ நெடியையாயிருந்தாய்; வாழ்வாயாக, இரவுப்பொழுதே. எ - று. (அ)

கூ0உ.—கனவின்ரற்றல் :—

ஒண்டொடி மடந்தை யுருகெழு கங்குலிற்
கண்டவன் கரப்பக் கனவி னரற்றின்று.

இ - ள். ஒள்ளிய வளையினையுடையதலைவி அஞ்சுதல்பொருந்திய இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்டதலைவன் ஒளிப்பக் கனவின்கண் வாய்விட்டுப்புலம்பியது. எ - று.

வ - று. அயர்வொடு நின்றே னரும்படர்நோய் தீர
நயவரும் பள்ளிமே னல்கிக் - கயவா
நனவிடைத் தமியேன் வைகக்
கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தனீ கொடிதே.

இ - ள். மயக்கத்தோடுநின்றேனுடைய அரியநினைவினுல்வந்த நோய் நீங்க நன்மையுண்டாம் சயனத்தின்மேல் எனக்கருளி, கீழ்மகனே, நனவின் கண்ணே தனியேனாகி யான் தங்கக் கனவினிடத்தேதோற்றி நீ மறைந்து போவது கொடிதாயிருந்தது. எ - று. (க)

ரு0ரு.—இதுவுமது:—

பெய்வளை யவனொடு பேணிய கங்கு
லுய்குவன் வரினெனை வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். இட்ட வளையினையுடையாள் தலைவனோடுவிரும்பிய இரவுப்பொழுதுவரிற் பிழைப்பேனெனச்சொல்லினும் அத்துறையாகும். எ - று.

வ - று. தோடவிழ்தார் யானுந் தொடர வவனுமென்
பாடகச் சீறடியின் மேற்பணிய - நாடகமா
வைகிய கங்கு றலைவரி
னுய்குவெ னுலகத் தளியேன் யானே.

இ - ள். இதழ்விரிந்தமாலை செவ்வியழிந்தமை யானும்வினவத் தலைவனும் என்னுடைய பாடகத்தினையுடைய சிற்றடிமேலேவணங்கக் கூத்தாகத் தங்கிய இரவுப்பொழுது இன்னம்கைகூடிற் பிழைப்பேன்; பூமியிடத்து அளியேன்யான். எ - று. (க0)

ரு0ச.—நெஞ்சொடுமெலிதல் :—

அஞ்சொல் வஞ்சி யல்லிருட் செலீஇய
நெஞ்சொடு புகன்ற நிலையுரைத் தன்று.

இ - ள். அழகியசொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பையொப்பாள் இரவுப்பொழுது இருளின்கட் செல்வான்வேண்டி மனத்தோடு விரும்பிய நிலையைச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மல்லாடு தோளா னளியவாய் மாலிருட்கட்
செல்லா மொழிக செலவென்பாய் - நில்லாய்
புனையிழை யிழந்த பூசு
னினையினு நினைதியோ வாழியென் னெஞ்சே.

இ - ள். 'மல்லின்செய்தியுலாவும் புயத்தினையுடையான்றன் அளியை ஆசைப்பட்டு மயக்கமுடைய இருளிடத்துச் செல்லக்கடவேமல்லேம்; நீ தவிர்வாயாக போக்கை' என்று சொல்லுவாய்; நீநில்லாய்; அணிந்தஆபரணஞ் சோர்ந்தஆரவாரத்தை உள்ளுவையோ? உள்ளாயோ? வாழ்வாயாக; எனது நெஞ்சே. எ - று. (கக)

ரு0ரு.—இதுவுமது:—

வரிவளை நெகிழ்த்தோன் முன்செல வலித்தே
னரிவைய ரறிகென வுரைப்பினு மதுவே.

இ - ள். அழகிய வளையை நெகிழப்பண்ணினோன்முன்னே போவேனாகத் துணிந்தேன்; அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிகவெனச்சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம். எ - று.

வ - று. நல்வளை யேக நலந்தொலைவு காட்டிய
செல்லல் வலித்தேனச் செம்மன்முன் - பில்லாத

வம்ப வுரையொடு மயங்கிய
வம்பற் பெண்டிரு மறைகவெம் மலரே.

இ - ள். அழகியதொடி கழல என்னழகு அழிவுகாட்டுவான்வேண்டிப் போதல் உடன்பட்டேன், அத்தலைவன்முன்பு ; இல்லாத புதுவார்த்தையோடு கலங்கிய புறங்கூறும்பெண்டிரும் சொல்லுக, எம்முடைய அலரை. எ - று.

யான் செல்லவலித்தேனெனச்செல்லிற் பெருந்திணையாம். (கஉ)

ஆண்பாற் கூற்றுப் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளைப் பாட்டு இருபத்தொன்றும் முடிந்தன.

பதினொன்றாவது கைக்கிளைப்படலம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது

பெருந்திணைப் படலம்.

[பெண்பாற்கூற்று.]

(கசு.—சூத்திரம்.)

வேட்கைமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயறல்
பிரிவிடை யாற்றல் வரவெதிர்ந் திருத்தல்
வாராமைக் கழித லிரவுத்தலைச் சேற
லில்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்
ரு பொழுதுகண் டிரங்கல் பரத்தையை யேசல்
கண்டுகண் சிவத்தல் காதலிற் களித்தல்
கொண்டகம் புகுதல் கூட்டத்துக் குழைத
லூடலு ணெகிழ்த லுரைகேட்டு நயத்தல்
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கல்
கய பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் செல்கென விடுத்தலென
வொன்பதிற் றிரட்டியோ டொன்று முளப்படப்
பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால.

என் - னின்,பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்கிளவியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ-ள். வேட்கை முந்துறுத்தல்முதலாகச் செல்கெனவிடுத்தலீறுகச்சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதும் பெருந்திணைக்குரிய பெண்பாற்கிளவியாம். எ - று.

அவற்றுள்,

ருOசு.—வேட்கைமுந்துறுத்தல் :—

கையொளிர் வேலவன் கடவக் காம
மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழிந்தன்று.

இ - ள். கையிடத்தேவிளங்கும் வேலினையுடையவன்செலுத்த வேட்கையைச் செறிந்ததொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையாள் தலைவன்முன்னே சொல்லியது. எ - று.

வ - று. எழுதெழின் மார்ப மெனக்குரித் தாகென்
றழுதழுது வைகலு மாற்றேன் - றொழுதிரப்பல்
வல்லிய மன்ன வயவேலோய் வாழ்கென
வல்லியந்தார் நல்க லறம்.

இ - ள். சந்தனகுங்குமச்சேற்றால்வரிக்கும் அழகினையுடைய அகலம் எனக்கே சேமமாகவேண்டுமென்றுசொல்லி அழுதழுது நாடோறும் பொறேனாகிப் பணிந்து வேண்டிக்கொள்வேன்; புலியையொத்த வலிய வெற்றி வேலினையுடையோய், உயிர்வாழ்வாயாகவென எனக்கு நின் அல்லியினையுடைய மாலையைத் தருதல்காண் அறமாவது. எ - று. (க)

௩௦எ.—பின்னிலைமுயறல் :—

முன்னிழந்த நலனசைஇப்
பின்னிலை [1]மலைந்தன்று.

இ - ள். தலைவி முன்புதோற்றத் தன் அழகைநச்சி இரந்து பின்னிற்றலை மேற்கொண்டது. எ - று.

வ - று. மற்கொண்ட திண்டோண் மறவே னெடுந்தகை
தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த - வெற்காணப்
பெய்களி யானைப் பிணரெருத்திற் *கண்டியான்
கைதொழுதேன் றான்கண் டிலன்.

இ - ள். மற்றொழிலைமேற்கொண்ட திண்ணியபுயத்தினையும் சினவேலினையுமுடைய பெரியமேம்பாட்டாளன் தன்னைக்கண்டு நிறத்தின் அழகை யிழந்த என்னைக்காணச் சொரியுமதத்தினையுடையகளிற்றினது சருச்சரையாற் பொலிந்த கழுத்தகத்தேகண்டு யான் கையைக்குவித்தேன்; தான் என்னைக் கண்டிலன். எ - று. (உ)

௩௦அ.—பிரிவிடையாற்றல் :—

இறைவளை நெகிழ வின்னா திரங்கிப்
பிறைநுதன் மடந்தை பிரிவிடை யாற்றின்று.

இ - ள். முன்கையில் தொடிசோர வெறுத்து வருந்தி இளமதிபோன்ற நுதலினையுடைய மடவாள் தலைமகன் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றியது. எ - று.

வ - று. ஓடுக கோல்வளையு மூரு மலரறைக
தோடவிழ் தாழை துறைகமழக் - கோடுடையும்
பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொண் மான்மாலை
நீங்கானென் னெஞ்சகத்து னின்று.

---

* பு - வெ. 294: 3 - 4. (பி - ம்.) 1 'மலிந்தன்று'

இ - ள். கையைவிட்டுப்போவனவாக திரண்டதொடியும்; ஊரிலுள்ளாரும் பழிதூற்றுக; இதழ்விரியுந்தாழை நீர்த்துறையெல்லாம் மணநாறச் சங்குபோல் மலரும் பொலிந்தகடற்கானலையுடையசேர்ப்பன் தனிமைகொண்ட மயக்கமுடைத்தான மாலைக்காலத்துப் போகான்; என்னெஞ்சத்திடத்து நிலைபெற்று. எ - று. (௩)

௩௦௯.—வரவெதிர்ந்திருத்தல் :—

முகைபுரை முறுவன் முள்ளெயிற் றரிவை
வகைபுனை வளமனை வரவெதிர்ந் தன்று.

இ - ள். முல்லையரும்பன்ன நகையாற்சிறந்த கூரியபல்லினையுடைய மடவாள் பலகூறுபடக் கைசெய்த செல்வமனையிடத்தே தலைவன்வருதலை ஏற்றிருந்தது. எ - று.

வ - று. காம நெடுங்கட லீந்துங்காற் கைபுனைந்த
பூமலி சேக்கைப் புணைவேண்டி - நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியா
யெல்லாக நெஞ்ச மெதிர்.

இ - ள். ஆசையாகிய பெரிய கடலைநீந்துமிடத்துக் கைசெய்யப்பட்ட மலர்மிக்க சயனத்திடத்துக் கூட்டமாகிய தெப்பத்தைவேண்டி நீ விரைந்து போகாய்; தலைவன் இவ்விடத்துவருதற்கு நினையாய்; நீமயக்கம் நீங்கி விளக்கமுற என்னெஞ்சே, எதிரே. எ - று.

எதிர் செல்லாயென்க. (௪)

௩௧௦.—வாராமைக்கழிதல் :—

நெடுவேய்த் தோளி நிமித்தம் வேறுபட
வடிவே லண்ணல் வாராமைக் கழிந்தன்று.

இ - ள். உயர்ந்த மூங்கிலைனைத்தோளினாள், சொகினவிகற்பத்தாலே வடித்த வேலினையுடையதலைவன் வாராதொழிய அதற்கு அழிந்தது. எ - று.

வ - று. நுடங்கருவி யார்த்திழியு நோக்கருஞ் சார
*லிடங்கழி மான்மாலை யெல்லைத் - தடம்பெருங்கண்
டாரார மார்பன் றமியே னுயிர்தளர
வாரான்கொ லாடும் வலம்.

இ - ள். அசையும் மலையருவி ஆரவாரித்துவிழும் பார்த்தற்கரிய மலைப்பக்கத்து இராகவேகத்தையுண்டாக்கும் மயக்கமுடைய மாலையளவிலே மிகப் பெரிய கண்ணனது, மாலையாற்சிறந்த ஆரமார்பன் தனியேனுடைய உயிர் மெலிய வாரான் போலும்; வலம் துடியாநின்றது. எ - று.

தடம்பெருங்கண் வலமாடுமென்க. (௫)

---

* சிலப். 10: 219 - 20, அடியார். உரை; மணி. 10: 22, 18: 119.

நகக.—இரவுத்தலைச்சேறல் :—

காண்டல் வேட்கையொடு கனையிருணடுநாண்
மாண்ட சாயன் மனையிறந் தன்று.

இ - ள். தலைவனைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையோடு செறிந்த இருளையுடைய ஒத்த யாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன் இல்லினின்றும் இறந்தது. எ - று.

வ - று. *பணையா வறைமுழங்கும் பாயருவி நாடன்
பிணையார மார்பம் பிணையத் - துணையாய்க்
கழிகாம முய்ப்பக் கனையிருட்கட் செல்கேன்
வழிகாண மின்னுக வான்.

இ - ள். வீரமுரசென்னக் கற்பாறையிடத்து ஒலிக்கும் பரந்தஅருவியாற் பொலிந்தநாடன் மூட்டுவாயினையுடைய ஆரமார்பத்தைத்தழுவ எனக்குத்துணையாய் மிக்கஆசை செலுத்தச் செறிந்தஇருளிடத்துப்போவேன், நெறியைக்காண மின்னுவதாக, மேகம். எ - று. (சு)

நகஉ.—இல்லவைநகுதல் :—

இல்லவை சொல்லி யிலங்கெயிற் றரிவை
நல்வய லூரனை நகைமிகுத் தன்று.

இ - ள். உள்ளனவல்லாதவற்றையுரைத்து விளங்கும் பல்லினையுடைய மடவாள் அழகியபழனஞ்சூழ்ந்தவூரனை நகையைப்பெருக்கியது. எ - று.

வ - று. முற்று முலையார் முயங்க விதழ்குழைந்த
நற்றா ரகல நகைதரலி - னற்றார்
கலவே மெனநேர்ந்துங் காஞ்சிநல் லூர
புலவேம் பொறுத்த லரிது.

இ - ள். இளமுலையினையுடையார்தழுவப் பூந்தோடுவாடின அழகிய மாலையினையுடைய மார்பம் சிரிப்பைத்தருதலின், அழகியமாலையினை மணவேமென நிச்சயித்தும் காஞ்சிமரத்தினையுடைய அழகியவூரனே, ஊடேம் ; நின்னுடன் ஊடின், ஆற்றுதலரிது. எ - று.

அரிது ஆதலிற் புலவேம். (எ)

நகங.—புலவியுட்புலம்பல் :—

நலவளை மடந்தை நற்றார் பரிந்து
புலவி யாற்றாள் புலம்புற் றன்று.

இ - ள். அழகிய தொடியினையுடையமடவாள் தலைவன்மார்பின் மாலையை அறுத்து ஊடலாற்றாளாய்த் தனிமையுற்றது. எ - று.

* தொல். அகத். சூ. 54 - இளம். மேற்.

வ - று. ஓங்கிய வேலான் பணியவு மொள்ளிழை
தாங்காள் வரைமார்பிற் ருர்பரிந் - தாங்கே
யடும்படர் மூழ்கி யமைமென்றோள் வாட
நெடும்பெருங்க ணீந்தின நீர்.

இ - ள். உயர்ந்தவேலினையுடையான் வணங்கவும் ஒள்ளியஆபரணத்தினையுடையாள் கோபத்தைத்தடாளாய் மலையன்ன அகலத்தின்மாலையையறுத்து அவ்விடத்திலே வருத்துந்துயரத்திலே அழுந்தி மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோள்கள் மெலிய நெடியவாய்ப் பெரியவாகிய கண்கள் நீரிலே மிதந்தன. எ - று. (அ)

நகச.—பொழுதுகண்டிரங்கல் :—

நிற்ற லாற்ரு ணெடிதுயிர்த் தலமரும்
பொற்றொடி யரிவை பொழுதுகண் டிரங்கின்று.

இ - ள். உயிர்நிற்றலைப்பொறுளாய் நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு சுழலும் பொன்னாற்செய்த வளையினையுடைய தலைவி மாலைப்பொழுதைக்கண்டு வருந்தியது. எ - று.

வ - று. இறையே யிறந்தன வெல்வளை யுண்க
ணுறையே பொழிதலு மோவா - நிறையைப்
பருகாப் பகல்கரந்த பையுள்கூர் மாலை
யுருகா வுயங்கு முயிர்.

இ - ள். கையிறையைக்கடந்தன, விளக்கத்தினையுடையதொடிகள்; மையுண்டவிழிகள் துளியைச்சொரிதலும்ஒழியா; என் நிறையையுண்டு ஆதித்தனொளித்த நோய்மிகும் மாலைக்காலத்துக் கரைந்துவருந்தாநிற்கும், பிராணன். எ - று. (கூ)

நகரு.—பரத்தையையேசல் :—

அணிவய லூரனொ டப்புவிழ வமரும்
பணிமொழி யரிவை பரத்தையை யேசின்று.

இ - ள். அழகியபழனத்தையுடைய ஊரனுடனே நீர்விளையாட்டுவிரும்பும் மெல்லியசொல்லினையுடைய தலைமகள் பரத்தையைப்புல்லற்கூறியது. எ - று.

வ - று. யாழுயங்கு மென்முலையால் யாணர் வயலூரன்
றேமுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க - யாமுயங்க
வெவ்வையர் சேரி யிரவு மிமைபொருந்தாக்
கவ்வை கருதிற் கடை.

இ - ள். யாம் பொறையாற்றுதுவருந்தும் மெல்லியகொங்கையாலே புதுவளப்பத்தினையுடைய கழனியால்நிறைந்த ஊரனது தேன்தழுவும் செவ்வி

மாலையைப் புனற்றிரை தழுவாநிற்ப யாந்தழுவாநிற்ப, இதற்கு எந்தங்கைய ராகிய பரத்தையர்சேரி பலரும்உறங்கும் இரவும் கண்ணிமைகூடாத ஆரவார த்தைநினைப்பிற் சாலப் புல்லியது. எ - று. (கO)

ருகசு.—கண்டுகேண் சிவத்தல் :—

உறுவரை மார்ப னுள்ளிணர் நறுந்தார்
கறுவொடு மயங்கிக் கண்சிவந் தன்று.

இ - ள். பெரியமலைபோன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஒள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழுமாலையை முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோபித் தது. எ - று.

வ - று. கூடிய கொண்கன் குறுகக் கொடிமார்பி
னூடிய சாந்தி னணிதொடர்ந்து - வாடிய
தார்க்குவளை கண்டு தரியா விவண்முகத்த
கார்க்குவளை காலுங் கனல்.

இ - ள். மணந்தகொழுநன் அணுகக் கொடியனையாள் மார்பிடத்துத் தோய்ந்த சந்தனத்தின் அழகுமேவிச் செவ்வியழிந்த செங்கழுநீர்மாலையைக் கண்டு பொறுவாய் இவளுடையமுகத்திற் செவ்விக்குவளையாகியகண்கள் அழ லைச்சொரியும். எ - று. (கக)

ருகஎ.—காதலிற்களித்தல் :—

மைவரை நாடன் மார்பகம் பொருந்திக்
கைவிட லறியாக் காதலிற் களித்தன்று.

இ - ள். மேகம்பொருந்தின மலைநாடனுடைய மார்பிடத்தேமேவி நீங் குதலறியாத அன்பினுல் மகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. காதல் பெருகிக் களிசெய்ய வக்களியாற்
கோதையுந் தாரு மிடைகுழைய - மாதர்
கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணாற் கங்குல்
புலந்தாள் புலரியம் போது.

இ - ள். அன்புமிக்குக் களிப்புச்செய்ய அம்மகிழ்ச்சியால் மாலையும் கோதையும் நடுவேவாடக் காதலினையுடையாள் கூடினுள்; கூடிக் கடைக்கண் ணாலே நோக்கி இரவுப்பொழுதைமுனிந்தாள், விடியற்காலத்து. எ - று.
கங்குல்கழிந்ததென்று புலந்தாள். (கஉ)

ருகஅ.—கோண்டகம்புகுதல் :—

காதல் பெருகக் கணவனைக் கண்ணுற்றுக்
கோதையாற் பிணித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ - ள். அன்புமிகக் கொழுநனைக்கண்டு மாலையாற்கட்டி அகத்திலே கொண்டுபுக்கது. எ - று.

வ - று. கண்டு களித்துக் கயலுண்க ணீர்மல்கக்
கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னாள் - வண்டினங்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
மாலையான் மார்பம் பிணித்து.

இ - ள். தலைவனைக்கண்டுமகிழ்ந்து கயல்போன்ற மையுண்டகண் நீர் மிக அகத்திலேகொண்டுபுக்காள், வல்லியனையாள் ; சுரும்பினங்கள் காலைப் பொழுதிலே யாழ்போலவிசைக்கும் கரியமலைநாடனைத் தாராலே அகலத்தைக் கட்டிக்கொண்டு. எ - று.

பிணித்துக் கொண்டகம்புக்காள் கொடியன்னாளென்க. (கரு)

ருகக.—கூட்டத்துக்குழைதல் :—

பெய்தா ரகலம் பிரித லாற்றாக்
கொய்தழை யல்குல் கூட்டத்துக் குழைந்தன்று.

இ - ள். இட்டமாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல்பொறாத பறித்த தழையாற்சிறந்த அல்குலினையுடையாள் புணர்ச்சியிடத்து நெகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. மயங்கி மகிழ்பெருக மால்வரை மார்பிற்
றயங்கு புனலூரன் றண்டார் - முயங்கியும்
பேதை புலம்பப் பிரிதியோ நீயென்னுங்
கோதைசூழ் கொம்பிற் குழைந்து.

இ - ள். மனங்கலங்கிக் களிப்புமிகப் பெரியவரைபோன்ற மார்பினையுடைய அசையும்புனலூரன்றன் குளிர்ந்தமாலையைத் தழுவியும் மடவாள் யான் தனிமைப்பட நீபிரிகின்றாயோவென்றுசொல்லும் ; மாலைசுற்றின பூங் கொம்புபோலத் தளர்ந்து. எ - று.

தளர்ந்து நீபிரிதியோவென்னும். (கச)

ருஉ௦.—ஊடலுணெகிழ்தல் :—

நள்ளிருண் மாலை நடுங்கஞர் நலிய
வொள்வளைத் தோளி யூடலு ணெகிழ்ந்தன்று.

இ - ள். செறிந்தஇருளையுடைய மாலைக்காலத்துத் துளங்காநின்ற துயரநெருக்க ஒள்ளியதொடியாற்சிறந்த தோளினையுடையாள் வழக்காட்டிடத் துக் குழைந்தது. எ - று.

வ - று. தெரிவின்றி யூடத் தெரிந்துநங் கேள்வர்
பிரிவின்றி நல்கினும் பேணாய் - திரிவின்றித்
துஞ்சே மெனமொழிதி தூங்கிருண் மான்மாலை
நெஞ்சே யுடைய நிறை.

இ - ள். குற்றமொன்றும் ஆராயாது நாம் ஊட, விசாரித்து நம் கொழுநர் நீங்குதலின்றியே தலைபணிபண்ணினும் விரும்பாயாய் வேறுபாடின்றி உறங்கேமெனச் சொல்லாநின்றாய்; தங்கும் இருளையுடைய மயக்கத்தைச்செய்யும் மாலைக்காலத்து, மனமே, நிறையுடையை நீ. எ - று. (கரு)

௩உக.—உரைகேட்டுநயத்தல் :—

துயரொடு வைகிய சூழ்வளைத் தோளி
யுயர்வரை நாட னுரைகேட்டு நயந்தன்று.

இ - ள். துன்பத்தோடுதங்கிய சூழ்ந்த தொடியினையுடையதோளி உயர்ந்த மலைநாடன்றன்வார்த்தையைக் கேட்டுவிரும்பியது. எ - று.

வ - று. ஆழ விடுமோ வலரொடு வைகினுந்
தாழ்குர லேனற் றலைக்கொண்ட - நூழில்
விரையாற் கமழும் விறன்மலை நாட
னுரையாற் றளிர்க்கு முயிர்.

இ - ள். துயரக்கடலுள்ளே அழுந்தவிடுமோ; பிறர்தூற்றும் பழியோடுதங்கினும் குனிந்தகதிரையுடைய தினையிலே தலைமணந்த நூழிலென்னும் வல்லியினுடைய மணங்கமழும் வெற்றியானமைந்த வரைநாடன்வார்த்தையாலே தளிர்க்கும் என்னுயிர். எ - று.

உயிர் ஆழவிடுமோ. ஆல், அசை. (கசு)

௩உஉ.—பாடகச்சீறடிபணிந்தபினிரங்கல் :—

கோடுயர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடு
பாடகச் சீறடி பணிந்தபி னிரங்கின்று.

இ - ள். குவடு நீண்ட மலையினையுடையவன் குவித்தகையுடனே பாடகமணிந்த சிற்றடியிலே வணங்கியபின்பு நெஞ்சுநெகிழ்ந்தது. எ - று.

வ - று. அணிவரு பூஞ்சிலம்பு பார்க்கு மடிமேன்
மணிவரை மார்பன் மயங்கிப் - பணியவும்
வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் சிறுவரை
நிற்கென்றி வாழியர் நீ.

இ - ள். அழகுமிகும் பொலிந்தசிலம்பு ஆராரிக்கும் அடிமேலே அழகிய வரைபோன்ற அகலத்தையுடையவன் கலங்கிவணங்கவும் வலிமையுற்ற மனமே, வணங்காயாய்ச் சிறியகாலை ஊடநீராதேநிற்பனென்று சொல்லாநின்றாய்; வாழ்வராயாக நீ. எ - று.

வாழியரென்பது, நகை. (கஎ)

௩உ௩.—பள்ளிமிசைத்தொடர்தல் :—

மாயிருங் கங்குன் மாமலை நாடனைப்
பாய னீவிப் பள்ளிமிசைத் தொடர்ந்தன்று.

இ - ள். மிகவும் பெரியகங்குலிடத்துப் பெரிய வரைநாடனை உறக்கத்தை யொழிந்து சயனத்திலேபற்றியது. எ - று.

வ - று. யானை தொடருங் கொடிபோல யானுன்னைத்
தானை தொடரவும் போதியோ — மானை
மயக்கரிய வுண்கண் மடந்தைதோ ளுள்ளி
யியக்கருஞ் சோலை யிரா.

இ - ள். யானையைப்பற்றும் வல்லிபோல நின்னை யான் புடைவையைப் பற்றவும் போகின்றாயோ ; மானைமயக்கும் செவ்வரிகருவரிபரந்த மையுண்டகண்ணையுடைய மடவாள்தன் தோளைக்கருதி உலாவுதற்கரிய சோலையிடத்து இரவுப்பொழுதிலே. எ - று.

தானைதொடரவும் போதியோ. (கஅ)

கூஉச.—செல்கெனவிடுத்தல் :—

பாயிருட் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச்
சேயிழை யரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

இ - ள். பரந்த இருட்காலத்துக் கொழுநனைச் செலவைப்பார்த்துச்சிவந்த ஆபரணத்தினையுடைய தலைவி போவாயாகவென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. விலங்குந ரீங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றீ
யிலங்கிழை யெவ்வ நலியக் - கலங்கிக்
குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுசூழ் சோலை
நெறியுள் விரிக நிலா.

இ - ள். நின்னைப் போகாமலேவிலக்குவார் இவ்விடத்து ஒருவருமில்லை; வென்றிவேலினையுடையோய், செல்வாயாக; விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்தையுடையாள் துன்பநெருக்க மயங்கிக் குறியிடத்து நின்னைக்காணாதுவருத்தமுறாதபடி மலைசுற்றினசோலையிடத்து வழியுள்ளே விரிவதாக, நிலா. எ - று.

விரிகநிலா ; வென்வேலோய்சென்றீ. (கக)

பெருந்திணைப் படலத்துட் பெண்பாற்கூற்று முற்றிற்று.

[இருபாற்பெருந்திணை.]

(கஎ.—சூத்திரம்.)

சீர்செல வழுங்கல் செழுமட லூர்த
றாதிடை யாட றுயரவற் குரைத்தல்
கண்டுகை சோர்தல் பருவ மயங்க
லாண்பாற் கிளவி பெண்பாற்கிளவி
டு தேங்கமழ் கூந்தற் றெரிவை வெறியாட்
டயர்வைக் கவணை பாண்வர வுரைத்தல்

பரிபுரச் சீறடிப் பரத்தை கூறல்
விறலி கேட்பத் தோழி கூறல்
வெள்வளை விறலி தோழிக்கு விளம்பல்
பரத்தை வாயில் பாங்கிகண் டுரைத்தல்
பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறல்
குற்றிசை யேனைக் குறுங்கலி யுளப்பட
வொத்த பண்பி னொன்றுதலை யிட்ட
வீரெண் கிளவியும் பெருந்திணைப் பால.

என்-னின், இதுவும் பெருந்திணைப்பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். செலவழுங்கல் முதலாகக் குறுங்கலியீறாகச் சொல்லப்பட்ட பதினேழும் பெருந்திணைப்பாலவாம். எ - று.

அவற்றுள்,

௩௨௫.—செலவழுங்கல் :—

நிலவுவே னெடுந்தகை நீள்கழை யாற்றிடைச்
செலவுமுன் வலித்துச் செலவழுங் கின்று.

இ - ள். நிலவுபோல ஒளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினையு முடையவன் உயர்ந்த மூங்கிலியைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே நிச்சயித்துப் போக்கு ஒழிந்தது. எ - று.

வ - று. *நடுங்கி நறுநுதலா ணன்னலம்பீர் பூப்ப
வொடுங்கி யுயங்க லொழியக் - கடுங்கணை
வில்லே ருழவர் விடரோங்கு மாமலைச்
செல்லே மொழிக செலவு.

இ - ள். நடுக்கமுற்று, மணங்கமழும் நுதலினையுடையாள் மிக்கஅழகு பீர்க்கம்பூப்போலப் பசப்ப மெலிந்து வருந்துதல்தவிரக் கொடிய அம்பினையுடையவில்லை ஏருழவாகவுடையவேடர்தம் முழையையுடைய உயர்ந்தபெரிய மலையிடத்துப் போகாம் ; நெஞ்சே, தவிர்வாயாக, போக்கை. எ - று. (௧)

௩௨௬.—மடலூர்தல் :—

ஒன்றல்ல பலபாடி
மன்றிடை மடலூர்ந்தன்று.

இ - ள். ஒன்றன்றியே பலவற்றையும்சொல்லி மன்றின்நடுவே மடன்மாவைச் செலுத்தியது. எ - று.

வ - று. இன்றிப் படரோடி யானுழப்ப வைங்கணையான்
வென்றிப் பதாதை யெடுத்தானா - மன்றிற்
றனிமடமா னோக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக்
குனிமடன்மாப் பண்ணிமேல் கொண்டு.

* தொல். அகத். சூ. 54 - இளம். மேற்.

இ - ள். இற்றைநாள் இந்தநினைவுடனே யான்பழக ஐந்தம்பினையுடைய காமன் வெற்றிக்கொடியை உயர்த்தானும்; அம்பலத்திலே ஒப்பில்லாத மடப் பத்தினையுடைய மானன்ன பார்வையாள்தன் மிக்க அழகைக் கொண்டாடி வளைந்த பனைமடலாலாகிய குதிரையைப்பண்ணி அதன்மேல் ஏறி. எ - று.

ஏறி இன்றிப்படரோடு யானுழப்ப ஐங்கணையான் வென்றிப்பதாகை எடுத்தானும். (உ)

௩உஎ.—தூதிடையாடல்:—

ஊழி மாலை யுறுதுயர் நோக்கித்
தோழி நீங்கா தூதிடை [1]யாடின்று.

இ - ள். உகம்போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்பத்தைப்பார்த்துத் தோழி விட்டுநீங்காளாய்த் தலைவனிடத்தே தூதாகிநடந்தது. எ - று.

வ - று. வள்வாய்ந்து பண்ணுக திண்டேர் வடிக்கண்ணு
ளொள்வாள்போன் மாலை யுயல்வேண்டுங் - கள்வாய
தாதொடு வண்டிமிருந் தாம வரைமார்ப
தூதொடு வந்தேன் றொழ.

இ - ள். வாரை ஆராய்ந்து பண்ணுறுத்து, திண்ணியதேரினை; வடுப் பிளவன்ன விழியினையுடையாள் ஒள்ளியவாள்போலும் கொடிய மாலைக் காலத்துப் பிழைத்தல்வேண்டும்; தேனை இடத்திலேயுடைய பூவுடனே சுரும்புஆர்க்கும் மாலையினையுடைய மலைபோலுமார்பனே, நின்னைவணங்கத் தூதாகிவந்தேன். எ - று. (௩)

௩உஅ.—துயரவற்குரைத்தல்:—

மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்த
றோன்றக் கூறித் துயரவற் குரைத்தன்று.

இ - ள். மயங்கிய மாலைக்காலம் மயில்போன்ற இயலினையுடைய தலைவியை வருத்தலை அறியச்சொல்லி அவள்துன்பத்தைத் தோழி தலைவற்குச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. உள்ளத் தவலம் பெருக வொளிவேலோ
யெள்ளத் துணிந்த விருண்மாலை - வெள்ளத்துள்
தண்டா ரகலந் தழூஉப்புணையா நீநல்கி
னுண்டாமென் றோழிக் குயிர்.

இ - ள். நெஞ்சிற் றுயரமிகச் சோதிவேலோய் இகழ்த்ற்குநிச்சயித்த இருளினையுடைய மாலைவெள்ளத்திலே குளிர்ந்த மாலைமார்பத்தைத் தழுவுதற்குத் தெப்பமாக நீ அளிப்பாயாகில் எனதுதோழிக்கு உயிருண்டாம். எ - று.

(பி - ம்.) [1] 'ஆகின்று'

௬உ௯.—கண்டுகைசோர்தல் :—

போதார் கூந்தற் பொலந்தொடி யரிவை
காதல் கைம்மிகக் கண்டுகை சோர்ந்தன்று.

இ - ள். மலர்நிறைந்த குழலினையும் பொற்றொடியினையுமுடைய தலைவி தன் அன்பு கைகடப்பத் தோழிகண்டு தன்னுடைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது. எ - று.

வ - று. ஆம்ப னுடங்கு மணிவளையு மேகின
கூம்பன் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பி
னெழில்வாய்ந்த தோளி யெவனுங்கொல் கானற்
பொழிலெல்லா மீயும் புலம்பு.

இ - ள். ஆம்பற்றண்டைவளைத்திட்ட அழகியவளையும் வீழ்ந்தன; துயிலிழந்தன, வளவிய கயல்போலும்விழிகள்; மூங்கிலினும் அழகுமருவின தோளினையுடையாள் என்னுங்கொல்லோ! கடற்கரைச்சோலைமுழுதுந்தரும், தனிமையை. எ - று.

ஆம்பற்றண்டுபோலும் திரண்டவளையென்பாரும், இதழ்போலும் வெள் வளை யென்பாருமுளர். (௫)

௬௬௦.—பருவமயங்கல் :—

உருவ வால்வளை யுயங்கத் தோழி
பருவ மயங்கிப் படருழந் தன்று.

இ - ள். அழகிய வெள்வளையினையுடையாள்வருந்தப் பாங்கி காலத்தை அன்றுமெனமருண்டு வருத்தமுற்றது. எ - று.

வ - று. பெரும்பணை மென்றோள் பிரிந்தாரெம் முள்ளி
வரும்பருவ மன்றுகொ லாங்கொல் - சுரும்பிமிரும்
பூமலி கொன்றை புறவெலாம் பொன்மலரு
மாமயிலு மாலு மலை.

இ - ள். பெரிய மூங்கில்போன்ற மெல்லியதோளினை நீங்கியதலைவர் எம்மை நினைந்து வருங்காலம் அல்லகொல்லோ? ஆங்கொல்லோ? வண் டொலிக்கும் பூ மிக்க கொன்றை குறுங்காடெல்லாம் பொன்னைப்பூக்கும்; அழகியமஞ்ஞையும் மலையிடத்தே ஆலியாநிற்கும். எ - று.

இது தோழி ஆற்றுவிக்கும்வகையன்றுதலிற் பெருந்திணையாயிற்று. (௬)

௬௬௧.—இ து வு ம து :—

ஆங்கவர் கூறிய பருவ மன்றெனத்
தேங்கமழ் கோதை தெளிதலு மதுவே.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவர்சொன்னகாலம் இஃது அன்றெனமணம் பொருந்தின மாலையினையுடையதலைவி தேறுதலும் அத்துறையாம். எ - று.

வ - று. பொறிமயி லாலின பொங்க ரெழிலி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முல்லை தோன்றி பரியாம லீன்ற
வவர்வருங் காலமீ தன்று.

இ - ள். புள்ளிகளையுடைய மஞ்ஞை ஆலித்தன ; சோலையாகிய மேகம் பொறையாற்றுமையான் மதுச்சிறுதுளியைச்சிதறின ; சிதற, நறிய கொடி நெருக்கத் தான்மலிந்த முல்லையும் மென்றோன்றியும் காலமறியாமல் முகிழ்த்தன ; நம்முடைய தலைவர்வருங்காலம் இஃதன்று. எ - று. (எ)

௩௩௨.—ஆண்பாற்கிளவி :—

காமுறு காமந் தலைபரிந் தேங்கி
யேமுற் றிருந்த விறைவ னுரைத்தன்று.

இ - ள். வேட்கைமிகும் ஆசை எல்லைகடப்ப ஏக்கமுற்று மயங்கியிருந்த தலைவன்சொல்லியது. எ - று.

பரிந்தென்பதனைப் பரியவென்க.

வ - று. கயற்கூடு வாண்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்ச
முயற்கூடு முன்னதாக் காணி - னுயற்கூடுங்
காண மரபிற் கடும்பகலுங் கங்குலு
நாணளு மேயா நகை.

இ - ள். கண்ணாகிய இணைக்கயல்பொருந்திய ஒளியாற்சிறந்த முகத்தினையுடையாளைக் கூடக்கருதியமனம் முயலிற்கு உறைவிடமாகிய மதியை முன்னே காணிற் பிழைத்தல்கூடும்; காணாதமுறைமையிற் கொடிய பகலும் இரவும் நாடோறும் நாடோறும் இயையா, மகிழ்ச்சி. எ - று.

நகை - பலநாளுமகிழும் கூட்டங்கள். (அ)

௩௩௩.—பெண்பாற்கிளவி :—

வெள்வளை நெகிழவு மெம்முள் ளாத
கள்வனைக் காணுதிவ் வூரெனக் கிளந்தன்று.

இ - ள். சங்கவளை சோரவும் எம்மைநினையாது வெள்வளையினைக்கொண்ட கள்வனைக் காணாது இப்பதியென்று சொல்லியது. எ - று.

வ - று. வானத் தியலு மதியகத்து வைகலுங்
கானத் தியலு முயல்காணுந் - தானத்தி
னெள்வளை யோடவு முள்ளான் மறைந்துறையுங்
கள்வனைக் காணுதிவ் வூர்.

இ - ள். விண்ணில்நடக்கும் நிறைமதியிடத்து நாடோறும் காட்டிலே திரியுமுயலைக் காணுநிற்கும்; கையிடத்து ஒள்ளியவளைகழலவும் உணராளாகி ஒளித்து வாழுங்கள்வனைக் காணாது, இந்தப்பதி. எ - று.

இவையிரண்டும் கைகடந்தகாமத்த; இக்கூற்று இவர்க்கேயுரிய; அல்லன யாவர்க்குமுரிய. (கூ)

நடுச.—வெறியாட்டு :—

தேங்கமழ் கோதை செம்ம லளிநினைந்
தாங்கந் நிலைமை யாயறி யாமை
வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு வெறியா டின்று.

இ - ள். மணநாறுமாலையுடையாள், தலைவனது அருளைக்கருதி அவ்விடத்து அந்நிலைமையைத் தாயறியாதபடி வேங்கைமரத்தாற்பொலிந்த மலையுடைய முருகற்கு வெறிக்கூத்தாடியது. எ - று.

வ - று. *வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்ப னளிநினையா
வைய நனிநீங்க வாடினாண் - மைய
லயன்மனைப் பெண்டிரொ டன்னை சொலஞ்சி
வியன்மனையு ளாடும் வெறி.

இ - ள். வெவ்விதாகத் நீர்க்கச்சுவாதம்விட்டுத் தலைவனது அருளைக் கருதித் தலைவன் வருவனோ வாரானோவென்னும் ஐயப்பாடு மிகவும் நீங்க ஆடினாள், மயக்கத்தினையுடைய அயன்மனைமகளிருடனே அன்னைசொல்லையு மஞ்சி, அகன்றமனையிடத்தே ஆடும் வெறிக்கூத்தை. எ - று.

ஆடினாள் யார்? தலைவி. (௧0)

நடுரு.—பாண்வரவுரைத்தல் :—

மாணிழைக்கு வயலூரன்
பாண்வரவு பாங்கிமொழிந்தன்று.

இ - ள். மாண்ட ஆபரணத்தினை உடையாளுக்கு வயலூரன் றன் பாணன் வரவைத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ - று. †அஞ்சொற் பெரும்பணைத்தோ ளாயிழையாய் தானொடியும்
வஞ்சந் தெரியா மருண்மாலை - யெஞ்சேரிப்
பண்ணியல் யாழொடு பாணனுர் வந்தாரா
லெண்ணிய தென்கொலோ வீங்கு.

இ - ள். அழகியசொல்லையும் பெரிய வேயன்னதோளினையும் தெரிந்த ஆபரணத்தினையுமுடையாய், தாஞ்சொல்லும் பொய்ம்மையை ஆராயமாட்டாத மயக்கஞ்செய்யும் மாலைப்பொழுதின்கண் எமதுசேரியிடத்து இசைக்கொத்தயாழுடனே பாணனுர்வந்தார்; இவர்கருதியகாரியம் என்னையோ? இவ்விடத்து. எ - று. (கக)

* தொல். புறத். சூ. 5-இளம். மேற். † நன். சூ. 457-மயிலை. மேற்.

ருருசு.—பரத்தைகூறல் :—

தேங்கமழ் சிலம்பன் ஞரெமக் கெளிதெனப்
பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தன்று.

இ - ள். மணங்கமழும் மலையையுடைய தலைவன் மாலைஎமக்குப் பெறுதற்கு எளிதென்றுசொல்லிப் பாங்காயினர் கேட்பப் பரத்தைமொழிந்தது. எ - று.

வ - று. பலவுரைத்துக் கூந்தாடிப் பல்வய லூர
ணிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து
வெங்கட் களியால் விறலி விழாக்கொள்ள
லெங்கட் கவன்ரு ரெளிது.

இ - ள். பலபொய்யும் சொல்லிநடித்துப் பலசெய்யினையுடையவூரன் நிலவைக்காட்டும் முத்தணியினையுடைய பரத்தையர்சேரியிடத்துப் போக்கைச் சொல்லி வெவ்விய மதுவையுண்டமகிழ்ச்சியாற் பாணிச்சி, விழாவினைக்கொண்டாடாதேகொள் ; எமக்கு அவனுடையமாலை எளிது. எ - று.

ஆதலால், விழாக்கொள்ளல். (கஉ)

ருருஎ.—விறலிகேட்பத்தோழிகூறல் :—

பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவற்கெனப்
பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மொழிந்தன்று.

இ - ள். விரும்பிய பரத்தையருடைய புல்லுதலைப்பெறுதல் அரிய அமிழ்தத்தோடொக்கும் தலைவற்கெனச்சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்சிக்குத் தோழிசொல்லியது. எ - று.

வ - று. *அரும்பிற்கு முண்டோ வலரது நாற்றம்
பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ
டதிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றே
முதிரு முலையார் முயக்கு.

இ - ள். அரும்பிற்குமுண்டோ பூவினதுவாசம்? பெரியதோளினையுடைய பாணிச்சி, பிணங்காதேகொள் ; வண்டுடனே ஆர்க்கும் புனலையுடைய வூரற்கு நிறைந்த அமிர்தமல்லவோ? முதிருமுலையினையுடையார் தழுவுதல். எ-று. (கரு)

ருருஅ.—விறலிதோழிக்குவிளம்பல் :—

ஆங்கவன் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப்
பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். அவ்விடத்துத் தலைவன்மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறுதற்கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச்சொல்லி இற்பரத்தைதோழிகேட்பப் பாணிச்சி சொல்லியது. எ - று.

---

* தோல். அகத். சூ. 54 - இளம். ஷை ஷை ஷை 51 - ந. மேற்.

வ - று. *உளைத்தவர் கூறு முரையெல்லா நிற்க
முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த
பழங்க ளனைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு
முழங்கும் புனலூரன் மூப்பு.

இ - ள். வெறுத்தவர்கூறும்வார்த்தையெல்லாம்அங்ஙனேநிற்க, தோன்றின எயிற்றினையுடைய பரத்தையர்பலர்க்கும் ஆக்கினபழந்தேறலையொத்து மிக்ககளிப்பினைப்பண்ணும், ஒலிக்குநீரினையுடைய ஊரனதுமுதுமை. எ - று.

ருருகூ.—பரத்தைவாயில்பாங்கிகண்டுரைத்தல் :—
உம்மி லரிவை யுரைமொழி யொழிய
வெம்மில் வலவனுந் தேரும் வருமெனப்
பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தன்று.

இ - ள். உங்கள்வீட்டிடத்து மடவாள்சொன்னவார்த்தை நீங்க, எங்கள் அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச்சொல்லி இற்பரத்தை தோழிக்குச் சேரிப்பரத்தைதோழி சொல்லியது. எ - று.

வ - று. மாணலங் கொள்ளு மகிழ்நன் றணக்குமேற்
பேணலம் பெண்மை யொழிகென்பார் - காணக்
கலவ மயிலன்ன காரிகையார் சேரி
வலவ னெடுந்தேர் வரும்.

இ - ள். 'மாட்சிமைப்பட்ட எமது அழகினைக் கைக்கொள்ளுந்தலைவன் எம்மைவிட்டு நீங்குவானாயின், விரும்பேம்; பெண்மைத்தன்மை எம்மிடத்து நீங்குக' என்றுசொல்லும் இற்பரத்தையர்காணத் தோகைமயிலினையொத்த பரத்தையர்தம் சேரிக்கண்பாகனையுடைய உயரியதேர் வாராநிற்கும். எ - று.

பேணலம் பெண்மையொழிகென்பார் காணவரும். (கரு)

ருசo.—பிறர்மனைத்துயின்றமைவிறலிகூறல் :—
மற்றவர் சேரியின் மைந்த னுறைந்தமை
யிற்றென விறலி யெடுத்துரைத் தன்று.

இ - ள். பரத்தையர்சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கினபடி இத்தன்மைத்தெனப் பாணிச்சி எடுத்துச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. தண்டா ரணியவார் தையலார் சேரியுள்
வண்டார் வயலூரன் வைகினமை - யுண்டா
லறியே னடியுறை யாயிழையாற் பெற்றேன்
சிறியேன் பெரிய சிறப்பு.

இ - ள். குளிர்ந்த மாலையினையுடைய அழகை ஆசைப்படும் பரத்தையர் சேரியிடத்திலே சுரும்புநிறைந்த கழனியையுடைய ஊரன்றங்கினமை நீ அருளினபடியால் உண்டு; யான்அறியேன்; அடிபொருந்தும் ஆபரணத்தினையுடையாளாலே பெற்றேன், சிறியயான் பெரியநன்மையை. எ - று. (கசு)

---

* தொல். அகத். சூ. 54 - இளம்; ஷை ஷை ஷை 51 - ந. மேற்.

௩௪௧.—குற்றிசை :—

பொற்றா ரகலம் புல்லிய மகளிர்க்
கற்றங் கொழுகா தறங்கண்மா றின்று.

இ - ள். அழகியமாலைமார்பைப்பொருந்திய அரிவையர்க்கு அற்றறுதிப்பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது. எ - று.

வ - று. *கரிய பெருந்தடங்கண் வெள்வளைக்கை யானை
மரிய கழிகேண்மை மைந்த - தெரியின்
விளிந்தாங் கொழியினும் விட்டகலார் தம்மைத்
தெளிந்தாரிற் றீர்வது தீது.

இ - ள். கரியவாய் மிகவும் பெரியவிழியினையும் விளர்த்த தொடியணிந்த கரத்தினையுமுடையாளைப் பொருந்திய மிக்க தொடர்ச்சியினையுடைய தலைவனே, ஆராயின், இறந்துபடினும் விட்டுநீங்காராய்த் தம்மைத் துணையென்று தேறினாரிடத்துநின்றும் கழிவது பொல்லாது. எ - று. (கஎ)

௩௪௨.—குறுங்கலி :—

நாறிருங் கூந்தன் மகளிரை நயப்ப
வேறுபடு வேட்கை வீயக் கூறின்று.

இ - ள். நறுநாற்றங்கமழும் பெரியகுழலினையுடைய மடவாரைவிரும்ப விகற்பித்தகாதலைக் கெடச்சொல்லியது. எ - று.

வ - று. பண்ணவாந் தீஞ்சொற் பவளத் துவர்ச்செவ்வாய்ப்
பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை - கண்ணவா
நன்னலம் பீர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ
தொன்னல முண்டார் தொடர்பு.

இ - ள். பண்ஆசைப்பட்ட தித்தித்தசொல்லினையும் பவளம்போல மிகச்சிவந்த வாயினையும் பெண்மைத்தன்மைஅவாவும் பெரிய அல்குலினையும் இட்டவளையினையுமுடையவள்தன் கண்களாசைப்படும் நல்லஅழகு பீர்க்கம் பூப்போலப் பசப்ப அருளாராய்க் கைவிடுவதோ, பழையதாகிய நலத்தை அனுபவித்தவர் உறவு. எ - று. (கஅ)

இருபாற்பெருந்திணை முற்றிற்று.

பெருந்திணைப்பாட்டு முப்பத்தேழும் முடிந்தன.

பன்னிரண்டாவது பெருந்திணைப்படலம் முற்றிற்று.

[1] ஒழிபு.

(கஅ.—சூத்திரம்.)

பாடாண் பகுதியுட் [2]டொல்காப் பியமுதற்
கோடா மரபிற் குணனொடு நிலைஇக்

---

* தொல். அகத். சூ. 54 - இளம். மேற்.

(பி - ம்.) 1 'பாடாண்பாட்டினும் வாகையினுமுள்ள புறத்தியல்', 'வென்றிப்பெருந்திணை' 2 'தொல்காப்பியன் முதல்'

கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்
விடுத்த லறியா விறல்புரி வாகையுள்
வாணிக வென்றியு மல்ல வென்றியு
நீணெறி யுழவ னிலனுழு வென்றியு
மிகல்புரி யேறுடு கோழியு மெதிர்வன்
றகருடன் யானை தணப்பில்வெம் பூழொடு
சிவல்கிளி பூவை செழும்பரி தேர்யா
ழிவர்தரு சூதிடை யாடல் பாடல்
பிடியென் கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியொ
டுடையன பிறவு முளப்படத் தொகைஇ
மெய்யி ஞர்தமிழ் வெண்பா மாலையு
ளேய ஞரித னமர்ந்துரைத் தனவே.

என் - னின், பாடாண்பகுதியிலும் வாகையிலுமுள்ள புறத்திணையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள். பாடாண்பகுதியுட் கொடுப்போரேத்திக் கொடாஅர்ப்பழித்தலும், வாகைத்திணையுள் வாணிகவென்றி மல்வென்றி உழவன்வென்றி ஏறுகொள்வென்றி கோழிவென்றி தகர்வென்றி யானைவென்றி பூழ்வென்றி சிவல்வென்றி கிளிவென்றி பூவைவென்றி குதிரைவென்றி தேர்வென்றி யாழ்வென்றி சூதுவென்றி ஆடல்வென்றி பாடல்வென்றி பிடிவென்றி என இவை பதினெட்டுமாம். எ - று.

அவற்றுள்,

ருசரு.—கோடுப்போரேத்திக்கோடாஅர்ப்பழித்தல் :—

வ - று. சீர்மிகு நல்லிசை பாடிச் செலவயர்துங்
கார்முகி லன்ஞர் கடைநோக்கிப் - போர்மிகு
மண்கொண்ட வேன்மற மன்னரே யாயினும்
வெண்கொண்ட லன்ஞரை விட்டு.

இ - ள். சீர்மிக்க நல்லபுகழைப்பாடிச் செல்லவிரும்புவேம், காலமழையன்ஞர் வாய்தலைக்கருதி ; பூசன்மிக்க பூமியெல்லாங் கைக்கொண்ட வேலினையுடைய மறவேந்தரேயாயினும் பெய்யாமுகிலனையாரைவிட்டு. எ - று.

விட்டுக் கார்முகிலன்ஞர் கடைநோக்கிச் செலவயர்தும். (க)

ருசச.—வாணிகவென்றி :—

வ - று. காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சுழியுங் கண்ணஞ்சான்
சாடுங் கலனும் பலவியக்கி - நீடும்
பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான்
கலிகையா னீக்கல் கடன்.

இ - ள். காட்டையும் கடியதிரையினையுடைய நீர்ச்சுழியையும் கண்ணஞ்சாதுஞய்ச் சகடம்பலவும் மரக்கலம்பலவும் இடந்தோறுஞ்செலுத்தி நீடும்

இலாபங் காரணமாகப் பலபண்டமும் விற்கும்வாணிகன் பொருளிற்பற்றில ஞய்ப் பிறர்மிடியைத் தன்கையாலேநீக்குமது, செய்தி. எ - று. (உ)

ருசரு.—மல்வென்றி :—

வ - று. கண்டான் மலைந்தான் கதிர்வானங் காட்டியே
கொண்டான் பதாகை மறமல்லன் - வண்டார்க்கு
மாலை துயலு மருவிய மாமலை
போலுந் திரடோள் புடைத்து.

இ - ள். எதிரிமல்லனைக்கண்டான், மாறுபாட்டான், ஒளியான்மிக்க ஆகாயத்திடத்தே அவனை எழவீசிக் குதித்த தாயத்தைக்கொண்டான், வெற்றிக்கொடியினையுடைய மறமல்லன்; வண்டொலிக்கும் மாலையசையும் அருவியினையுடைய பெரியமலையையொக்கும் திரண்டதோளினைத்தட்டி. எ - று.

புடைத்துக்கொண்டான்.

தட்டுகை - உடக்கரிக்கை. (ரு)

ருசசு.—உழவன்வென்றி :—

வ - று. மண்பத நோக்கி மலிவயலும் புன்செய்யுங்
கண்பட வேர்பூட்டிக் காலத்தா - லெண்பதனுந்
தத்துநீ ரார்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல்
வித்தித் தருவான் விளைவு.

இ - ள். நிலத்தின்செவ்வியைப்பார்த்து மிக்க வயலிடத்தும் கொல்லையிடத்தும் பரக்க ஏரைப்பூட்டியுழுது தற்காலத்தால் நெல்லுவரகு முதலாயின எட்டுணவினையும் தவழுந் திரையொலிக்கும் கடல் வேலியாகவுடைய பூமியிடத்துத் தாயரைப்போல வித்திவிளைப்பா , பல்லுயிர்கட்கும் ஆக்கம். எ-று.

எண்பதனுவன :—நெல் வரகு சாமை தினை இறுங்கு கேழ்வரகு கொள் உழுந்து என்பன ; " நெல்வரகு சாமை தினை யிறுங்கு கேழ்வரகு - கொள்ளுழுந்தோ டெண்விளைவா கும்" (சு)

ருசஎ.—ஏறுகோள்வென்றி :—

வ - று. குடைவரை யேந்தியநங் கோவலனே கொண்டா
னடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல் - விடையரவ
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்
தின்று நமர்விட்ட வேறு.

இ - ள். மலையாகிய குடையையேந்திய நம்ஆயனேகொண்டான். இலை மலரும் பூமாலையினையுடையாய், அஞ்சாதேகொள் ; மிக்க ஆரவாரம் மன்றிடத்தே யொலிப்பக் கண்டார்மயங்கப் பறையறைந்து இன்று நம்உறவுமுறையார்விட்ட ஏற்றை. எ - று. (ஏ)

ங்சஅ.—கோழிவென்றி :—

வ - று. பாய்ந்து மெறிந்தும் படிந்தும் பலகாலுங்
காய்ந்தும்வாய்க் கொண்டுங் [1]கடுஞ்சேவ - லாய்ந்து
[2]நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

இ - ள். எழப்பாய்ந்தும் காலின்முள்ளையிட்டடித்தும் தாழ்ந்தும் பல காலுங் கோவித்தும் [3]கூவியும், கடியசேவற்கோழி, ஆராய்ந்து கோழிகளின் நிறமறிந்து கோழிநூல்வல்லவர் சொல்லுக்குச்சொல் ஒப்பாகவிட்ட கோழியைப் புறங்கண்டும் தான் பின்பும் போர்க்குவாராநின்றது. எ - று.

புறங்கண்டும் போர்க்குவரும்.

சொல்லுக்குச்சொல் வெல்லும், ஆமைக்கு ஆமைவெல்லும், தெங்குக்குத் தெங்குவெல்லும் எனக் கோழிகளின் [4]நிரமறிந்துவிடுதல். வித்தகர் - கோழி நூல்வல்லவர். (சு)

ங்சகூ.—தகர்வென்றி :—

வ - று. அருகோடி நீங்கா தணைதலு மின்றித்
திரிகோட்ட மாவிரியச் சீறிப் - பொருகளம்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமா நல்ல தகர்.

இ - ள். சேர ஓடிமீளாதே மிகக்கிட்டுதலுமின்றிப் புரிந்த கொம்பினையுடைய எதிர்த்த தகர்கெடக் கோபித்துப் போர்க்களத்தேபுக்குக் கலங்கப் பொருது புறவாயினைநக்கும், நல்லதகர். எ - று. (எ)

ங்டுo.—யானைவென்றி :—

வ - று. கஞ்சுகம் வாய்த்த கவளந்தன் கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழந் - துஞ்சா
துழலையும் பாய்ந்திறுத் தோடாது தான்ற
னிழலையுந் தான்சுளிக்கு நின்று.

இ - ள். அட்டிமதுரமிட்டுத் திரட்டின கவளத்தைத் தன்கையிலே கொண்ட யானையைவென்ற கொலைத்தொழிலையுடையவேழம், உறங்காதே கணையத்தையும் பாய்ந்து முறித்து ஓடாதே தான் தன்னுடைய நிழலையும் வெகுண்டுநின்று துகைக்கும். எ - று.

உம்மை, சிறப்பு. (அ)

ங்டுக.—பூழ்வென்றி :—

வ - று. சொல்லுஞ் சுவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள சொன்னபின் - வெல்லு

(பி - ம்.) 1 'கடுஞ்சொல்லாராய்ந்து' 2 'நிறங்கொண்டு' 3 'கூடியுங் கடிய சொற்கோழி' 4 'திறமறிந்து'

நலம்வர நாடி நடுங்காது நூற்கட்
புலவரா லாய்ந்தமைத்த பூழ்.

இ - ள். நூற்பழக்கமின்றியே சொல்லுங் குறும்பூழாடிகள் வேண்டிற் றுச்சொல்லுக, சொல்லுமிடத்துச் சொல்லக்கடவபலமந்திரமுள, அவற்றைச் சொன்னபின், வென்றிபெறும் ; நன்மையுண்டாக ஆராய்ந்து கலங்காது நூலிடத்து அறிவுடையாரால் இலக்கணம் ஆராய்ந்து மதித்தபூழ். எ - று.

சொல்லக்கடவமந்திரம் பலவாவன: தீற்றும்அரிசி ஓதுமந்திரமும், பச்சிலை பிசைந்து தடவும்போது சொல்லுமந்திரமும், செவியுள்ளூறுத்துமந்திரமும். (கூ)

ருடுஉ. *சிவல்வென்றி:—

வ - று. ஓட்டியா ரெல்லா முணரார் புடைத்தபின்
விட்டோட வேண்டுமோ தண்ணுமை - விட்ட
சுவடேற்கு மாயிற் சுடரிழாய் சோர்ந்து
கவடேற்க வோடுங் களத்து.

இ - ள். சபதங்கூறும் சிவலினையுடையாரெல்லாம் அறியார் ; எதிர்ச்சிவலைத் தாக்கியபின்பு தண்ணுமையைக் கைவிட்டோடவேண்டுமோ, இந்தச் சிவல் வந்தபொழுதே இதனுக்கஞ்சி ஓடவமையும் ; இவர் பொரவிட்டவற்றுள் ஏன்றென்று எதிர்க்குமாயின், விட்டுவிளங்கும் ஆபரணத்தினையுடையாய், வருந்தி இதன்கவட்டினுட்புகுந்து கண்டோர் நகைக்க ஓடுங் களத்திடத்து. எ - று.

ஆதலால் விட்டோடவேண்டுமோ தண்ணுமை. (க௦)

ருடுங.—கிளிவென்றி:—

வ - று. இலநா முரைப்பதன்க ணெல்வளை நாணப்
பலநாள் பணிபதமுங் கூறிச் - சிலநாளுட்
பொங்கரி யுண்கணாள் பூவைக்கு மாறாகப்
பைங்கிளியைக் கற்பித்தாள் பாட்டு.

இ - ள். நாம் அதனிடத்து இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்இல ; விளங்கும் வளையினையுடையாய், நீநாணப் பலநாளும் தாழ்ந்தசொற்களையுங் கூறிச் சில நாளுள்ளே மிக்க செவ்வரியினையுடைய மையுண்டகண்ணாள் நம்பூவைக்கு மாறுபடத் தன்பசுங்கிளியைப் பாட்டைக்கற்பித்தாள். எ - று.

நாமுரைப்புஇல. (கக)

ருடுச.—பூவைவென்றி:—

வ - று. புரிவொடு நாவினுற் பூவை புணர்த்துப்
பெரிய வரியவை பேசுந் - தெரிவளை
வெள்ளெயிற்றுச் செவ்வாய் வரியுண்க ணாள்வளர்த்த
கிள்ளை கிளந்தவைகேண் டிட்டு.

---

* பட். 59 - 77. ந.

இ - ள். பிரியத்தோடு நாவினாலே பூவையானது வகுத்துப் பெரியவான சொல்லுதற்கரியவார்த்தைகளைச் சொல்லும் ; தெரிந்தவளையினையும் விளர்த்த எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையும் செவ்வரிகருவரியாற்சிறந்த மையுண்ட கண்ணினையுமுடையாள் தான்வளர்த்த கிளிசொன்னவார்த்தைகளைக் கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்தி. எ - று.

கீண்டிட்டுப்பேசும். (கஉ)

ருடுடு.—குதிரைவென்றி:—

வ - று. ஐந்து கதியும் பதினெட்டுச் சாரியையுங்
கந்து மறமுங் கறங்குளைமா - முந்துற
மேல்கொண் டவைசெலீஇ வென்வேலான் மேம்பட் [டான்
வேல்கொண்ட கண்ணாளை மீட்டு.

இ - ள். விக்கிதம் வற்கிதம் உபகண்டம் ஜவம் மாஜவம் என்னுமிப் பஞ்சதாரையையும் பதினெட்டுவகைப்பட்ட சுற்றுவரவினையும் கழியப்பாய் தலையும் கறுவுதலையும் ஒலிக்குந்தலையாட்டத்தினையுமுடைய குதிரையை முந்துற மேல்கொண்டு முன்பு சொன்னவற்றைச்செலுத்தி வெற்றிவேலைக் கொண்டு மேம்பட்டான், பிறரைவென்று வெற்றிமகளைத் தன்னிடத்துமீட்டுக் கொண்டு. எ - று. (கங)

ருடுசு.—தேர்வென்றி:—

வ - று. ஒலிமணித் திண்டே ருடையாரை வெல்லுங்
கலிமணித் திண்டேராற் காளை - கலிமாப்
பலவுடன் பூட்டிப் படர்சிறந் தைந்து
செலவொடு மண்டிலஞ் சென்று.

இ - ள். ஒலிக்கும் மணியையுடைய திண்ணிய தேரினையுடைய பகைவரை வெல்லும், ஆரவாரிக்கும் மணிகளையுடைய திண்ணிய தேராலே காளையானவன் ; மனவெழுச்சியையுடைய குதிரைபலவும் ஒக்கப்பூட்டிச் செல்லுதல் மிக்க பஞ்சதாரையுடனே பதினெட்டுச்சுற்றுவரவும் அமர்ந்து. எ - று.

சென்று வெல்லும். (கச)

ருடுஎ.—யாழ்வென்றி:—

வ - று. பாலை படுமலை பண்ணி யதன்கூட்டங்
கோலஞ்செய் சீறியாழ் கொண்டபின் - வேலைச்
சுவையெலாந் தோன்ற வெழீஇயினாள் சூழ்ந்த
வவையெலா மாக்கி யணங்கு.

இ - ள். படுமலைப்பாலையையும் அல்ல தபாலைகளையும் ஆக்கி அழகு செய்த சிறியயாழைத் தனகையிலேகொண்டபின்பு முன்புசொன்ன திரிபாலைத்திறமெல்லாம் அமுதச்சுவைதோன்ற வாசித்தாள், சுற்றிய அவையினுள்ளாரையெல்லாம் தன்வசத்தாராக்கி, அணங்கு. எ - று.

அணங்கு எழீஇயினாள். (கடு)

நடுஅ.—சூதுவென்றி :—

வ - று. *கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு
மழகத் திருநுதலா ளாய்ந்து - புழகத்து
பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்ரு
ளாய வகையு மறிந்து.

இ - ள். சூதினியல்பையும் கவற்றினுடைய நிலையையும் பனிச்சையையுடைய திருநுதலினையுடையாள் ஆராய்ந்து புகழினையுடைய மனையிடத்து உபாயவகையால் சூதுபொரலொட்டினபலவும் வென்ருள், ஆதாயத்தின் கூறுபாட்டையுமறிந்து. எ - று.

அறிந்துபலவென்ருள்.

புகழென்பதன்கட் ககரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (கசு)

நடுகூ.—ஆடல்வென்றி :—

வ - று. *கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக்
கொய்பூங்கொம் பன்னுள் குறிக்கொண்டு - பெய்பூப்
படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின் ருடுந்
தொடுகழன் மன்னன் றுடி.

இ - ள். கையாலும், காலாலும், புருவத்தாலும், கண்ணாலும் தாளத்தையும் செலவையும் இசையையும் கொய்யப்பட்ட பூங்கொம்பன்னுள் கருதிக்கொண்டு சூடியபூவில் மிக்க களிப்பினையுடைய வண்டு ஆரவாரிப்பச் செறிந்த வளையினையுடையாள் நின்று ஆடும், கட்டுங்கழல்வேந்தனுக்குத் துடிக்கூத்தை. எ - று. (கஎ)

நசுO.—பாடல்வென்றி :—

வ - று. *வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணுள் பாடினுள்
வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாக் - கண்டறியக்
கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீந்தொடையா
ழுங்நரம்பு மச்சுவையு மாய்ந்து.

இ - ள். வண்டுதங்கும் கூந்தலினையும் மாவடுவகிர்போன்ற கண்ணினையுமுடையாள் பாடினுள்; வெண்டுறைப்பாட்டும் செந்துறைப்பாட்டும் வேறுபாடு தோன்ற, அறிவர் மனத்தாற் கண்டறியக் கின்னரத்தின் ஓசைபோல, இணை கிளை பகை நட்பு இனமென்னும் வகையின் ஐந்தாவதாகியகிளைத் தொடர்ச்சியமைந்த தித்தித்த கோவையினையுடைய யாழிற்செய்யப்பட்ட அழகிய [1]நரம்பும் மந்தர மத்திம தாரமும் ஆராய்ந்து. எ - று.

ஆய்ந்து பாடினுள்.

செந்துறையென்பது ஓசைகுறித் * * * * (கஅ)

---

* தொல். புறத். சூ. 16 - இளம்; ஷெ ஷெ ஷெ 20 - ந. மேற்.

(பி - ம்.) 1 'நரம்புமந்தரசமுமத்திமதாரகமு மாராய்ந்து'

ஙசுக.—பிடிவென்றி :—

வ - று. குவளை நெடுந்தடங்கட் கூரெயிற்றுச் செவ்வா
யவளொடு மாமையொப் பான - விவளொடு
பாணியுந் தூக்கு நடையும் பெயராமைப்
பேணிப் பெயர்ந்தாள் பிடி.

இ - ள். செங்கழுநீர்மலரையொத்த நெடிய பெரியகண்ணினையும் கூரிய எயிற்றினையும் சிவந்த வாயினையுமுடைய சீதேவியுடன் நிறமொத்த இவளோடு தாளமும் இசையும் செலவும் தப்பாதபடி பரிகரித்துப் பிடிபோல அசைந்துபெயர்ந்து ஆடுங்கூத்தை ஆடினாள். எ - று.

இனிப் பெயர்த்தாளென்று பாடமோதிப் பிடியைநடத்தினாளென்பாருமுளர். (கக)

ஒழிபு முற்றும்
ஆகப்பாட்டு ஙசுக.

(கக.—சூத்திரம்) :—

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
யுட்குடை யுழிஞை நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேழும் புறமெண் மொழிப
வாகை பாடாண் பொதுவியற் றிணையெனப்
போகிய மூன்றும் புறப்புற மாகும்.

ஐயனாரிதனார்பாடிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.*

---

* பரிசோதனைக்குக்கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளுள் ஒன்றில், "சீயர் திருவடிகளே சரணம்; வைத்தியநாத குருவேநம: பெரிய திருவடி குருவேநம. அஎஎ-ம்(வூ) மார்கழிமீ சதுர்த்தசியும் புதன்கிழமையும் உரோகிணியும் பெற்ற சுபதினத்திலே இரத்தினகவிராசர் வெண்பாமாலையுரை எழுதி முற்றும்" என்பது வரையப்பெற்றிருந்தது.

௬

சூத்திர அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

௭

துறையகராதி.

[இதில் திணைப்பெயர்களும் சிலவுண்டு.]

௨

கொளுவின் முதற்குறிப்பகராதி.

(கொளுவென்பது ஒவ்வொரு வெண்பாவின்முன்னும் பெரும்பான்மை இரண்டடியாலும் சிறுபான்மை மூன்றடியாலும் ஆக்கப்பட்டு அதன்கருத்தைப் புலப்படுத்திநிற்பது. கொளு - கருத்து; இதனைச் சூத்திரமென்றுங் கூறுவர்.)

உ

வெண்பாவின் முதற்குறிப்பகராதி.

இடம்விளங்கா மேற்கோள்கள்.

பக்கம்.

௬. "ஏவ விளையர் தாய்வயிறு கறிப்ப."

௨௬. "ஒருசீர் செந்தூக் கிருசீர் மதலை
முச்சீர் கோயி ஞற்சீர் துணிவே
ஐஞ்சீர் நிவப்பே யறுசீர் தழாஅல்
எழுசீர் தானெடுந் தூக்கென மொழிப."

௪௬. "ஆயிரு திணையு மரசர்க் குரிய."

அ௨. "குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங் - கெடுக்கு
மழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டு
மிழுக்கா வவையின்க ணெட்டு."

௬௬. "விட்டில் கிளிநால்வாய் வேற்றரசு தன்னரசு
நட்டம் பெரும்பெயல்காற் றெட்டு."

க௦௪. "நாடிய நட்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை
கூடி னரைப்பிரித்தல் கூட்டலா - நீடிலா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு
ளீட்டங்கட் காம மிவை யேழு."

க௦௬. "உருவி யாகிய வொருபெருங் கிழவனை
யருவி கூறுத லானந் தம்மே."

க௫௭. "நெல்வரகு சாமை தினையிறுங்கு கேழ்வரகு
கொள்ளுழுந்தோ டெண்விளைவா கும்."

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிலுள்ள

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண் - பக்கஎண்.]

ஈமம் - சுடுகாடு, 120.
ஈர்ந்தார் - ஈரத்தாற் சிறந்தமாலை,95.
ஈரா - இழுத்துக்கொண்டு, 37.
ஈற்றசை, 2.
உகம் - யுகம், 19.
உகளுதல் - பாய்தல், 83.
உகாது, 122.
உகாந்த நெருப்பு, 6, 20.
உகாந்த வெள்ளத்தினின்றும் உலகு தோன்றல், 19.
உகுதல்-இறத்தல்,113; வீழ்தல், 15.
உகும் - படும், 113.
உச்சநிலை, 26.
உச்சியான், 109.
உட்குவர - அஞ்ச, 14.
உட்கொண்டன்று - உள்ளத்திலே கைக்கொண்டது, 131.
உட்கோள் - உட்கொள்கை, 132.
உடக்கரிக்கை - (தோள்) தட்டுகை, [157.
உடல் - மாறுபாடு, 74.
உடலவும் - வெகுளவும், 53.
உடற்றும் - வருத்தும், 80.
உடன் - ஒக்க, 120, 160.
உடன்கட்டை யேறுதல், 72.
உடன்று - கோபித்து, 45.
உடும்பு, 54.
உடையான்றொழிலை உடைமையின் மேல் ஏற்றல், 56.
உடையும் - மலரும், 140.
உண்கண் - மையுண்டகண், 128.
உண்ணுவரகு - கவடி, 57.
உணங்குதல் - உலர்தல், 16, 34.
உணவு எட்டு, 157.
உணிய - உண்பான் வேண்டி, 44 ; தின்னவேண்டி, 7.
உதிர்தல் - விழுதல், 48.
உதிரநதிக்கு அந்திவானம், 35. [70.
உதைத்த (வில்லுதைத்த) - உமிழ்ந்த,
உபகண்டம் - குதிரை நடைகளுள் ஒன்று, 160.
உம்பர்நாள்-மேனாள், முன்னாள், 45.
உம்மை சிறப்புப்பொருளில் வருதல், [20.
உம்மையைவிரித்தல், 3.
உமை, 107.

உய்குவன் - பிழைப்பேன், 138.
உய்த்தன்று - கொடுத்தது, 23 ; செலுத்திற்று, 8. [115.
உய்த்திட்டார் - செலுத்தியழுத்தினர்,
உய்ந்தொழிவார்-பிழைத்திருப்பார், 6.
உய்யாமை - ஒழியாமை, 57; செலுத்தாமை, 45.
உயங்கல் - வருந்தல், 36, 148, 150.
உயப்போகல் - பிழைத்துப்போகை, 125.
உயரி - உயர்த்து, 80; எடுத்து, 21.
உயரிய - உயர்ந்த.
உயல்-பிழைத்தல், 135, 149, 151.
உரம் - வலி, 8.
உரவுநீர் - உலாவும் நீர், 107.
உரவெரி - உலாவுமெரி, 117.
உரவொலி - வலிய ஆரவாரம், 133.
உரவோர் - வலியோர், 6.
உரிஞ்சுதல் - தவழ்தல், 56.
உரித்தாக - சேமமாக வேண்டி, 140.
உரு - அச்சம், 137.
உருக - நெகிழ, 106; வருந்த, 135.
உருகுதல் - கரைதல், 143.
உருகெழுகங்குல் - அஞ்சுதல் பொருந்திய இரவு, 137.
உருத்து - கோபித்து, 20.
உருப்பு - வெப்பம், 116.
உருவி, 109.
உருமேறு, 58.
உருவகவணி, 75.
உருவம்-அழகு, 150; திருமேனி, 90.
உரை - கீர்த்தி, 83.
உரைத்தன்று - சொல்லியது, 5.
உரைப்பு - சொல்லல், 159.
உரைமாலை - கீர்த்தித்தெரியல், 83.
உலக்கல், 134.
உலகியல்பொருள் - உலகத்தியலுள் முடிந்தபொருளாகிய அறம்பொருளின்பங்கள், 123.
உலகு - உயர்ந்தோர், 57.
உலத்தல் - இறத்தல், 118.
உலந்தன - கெட்டன, 21.
உலாம் - பரந்த, 27. [63.
உலாய்-இயங்கி, 80; நிலைபெயர்ந்து,

தன்னமரோள்வாள் - தனக்கு மேவும் ஒள்ளியவாள், 33.
தன்னை - தன்னுடையசுவாமி, 8.
தனிசு - கடன், 4.
தா - வருத்தம், 1; வலி, 17.
தாங்காள் - தடாள், 143.
தாங்குதல் - தடுத்தல், 33, 36, 83, 85, 112. [ந்தபெரியகை, 26, 96.
தாட்டாழ்தடக்கை-காலிலேயுறத் தாழ்
தாணு, 39.
தாது - தேன், பூ, 149.
தாப்புலி - வலியபுலி, 17.
தாபதர், 77.
தாமம் - மாலை, 20, 149.
தாமரை, 97.
தாய - பரந்த, 44, 85.
தார் - ஒருவகைமாலை, 144; கொடிப் படை, 122; கொத்து, 13; கோவை மாலை, 58, 63; தூசிப்படை, 22, 36; படை, 95; மாலை, 36.
தாரம் - உச்ச இசை, 161.
தாராரமார்பன் - மாலையாற் சிறந்த ஆரமார்பன், 14.
தாழ் - தாழக்கோல், 113.
தாழ்குரலேனல் - குனிந்த கதிரையுடையதினை, 146.
தாழ்புயல் - கால்விழுந்தமேகம், 95.
தாழ்வடுப்புண் - ஆழ்ந்தவாயினையுடைய புண், 121.
தாழ்வு - குற்றம், 113.
தாழை, 140.
தாழை சங்குபோல மலர்தல், 140.
தாள் - தாழ், 99.
தாளவொத்து, 24.
தானை - சேனை, 75; புடைவை, 147.
திகழ்தல் - மிகுதல், 56, 57. [128.
திகழ்ந்திலங்கல்-மிக்கு விளங்கல், 95,
திங்கள், 128.
திணிதல் - செறிதல், 18.
திரட்சி - கூட்டம், 22.
திரிகோட்டமான் - வளைந்தகொம்பினையுடையமான், 127.
திரிகோடு-புரிந்தகொம்பு, 158; வளைந்தகொம்பு, 127.
திரித்து - திருப்பி, 16.
திரிதல் - சுழலல், 94.
திரிபாலைத்திறம், 160. [42.
திரிபுரத்தசுரர் நொச்சிமாலைசூடியது,
திரிபுரதகனகதை, 42.
திரிபுரம் இயங்குநிலையினது, 50.
திரிய - திருப்ப, 16. [வேறுபாடு, 29.
திரிவு - கெடுதல், 102; தப்பு, 82;
திரு - செல்வம், 129.
திருக்கூத்து - தாண்டவம், 109.
திருத்திய - உறவாக்கிய, 126.
திருந்தார் - பகைவர், 29.
திருந்துபுகழ் - நல்லகீர்த்தி, 87.
திருமகள்தாமரைப்பூவில்தங்கல், 131.
திருமால், 49, 90, 105.
திருமால்அவதரித்தது, 90. [பது, 90.
திருமால் சக்கரத்தையுடையாரென் [த்தது, 105.
திருமால் 'சோ' என்னும் அரணை அழி
திருமால் பாம்பணையையுடையாரென் பது, 90. [கியது, 90.
திருமால் பூமியைப் பாதத்தில் அடக்
திருமால்மேனிக்குக் காயாம்பூ, 105.
திருவேங்கடம், 106.
திளைப்ப - அசைய, 12.
திறப்பாடு - திறமை, 38.
திறம் - கூறுபாடு, 35.
திறல் - வலி, 33; வெற்றி, 34, 37.
திறைகொண்டு பெயர்தல், 23.
திறையளத்தல் - திறைகொடுத்தல்,
தினை, 146. [23, 26, 127.
தீஞ்சொல் - இனியசொல், 9.
தீண்டல் - தீண்டாதேகொள், 110.
தீது - பொல்லாது, 155.
தீந்தேறல் - தித்தித்தமது, 11.
தீந்தொடையாழ் - தித்தித்தகோவையினையுடையயாழ், 161.
தீயநிமித்தம், 4, 21, 141.
தீர்க்க சுவாதம் - பெருமூச்சு, 87.
தீர்த்தநீர், 58.
துகள் - குற்றம், 61; மாசு, 87.
துஞ்சினன் - இறந்தான், 122.
துஞ்சுகுழல் - மகளிரைம்பால் வகையுளொன்று, 103.

கலியாண சுந்தரம்.

DSK

Kalyana Sundaram

MSK